ΤΥΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ
ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 53 ΤΗΛ. 3-01 ΚΑΙ 2
ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΦΗΜ. "ΣΦΑΙΡΑ,, ΤΗΛ. 36
ΘΕΣ/ΝΙΚΗ ΟΔΟΣ ΠΛΑΤΩΝΟΣ (ΔΙΑΣΤΑΥΡ ΕΓΝΑ-
ΤΙΑΣ) ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ 98α ΤΗΛΕΦ. 1-93
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ - ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ ΣΤΟΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ : "ΠΡΩΙΑΝ,,

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ. ΕΤΟΣ Ε'. ΑΡ. 1417
ΤΡΙΤΗ
26
ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1929
Ἀνατ. ἡλ. 7 ὥ. 20 λ. Δύσις ἡλ. 5 ὥ. 5 λ.
ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ ΠΑΦΛΑΓΟΝΟΣ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 14.6, ἐλαχ. 9.5. Μέση ὑγρασία μετρία. Ἄνεμοι: μέτριοι. Θάλασσα: Αἰγαῖον, Κρητικόν, ἕως ὀλίγον τεταραγμένη.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ 766.5

ΕΙΣ ΕΝΔΕΙΞΙΝ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΣ...

ς δηλώσεις του ἐν Θεσσα-ικη ὁ κ. Πρωθυπουργὸς εἶ-ταξὺ ἄλλων—καθ' ἃ ἐκεῖ-ετηλεγραφήθησαν — ὅτι: ἐπιστρέφων εἰς τὰς Ἀ-ας, ἀντελαμβάνετο καθυ-ρησιν εἰς τὴν δημοσίευσιν διαταγμάτων τῶν ἀφο-των τὴν ἐφαρμογὴν τῆς οδιοικήσεως, δὲν θὰ ἐδί-ε νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸν Πρό-ον τῆς Δημοκρατίας τὴν αίτησίν του εἰς ἔνδειξιν αμαρτυρίας κατὰ τῶν ὑπη-ιῶν! Αἱ ὁποῖαι, συμφώ- πρὸς τ' ἀνωτέρω, εἶναι ὑ-θυνοι τῆς μέχρι τοῦδε πα-λύσεως τοῦ ζητήματος.

Ὀφείλομεν νὰ ἐκφράσωμεν ἔκπληξίν μας διὰ τὴν τοι-την ἀπόφασιν τοῦ κ. Πρω-πουργοῦ, ὄχι μόνον διότι ς δὲν δικαιοῦται νὰ πα-τηθῇ, ἐφ' ὅσον δὲν ἐμειώ-ἡ πρὸς αὐτὸν ἐμπιστοσύνη Βουλῆς, ἀλλὰ καὶ διότι ἡ αίτησίς του δὲν θὰ εἶχε μίαν ἀπολύτως ἔννοιαν: ν θὰ εἶχε πρὸ πάντων τὴν σιαν τὴν ὁποίαν θὰ ἤθελε, ὰ τὰς δηλώσεις του, νὰ τῆς ώσῃ ὁ κ. Βενιζέλος.

ίναι ἀληθὲς ὅτι αἱ κεντρι-ὑπηρεσίαι εἶναι προκατει-μέναι κατὰ τῆς αὐτοδιοι-εως καὶ κατὰ τῆς ἀποκεν-ώσεως, διότι, ἐθισθεῖσαι εἰς ν παντοκρατορίαν, δυσκό-ς ἐξοικειοῦνται πρὸς τὴν ἰ-ν τοῦ περιορισμοῦ τῆς ίρας τῆς δικαιοδοσίας των. λλ' αἱ ὑπηρεσίαι τοῦ κέν-ου εἶναι ὄργανα ἐκτελέσεως διαταγῶν τοῦ Πρωθυ-ουργοῦ καὶ τῶν ὑπουργῶν. ὑπηρεσίαι δὲν εἶναι ἡ κε-λή. Εἶναι οἱ πόδες καὶ αἱ ῖρες. Κεφαλὴν δὲ τοῦ κρά-ς ἀποτελεῖ ἡ κυβέρνησις. ναι λογικὸν κυβέρνησις ὡς οῦ κ. Βενιζέλου, κυβέρνη- καταπληκτικῶς πλειοψη-οῦσα εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τὴν ερουσίαν, κυβέρνησις ἄνευ εδὸν ἀντιπολιτεύσεως κυ-ρνῶσα, νὰ μὴ ἔχῃ τὴν δύνα-ν ὅπως ἐπιβληθῇ εἰς τὰς ὑ-ηρεσίας; Καὶ εἶναι λογικὸν ώμη νὰ πιστευθῇ ὅτι ἡ κυ-ρνησις τοῦ κ. Βενιζέλου ἐ-έχετο ἐπὶ δεκαοκτὼ τώρα νας νὰ μὴ ὑπακούεται ὑπὸ ν ὀργάνων της; Ἰδοὺ διατὶ οκάλεσεν εἰς ἡμᾶς ζωηρὰν πληξιν ἡ ἐκ Θεσσαλονίκης ξαγγελλομένη ἀπόφασις τοῦ Πρωθυπουργοῦ. Ἀπόφα-ς τῆς ὁποίας ἡ πραγμάτωσις ν θὰ εἶχε κανένα πρακτικὸν κοπόν, ἐφ' ὅσον δὲν θὰ προε-ίκνυε τὸν ἀνασχηματισμὸν οῦ σημερινοῦ Ὑπουργείου αὶ τὴν ἀντικατάστασιν ὡρι-μένων μελῶν του, ἀνεπαρκῶς οὐδόλως ἀνταποκρινομένων ς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς παρού-ης ὥρας...

Ἀποπειρωμένη νὰ ἐξηγήσῃ τὴν ὀργὴν τοῦ Πρωθυπουργοῦ ἡ συνάδελφος «Ἑστία», ἀνέφερε τὴν παράτασιν τῶν μεταξὺ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Μακεδονίας καὶ τῶν ὑπουργείων ...διαπραγματεύσεων διὰ τὴν αὐτοδιοίκησιν. Ἀλλ' ἂν δὲν ἀπατώμεθα, δι' αὐτὴν τὴν παράτασιν τῶν «διαπραγματεύσεων» περὶ κατανομῆς δικαιοδοσιῶν πταίει πρὸ πάντων ἡ κυβέρνησις καὶ κατὰ δεύτερον λόγον αἱ ὑπηρεσίαι. Ἂν δὲ διετύπωνε τὴν παταγώδη πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας διαμαρτυρίαν του ὁ κ. Πρωθυπουργός, ἡ διαμαρτυρία αὕτη θὰ ἦτο περισσότερον νοητὴ ὡς διαμαρτυρία τοῦ κ. Βενιζέλου κατὰ τῶν συνεργατῶν του.

Ἀσχοληθέντες κατ' ἐπανάληψιν μὲ τὴν ὑπόθεσιν τῆς αὐτοδιοικήσεως ἐν συναφείᾳ πρὸς τὴν ἀποκέντρωσιν, θεωροῦμεν πλεονασμὸν τὴν δήλωσιν ὅτι πολλὰ προσδοκῶμεν ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ νέου Συντάγματος κατωχυρωμένων τούτων θεσμῶν. Ὁ σημερινὸς ὑδροκεφαλισμὸς πρέπει νὰ καταλυθῇ. Πρέπει νὰ δώσωμεν εἰς τὰ διάφορα τμήματα τῆς Ἑλλάδος τὴν εὐχέρειαν ὅπως ἀποφασίζουν αὐτὰ καὶ κατὰ λιτὴν διαδικασίαν περὶ τῶν τοπικῶν αὐτῶν ζητημάτων. Τὸ κέντρον πρέπει νὰ περιορίσῃ τὴν δικαιοδοσίαν του. Ἀρκοῦν δὲ διὰ τὸ ὑπουργεῖον αἱ καθαρῶς κυβερνητικαὶ μέριμναι, κυρίως αἱ σχετιζόμεναι μὲ τὰς ὑποθέσεις τῆς γενικῆς πολιτικῆς καὶ τῆς ἐξωτερικῆς καὶ ἐσωτερικῆς ἀσφαλείας τῆς χώρας. Ἀλλ' ἐννοεῖται ὅτι δὲν γνωρίζομεν ἀκόμη τὰς λεπτομερείας τῆς νέας διοικητικῆς ὀργανώσεως τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐπιφυλασσόμεθα ὅπως διατυπώσωμεν τὰς ἐπ' αὐτῶν γνώμας ἡμῶν ἐν καιρῷ.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ κ. Πρωθυπουργὸς πρέπει ν' ἀναγνωρίσῃ ὅτι μία καλυτέρα ἐποπτεία ἐπὶ τῆς κρατικῆς μηχανῆς, μία καλυτέρα ἐπαγρύπνησις ἐπὶ τῶν ὑπουργῶν του καὶ ἀκόμη ὀλιγώτερα ἰδικά του ταξείδια εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καὶ...εἰς τὸ ἐσωτερικὸν πρὸς ἐξοικονόμησιν τοῦ ἀναγκαίου χρόνου διὰ τὸ ἔργον τοῦτο, θὰ ἤραίωνε τὰς ἀφορμὰς τοῦ ἐκνευρισμοῦ του. Οἱ πόλεμοι, οἱ καθεστωτικοὶ ἀγῶνες, αἱ δικτατορίαι, αἱ στάσεις, τὰ προνουντσιαμέντα, αἱ ἐπαναστάσεις ἐξήρθρωσαν ὀλίγον τι τὸ σκάφος. Ἐπικίνδυνον δὲ εἶναι νὰ φεύγῃ κάθε τόσον ὁ πηδαλιοῦχος ἀπὸ τὸ πηδάλιον, ὄχι διότι ὁ κ. ἀντιπρόεδρος τῆς κυβερνήσεως δὲν εἶναι εἰς τὸ ὕψος τῆς θέσεως, ἀλλὰ διότι τὸ Ὑπουργεῖον εἶναι καθαρῶς Βενιζελικόν, καὶ μόνον ὁ ἀρχηγὸς τῶν Φιλελευθέρων δύναται νὰ τὸ ὑποβάλῃ εἰς πειθαρχίαν.

ΤΕΧΝΗ ΚΑΙ ΖΩΗ

ΤΟ ΠΑΡΙΣΙΝΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ

ΚΑΚΟΙ ΟΙΩΝΟΙ.—ΕΡΓΑ ΤΩΝ ΖΙΡΩΝΤΟΥ, ΣΑΒΟΥΡΑ, ΣΑΣΑ ΓΚΙΤΡΥ, ΑΣΑΡ.—ΟΙ ΞΕΝΟΙ ΚΑΤΑΚΤΟΥΝ ΕΔΑΦΟΣ.—Ο ΥΠΝΟΣ ΤΗΣ "ΠΡΩΤΟΠΟΡΕΙΑΣ,,.— ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΚΑΤΑΠΤΩΣΙΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, Νοέμβριος. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία). — Μέχρι τῆς στιγμῆς οὐδὲν τὸ ἀγαθὸν προοιωνίζεται ἡ ἀρξαμένη θεατρικὴ σαιζόν. Οἱ νέοι δραματικοὶ συγγραφεῖς δὲν ἀκούονται. Ὁπωσδήποτε προετοιμάζονται, ὡς θρυλεῖται, μερικαὶ καλαὶ κωμῳδίαι, ἀλλ' ἐν τῷ μεταξὺ ἤρεσε μόνον ὁ «Ἀμφιτρύων 38» τοῦ Ζιρωντού. Ὁ μυθιστοριογράφος αὐτὸς φαίνεται ὅτι ἐτράπη ὁριστικῶς πρὸς τὸ θέατρον κατόπιν τῆς ἐπιτυχίας τοῦ «Σίγκφριδ», μολονότι δὲν τὸν ὠθεῖ πρὸς τὰ ἐκεῖ ἡ τέχνη του. Ἐν τούτοις τὸ περίεργον εἶναι ὅτι κατορθώνει πάντοτε νὰ ὑπερνικᾷ τὴν «ἀντιδραματικότητά» του μὲ τὴν γοητείαν τοῦ ὕφους του, τὴν χάριν τοῦ πνεύματός του, τὴν εὐχάριστον εἰρωνίαν του καὶ μὲ τὴν σοβαρότητα τοῦ στοχασμοῦ του, ὁ ὁποῖος πλανᾶται ἐπάνω ἀπὸ τὰ γεγονότα. Τὰ ἐπεισόδια τῶν ἔργων του εἶναι πάντοτε ἀπίθανα, κατεσκευασμένα ἐπιπόνως, ἢ παναρχαίας προελεύσεως. Ἡ νέα κωμῳδία του τὸ ὁμολογεῖ τοῦτο ἀκόμη καὶ μὲ τὸν τίτλον της. Εἶναι ἡ τριακοστὴ ὀγδόη σκηνικὴ ἐκμετάλλευσις τῆς παναρχαίας ὑποθέσεως τοῦ «Ἀμφιτρύωνος», ἥτις ἐχρησιμοποίησεν ὡς θέμα κωμῳδιῶν εἰς τὸν Πλαῦτον, τὸν Μολλιέρον, τὸν Κλάϊστ. Ὁ Ζιρωντοὺ συγχρονίζει τοὺς ἀρχαίους θεοὺς καὶ ἥρωας. Τοὺς ὑποχρεώνει νὰ φλυαροῦν ὡς σημερινοὶ ἄνθρωποι. Λέγουν παντὸς εἴδους εὐχάριστα ἢ ἐπιπόλαια ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον σοφίσματα περὶ ἔρωτος, γάμου, πολέμου. Τὸ ἔργον του εἶναι κατὰ τὸ ἥμισυ ὀπερέττα καὶ κατὰ τὸ ἥμισυ φιλοσοφικὴ διατριβή, τὸ δὲ θέατρον, μὲ τοὺς δῆθεν ἀπαρασαλεύτους νόμους του, πολὺ ὀλίγον τὸν ἐνδιαφέρει. Προφανῶς θέλει νὰ διασκεδάσῃ ὁ ἴδιος μὲ τοὺς ἥρωάς του, καὶ πιστεύει ὅτι κατὰ συνέπειαν θὰ διασκεδάσῃ καὶ τὸ κοινόν του. Καὶ πράγματι, τὸ παρισινὸν κοινὸν διεσκέδασε. Ἐγέλασε μάλιστα μὲ τὴν καρδιάν του εἰς μίαν σκηνήν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ πολύπειρος Λήδα κατακλύζει τὴν πιστόπειρον ἀκόμη Ἀλκμήνην μὲ τοὺς θησαυροὺς τῆς ἀτομικῆς της ἐμπειρίας καί, πεπεισμένη ὅτι οἱ ἀρχαῖοι θεοὶ δὲν εἶναι παντογνῶσται, προσφέρεται προθύμως νὰ ἀναλάβῃ αὐτὴ τὸν ῥόλον τῆς Ἀλκμήνης ἀπέναντι τοῦ ἐρωτευμένου μὲ τὴν γυναῖκα τοῦ Ἀμφιτρύωνος Διός. Καθαρό, πικάντικο βωντβίλ. Μέσα στὸ Παρίσι διατηρεῖ τὴν χάριν του καὶ τὴν δροσερότητά του. Ἀμφίβολον ὅμως, ἂν θὰ ἐπιτύχῃ καὶ εἰς τόπους ξένους. Εἶναι, ἄλλωστε, ἐλάχιστα σκηνικὸν ἔργον, ὄχι κωμῳδία, ἀλλὰ πνευματώδης διάλογος, εἰς τὸν ὁποῖον δανείζει ἀιόκως καὶ ὁ ἀρχαῖος μῦθος τὴν φαιδρότητά του. Ὁπωσδήποτε ἡ χαριτωμένη ἐκτέλεσις συνέβαλε πολὺ εἰς τὴν συνολικὴν ἐπιτυχίαν.

Αἱ σημεριναὶ ἄλλωστε ἐπιτυχίαι βασίζονται κυρίως εἰς τὰ «τρύκ». Μία οἱαδήποτε πρωτοτυπία εἰς τὴν ὑπόθεσιν, πρωτοτυπία ἐπιφανειακή, κερδίζει εὔκολα τὸ κοινόν. Ὁ Ζιρωντοὺ τὸ ἐπέτυχε, ἀναγκάζων τοὺς θεοὺς τοῦ Ὀλύμπου καὶ τοὺς ἀρχαίους ἥρωας νὰ κουβεντιάζουν ὡς Παριζιάνοι τοῦ 1929. Ὁ Ἀλφρέδος Σαβουάρ, ἀντιθέτως, ἐμφανίζει κάποιον νέον, ὅστις εἶναι πεπεισμένος ὅτι εἶναι θεός. Φυσικά, ὁ νέος αὐτὸς θὰ κλεισθῇ εἰς φρενοκομεῖον. Φυσικώτερον ἐπίσης, ὅτι θὰ δραπετεύσῃ ἐκεῖθεν. Ἀλλ' ἀπολύτως ἀπίθανον νὰ ἐμφανισθῇ κατόπιν εἰς ἕνα συνέδριον ἀθέων ἐν Ἑλβετίᾳ, ὅπου καὶ νὰ προκαλῇ γενικὴν ἀναστάτωσιν μὲ τὴν ὑποκειμενικὴν ἐπὶ τῆς θεότητός του πεποίθησιν. Ἀργότερα, εἰς ἕνα ξενοδοχεῖον τῶν Ἄλπεων, κάποια πριγκήπισσα τὸν θεωρεῖ καλοδεχάμενον ἀναπληρωτὴν τοῦ τελευταίου ἐρωμένου της, ἑνὸς μποξέρ, ὁ δὲ θεός, εἰς τὸ πάθος τῆς ἀγάπης, ἀρχίζει ν' ἀμφιβάλλῃ περὶ τῆς θεότητός του καὶ γλυτώνει ἐκ νέου ἀπὸ τοὺς διώκτας του. Ἡ βασικὴ ἰδέα τῆς ὑποθέσεως θὰ ἠμποροῦσε νὰ δώσῃ λαβὴν εἰς σατυρικὸν ποιητὴν πρὸς δημιουργίαν ἀξιολόγου ἔργου. Ἀλλ' ὁ Σαβουὰρ δὲν τὸ κατώρθωσε. Τὸ μόνον τὸ ὁποῖον ἐπέτυχεν, ἦτο νὰ καταστήσῃ κάπως πρωτοτυπώτερον τὸν συνήθη ἐρωτικὸν διάλογον τῶν βουλεβαρδιέρικων κωμῳδιῶν διὰ τῆς ἀναμίξεως ἑνὸς ψευδοθεοῦ. Τὸ τάκτ τοῦ Σαβουὰρ καὶ τοῦ Ζιρωντού, ἡ λεπτότης τοῦ διαλόγου των, διασκεδάζουν τοὺς Παρισινούς, οἱ ὁποῖοι ἄλλωστε συνήθισαν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Ὄφφεμπαχ νὰ βλέπουν τὸν Δία χορεύοντα καν-κὰν ἐπὶ σκηνῆς.

Ὁ Σασὰ Γκιτρύ, ἐξ ἄλλου, δὲν ἀπεκοιμήθη μακαρίως ἐπὶ τῶν δαφνῶν, τὰς ὁποίας ὑποτίθεται ὅτι ἔδρεψε μὲ τὰς «Ἱστορίας τῆς Γαλλίας». Δίδει νέον ἔργον, τὸ «Τρίτον Γραφεῖον», ἤτοι τὸ γραφεῖον διαζυγίων ἑνὸς Παριζιάνικου δικαστηρίου. Ἥρως εἶναι κάποιος δικηγόρος, εἰδικὸς εἰς ὑποθέσεις διαζυγίων. Ἑορτάζει ἤδη τὴν ἑκατοστὴν ὑπόθεσίν του, τὴν ὁποίαν καὶ κερδίζει ἀποδεικνύων τὴν ἐνοχὴν τῆς ἀντιδίκου γυναικός. Ἀλλὰ τότε ἐμφανίζεται ἡ ἡττηθεῖσα ἐκείνη σύζυγος ἐνώπιόν του, ἰσχυρίζεται ὅτι τὴν ἠδίκησε καί, φυσικά, ὁ δικηγόρος τὴν ἐρωτεύεται καὶ τὴν νυμφεύεται. Ὑπόθεσις κάπως ἀχαμνή, πεποικιλμένη μὲ πολὺ ἔξυπνον διάλογον, ἀλλὰ πάντως ἀνεπαρκὴς διὰ νὰ γεμίσῃ μίαν βραδυάν. Χασμᾶται ὁ θεατὴς εἰς τὴν ἐντελῶς περιττὴν τετάρτην πρᾶξιν, τὸ ἔργον ὅμως δὲν πέφτει, διότι ὁ ἀγαπητὸς τῶν Παρισινῶν Σασὰ Γκιτρὺ οὐδέποτε ἀποτυγχάνει ἐξ ὁλοκλήρου. Συγγραφεῖς καὶ κριτικοί, οἱ ὁποῖοι ἢ θέλουν νὰ παιχθοῦν τὰ ἔργα των ἢ ἐπιθυμοῦν νὰ εὕρουν αἱ κριτικαί των καλοὺς καὶ προθύμους ἐκδότας, γνωρίζουν ὅτι συμφέρον των εἶναι νὰ διασκεδάζουν, μὲ τὴν καρδιάν των τάχα, εἰς τὰς κωμῳδίας του. Διότι συμβαίνει ὁπωσδήποτε νὰ εἶναι ὁ Σασὰ Γκιτρὺ κάποια δύναμις μέσα εἰς τὸ Παρίσι.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 2αν σελίδα)

Η ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΚΑΙ Η ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΕΝ ΤΩ ΣΥΜΒΟΥΛΙΩ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ.—ΤΟ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΝ ΣΧΕΔΙΟΝ

Τὴν 11ην π. μ. χθὲς εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἑνώσεως τῶν Δήμων συνῆλθον οἱ ἀποτελοῦντες τὴν διευθύνουσαν ἐπιτροπὴν τῶν δημάρχων κ.κ. Μερκούρης (Ἀθηναίων) πρόεδρος, Παναγιωτόπουλος (Πειραιῶς) ἀντιπρόεδρος, Εὐαγγελᾶτος (Μεσολογγίου) γεν. γραμματεύς, Βλάχος (Πατρέων), Μουντάκης (Χανίων), Πλατῆς (Λαμιέων), Κόκκινος (Ναυπλιέων) καὶ ὁ πρόεδρος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Θεσσαλονίκης κ. Δημητριάδης ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ δημάρχου κ. Μάνου, κωλυομένου λόγῳ τῆς ἐκεῖ μεταβάσεως τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἠσχολήθη ἐν ἀρχῇ τῆς συνεδριάσεως ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν τῆς Ἑνώσεως ζητημάτων, ἔλαβε δὲ γνῶσιν τῶν συγκεντρωθεισῶν εἰς τὸ κεντρικὸν γραφεῖον γνωμῶν τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἀρχῶν τῆς χώρας ἐπὶ τῶν δύο μεγάλων ὑπὸ συζήτησιν ζητημάτων, τῆς ἀποκεντρώσεως, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν νέαν διοικητικὴν διαίρεσιν καὶ τῆς αὐτοδιοικήσεως ἀνωτέρου βαθμοῦ.

Τὴν 4ην μ.μ. ἐπανελήφθη ἡ συνεδρίασις, εἰς ἣν παρέστη καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Ἀργυρόπουλος μετὰ τοῦ διευθυντοῦ τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως κ. Βελλιανίτου.

ΑΙ ΓΝΩΜΑΙ ΤΟΥ κ. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ

Πρῶτος ἔλαβε τὸν λόγον ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν, ὅστις ἐν ἀρχῇ ἐξέφρασε τὴν εὐχαρίστησίν του διότι εὑρίσκεται μεταξὺ τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν τῆς χώρας. Κατόπιν μακρᾶς συζητήσεως ἐπὶ τῶν ἀνταλλαγεισῶν γνωμῶν σχετικῶς μὲ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς αὐτοδιοικήσεως καὶ ἀποκεντρώσεως ὁ κ. ὑπουργὸς κατέληξεν εἰς τὰ ἀκόλουθα συμπεράσματα ἐπὶ τῶν δύο τούτων κεφαλαιώδους σημασίας διοικητικῶν ζητημάτων:

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἀποκεντρώσεως ὁ κ. ὑπουργὸς ἐξεδήλωσε τὴν προτίμησίν του ὑπὲρ τῆς ἱδρύσεως 15 Γενικῶν Διοικήσεων καὶ 60 περίπου Διοικήσεων, αἱ ὁποῖαι θὰ ἔχουν τὴν ἐξουσίαν τῶν σημερινῶν νομαρχιῶν καὶ τὴν περιφέρειαν τῶν παλαιῶν νομῶν.

Ἀνεγνώρισεν ὅμως ὅτι τὸ σύστημα τοῦτο τῆς διοικητικῆς διαιρέσεως θὰ συναντήσῃ πολλὰς δυσχερείας καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει φρονεῖ ὅτι θὰ καταλήξῃ νὰ γίνῃ ἡ ἀποκέντρωσις ἐπὶ τῇ βάσει τῶν σημερινῶν νομῶν, ἱδρυομένων εἰς τοὺς μεγαλυτέρους νομοὺς τῆς Παλαιᾶς Ἑλλάδος μερικῶν ὑποδιοικήσεων, ὅπως ἐκεῖναι αἵτινες σήμερον ὑφίστανται εἰς τὰς Νέας Χώρας.

Ὁ κ. ὑπουργὸς συνεφώνησε πρὸς τὴν εὐχὴν τῶν δημοτικῶν ἀρχόντων ἵνα αὐξηθῇ ἡ ἐξουσία τῶν νομαρχῶν, δοθῇ δὲ εἰς αὐτοὺς καὶ πραγματικὴ δικαιοδοσία ἐπὶ τῆς λειτουργίας τῶν πάσης φύσεως διοικητικῶν ὑπηρεσιῶν αἱ ὁποῖαι ἑδρεύουσιν εἰς τὰς πρωτευούσας τῶν νομῶν.

Οὕτω πως θὰ ἐπιτευχθῇ ἡ ἀνύψωσις τῆς θέσεως τοῦ νομάρχου καὶ θὰ προκαλέσῃ τὸ ἐνδιαφέρον προσώπων παρεχόντων τὰς ἀπαιτουμένας ἱκανότητας.

Πρὸς τοῦτο ὁ κ. ὑπουργὸς ἐδήλωσεν ὅτι ὑπολογίζει νὰ καθιερώσῃ τὴν ἐπὶ ἀνάλογον χρονικὸν διάστημα πρὸς τὸν χρόνον τῆς ὑπηρεσίας των διαθεσιμότητα τῶν ἀπολυομένων νομαρχῶν. Ἐπίσης ὁ κ. ὑπουργὸς ἐδήλωσεν ὅτι θὰ ἐξετάσῃ μετ' ἰδιαιτέρου ἐνδιαφέροντος κατὰ πόσον εἶνε δυνατὸν νὰ καθιερωθῇ καὶ ἡ μονιμότης τῶν νομαρχῶν συμφώνως πρὸς παλαιὰν εὐχὴν τοῦ συνεδρίου τῶν δημάρχων.

Η ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

Σχετικῶς μὲ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς αὐτοδιοικήσεως ὁ κ. ὑπουργὸς ἀνεγνώρισεν ὅτι ὁ σημερινὸς νομός ὑπὲρ τοῦ ὁποίου κηρύσσονται κατὰ πλειοψηφίαν καὶ οἱ τοπικοὶ ἄρχοντες τῆς χώρας ἀποτελεῖ τὴν προσφορωτέραν αὐτοδιοικουμένην περιφέρειαν ἀνωτέρου βαθμοῦ.

Ἐπὶ τῶν ἁρμοδιοτήτων τοῦ αὐτοδιοικουμένου νομοῦ ἐπῆλθε πλήρης συμφωνία μεταξὺ τοῦ κ. ὑπουργοῦ καὶ τῶν κ. κ. δημάρχων.

Διὰ τὰς δαπάνας ὅμως τοῦ νομοῦ ἀνεγνωρίσθη ὅτι δὲν πρέπει νὰ βαρύνωνται οἱ δῆμοι καὶ αἱ κοινότητες. Συνεφωνήθη δὲ ἵνα ἡ ὁριζομένη ὑπὸ τοῦ νόμου εἰσφορὰ τῶν δήμων καὶ τῶν κοινοτήτων ὑπὲρ τοῦ νομοῦ περιορισθῇ εἰς τὸ ἐλάχιστον δυνατὸν καὶ χαρακτηρισθῇ ὡς ἔκτακτον τοῦ νομοῦ ἔσοδον διατιθέμενον μόνον διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων γενικώτερον κοινωφελῶν. Ὑπὸ τὸ πνεῦμα τοῦτο θὰ βαρύνωνται οἱ δῆμοι καὶ αἱ κοινότητες μόνον ὅταν πρόκειται νὰ ἐκτελεσθῶσι τοιαύτης φύσεως ἔργα πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ νομοῦ καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν ἐφόσον δὲν ἀρκοῦσιν οἱ τακτικοὶ πόροι τοῦ νομοῦ διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῶν ἔργων τούτων.

Καὶ πάλιν ἡ εἰσφορὰ αὕτη θὰ ἐπιβάλλεται μέχρι τοῦ ποσοῦ ποὺ ἀπαιτεῖται διὰ νὰ καλυφθῇ ἡ δαπάνη τοῦ ἑκάστοτε ἐκτελουμένου κοινωφελοῦς ἔργου.

Πρὸς τούτοις ἐδέχθη ὁ κ. ὑπουργὸς νὰ διατηρηθῇ τὸ σήμερον ἰσχῦον σύστημα βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τοῦ ποσοστοῦ τοῦ 1)25 ἐπὶ τοῦ δημοτικοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγομένων ἐμπορευμάτων τὸ προϊὸν τοῦ ὁποίου σήμερον συνάγεται καὶ διανέμεται εἰς τοὺς δικαιούχους δήμους ἄνευ καθυστερήσεως.

Ἔτι δὲ νὰ ὁρίζῃ ὁ δήμαρχος τὸν ἀναπληρωτήν του ἐν περιπτώσει ἀπουσίας του ἢ κωλύματος δι' ἀσθένειαν καὶ ἄλλον λόγον. Τὸ δικαίωμα τοῦτο ἀνεγνώρισεν ὁ κ. ὑπουργὸς ὅτι δέον νὰ δώσῃ εἰς τοὺς δημάρχους προκειμένου περὶ ἀπουσίας μέχρις ἑνὸς μηνός.

Ὁ κ. ὑπουργὸς λαβὼν γνῶσιν τῶν δυσχερειῶν τὰς ὁποίας συναντοῦν οἱ δημοτικοὶ ἄρχοντες ἐν τῇ ἐνασκήσει τῶν καθηκόντων των ἀνεγνώρισεν, ὅσον ἀφορᾷ τὴν καθαριότητα ὅτι καθίσταται ἀναγκαῖον ὅπως ἀσκοῦν εὐρυτέραν ἐξουσίαν, ἔχοντες πρὸς τοῦτο ἀστυνομικὰ ὄργανα ἀπεσπασμένα παρ' αὐτοῖς καὶ ἐνεργοῦντα κατὰ τὰς ὁδηγίας των.

Εις Το Περιθωριον Των Γεγονοτων

Ὁ Διευθυντὴς τῆς Γεωργικῆς Ἐφαρμογῆς διαπιστοῖ—καὶ εἶνε ὁ ἁρμοδιώτερος πρὸς τοῦτο—ὅτι ἡ καλλιέργεια ἐκτελεῖται ἐλαττωματικώτατα εἰς τὰς περισσοτέρας περιφερείας τῆς Ἑλλάδος. Ἡ ἄροσις γίνεται εἰς ἐλάχιστον βάθος καὶ ἡ γῆ δὲν ἀποδίδει ὅσα θὰ ἠδύνατο ν' ἀποδώσῃ ἐὰν ἡ ἄροσις ἦτο βαθυτέρα καὶ ἡ λίπανσις πλέον συστηματική. Ὅταν ἐξαρτώμεθα διὰ τὸν σῖτον μας ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸν εἰς τόσην μεγάλην ἀναλογίαν, εἶνε ἀσυγχώρητον νὰ συνεχισθῇ ἡ κατάστασις αὐτή. Καὶ εἶνε συμφέρον τοῦ Κράτους νὰ φροντίσῃ ὅπως γενικευθῇ ἡ χρησιμοποίησις μηχανικῶν ἀρότρων. Ἡ διὰ παντὸς τρόπου ἔντασις τῆς καλλιεργείας εἰς τὴν χώραν πρέπει ν' ἀποτελῇ μίαν ἀπὸ τὰς συνεχεῖς κυριωτέρας φροντίδας τῆς Κυβερνήσεως.

Ο ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΣ ΧΑΡΤΗΣ Εἰδικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἱεραρχίας θὰ ἐπιδώσῃ τὸ καταρτισθὲν ἤδη ὑπόμνημα πρὸς τὸν κ. πρωθυπουργόν, ἐν τῷ ὁποίῳ διατυποῦνται αἱ ἀπόψεις τῆς Ἐκκλησίας ἐπὶ τοῦ ὑποβληθέντος σχεδίου τοῦ καταστατικοῦ αὐτῆς χάρτου. Δύο ἐκ τῶν κυριωτέρων ἄρθρων τοῦ χάρτου αὐτοῦ, τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὴν ἐσωτερικὴν τῆς ἐκκλησίας διοίκησιν καὶ τὴν ἐκλογὴν τῶν ἐπισκόπων, εἶχον καὶ πρὸ πολλοῦ γίνει ἀποδεκτά, τὸ δὲ προνόμιον τῆς Ἐκκλησίας νὰ εἶναι ἐλευθέρα ἐν τῷ οἴκῳ της εἶχεν ἀφαιρεθῇ παρ' αὐτῆς ἐπὶ δικτατορίας. Νομίζομεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν πρέπει νὰ ἔχῃ ἀντίρρησιν εἰς τὴν ἐκ νέου παραχώρησιν τοῦ ζωτικοῦ τούτου δικαιώματος εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος, δεδομένου ὅτι τοιουτοτρόπως καθιεροῦται ἡ ἀπαλλαγὴ ταύτης ἀπὸ θλιβερῶν πολιτικῶν ἐπιδράσεων, αἵτινες σημαντικῶς τὴν ἔβλαψαν μέχρι τοῦδε. Τὸ τρίτον ἐκ τῶν κυριωτέρων ἄρθρων τοῦ νέου καταστατικοῦ χάρτου της, ἡ κατάργησις τῆς θέσεως τοῦ παρὰ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου, δὲν ὑποθέτομεν νὰ φέρῃ ἀντιρρήσεις, καθόσον ὁ θεσμὸς τοῦ ἐπιτρόπου εἰσήχθη παρ' ἡμῖν κατ' ἀπομίμησιν τῶν ἐν τῇ τσαρικῇ Ρωσσίᾳ ἄλλοτε ἐθιζομένων, εἰς κράτος καθαρῶς θεοκρατικόν, ὅπου ὁ μονάρχης παρεκάθητο δι' ἀντιπροσώπου εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς ἀνωτάτης ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς. Ἡ Ἑλλὰς δὲν εἶνε κράτος θεοκρατικόν, διὰ νὰ διατηρῇ τοιούτους θεσμούς, τῶν ὁποίων ἡ χρησιμότης εἶνε ἄλλωστε ἐντελῶς προβληματική. Κατὰ τὰ ἄλλα, ὁ νέος καταστατικὸς χάρτης τῆς Ἐκκλησίας δὲν παρουσιάζει οὐδεμίαν ἔκτακτον καινοτομίαν. Καὶ πρέπει νὰ γίνῃ ἀποδεκτὸς ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, διότι παρέχει εἰς τὴν Αὐτοκέφαλον Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος τὴν ἀπαραίτητον δι' αὐτὴν ἀνεξαρτησίαν.

ΕΔΡΑΙΑ ΑΝΤΙΖΗΛΙΑ Περὶ τὸν ἐν τῇ Βουλῇ θῶκον τοῦ περιοδεύοντος αὐθέντου διεξήχθη χθὲς σιωπηλὸς ἀλλὰ κρατερὸς ἀγὼν μεταξὺ τοῦ ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ κ. Σοφούλη ἐσκουφωμένου ἀναπληρωτοῦ τοῦ ἀρχηγοῦ πασῶν τῶν βενιζελικῶν φυλῶν. Ὁ πρωθυπουργικὸς θῶκος δικαιωματικῶς ἀνῆκε χθὲς εἰς τὸν κ. Μιχαλακόπουλον, τὸν κατέλαβεν, ὅμως, ἐξ ἀπίνης καθ' ἣν στιγμὴν ὁ κ. ἀντιπρόεδρος εὑρίσκετο εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ὁ ἐκ Σάμου ἐπίδοξος διάδοχος τοῦ μεγάλου Φυλάρχου. Οὕτως ὁ κ. Μιχαλακόπουλος περιωρίσθη εἰς τὸν θῶκον τοῦ ἀντιπροέδρου, ὡμίλησεν ὅμως ἀπ' ἐκεῖ διὰ τὸν Κλεμανσώ, ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως κυριαρχήσας τελικῶς τοῦ κ. Σοφούλη. Ἡ ἁρμονικὴ συνεργασία ἀντιπροέδρου καὶ ὑπουργοῦ, ὅπως φαίνεται ἀπὸ τὰ πράγματα, ὑφίσταται πάντοτε, ἡ δὲ ἀδιάσπαστος κυβερνητικὴ συνοχὴ ἔχει ἓν μόνον, ἀλλ' ἑδραῖον, ἀσθενὲς σημεῖον.

Ο ΕΚ ΡΩΣΣΙΑΣ ΠΟΝΤΙΟΙ Οἱ ἀναγνῶσται τῆς «Πρωΐας» γνωρίζουν λεπτομερῶς, ἐκ παλαιοτέρας ἀρθρογραφίας, πῶς ἔχει τὸ ζήτημα τῶν ἐν Ρωσσίᾳ Ἑλλήνων, περὶ τοῦ ὁποίου καὶ πάλιν γίνεται λόγος. Ὁ ὑπουργὸς τῆς Προνοίας, διὰ λόγους ἐκλογικοὺς καὶ καθαρῶς ἀτομικούς, εἶχεν ἐκδώσει, πρὸ τῶν ἐκλογῶν τοῦ Αὐγούστου τοῦ παρελθόντος ἔτους ἀδείας καθόδου Ποντίων ἐγκατεστημένων εἰς τὴν Ρωσσίαν, χωρὶς νὰ λάβῃ γνῶσιν τούτου ἡ εἰδικὴ τριμελὴς Ἐπιτροπή. Καὶ ὅταν οἱ δυστυχεῖς ἐκεῖνοι Πόντιοι, ἐζήτησαν διαβατήρια διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ ἡ ἐν Μόσχᾳ πρεσβεία ἐζήτησεν ὁδηγίας ἐξ Ἀθηνῶν, ἡ Κυβέρνησις, πληροφορηθεῖσα διὰ πρώτην φορὰν τὰ γενόμενα, ἀλλὰ καὶ μὴ δυναμένη, παρὰ νὰ καλύψῃ τὸν ὑπουργόν, ἐδέχθη νὰ κατέλθουν ὅσοι ἔλαβον τὰς ἁμαρτωλὰς ἀδείας, ἀλλ' ἀπεφάσισε νὰ κατέλθουν τμηματικῶς καὶ νὰ μὴ ἐκδοθῇ ἄδεια δι' ἄλλους. Οἱ δελεασθέντες διὰ τῶν ἀδειῶν τοῦ ὑπουργοῦ Πόντιοι κατῆλθον εἰς τοὺς Ρωσσικοὺς λιμένας πωλήσαντες ὅ,τι εἶχον καὶ κατηνάλωσαν τὰ χρήματά των ἐν ἀναμονῇ ἐπιβιβάσεως. Ἀλλ' οἱ ἐκμεταλλευταὶ τῶν Ποντίων αὐτῶν, οἱ ὁποῖοι ἦσαν ὁπωσδήποτε ἐγκατεστημένοι εἰς τὴν Ρωσσίαν, ἀλλὰ οἱ ὁποῖοι χρειάζονται ἐδῶ εἰς τὸ παμφάγον κόμμα διὰ τὰς ψήφους των, ἐμηχανεύθησαν καὶ νέα μέσα διὰ νὰ τοὺς συγκεντρώσουν. Πρό τινων μηνῶν ἤρχισαν νέας ἐνεργείας διὰ τὴν ἔκδοσιν ἀδειῶν καὶ ὅταν ὁ Ἑλληνικὸς Τύπος διεμαρτυρήθη, ἀποκαλύψας τὰ ταπεινὰ ἐλατήρια των, ἰσχυρίσθησαν ὅτι οἱ μέλλοντες νὰ κατέλθουν εἶνε εὔποροι, διαθέτοντες τὰ μέσα τῆς συντηρήσεώς των. Μετά τινας ἡμέρας κατέφθανον ἀρκεταὶ ἑκατοντάδες λιμωττόντων Ποντίων ἐκ Ρωσσίας, διὰ τὸν ἄρτον τῶν ὁποίων ἔδωκε κάποιαν χρηματικὴν ἀρωγὴν ὁ ὁ Νομάρχης Χίου, ὅπου προσήγγισε τὸ ἀτμόπλοιον, καὶ κάποιος Φιλόπτωχος Σύλλογος Κυριῶν. Οἱ δυστυχεῖς ἐκεῖνοι ἀπεβιβάσθησαν τελικῶς εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, ὅπόθεν κατενεμήθησαν εἰς σημεῖα χρήζοντα κομματικῆς ἐνισχύ-

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟΝ

ΔΕΝ ΕΙΝΕ ΑΝΘΗΡΑ ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ;

ΑΡΙΘΜΟΙ, ΠΟΥ ΠΡΟΚΑΛΟΥΝ ΑΝΗΣΥΧΙΑΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Νοέμβριος. (Ἰδιαιτέρα ὑπη-σία). — Οἱ ἐνδιαφερόμενοι διὰ τὰ ἐθνικὰ διεθνῆ οἰκονομικὰ προβλήματα θὰ ἀκούσουν ἀσφαλῶς μὲ κατάπληξιν τὴν κραυγὴν κινδύνου, τὴν ὁποίαν ῥηγνύουν ἀπό τινος Ἄγγλοι εἰδικοὶ ἐπὶ τῇ διαπιστώσει ὡρισμένων γεγονότων, τῶν ὁποίων ὁ χαρακτὴρ εἶνε ς ἀνησυχαστικὸς διὰ τὸ μέλλον τῆς χώ-ς. Πρόκειται περὶ συγκεκριμένων γεγονότων, συγκεκριμένων ὅσον καὶ ἀπροσδοκήτων, ὁποῖα δικαιολογοῦν πλήρως τὴν ἀνησυχίαν ἡ ὁποία ἐκδηλοῦται ἔναντι μιᾶς καταστάσεως δυσαρέστου, τῆς ὁποίας οἱ κύριοι συντελεσταὶ εἶνε φύσεως ἐσωτερικῆς ὅσον καὶ διεθνοῦς.

Οἱ συγκριτικοὶ πίνακες τοὺς ὁποίους ἐδημοσίευσεν ἐσχάτως τὸ Μπόορντ ὄφ Τραίϊντ (Ὑπουργεῖον τοῦ Ἐμπορίου) ἐπὶ τῆς ἐμπορικῆς κινήσεως τῶν διαφόρων κρατῶν μέχρι 30ῆς Ἰουνίου τρέχοντος ἔτους, δεικνύουν πρῶτοις ὅτι κατὰ τοὺς ἓξ πρώτους μῆνας ἔτους τὸ ἐξαγωγικὸν ἐμπόριον τῆς Γερμανίας διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὴν ἱστορίαν κόσμου ὑπερέβη τὸ βρεττανικὸν ἐξαγωγικὸν ἐμπόριον. Τὸ γερμανικὸν ἐξαγωγικὸν ἐμπόριον ἀνῆλθεν εἰς 374 ἑκατομμύρια λιρῶν στερλινῶν, ἐνῷ τὸ τῆς Μεγάλης Βρεττανίας ἔφθασε τὰ 358 ἑκατομμύρια λιρῶν. Κατὰ δεύτερον λόγον ἀποδεικνύουν ὅτι αἱ ἐξαγωγαὶ τῆς Γερμανίας παρουσιάζουν μίαν καταπληκτικὴν αὔξησιν, ἀντιθέτως αἱ τῆς Ἀγγλίας παρουσιάζουν μίαν ἐπίμονον στασιμότητα. Κατὰ τρίτον λόγον οἱ πίνακες τοῦ Μπόαρντ ὄφ Τραίϊντ δεικνύουν ὅτι ἐνῷ ἡ Μεγάλη Βρεττανία εἰσάγει ἐμπορεύματα ἀξίας ὑπερβαινούσης τὸ ἥμισυ τῆς ἀξίας τῶν ὅσων ἐξάγει, ἀντιθέτως ἡ Γερμανία ἐξάγει ἐμπορεύματα τετραπλασίας ἀξίας τῶν ὅσων εἰσάγει, τῆς ἀναλογίας ταύτης αὐξανομένης ρκῶς.

Ἐννοεῖται, ὅτι ἄνευ τῶν ἐξαγωγῶν τῶν ἀναφερομένων εἰς τὰς ἐκ τῶν ἐπανορθώσεων ὑποχρεώσεις τῆς Γερμανίας, τὸ ἐξαγωγικὸν ἐμπόριον τῆς τελευταίας ταύτης θὰ ἦτο κατὰ 8 ἑκατομμύρια λιρῶν στερλινῶν κατώτερον τοῦ ἀγγλικοῦ. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἡ διαπίστωσις αὕτη δὲν μεταβάλλει καθόλου τὸ γεγονός, ὅτι τὸ ἀγγλικὸν ἐμπόριον παραμένει στάσιμον, καθ' ἣν στιγμὴν τὸ γερμανικὸν αὐξάνει ἀδιακόπως καὶ ὅτι ἡ Μεγάλη Βρεττανία, ἡ ὁποία πρὸ τοῦ πολέμου κατεῖχε τὴν πρώτην θέσιν μεταξὺ τῶν ἐξαγωγικῶν κρατῶν τοῦ κόσμου, σήμερον καταλαμβάνει τὴν τρίτην μόλις θέσιν μετὰ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας καὶ τὴν Γερμανίαν.

Καὶ προχωροῦμεν: ἐνῷ τὸ ἀγγλικὸν ἐξαγωγικὸν ἐμπόριον φυτοζωεῖ, ἀντιθέτως αἱ ἐσωτερικαὶ δαπάναι αὐξάνονται καταπληκτικῶς. Τόση εἶνε ἡ παρουσιαζομένη δυσαναλογία ὥστε τὸ «Μόρνιγκ Πόστ» ἐπὶ παραδείγματι καὶ ἄλλαι σοβαραὶ ἐφημερίδες τοῦ Σίτυ ὁμιλοῦν περὶ τοῦ φάσματος τῆς χρεωκοπίας. Ὅσον ὑπερβολικοὶ καὶ ἂν εἶνε οἱ φόβοι αὐτοί, πάντως ὀφείλει νὰ ὁμολογήσῃ κανεὶς ὅτι ἡ ἀπαισιοδοξία των στηρίζεται ἐπὶ σοβαρωτάτων λόγων. Ἐκτὸς τῶν γνωστῶν ἐπιχειρημάτων τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸν ξένον ἀνταγωνισμὸν καὶ τὸ τεράστιον κόστος τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς ἐργασίας, ὑπάρχει καὶ μία ἄλλη πραγματικότης· ὅτι ἡ ἐθνικὴ οἰκονομία θίγεται ἀπὸ τὴν κυβέρνησιν τὴν ἰδίαν. Ἀπό τινος συνηθίζουν ἐνταῦθα νὰ λέγουν ὅτι ἡ Ἐργατικὴ Κυβέρνησις θὰ μεταβάλῃ τὴν χώραν εἰς μίαν τεραστίαν ἀσφαλιστικὴν ἑταιρίαν καὶ ὅτι, ἐὰν δὲν τὴν ἐμποδίσῃ κανεὶς νὰ τὸ πράξῃ, ὅλα τὰ ἄτομα θὰ λαμβάνουν, ὑπὸ τὴν μίαν μορφὴν ἢ τὴν ἄλλην, μεγάλας ἀποζημιώσεις ἀπὸ τοῦ λίκνου μέχρι τοῦ τάφου των. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ Ἐργατικὴ Κυβέρνησις τείνει νὰ καταστῇ ἓν φιλανθρωπικὸν ἵδρυμα καὶ διὰ νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς ὑποσχέσεις του, ἐφαρμόζει ἓν νομοθετικὸν πρόγραμμα, τὸ ὁποῖον ἐνδέχεται νὰ εἶναι ἀξιόλογον ἀπὸ καθαρῶς ἀνθρωπιστικῆς ἀπόψεως, ἀλλὰ θὰ στοιχίσῃ πολὺ ἀκριβὰ εἰς τὸ ἀγγλικὸν θησαυροφυλάκιον καί, ἐν τέλει, θὰ συνεπιφέρῃ αὔξησιν τῶν φορολογικῶν βαρῶν. Ἐὰν ἀνακεφαλαιώσῃ κανεὶς τὰς δαπάνας, τὰς ὁποίας συνεπάγεται ἡ ἐφαρμογὴ τῶν ὑγειονομικῶν μέτρων, ἡ συντήρησις ἀγροτικῶν σπιτιῶν, αἱ ἀποζημιώσεις καὶ τὰ βοηθήματα τῶν ἀνέργων, τῶν χηρῶν, τῶν ὀρφανῶν, τῶν ὑπερηλίκων, τῶν ἀγάμων γυναικῶν, αἱ ὁποῖαι ὑπερέβησαν τὸ 55ον ἔτος τῆς ἡλικίας των καὶ τῶν γονέων, τῶν ὁποίων τὰ τέκνα θέλουν νὰ παρατείνουν τὴν παίδευσίν των μέχρι τοῦ 15ου ἔτους τῆς ἡλικίας των, θὰ ἴδῃ ὅτι διὰ νὰ γίνουν πάντα ταῦτα πρέπει νὰ προστεθοῦν 313 ὅλα ἑκατομμύρια λιρῶν στερλινῶν εἰς τὰ ἔξοδα τοῦ προϋπολογισμοῦ. Τὸ τεράστιον αὐτὸ συμπληρωματικὸν ποσὸν ὁ ὑπουργὸς τοῦ Θησαυροφυλακίου εἶνε ὑποχρεωμένος νὰ ἐξοικονομήσῃ, φυσικά, ἀλλ' εἰς βάρος τῆς βιομηχανίας καὶ τοῦ ἐμπορίου, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἡ κοινωνικὴ πολιτικὴ τῆς κυβερνήσεως θὰ ἀσκήσῃ ἀναγκαίως μίαν δυσάρεστον ἐπίδρασιν.

Μέχρι ποίου σημείου θὰ φθάσωμεν; ἐρωτοῦν κυρίως τὸ «Μόρνιγκ Πόστ» καὶ ἡ «Νταίλυ Μαίηλ». Τὰ ἐν λόγῳ δημοσιογραφικὰ ὄργανα παρουσιάζουν τὴν κατάστασιν ὡς εἰς ἄκρον κρίσιμον καὶ ὑποστηρίζουν τὴν γνώμην ὅτι ἡ θεραπεία τοῦ μεγάλου κακοῦ καὶ ἡ ἀποκατάστασις τῆς ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς ἀκμῆς τῆς Μεγάλης Βρεττανίας θ' ἀρχίσῃ μόνον ἀπὸ τῆς στιγμῆς κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ ἐργατικοὶ βουλευταί, ἀντὶ νὰ προσπαθοῦν νὰ ξεπεράσουν ὁ ἕνας τὸν ἄλλον εἰς ὑποσχέσεις προωρισμένας νὰ πυκνώσουν τὰς τάξεις τῶν ἐκλογέων των καὶ ἀντὶ νὰ κάμνουν μεγάλας φιλανθρωπικὰς χειρονομίας εἰς βάρος τῶν φορολογουμένων, ζητήσουν τὴν ἐνίσχυσιν τῶν πολιτικῶν ὅλων τῶν κομμάτων καὶ ἐπανέλθουν εἰς μίαν ὑγιᾶ πολιτικὴν οἰκονομικῶν.

Τ. Α. Μ.

Ἀπὸ τὰ γειτονικὰ Κράτη

Ἄγκυρα, ἡ πρωτεύουσα ποὺ δημιουργεῖται

Μία ἁλματικὴ πρόοδος

ΑΓΚΥΡΑ, 20 Νοεμβρίου.—Ὅταν, κατὰ τὴν ἐποχὴν αὐτὴν τοῦ ἔτους, ἐπαναλαμβάνωνται αἱ ἐργασίαι τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως καὶ ὅλος ὁ κοινοβουλευτικὸς καὶ ὁ πολιτικὸς κόσμος ἐπανέρχεται, ἡ Ἄγκυρα ἀναλαμβάνει ὁλόκληρον τὴν κίνησίν της καὶ τὴν ὄψιν μιᾶς πραγματικῆς πρωτευούσης.

Εἶχα νὰ ἴδω τὴν Ἄγκυραν ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους. Ἡ διαφορὰ εἶνε πράγματι αἰσθητή —εἶνε σημαντική. Καταβάλλεται ἀναμφισβητήτως μία κολοσσιαία προσπάθεια διὰ νὰ μεταβληθῇ ἡ ἄλλοτε ὁμοιάζουσα πρὸς σωρὸν βράχων πόλις αὐτὴ εἰς πρωτεύουσαν ἀξίαν αὐτοῦ τοῦ ὀνόματος. Ὅσοι ἐγνώρισαν τὴν Ἄγκυραν πρὸ τοῦ μεγάλου πολέμου, ἰδίως ὅσοι τὴν ἐγνώρισαν πρὸ τῆς μεγάλης πυρκαϊᾶς τοῦ 1915, ἡ ὁποία ἀπετέφρωσε τὰς χριστιανικὰς συνοικίας, ἐκπλήττονται διὰ τὴν ἐπελθοῦσαν μεταμόρφωσιν.

Ἡ Ἄγκυρα, ἐν τούτοις ἤρχισε νὰ μεταβάλλεται μόνον μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς συνθήκης τῆς Λωζάννης, ἀπὸ μιᾶς, δηλαδή, ἑξαετίας. Εἶνε σήμερον μιὰ πόλις μὲ εὐρείας λεωφόρους, μὲ μεγάλας νέας οἰκοδομάς, μὲ πάρκα ἐν γενέσει, ὅπου, ὅταν μετοχετευθῇ νερό, θὰ ὑπάρξῃ ἄφθονος βλάστησις. Καὶ ἡ πόλις αὐτὴ φαίνεται ὡσὰν ν' ἀναπηδᾷ ὁλοὲν ἀπὸ τὴν γῆν ὑπὸ τὴν μαγικὴν ῥάβδον μιᾶς ἰσχυρᾶς θελήσεως.

Ἡ ἀνοικοδόμησις, ἢ μᾶλλον ἡ δημιουργία τῆς Ἀγκύρας θὰ ἠδύνατο ἴσως νὰ παραλληλισθῇ μόνον μὲ τὴν ἐπ' ἐσχάτων δημιουργίαν μιᾶς πρωτευούσης διὰ τὴν Αὐστραλιανὴν Ὁμοσπονδίαν. Ἀλλ' ἡ δημιουργία τῆς Καμπέρρας ἦτο εὐκολωτέρα. Ὑπῆρχε τὸ κατάλληλον κλίμα, τὸ κατάλληλον ἔδαφος, πρὸ πάντων ὑπῆρχον τὰ κατάλληλα οἰκονομικὰ μέσα. Ἐδῶ τὰ πάντα ἐδημιουργήθησαν ἐκ τοῦ μηδενός σχεδόν. Ὁ τόπος ἦτο κατεστραμμένος ἀπὸ τοὺς μακροὺς πολέμους, ὁ τελευταῖος τῶν ὁποίων ὑπῆρξε καταστρεπτικὸς καὶ ἀπὸ οἰκονομικῆς ἀπόψεως. Καὶ ὅμως ἡ Ἄγκυρα κατώρθωσε νὰ γίνῃ μιὰ σύγχρονος πόλις, μέσα εἰς τὴν ὁποίαν ζῇ ἡ σημερινὴ Τουρκία, ἐνῷ ἡ Κωνσταντινούπολις, ἐκθρονισμένη, φθίνει καθημερινῶς θρηνοῦσα τὸ παρελθόν της ὡσὰν λησμονηθεῖσα καὶ ἔρημος πλέον βασιλίς.

Ὁ Μουσταφᾶ Κεμὰλ πασᾶς ἐννοεῖ ν' ἀναγάγῃ τὴν νέαν του πρωτεύουσαν εἰς περιωπὴν μεγάλης πόλεως εἰς τὴν Ἀνατολήν. Ἀπὸ τὴν εὐρεῖαν ἔκτασιν, τὴν ὁρισθεῖσαν διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῆς νέας πόλεως, ἀναθρώσκουν διαρκῶς οἰκοδομαί. Καὶ ὑψώθη ἐφέτος τὸ μέγαρον τῆς Ἰς-Μπανκασί (Τραπέζης Ἐπιχειρήσεων) μὲ μίαν πλουσιωτάτην ἐσωτερικὴν διαρρύθμισιν. Φωτειναὶ διαφημίσεις, ὅπως ἡ τῆς «Ἰς-Μπανκασί», εἶνε τὴν νύκτα ὁραταὶ εἰς ὅλην τὴν πόλιν, ἡ ὁποία, μὲ τὰ νυκτερινά της φῶτα, φαίνεται ἀκόμη ζωηροτέρα. Εἰς τὸ νέον μέγαρον τῆς «Ζιραάτ Μπανκασί» (Ἀγροτικῆς Τραπέζης) ἐγκατεστάθησαν ἤδη αἱ σχετικαὶ ὑπηρεσίαι, εἶνε δὲ τὸ μέγαρον αὐτὸ πράγματι πολυτελέστατον καὶ βεβαιοῦται ὅτι εἶνε προωρισμένον νὰ στεγάσῃ ἐπίσης τὴν ἱδρυθησομένην προσεχῶς Κρατικὴν Τράπεζαν. Μέγα μέρος τῆς οἰκοδομῆς εἶνε ἐκ μαρμάρου παρὰ τὴν εἴσοδον δὲ βλέπει κανεὶς μίαν τοιχογραφίαν, ὀφειλομένην εἰς Τοῦρκον ζωγράφον, καὶ παριστῶσαν τὸν Μουσταφᾶ Κεμὰλ διδάσκοντα εἰς οἰκογένειαν χωρικῶν τῆς Ἀνατολῆς τὸν χειρισμὸν τοῦ μηχανικοῦ ἀρότρου.

Τὸ μέγαρον τῆς «Τουρκικῆς Ἑστίας», ὅπου θὰ στεγασθῇ ἡ διεύθυνσις τῆς Ὀργανώσεως αὐτῆς εὑρίσκεται περὶ τὴν συμπλήρωσίν του, εὑρισκόμενον παρὰ τὸ Μουσεῖον τῆς Ἀγκύρας, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου κεῖται ὁ ἔφιππος ἀνδριὰς τοῦ Κεμάλ, ἔργον τοῦ Ἰταλοῦ γλύπτου Κανόνικα. Τὸ μέγαρον αὐτὸ θὰ ἐγκαινιασθῇ κατὰ τὸ νέον ἔτος. Θὰ περιλαμβάνῃ εὐρὺ θέατρον, ὅμοιον τοῦ ὁποίου ἀσφαλῶς δὲν ἔχει ἡ Κωνσταντινούπολις.

Τὸ μέγα ξενοδοχεῖον, τὸ ὁποῖον ἀνεγείρει τὸ Ἐβκάφιον, κάτωθι τῆς Ὀθωμανικῆς Τραπέζης, θὰ ἔχῃ διαμερίσματα μὲ ὅλας τὰς δυνατὰς συγχρόνους ἀνέσεις καὶ αἱ συνοικίαι τῆς Μάτσκα καὶ τοῦ Ἀγιάζ-πασᾶ εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν δὲν θὰ ἔχουν πλέον τὸ μονοπώλιον τῶν πολυτελῶν διαμερισμάτων εἰς τὴν Τουρκίαν.

Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι τὸ ζήτημα τῆς στέγης, ἐὰν δὲν ἔχῃ σήμερον ἐν Ἀγκύρᾳ τὴν ὀξύτητα, τὴν ὁποίαν εἶχε πρὸ τετραετίας, πολὺ ἀπέχει ἀκόμη τῆς λύσεώς του. Τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὸ γεγονός, ὅτι ὁ ἐντόπιος πληθυσμὸς εἶνε πτωχὸς καὶ εἰς ἀθλίαν κατάστασιν, μόνον δὲ τὸ Κράτος οἰκοδομεῖ, καίτοι ὑπάρχει ἐδῶ οἰκοδομικὴ ἐπιχείρησις πρώτης τάξεως διὰ τοὺς κεφαλαιούχους. Καὶ ἐκπλήσσεται κανείς, ὅταν βλέπῃ Τούρκους ἐμπόρους νὰ οἰκοδομοῦν μεγάλας πολυκατοικίας εἰς τὴν Μάτσκα, τὸ Σισλῆ καὶ τὸ Ἀγιάζ-πασᾶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὅπου δὲν χρειάζονται σχεδὸν καὶ ὅπου δὲν εἶνε δυνατὸν ν' ἀποδώσουν ἐπαρκῶς, ἐνῷ ἐδῶ θὰ ἀπέδιδον ἀμέσως τεράστια κέρδη. Ἴσως δὲν ἐπείσθησαν ἀκόμη ὁλοσχερῶς ὅτι ἡ Ἄγκυρα θὰ παραμείνῃ ἡ ὁριστικὴ πρωτεύουσα τῆς Τουρκίας.

Ἀλλ' εἰς τὴν Ἄγκυραν δὲν ἐργάζονται μόνον. Ὑπάρχει τώρα καὶ ὁ κόσμος, ὁ ὁποῖος διασκεδάζει. Γύρω ἀπὸ τὸ «Ἄγκορα-Παλάς», τὸ ὁποῖον κατέστη τὸ κέντρον τῶν «κοσμικῶν» κύκλων τῆς νέας πρωτευούσης, συναθροίζεται ἡ ἀνωτέρα κοινωνία, ἀπαρτιζομένη ἀπὸ ἀνωτέρους κρατικοὺς λειτουργούς, διπλωμάτας, ἐπιχειρηματίας, κεφαλαιούχους καὶ κομψὰς κυρίας, μεταξὺ τῶν ὁποίων αἱ Τουρκίσσαι δὲν εἶνε αἱ ὀλιγώτερον διακρινόμεναι.

Ὁ κόμης Βόλπι, ὁ ὁποῖος διῆλθεν ἐντεῦθεν κατ' αὐτάς, ὁμιλῶν εἰς ἀνώτατον Τοῦρκον ὑπάλληλον κατὰ τὴν ἔξοδόν του ἐκ δεξιώσεως εἰς τὸ «Ἄγκορα-Παλάς», τοῦ εἶπεν ὅτι ἕως τώρα ἐπίστευεν ὅτι αἱ ὡραιότεραι γυναῖκες εὑρίσκοντο εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἀλλ' ὅτι τώρα ἀντελήφθη τὴν πλάνην του. Καὶ δίδονται τώρα εἰς τὴν Ἄγκυραν τέϊα, δεῖπνα «ντανσάν», καὶ τὸ φράκο εἶνε τόσον σύνηθες εἰς αὐτὴν τὴν καρδιὰ τῆς Ἀνατολῆς, ὅσον καὶ κάθε ἄλλην πρωτεύουσαν τῆς Δύσεως. Ὁ δὲ Κεμὰλ ἐνθαρρύνει αὐτὴν τὴν κοινωνικὴν ἐκδήλωσιν, ἐμφανιζόμενος συχνὰ εἰς γεύματα καὶ εἰς χορούς.

Ἡ ζωὴ εἶνε, βέβαια, ἀκριβή, ἀκριβωτέρα καὶ ἀπὸ τὴν ζωὴν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν. Ἀλλ' ὑπάρχουν καὶ ἐδῶ, ὅπως παντοῦ, αἱ μικραὶ εὐκολίαι. Καὶ ἠμπορεῖ νὰ εὕρῃ κανεὶς μερικὰ ἑστιατόρια διὰ τοὺς πτωχοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους, ὅπου τρώγουν εἰς χαμηλὰς τιμὰς καὶ τὰ ὁποῖα εἶνε, παρ' ὅλα ταῦτα, πολὺ εὐπρόσωπα. Ἐν ἑνὶ λόγῳ ἡ νέα πόλις ὀργανοῦται μὲ γοργὸν ῥυθμὸν καὶ μετά τινα ἔτη θὰ ἔχῃ ἀποκτήσει μίαν ἐμφάνισιν κανονικήν, διότι τὰ ἀπέραντα γήπεδα διὰ μέσου τῶν ὁποίων ἔχουν χαραχθῆ λεωφόροι καὶ ἐτοποθετήθησαν ἠλεκτρικοὶ φανοστάται, θὰ ἔχουν καλυφθῆ κατὰ μέγα μέρος ἀπὸ νέας οἰκοδομάς.

Αὐτὴ εἶνε ἡ ὄψις τῆς σημερινῆς Τουρκικῆς πρωτευούσης, εἰς τὴν ὁποίαν ἀναμένεται λίαν προσεχῶς ὁ νέος πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος κ. Πολυχρονιάδης. Τὸ δὲ γεγονὸς τοῦτο καὶ αἱ ἀναμενόμεναι νέαι Ἑλληνοτουρκικαὶ διαπραγματεύσεις προσδίδουν νέον ἐνδιαφέρον ἀπὸ τῆς καθαρῶς Ἑλληνικῆς ἀπόψεως.

Α. ΦΡΑΝΤΗΣ

Ο ΕΞΩ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ

Η ΑΠΟΤΥΧΙΑ ΤΟΥ ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ ΑΓΩΝΟΣ

ΕΠΙΣΤΡΕΦΕΙ Η ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΠΡΕΣΒΕΙΑ

ΤΟΥ ΜΟΝΙΜΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ

ΛΕΜΕΣΟΣ, 19 Νοεμβρίου.—Αἱ ἐλπίδες τὰς ὁποίας ἐστήριξεν ὁ Κυπριακὸς λαὸς εἰς τὴν Ἐργατικὴν Κυβέρνησιν τῆς Ἀγγλίας δὲν ἐξεπληρώθησαν. Παρ' ὅλας τὰς προσπαθείας καὶ τὰς φροντίδας τῆς ἐν Λονδίνῳ Κυπριακῆς ἀποστολῆς τὸ ζήτημα τῆς ἑνώσεως ἀπεκλείσθη ἀκόμη μίαν φοράν, ἂν καὶ ὑπουργὸς τῶν Ἀποικιῶν εἶνε ὁ πολὺς Πάσφηλδ, εἰς τὸν ὁποῖον τὰ ὄμματα ὅλων μας ἦσαν ἐστραμμένα. Ἡ Κύπρος ματαίως ἀναζητεῖ ν' ἀνεύρῃ ἄνδρα, ὅστις νὰ ἐκπληροῖ τὰ ὑπεσχημένα, ματαίως ζητεῖ ν' ἀνεύρῃ ἕνα Γλάδστωνα διὰ ν' ἀναφωνήσῃ ἀκόμη μίαν φορὰν τὰς ὡραίας λέξεις: «Ὀλίγιστοι λαοὶ εἶνε τοσοῦτον ἐξηχρειωμένοι καὶ ταπεινωμένοι τὸ φρόνημα ὥστε νὰ προτιμῶσι τῆς ὑπὸ ὁμοφύλων καὶ ὁμοθρήσκων Διοικήσεως διοίκησιν ὑπ' ἀνθρώπων ξένων τὴν καταγωγήν, τὰ αἰσθήματα, τὰ φρονήματα καὶ τὴν θρησκείαν». Εἰς τί ἆρά γε ἡ Μ. Βρεττανία χρειάζεται τὴν Κύπρον; Διατὶ δὲν τὴν ἀποδίδει εἰς τὰς μητρικὰς ἀγκάλας; Νομίζομεν ὅτι ἡ Κύπρος διὰ τὴν Ἀγγλίαν εἶνε περιττὴ κατόπιν τῆς πλήρους ἀνεξαρτησίας τῆς Αἰγύπτου. Ἢ ἆρά γε νὰ χρειάζεται αὐτὴν διὰ τὴν Παλαιστίνην; Καὶ πάλιν δυνάμεθα νὰ παράσχωμεν εὐκολίας ὅταν παραστῇ ἀνάγκη. Ἡ Κυπριακὴ ἀποστολὴ ἀναμένει τὴν ἐπίσημον ἀπάντησιν τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου τὴν ὁποίαν σύμπας ὁ Κυπριακὸς λαὸς θ' ἀκούσῃ μετὰ χαρᾶς, ἐὰν εἶνε ὑπὲρ τῶν προσπαθειῶν του μετὰ λύπης δὲ ἐὰν εἶνε ἐναντίον. Περίεργος εἶνε ἡ τόση ἐπιμονὴ τῆς Μ. Βρεττανίας εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἑνώσεως. Ἐὰν τοὐλάχιστον παραχωρηθοῦν στοιχειώδεις συνταγματικαὶ ἐλευθερίαι, ὡς ἐγένετο μὲ τὴν Κεϋλάνην, θὰ εἴμεθα πλήρως εὐχαριστημένοι. Τώρα εἴμεθα τῆς γνώμης ὅτι χρειάζεται συστηματικὴ ὀργάνωσις ἐκ μέρους τῶν Κυπρίων πολιτευομένων συμπράττοντος καὶ τοῦ λαοῦ, οὕτως ὥστε νὰ ἐπέλθῃ ποιά τις μεταβολὴ καὶ εἰς τὰ ἐσωτερικά μας ζητήματα.

Ἐὰν ὁ Κυπριακὸς ἀγὼν ἀπέτυχε καὶ τώρα τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν μὴ συστηματικὴν ὀργάνωσιν τῶν Κυπρίων πολιτευομένων καὶ εἰς τὴν διάσπασιν ἐνίων ἐξ αὐτῶν. Ἐὰν ὑπῆρχε συστηματικὴ ὀργάνωσις ὁ κυπριακὸς ἀγὼν θὰ εἶχεν ἄλλην ἔκβασιν. Εἴμεθα τῆς γνώμης, ὅτι τὸ ζήτημα τῆς ἑνώσεως ἔπρεπε νὰ παραμερισθῇ πρὸς τὸ παρὸν κατόπιν καὶ αὐτῆς τῆς ἀποτυχίας καὶ ν' ἀσχοληθοῦν οἱ Κύπριοι πολιτευόμενοι εἰς ἀνασυγκρότησιν καὶ νὰ λάβουν ἀποφάσεις πῶς ἠδύνατο νὰ σχηματισθῇ ἑνιαῖον μέτωπον πρὸς ἐπιτυχίαν μεταβολῆς ἐπὶ τὸ φιλελευθερώτερον τοῦ Κυπριακοῦ συντάγματος, οὕτως ὥστε νὰ ἀπαλλαγῇ ὁ Κυπριακὸς λαὸς τῆς κακομοιριᾶς ἡ ὁποία τὸν ὡδήγησεν εἰς τὴν ἀθλιωτάτην σημερινὴν κατάστασιν, λόγῳ τοῦ πείσματος τῶν ἀντιθέτων στοιχείων, τὸ ὁποῖον πολλάκις ἀπεδείχθη ὅτι ὑποθάλπει ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις ἐναντίον τῶν προσπαθειῶν τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς νήσου.

Συναφῶς μεταδίδεται ἐκ Λονδίνου ὅτι ἡ Κυπριακὴ ἀποστολὴ μὴ δυνηθεῖσα νὰ ἐκπληρώσῃ τὸν προορισμόν της ἐπιστρέφει περὶ τὰς ἀρχὰς Δεκεμβρίου.

Σ. Α. ΣΥΜΕΩΝΙΔΗΣ

Η ΠΡΩΪΑ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Μόνον αἱ ἔντυποι ἀποδείξεις πληρωμῆς αἱ φέρουσαι τὰς ὑπογραφὰς τῶν κ. κ. Δημ. Χαλικιᾶ ἢ Ἐμμ. Περπινιᾶ καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς ἐφημερίδος, εἶναι ἔγκυροι. Οἱαδήποτε ἄλλη ἀπόδειξις, ὡς καὶ ἔντυποι τοιαῦται ἄνευ τῆς ὑπογραφῆς τῶν ἀνωτέρω δὲν ἀναγνωρίζονται.

σεως. Ἤδη ὁ Γενικὸς Διοικητὴς Μακεδονίας βεβαιοῖ, ὅτι δὲν ὑπάρχει εἰς τὴν Μακεδονίαν ἔδαφος διὰ νέους ἀγρότας πρόσφυγας, ἐνῷ χιλιάδες Ποντίων ἐκ Ρωσσίας ζητοῦν νὰ κατέλθουν. Ὁ κ. Βενιζέλος, ἐξακολουθῶν νὰ ἀνέχεται τὰς ἐνεργείας τῶν ἐγγύτατα πρὸς αὐτὸν ἐπιτηδείων ἐκμεταλλευτῶν, ὑπέχει καὶ ἀκεραίαν τὴν εὐθύνην διὰ τὴν ἐπικρεμαμένην νέαν προσφυγικὴν εἰσροήν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΜΥΡΝΗΝ Ὑποθέτομεν ὅτι ἡ εἴδησις περὶ τῶν ἐνεργειῶν τῶν πενήντα μόνον Νοτιοσλαύων, οἱ ὁποῖοι εἶνε ἐγκατεστημένοι εἰς τὴν Σμύρνην ὅπως τὸ Σερβικὸν Πατριαρχεῖον ἐνεργήσῃ διὰ τὴν ἵδρυσιν Σερβικῆς ἐκκλησίας εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην, θὰ πείσῃ τὴν Κυβέρνησιν πόσον μεγαλυτέρα ἀνάγκη ὑφίσταται μιᾶς Ἑλληνικῆς ἐκκλησίας εἰς τὴν Σμύρνην, ὅπου εὑρίσκονται ἤδη πολλαὶ ἑκατοντάδες Ἑλλήνων ὑπηκόων. Οἱ Ἕλληνες αὐτοὶ δικαιοῦνται νὰ ἔχουν ναὸν διὰ τὰς θρησκευτικὰς των ἀνάγκας. Καὶ δὲν θὰ ἔπρεπεν, ἐξ ἀμελείας, νὰ ἀναγκασθοῦν αὐτοὶ οἱ Ἕλληνες νὰ προσφεύγουν διὰ τὰς ἀνάγκας των εἰς Σέρβον ἱερέα καὶ εἰς ἐκκλησίαν Σερβικήν. Εἰς τὸ Προξενεῖον τῆς Σμύρνης πρέπει νὰ ἀνατεθῇ ἡ ἐξεύρεσις γηπέδου διὰ ναόν, ἀφοῦ, βεβαίως, ἐξασφαλισθῇ πρότερον, διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ, ἡ ἄδεια τῆς ἀνεγέρσεως ναοῦ, ἄδεια, τὴν ὁποίαν δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἀρνηθῇ ἡ Τουρκία.

ΡΟΥΦΡΑΚΤΗΣ Ὁ μηχανικὸς αὐτὸς νεολογισμὸς εἶνε φρικτός. Ἴσως νὰ εἶνε κυριολεκτικὸς — καίτοι καὶ δι' αὐτὸ ἔχομεν πολλὰς ἀμφιβολίας — ἀλλ' ἐν πάσῃ περιπτώσει ἔχει τόσον ἀποχρεμπτικὴν ἀπήχησιν, ὥστε, διὰ λόγους εὐπρεπείας, ἡ νέα λέξις πρέπει νὰ ἐγκαταλειφθῇ. Ἐὰν τοῦτο δὲν γίνῃ, τότε πρέπει νὰ συλληφθοῦν οἱ ἐφευρέται της καὶ νὰ ὑποχρεωθοῦν νὰ προφέρουν αὐτὴν τὴν λέξιν ἑβδομηκοντάκις ἑπτὰ κάθε δειλινόν. Εἶνε ζήτημα ἂν θὰ ὑπάρχουν ἀκόμη κατὰ τὸ δειλινὸν τῆς δευτέρας ἡμέρας.

ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑΝ ΛΟΓΙΚΗΝ Ἀξία ἐπαίνου ἡ γενομένη ἐνέργεια ὑπὸ τῆς Προέδρου τοῦ Συνδέσμου Παιδικῶν Κινηματογράφων, περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς εἰσόδου ἀνηλίκων εἰς τοὺς δημοσίους κινηματογράφους. Νομίζομεν ὅμως, ὅτι ὁ καθορισμὸς τῆς ἡλικίας τῶν ὑποκειμένων εἰς τὴν ἀπαγόρευσιν ταύτην, εἶνε κάπως ὑπερβολικός. Ὁρίζεται, ὅτι τὰ κάτω τῶν 16 ἐτῶν «παιδιά» δὲν πρέπει νὰ βλέπουν τὰ συνήθη κινηματογραφικὰ ἔργα. Ἀλλὰ εἰς τὴν ἡλικίαν αὐτὴν τὰ «παιδιά» εἶνε ἤδη ἔφηβοι, μαθηταὶ τῶν ἀνωτέρων γυμνασιακῶν τάξεων, οἱ πλεῖστοι τῆς τετάρτης, μερικοὶ δὲ καὶ ἀπόφοιτοι τοῦ γυμνασίου. Ἂν πρόκειται δεκαπενταετεῖς καὶ δεκαεξαετεῖς ἔφηβοι νὰ κινδυνεύουν μήπως διαφθαροῦν ἀπὸ κινηματογραφικὰ ἔργα, ἀλλοίμονον εἰς τὴν κοινωνίαν μας καὶ εἰς τὴν... ράτσαν τὴν ἑλληνικήν. Ἡ ἀπαγόρευσις πρέπει νὰ εἶνε λογική, διὰ νὰ ἀποβῇ καὶ ἐφαρμόσιμος. Ἂς ὁρισθῇ λοιπὸν ἡλικία 12 ἐτῶν.

ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ Λέγεται — καὶ τὸ βεβαιοῦν περιηγηταὶ τῆς ἐποχῆς — ὅτι ὁ Ἀλήπασας εἶχε βαρύτιμα εὐρωπαϊκὰ ἔπιπλα εἰς τὰς μεγάλας αἰθούσας ὑποδοχῆς τοῦ ἐν Ἰωαννίνοις ἀνακτόρου του. Ἀλλ' ἐπὶ τῶν πλουσίων αὐτῶν ἐπίπλων ἐπεριδιάβαζον διάφορα... ἀνατολικὰ ζωΰφια. Τὴν εἰκόνα αὐτὴν τῆς βεζυρικῆς ἐκείνης χλιδῆς ὑπενθυμίζουν καὶ αἱ σημεριναὶ Ἀθῆναι. Ἔχομεν κτίρια ὑπερήφανα, καλλιμάρμαρα, κατάλευκα. Ἀλλὰ μεταξὺ τοῦ Μουσείου καὶ τοῦ Πολυτεχνείου, σταθμεύουν τὰ κάρρα. Ἐσχάτως δέ, εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πανεπιστημίου μεσημβρινοδυτικὴν γωνίαν τῆς ἐκπάγλου Ἀκαδημίας, ἡ Πάουερ ἐκόλλησεν οἰκτρὸν ξύλινον παράπηγμα, ὅπου ἔχει ἐγκαταστήσει κάποιο συνεργεῖον της. Ὁ Δῆμος, ἡ Ἀστυνομία, οἱ Ἀκαδημαϊκοί, ὡς Ἀληπασάδες, θεῶνται μὲ ἀνατολίτικην μακαριότητα τὰ θαυμάσια αὐτὰ κοσμήματα τῆς πολυτελείας μας.

ΕΞ ΙΣΟΥ ΜΟΙΡΑΙΩΣ Ἡ στατιστικὴ ἀποδεικνύει, ὅτι τὸ ρεῦμα τῆς ἀστυφιλίας ηὐξήθη ἐπικινδύνως μετὰ τὸ 1920. Ἡ ἐξήγησις τοῦ φαινομένου δὲν εἶνε δύσκολος, ἀφοῦ τῷ 1922 ἔχομεν τὰς μεγάλας ἐγκαταστάσεις προσφύγων εἰς ἀστικὰ κέντρα, εἰς τὰς ὁποίας προέβη διὰ κομματικοὺς λόγους ἡ Ἐπανάστασις. Ὥστε καὶ τὸ κακὸν τῆς ἀστυφιλίας εἰς τὸν βενιζελισμὸν κυρίως ὀφείλεται, ὅστις καὶ ἐπὶ τοῦ καθαρῶς κοινωνικοῦ τούτου πεδίου ἔδρασεν ἐξ ἴσου μοιραίως καὶ ἀτυχῶς, ὅπως καὶ ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ.

ΤΕΧΝΗ ΚΑΙ ΖΩΗ

ΤΟ ΠΑΡΙΣΙΝΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

Τοὐναντίον, ὁ καϋμένος ὁ Μαρσὲλ Ἀσάρ δὲν ἀσκεῖ ἐπίδρασιν ἐπὶ οὐδενός. Καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἐπεριποιήθησαν καθόλου οἱ κριτικοὶ τὴν τελευταίαν κωμῳδίαν του «La belle marinière», μολονότι τὸ κοινὸν τῆς «Γαλλικῆς Κωμῳδίας», ποῦ τὴν παρηκολούθησε, ἔμεινεν ἀρκετὰ ἱκανοποιημένον. Δὲν πρόκειται, βεβαίως, περὶ ἀριστουργήματος. Τὸ ἔργον ἔχει ὅμως κάποιαν τρυφερότητα αἰσθήματος, κάποιο ἄρωμα δικό του, κάτι ἀπὸ τὴν μελαγχολίαν τῶν μεγάλων ποταμῶν ἢ τῶν θαλασσῶν, ὅπου πλέει τὸ καΐκι, ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τοῦ ὁποίου διαδραματίζεται ἡ ὑπόθεσις. Ἔχει γίνει ὅμως σχεδὸν παράδοσις εἰς τὸ Παρίσι, νὰ μὴ εὑρίσκῃ ἡ κριτικὴ ἀνεκτὸν κανένα νέον ἔργον, ὅταν πρωτοπαίζεται εἰς τὸ πρῶτον θέατρον τῆς Γαλλίας. Τούτου συνέπεια εἶναι, ὅτι τὰ πλέον ἐνδιαφέροντα ἔργα καὶ οἱ καλύτεροι ἠθοποιοὶ δὲν ἐμφανίζονται εἰς τὴν σκηνὴν αὐτὴν ποτέ. Ἀλλὰ μήπως παίζονται ἄρά γε τέτοια ἔργα τώρα πλέον εἰς τὸ Παρίσι, ἔστω καὶ εἰς ἄλλα θέατρα; Σπανίως ἔναρξις θεατρικῆς περιόδου ὑπῆρξε τόσον πτωχὴ καὶ κενὴ ὅπως ἡ ἐφετεινή. Πιθανὸν νὰ ἔχωμεν ἀργότερα ἐκπλήξεις, ἂν καὶ μακρὰ πεῖρα πείθει ὅτι ἡ καλὴ ἡμέρα φαίνεται ἀπὸ τὸ πρωΐ. Ἐν τῷ μεταξὺ οἱ ξένοι κατακτοῦν ἔδαφος. Φυσικά, ἡ Γαλλία ἐξακολουθεῖ νὰ κτίζῃ ἀκόμη τὰ σκῆπτρα... τοῦ ἐξαγωγικοῦ θεατρικοῦ ἐμπορίου. Ἡ Ἑλλὰς ἄλλωστε δύναται εὐγνώμως νὰ μαρτυρήσῃ περὶ τούτου. Ἀλλ' οἱ γνῶσται τῶν ζητημάτων αὐτῶν βεβαιοῦν, ὅτι ἡ ἐξαγωγὴ μειοῦται ἀδιακόπως, ἐνῷ τοὐναντίον, ὅπως βλέπομεν εἰς τὸ Παρίσι καθημερινῶς, ἡ ξενικὴ εἰσαγωγὴ ἀδιακόπως αὐξάνει. Μέχρι τοῦδε οἱ Γάλλοι παρηγοροῦντο μὲ τὴν ἰδέαν ὅτι οἱ ξένοι θέλουν νὰ βλέπουν εἰς τὸ Παρίσι τὰ ἔργα των καὶ νὰ ἐντρυφοῦν εἰς τὰς βαθβάρους διασκεδάσεις των. Ἐν τούτοις, εἶναι βέβαιον, ὅτι ἀρχίζουν πλέον καὶ οἱ ἴδιοι οἱ Γάλλοι νὰ εὑρίσκουν εὐχαρίστησιν εἰς τὰ ξενικὰ αὐτὰ ἔργα, εἰς τὰ σοβαρά, ὅπως καὶ εἰς τὰ φαιδρά. Τὸ ἀγγλικὸν «Τέλος τοῦ ταξειδιοῦ» παραμένει ἡ μοναδικὴ πραγματικὴ θεατρικὴ ἐπιτυχία τῶν τελευταίων μηνῶν, ἐδῶ. Καὶ ὄχι μόνον αὐτό. Αἱ «Εὔθυμοι γυναῖκες τοῦ Οὐίνσορ» τοῦ Σαίξπηρ, διασκευασθεῖσαι, τραβοῦν τὰ πλήθη. Μία ἀγγλοσαξωνικὴ ὀπερέττα «Ἀλληλούϊα», ὑπόσχεται, ἐξ ἄλλου, νὰ φθάσῃ τὸ θριαμβευτικὸν ρεκὸρ παραστάσεων τῆς συμπατριώτιδός της «Ροζμαρί».

Καὶ ἡ περίφημη γαλλικὴ «πρωτοπορεία» τί γίνεται; Καθεύδει. Ὁλόγυρα ἡ ζωὴ ἀνακινεῖται ἀδιάκοπα: ξεπεσμὸς τῶν παλαιῶν οἰκογενειῶν, κοινωνικὴ ἀνύψωσις τῶν νέων, ἀδιάκοπος φαιδρότης τοῦ ἀκαταπαύστου μικροαστισμοῦ, χαλάρωσις τῶν οἰκογενειακῶν δεσμῶν, μαραμὸς τοῦ ἐρωτικοῦ συναισθήματος, βαναυσότης καὶ χονδροκοπιὰ τῆς δικαιοσύνης, ἀκράτητος φιλοδοξία, πουλημέναι συνειδήσεις, νεολαία μηχανοποιηθεῖσα, καχύποπτος ἀπέναντι τῶν ἰδεῶν, καὶ ὀρέξεις ταπεινὰς καὶ χωρὶς δύναμιν, παντοῦ μεταμορφώσεις, ἀνεβοκατεβάσματα, νέαι τύχαι, γεγονότα σημαντικά. Ὅλοι τὰ βλέπουν καὶ μόνον οἱ νεαροὶ δραματικοὶ συγγραφεῖς τῆς Γαλλίας δὲν βλέπουν τίποτε; Τί τοὺς ὠφελοῦν τὰ «τρύκ» καὶ ἡ ἐξωτερικὴ πρωτοτυπία τοῦ διακόσμου τῶν ἔργων των, ἐφ' ὅσον μένουν τυφλοὶ ἀπέναντι τῆς ἐσωτερικῆς πρωτοτυπίας μιᾶς ἐποχῆς εὑρισκομένης ἐν ἀναβρασμῷ, ἐποχῆς ὄχι βέβαια τερπνῆς εἰς ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις της, πάντως ὅμως μὲ ἐκδηλώσεις νέας, παντοῦ, εἰς ὅλους τοὺς κλάδους καὶ εἰς ὅλα τὰ καίρια ζητήματα τῆς ζωῆς —ἐξαιρέσει τοῦ παρισινοῦ θεάτρου!

Ἀπὸ Πρωΐας εἰς Πρωΐαν

Θηριοδαμασμὸς

—Φιλῶ τὸ χέρι σας, Μαντάμ!...

—Παλιάνθρωπε, ἀναίσθητε, προδότη, ἐπίβουλε!... Δὲν ξέρω τὶς μπομπές σου!... Δὲν ἔμαθα τί κάνεις!...

—Φιλῶ τὸ χέρι σας, Μαντάμ!...

—Τραγούδα, λοιπόν, ληστή! Τραγούδα ἄνθρωπε ἄπονε, ἄψυχε, ἀναίσχυντε. Τραγούδα τὴν στιγμὴ ποὺ ἡ γυναῖκα σου πνίγεται, ὑποφέρει, ἀγωνιᾷ γιὰ τὰ μοῦτρα σου!... Τὴν στιγμὴ ποὺ ἔχεις ἕνα θῦμα ἐμπρός σου, καὶ τὸ βασανίζεις. Τραγούδα ποῦ...

—Φιλῶ τὸ χέρι σας, Μαντάμ!...

—Τὸ χέρι μου;... Τὸ χέρι μου; Τὸ χέρι μου θὰ τὸ ἰδῇς ἀπὸ πολὺ κοντά, ἀλλὰ ὄχι γιὰ νὰ τὸ φιλήσῃς!... Θὰ ἰδῇς τὸ χεράκι μου τί ἀξίζει...

—Φιλῶ τὸ χέρι σας, Μαντάμ!...

—Θὰ πάψῃς ἐπὶ τέλους, τέρας, θὰ πάψῃς, γιὰ νὰ φωνάξῃς κανένα... Βοήθεια... Βοήθεια!...

—Φιλῶ τὸ χέρι σας, Μαντάμ!...

— Ἄχ φονιᾶ! Ἄχ δήμιε!.. Ἄχ! Ἑωσφόρε!... Δὲν θὰ βγῶ ἀπὸ ἐδῶ μέσα;

—Φιλῶ τὸ χέρι σας, Μαντάμ!...

—Ἔλα χρυσέ μου!... Ἔλα ἀγάπη μου!... Φώναξε κανένα!... Ἔλα, νὰ μὲ χαρῇς!... Ἔλα καὶ δὲν μπορῶ πιά!...

—Φιλῶ τὸ χέρι σας, Μαντάμ!...

—Μὰ δὲν μὲ λυπᾶσαι; Τί ψυχὴ ἔχεις ἐπὶ τέλους, καὶ δὲν λυπᾶσαι τὴν γυναικοῦλα σου, ποὺ σὲ παρακαλεῖ...

—Φιλῶ τὸ χέρι σας, Μαντάμ!...

—Ἔλα καὶ μὴ μὲ παρεξηγῇς, ἂν εἴπαμε καὶ κανένα λόγο... Ἂν δὲν μαλώνουν τ' ἀνδρόγυνα, ποιὸς θὰ μαλώσῃ;... Ἔλα, ἀγοράκι μου... Φώναξε κανένα... Δὲν μπορῶ πιὰ θά...

—Φιλῶ τὸ χέρι σας, Μαντάμ!...

—Ἔλα, χρυσέ μου, καὶ σοῦ ζητῶ συγγνώμην, γιὰ ὅ,τι εἴπαμε... Ἔλα νὰ σὲ χαρῶ... Ἔλα καὶ δὲν μπορῶ πιά... Ἔλα!... Σοῦ φιλῶ ἐγὼ τὸ χεράκι σου, χρυσέ μου...

Ἐὰν κατόπιν αὐτῆς τῆς διαβεβαιώσεως ὁ «χρυσὸς» δὲν ὑπακούσῃ, σημαίνει ὅτι εἶνε πολὺ σκληρόκαρδος καὶ κακορρίζικος.

Ἡ ἀνωτέρω μέθοδος συνιστᾶται εἰς τοὺς ἔχοντας ὑπομονήν, ἀσανσὲρ ποὺ νὰ σταματᾷ μεταξὺ δύο ὀρόφων, καί... πόδια γιὰ νὰ τὸ βάλουν στὴν τρεχάλα ὅταν ὁ ἀσανσὲρ κατέβῃ ἐπὶ τέλους κάτω!...

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

Ἐκθέσεις

Εἰς τὸ Λύκειον τῶν Ἑλληνίδων, λεωφόρος Ἀμαλίας καὶ Περιάνδρου, ἡ ἔκθεσις τοῦ Στρατῆ Δούκα ἐξακολουθεῖ νὰ κινῇ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ καλλιτεχνικοῦ καὶ διανοουμένου κόσμου. Τὴν ἐπεσκέφθησαν ὁ Δήμαρχος Ἀθηναίων κ. Σπ. Μερκούρης, οἱ καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου κ.κ. Σ. Μενάρδος καὶ Φ. Κουκουλὲς καὶ πλεῖσται καθηγηταὶ τοῦ Πολυτεχνείου.

Ἀπὸ τοὺς τελευταίους ἀγοραστὰς σημειώνομεν τὴν κ. Ἀγγελικὴν Χατζημιχάλη, τὴν κ. Χατζηλαζάρου, τὸν γλύπτην κ. Ἀντ. Σώχον, τὸν ἀρχιτέκτονα κ. Δ. Πικιώνην, τὸν μηχανικὸν Ι. Χατζόπουλον καὶ τὸν ἀρχιτέκτονα κ. Κοντολέοντα. Ἡ ἔκθεσις θὰ παραμείνῃ ἀνοικτὴ μέχρι τῆς 17 Δεκεμβρίου. Ὧραι ἐπισκέψεως 9—1 π.μ. καὶ 3—8 μ.μ.

— Πολὺς κόσμος ἐπεσκέφθη καὶ χθὲς τὴν ἔκθεσιν τοῦ ἐκλεκτοῦ ζωγράφου κ. Μίμη Βιτσώρη εἰς τὴν παρὰ τὸ θέατρον «Κεντρικὸν» «Γωνιὰ τῆς Μάννας».

— Δι' ὀλίγας ἀκόμη ἡμέρας θὰ μείνῃ ἀνοικτὴ ἡ ἔκθεσις τοῦ ζωγράφου - γλύπτου κ. Οὔγγο Καρρᾶ εἰς τὴν αἴθουσαν «Φιλαδέλφεια» (Ὁμήρου 16).

Αἱ πρόοδοι τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Τύπου

Παρακολουθοῦντες μὲ τὸ ἀνάλογον ἐνδιαφέρον τὴν ἐξέλιξιν τοῦ ἐπαρχιακοῦ Τύπου, δὲν δυνάμεθα παρὰ νὰ ἐξάρωμεν μεταξὺ τούτου τὸν «Μορεάν» τῆς Τριπόλεως.

Ἡ ἐκλεκτὴ αὐτὴ συνάδελφος μὲ τὴν ἐξαιρετικῶς καλλιτεχνικὴν της ἐμφάνισιν καὶ τὴν ἐκλεκτικότητα τῆς ὕλης κατέχει πρωτεύουσαν θέσιν μεταξὺ τοῦ ἐπαρχιακοῦ Τύπου.

Ἰδιαιτέραν ἐντύπωσιν κάμνει ἡ πατριωτικωτάτη καὶ ἐμπνευσμένη ἀρθρογραφία της ὡς καὶ ἡ τόσον ἐπιτυχὴς χρονογραφία της, στοιχεῖα ἅτινα ἀναβιβάζουσιν εἰς ἀνώτερον ἐπίπεδον τὸν «Μορεάν».

Δικαία ὅθεν ἡ τεραστία κυκλοφορία τῆς συμπαθοῦς συναδέλφου καθ' ὅλον τὸν κόσμον. Εἰς τὸν «Μορεάν», ἀπὸ τινος συμπληρώσαντα τριακονταετῆ βίον, εὐχόμεθα συνέχειαν τῆς θαυμαστῆς προόδου του.

Συναυλίαι

Ἐκτάκτως ἐνδιαφέρουσα προμηνύεται ἡ συναυλία τῆς διακεκριμένης Βουλγαρίδος καλλιτέχνιδος δ. Λιλιάνας Ντόμπρι Κριστόβα, ἡ ὁποία θὰ δοθῇ τὴν προσεχῆ Παρασκευὴν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ «Παρνασσοῦ» μὲ ἐκλεκτὸν πρόγραμμα.

—Τὴν προσεχῆ Παρασκευὴν εἰς τὰς 6 1)2 μ.μ. δίδεται εἰς τὸ «Κεντρικὸν» ρεσιτὰλ πιάνου ὑπὸ τῆς γνωστῆς καλλιτέχνιδος δ. Μαρίκας Παπαϊωάννου, ἡ ὁποία ἐπέστρεψε τελευταίως ἀπὸ τὸ Βερολῖνον ὅπου παρηκολούθησε τὴν μουσικὴν κίνησιν καὶ τὰ μαθήματα τοῦ μεγάλου μουσικοῦ Ἔγκον Πέτρι.

—Τὴν 2αν Δεκεμβρίου δίδεται εἰς τὸ θέατρον «Κεντρικὸν» τὸ α' ρεσιτὰλ τοῦ ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὠδείου μετακληθέντος παγκοσμίου φήμης πιανίστα κ. Ἀρθ. Ρουμπινστάϊν μὲ πρόγραμμα ἐκλεκτόν.

Διπλωματικὴ κίνησις

Ὁ νέος πρεσβευτὴς τῆς Ρωσσίας κ. Ποτιέμκιν.

Οἱ φίλοι τῆς Ἑλληνικῆς Μουσικῆς

Χθὲς τὸ ἀπόγευμα συνῆλθον εἰς τὸν «Παρνασσὸν» τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου τῶν Φίλων τῆς Ἑλληνικῆς Μουσικῆς, ὡς καὶ πολλοὶ θαυμασταὶ τοῦ σκοποῦ τοῦ Συλλόγου εἰς τὴν γενικὴν συνέλευσιν.

Ὁ ἀντιπρόεδρος τοῦ Συλλόγου κ. Κ. Καλαμάρας ἐξέθηκε τὰ πεπραγμένα καὶ προέβη εἰς ἀνακοινώσεις περὶ τῆς γενομένης ἐργασίας πρὸς πραγμάτωσιν τοῦ σκοποῦ τοῦ Συλλόγου. Ἀνέφερε τὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς 100ετηρίδος ὅπως δοθῇ συναυλία δημωδῶν ἑλληνικῶν τραγουδιῶν εἰς τὸ θέατρον Ἡρώδου ὡς καὶ τὴν συνεργασίαν τοῦ Συλλόγου μὲ τὴν Μανδολινάταν. Ὁ πρόεδρος κ. Πεζόπουλος ἀνέλυσεν εὐρύτερον τὸν σκοπὸν τοῦ Συλλόγου τῶν Φίλων τῆς Ἑλλην. Μουσικῆς. Ὁ κ. Ψάχος ὡμίλησεν ἐπίσης περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ἀναδείξεως τῆς Ἑλληνικῆς Μουσικῆς, διὰ τὴν ὁποίαν τόσον ἐνδιαφέρον δεικνύουν οἱ ξένοι. Ὁ κ. Ἀθαν. Φίλιος προθύμως τότε ἐδήλωσεν ὅτι προσφέρει 30,000 δρχ. πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ ἔργου τοῦ συλλόγου.

Ὁ καθηγητὴς κ. Ἀδαμαντίου ὡς καὶ ὁ καθηγητὴς κ. Μενάρδος ἐτόνισαν τὴν χρησιμότητα τῆς συλλογῆς τῶν δημωδῶν μελῳδιῶν, ὡς καὶ οἱ κ.κ. Ν. Βένος, Δ. Λόντος, Βεργωτῆς, Ροδοκανάκης, Ἀργυρὸς καὶ ἄλλοι.

Ἡ συνέλευσις ἐξουσιοδότησε τὸ προεδρεῖον ὅπως προβῇ εἰς τὴν τροποποίησιν τοῦ Καταστατικοῦ καὶ ἐξελέγη διὰ βοῆς τὸ νέον συμβούλιον ἐκ τῶν κ.κ. Πεζοπούλου, Καλαμάρα, Χρυσοχοΐδου, Παλαιολόγου, Σκαμπαβία, Μενάρδου, Λόντου, Ψάχου, Μαύρου, Γιαννοπούλου, Κανάκη, Μαζαράκη, Βερροιοπούλου, Ο. Ἀργυροῦ, Ι. Καραβία, Λ. Καλλιφρονᾶ, Λειβαθινοπούλου, Πετρακάκου, Ἀρβανιτοπούλου καὶ Βολωνάκη.

Διαλέξεις

Ἡ κυρία Ἀσερὶν - Ἀντωνιάδου θὰ ὁμιλήσῃ τὴν προσεχῆ Πέμπτην ὥραν 7 μ.μ. εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ «Παρνασσοῦ» μὲ θέμα: «Ἡ γυναῖκα τῆς σήμερον, τῆς χθές, τῆς αὔριον». Ἡ διάλεξις ὀργανοῦται ὑπὸ τοῦ Ἑλληνογαλλικοῦ Συνδέσμου.

Θεατρικὰ

Ἡ «Ἐλευθέρα Σκηνὴ» κατὰ παράκλησιν τῶν Πειραιωτῶν θὰ δώσῃ κατ' αὐτὰς μίαν παράστασιν μὲ τὸ Κρητικὸν ἔπος τοῦ Κορνάρου «Ἐρωτόκριτος», εἰς τὸ Δημοτικὸν θέατρον τοῦ Πειραιῶς.

—Ἀπὸ ἐπιτυχίας εἰς ἐπιτυχίαν προχωρεῖ ἡ δημοφιλὴς ἐπιθεώρησις «Λοβιτούρα» μὲ τὰς συνεχῶς προστιθεμένας νέας σκηνάς. Ἤδη προετοιμάζεται ἡ β' σειρὰ μὲ νέας σκηνογραφίας, δέκα νούμερα καὶ δύο φινάλε.

—Ἀπὸ τῆς προσεχοῦς Κυριακῆς κάμνει ἔναρξιν τῶν παραστάσεών του εἰς τὸ θέατρον «Κεντρικὸν» ὁ ἀνασυγκροτηθεὶς θίασος τῆς κ. Ο. Καντιώτη-Ριτσιάρδη, μὲ τὸ νέον ἔργον τοῦ κ. Ριτσιάρδη «Οἱ Γιάννηδες».

—Ἡ ὀπερέττα Οἰκονόμου εἰς τὸ θέατρον «Τριανὸν» ἐγκαινιάζει ἀπογευματινὰς παραστάσεις μὲ τιμὰς ἠλαττωμένας. Ἡ πρώτη ἀπογευματινὴ θὰ δοθῇ μεθαύριον Πέμπτην μὲ τὸ «Σκρᾶ» τοῦ κ. Σακελλαρίδη.

—Αἱ νέαι σκηναὶ τοῦ «Ζέππελιν» εἰς τὸ «Μοντιάλ» χειροκροτοῦνται ζωηρῶς.

ΤΟ ΕΡΓΟΝ
ΠΟΥ ΘΡΙΑΜΒΕΥΕΙ ΣΤΟ ΠΑΡΙΣΙ
ΤΙ ΕΠΙΘΥΜΟΥΝ ΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ
ΠΡΑΞΙΣ Α'.

Εἰς τὸ σαλόνι τῆς γνωστῆς διὰ τὴν κομψότητά της κ. JEANNE μετὰ τῆς φίλης της Λουλοῦ.

ΛΟΥΛΟΥ.—Ἀπορῶ, ἀγαπημένη μου JEANNE, πῶς δαπανᾷς τόσα πολλὰ γιὰ τὶς τουαλέτες σου!!! Εἶνε ἀλήθεια πῶς πάντοτε εἶσαι πολὺ CHIC ντυμένη... φαντάζουμε ὅμως καὶ τί θὰ ἐξοδεύῃς! Ἐγὼ γι' αὐτὸ τὸ παληὸ παλτὸ ἐπλήρωσα 3000 δρχ. Ποιὸς ξεύρει τί θὰ στοιχίζῃ τὸ δικό σου.

JEANNE.—Ἄκουσε, ἀγαπημένη μου Λουλοῦ, ὅλες μας ἐπιθυμοῦμε νὰ εἴμεθα CHIC ντυμένες, ὀλίγες ὅμως τὸ κατορθώνομεν. Μὴν παραξενεύεσαι ποὺ μὲ βλέπεις τόσο συχνὰ νὰ ἀλλάζω τουαλέτες, δὲν μοῦ στοιχίζουν ὅσα φαντάζεσαι. Μὲ τὶς 3000 ποὺ ξώδεψες γι' αὐτὸ τὸ παλτό, μποροῦσες νὰ κάμῃς τέσσαρα σὰν τὸ δικό μου.

ΛΟΥΛΟΥ.—Ἄφησε τ' ἀστεῖα, ἀγάπη μου.

JEANNE.—Σοῦ τὸ ὁρκίζουμαι, Λουλοῦ. Ἂν μάθῃς καὶ τὸ τί μοῦ στοίχιζε ἡ ζορζέτα ποὺ φοροῦσα στὸ χορό, ἀσφαλῶς θὰ τὰ χάσῃς...

ΛΟΥΛΟΥ.— Πόσο; Δυὸ χιλιάδες;

JEANNE.—Ὄχι, Λουλοῦ μου, μόνον 600 δραχμές.

ΛΟΥΛΟΥ.—Μὰ εἶσαι στὰ καλά σου, ἐκεῖνο τὸ θαυμάσιο ΜΟΝΤΕΛΑΚΙ!!

JEANNE.—Ναί. Καὶ ἂν ρωτᾷς γιὰ τὸ καπελλάκι μόνον 125 δραχ. κι' αὐτὲς οἱ μεταξωτὲς κάλτσες ποὺ φορῶ μόνον 45 δραχμές.

ΛΟΥΛΟΥ.— Ἢ θὰ μὲ κοροϊδεύῃς, φίλη μου, ἢ θὰ εἶνε πολὺ γνωστὸς ὁ καταστηματάρχης. Ἀλλοιῶς δὲν ἐξηγεῖται...

JEANNE.—Δὲν σὲ κοροϊδεύω, οὔτε καὶ τὸν καταστηματάρχη γνωρίζω· πήγαινε στὸ ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ, εἰς τὸ νέον κατάστημα Ἁγίου Μάρκου 14, νεόκτιστον μέγαρον, Στοὰ κ. Δημητριάδου καὶ θὰ πεισθῇς. Θὰ εὕρῃς ἐπίσης τέλειον ἐργοστάσιον ἑτοίμων καὶ ἐπὶ παραγγελίᾳ φορεμάτων καὶ ὅλα τὰ ἀνδρικὰ καὶ γυναικεῖα εἴδη, καθὼς καὶ πλουσιωτάτην συλλογὴν ΥΦΑΣΜΑΤΩΝ.

ΓΟΥΝΑΡΙΚΑ
ΚΑΤΡΑΜΟΠΟΥΛΟΣ
&
ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ
17 Περικλέους 17

Καλλιτεχνικὴ κίνησις

Ἔκθεσις Α. Γεραλῆ

«Παρνασσὸς»

15 Νοεμβρίου—12 Δεκεμβρίου

Δυὸ χρόνια ὕστερα ἀπὸ μιὰ ἄλλη του ἔκθεσι ὁ ζωγράφος Ἀπόστ. Γεραλῆς, παρουσιάζει στὸν «Παρνασσὸ» 50 ἔργα του ἐσωτερικὰ καὶ ὑπαίθρου, τὰ τελευταῖα αὐτὰ περισσότερα ἀπὸ τὴ Σκῦρο καὶ λίγα ἀπὸ τὴν Ἀττική. Ἡ ἐφετεινὴ ἔκθεσίς του μᾶς ἐμφανίζει τὸ Γεραλῆ ὡς ἕναν ἀπὸ τοὺς λίγους μας ζωγράφους ποὺ κάθε φορὰ παρουσιάζονται καλύτεροι καὶ μὲ καταφανῆ ἀνάπτυξι τῆς προσωπικότητός των, χωρὶς βέβαια ν' ἀπομακρύνωνται ἀπὸ τὶς βασικὲς γραμμές, τὶς ὁποῖες ἀπ' ἀρχῆς ἐχάραξαν. Τὸ σχέδιό του σταθερό, ἡ γραμμή του εὐγενικιά, ἡ προοπτική του τολμηρή, τὸ χρῶμα του πλουσιώτατο. Μὲ ἀγάπη εἰλικρινῆ καὶ πλατειὰ πρὸς τὸν τόπο αὐτὸ — πῆγε κάποτε στὴν Εὐρώπη ὑπότροφος καὶ ἐγύρισε δυὸ χρόνια πρωτήτερα γιατί, καθὼς εἶπε, δὲν ἠμποροῦσε νὰ βρῇ ἐκεῖ τὸ ἑλληνικὸ φῶς — βλέπει μὲ μάτι μοναχὰ ἑλληνικὸ τὰ γύρω του, συγκινεῖται ἀπὸ τὰ ἁπλᾶ ἑλληνικὰ θέματα, ἐνθουσιάζεται ἀνυπόκριτα μ' αὐτὰ καὶ τ' ἀποδίδει μὲ ὅση ἁπλότητα κι' ἐνθουσιασμὸ τὰ βλέπει.

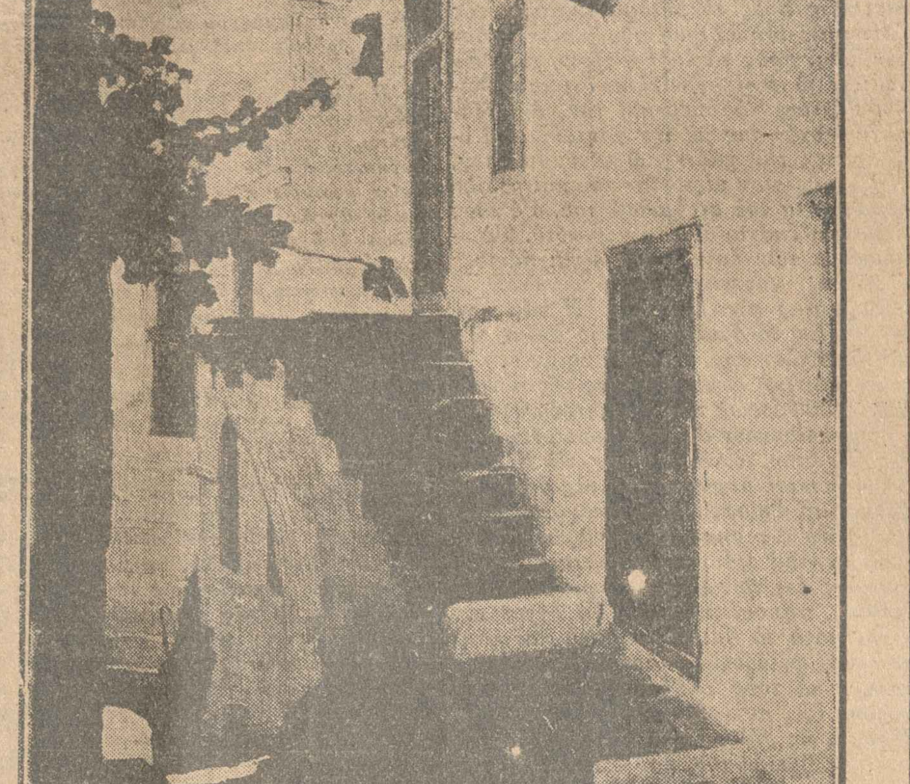

Τὰ ἐξεζητημένο κι' οἱ ἀκροβατισμοὶ δὲν τὸν ἑλκύουν. Δὲν ἐπέδειξε, οὔτε ἔχει φαίνεται διάθεσι νὰ ἐπιδείξῃ, καμμιὰ προτίμησι στὶς σχολὲς ποὺ γιὰ κάμποσο καιρὸ ἦταν τῆς μόδας. Ζωγραφίζει ὅπως αἰσθάνεται καὶ βλέπει μὲ αἴσθημα εἰλικρινὲς καὶ ζωηρό, δίδει στὰ ἔργα του μιὰ σφραγῖδα ἀνωτέρας ἀξίας.

Μεμονωμένα ἔργα του δὲν εἶνε δυνατὸν ν' ἀναφέρῃ κανεὶς σὲ λίγες γραμμές. Εἶνε στὸν «Παρνασσὸ» ἕνα τόσο ὡραῖο σύνολο, ποὺ θἆταν ἀδικία νὰ κατατμηθῇ. Ὁ ἐπισκέπτης τῆς ἐκθέσεως αἰσθάνεται γιὰ ὅση ὥρα καθήσῃ σ' αὐτή, τὴν ἀτμόσφαιρα τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ ὡραίου, τοῦ τιμίου καὶ τοῦ εἰλικρινοῦς. Ὅταν δὲ τέτοιο εἶνε τὸ σύνολο, ἡ λεπτομέρεια τοῦ ἑνὸς ἔργου καλύτερου ἢ καὶ ξεχωριστοῦ ἀπὸ τὸ ἄλλο, δὲν θὰ εἶχε ἴσως θέσι.

Ὁ Ἀπ. Γεραλῆς εἶνε ἀπὸ τοὺς λίγους ζωγράφους ποὺ βρῆκαν τὸ δρόμο των. Τὰ ἔργα του ἔχουν πρὸ παντὸς ἁπλότητα καὶ ζωή. Εἶνε ὅλα παρμένα ἀπ' τὸ χωριό μας καὶ ἔτσι ἔχουν ἀφέλεια, εἰλικρίνεια, χάρι. Ἔχουν ἀκόμη κίνησι, ἀκρίβεια στὶς λεπτομέρειες, εἶνε ἀνεπιτήδευτα, δυνατὰ τεχνικά. Ἡ θέσις τοῦ ζωγράφου αὐτοῦ, μὲ τὴν ἐργασία ποὺ μᾶς παρουσίασε καὶ ἐφέτος, ἔχει πιὰ καθορισθῇ. Εἶνε στὴν πρώτη γραμμή. Καὶ ἀποτελεῖ παρήγορη ἐλπίδα ὅτι οἱ συνεχισταὶ τῆς παραδόσεως τὴν ὁποίαν κατέλιπον μεγάλοι ζωγράφοι ποὺ ἐτίμησαν τὸ ἑλληνικὸ ὄνομα καὶ πέραν τῶν ὁρίων τῆς μικρῆς μας πατρίδος, δὲν ἔλειψαν εὐτυχῶς.

Ο ΦΙΛΟΤΕΧΝΟΣ

Ἕλληνες καλλιτέχναι

Ὁ γνωστὸς Ἕλλην βαρύτονος κ. Λεωνίδας Κορώνης, κατόπιν τῶν λαμπρῶν καλλιτεχνικῶν του ἐπιτυχιῶν εἰς τὴν Ἰταλίαν, Ρωσσίαν καὶ Ἀμερικήν, ἐπανέρχεται εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ θὰ δώσῃ μίαν συναυλίαν εἰς τὰ «Ὀλύμπια» τὴν 14ην Δεκεμβρίου, μὲ τὴν σύμπραξιν τοῦ κ. Δ. Μητροπούλου.

Ρωσσικὴ καὶ Γαλλικὴ συναυλία

Ὁ καθηγητὴς τοῦ Κρατικοῦ Ὠδείου Θεσσαλονίκης κ. Ἡρ. Πασχαλίδης, καὶ ἡ σύζυγος αὐτοῦ κ. Πασχαλίδη, διοργανώνουν διὰ τὴν 22αν καὶ τὴν 26ην Δεκεμβρίου δύο συναυλίας. Ἡ πρώτη θὰ δοθῇ μὲ πρόγραμμα Ρωσσικῆς μουσικῆς, ἡ δευτέρα δὲ θὰ εἶνε ἀφιερωμένη εἰς τὴν Γαλλικὴν μουσικήν. Ὁ κ. Πασχαλίδης εἶναι ὁ πρῶτος ποῦ ἐτραγούδησεν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ περίφημον τραγοῦδι τοῦ Βόλγα, εἶναι δὲ γνωστὴ ἡ τέχνη μὲ τὴν ὁποίαν τὸ τραγουδεῖ. Καὶ αἱ δύο συναυλίαι τοῦ καλλιτεχνικοῦ ζεύγους θὰ προκαλέσουν τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ μουσικοῦ μας κοινοῦ.

Η ΧΘΕΣΙΝΗ
ΠΑΡΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ
ΠΑΝΘΕΟΥ
ΑΛΚ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ
Ἦτο θριαμβευτικὴ μὲ τὸ ἀριστούργημα τοῦ
ΛΕΟΝΤΟΣ ΤΟΛΣΤΟΪ
«ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ»
ΜΕ ΤΗΝ
ΝΤΟΛΟΡΕΣ ΝΤΕΛ ΡΙΟ

Κοσμικὴ κίνησις

Προχθὲς τὸ ἀπόγευμα δεξίωσις παρὰ τῷ στρατιωτικῷ ἀκολούθῳ τῆς Ἰταλικῆς πρεσβείας καὶ τῇ μαρκησίᾳ Τριούμφι. Παρευρέθησαν ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἀμερικῆς καὶ ἡ κ. Σκίννερ, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Πολωνίας καὶ ἡ κ. Γιουργκέβιτς, ἡ πρέσβειρα τῆς Γαλλίας κ. Κλεμὰν Σιμόν, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Αἰγύπτου Σιντάρους μπέης, ὁ ἐπιτετραμμένος τῆς Ἱσπανίας καὶ ἡ κ. ντὲ Ἀμάτ, ὁ ἐπιτετραμμένος τοῦ Βελγίου κ. Ἴμαν, ὁ ἐπιτετραμμένος τῆς Ἰταλίας κ. Μπεράρντι, ὁ σύμβουλος τῆς Γερμανικῆς πρεσβείας κ. Ἴμμελεν, ὁ ναυτικὸς ἀκόλουθος τῆς Ἰταλικῆς πρεσβείας κ. Μπερτόλδι, ὁ γραμματεὺς τῆς Ἰταλικῆς πρεσβείας καὶ ἡ κ. ντὲ Σάντο, ὁ πρῶτος γραμματεὺς τῆς ἰδίας πρεσβείας βαρῶνος Σερένα, ὁ δοὺξ ντ' Ἀβάρνα, ὁ στρατιωτικὸς ἀκόλουθος τῆς Γιουγκοσλαυϊκῆς πρεσβείας κ. Μιλοσέβλεβιτς, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Π. Τσαλδάρη, ὁ κ. ἡ κ. καὶ ἡ δ. Μπραγιόν, ἡ κ. καὶ αἱ δ. Μακκᾶ, ἡ κ. Ἐϋντοῦ, ἡ κ. Καρλίνι, ὁ κ. Ροσὲτ καὶ ἄλλοι.

Θέατρα

ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. «Ἐρωτόκριτος».
ΜΟΝΤΙΑΛ. «Στὸ Ζέππελιν» ἐπιθεώρησις.
ΟΛΥΜΠΙΑ. (Ἑλληνικὸν Μελόδραμα). «Φόρτσα ντὲλ ντεστίνο».
ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ. Ἡ «Λοβιτούρα».
ΤΡΙΑΝΟΝ. «Τὸ Σκρᾶ» Θ. Σακελλαρίδη.

Κινηματογράφοι

ΑΠΟΛΛΩΝ. «Ἡ Μπόρα», ἑλληνικὴ ταινία.
ΑΤΤΙΚΟΝ (Ὁμιλῶν). «Μοιραία ἀγάπη».
ΙΝΤΕΑΛ (Ὁμιλῶν). «Ὄασις ἔρωτος».
ΟΥΦΑ. «Πρίγκηψ Καρναβαλιοῦ» Χ. Λίτκε.
ΠΑΝΘΕΟΝ. «Ἡ Ἀνάστασις», Ντὲλ Ρίο.
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Ὄνειρον ἀγάπης».

Συνοικιακὰ

ΑΘΗΝΑΪΚΟΝ. «Ἔνοχος ὁ Πέτρος».
ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ. «Ρωσσικὴ θύελλα».
Α.Ο.Δ.Ο. «Ἔγκλημα ἡλίου».
ΑΡΗΣ. «Φλόγα ἔρωτος».
ΕΤΟΥΑΛ. «Κράτος τῆς Ἀντάντ».
ΗΛΥΣΙΑ (Καλλιθέα). «Ἡ κ. μὲ τὴ μάσκα».
ΚΟΣΜΟΣ. «Ἡ ἐξομολόγησις».
ΚΡΥΣΤΑΛ. «Ἡ κατάσκοπος».
ΛΟΥΞ. «Ἡ ζήλεια».
ΠΑΝΟΡΑΜΑ. «Ἔγκλημα ἀπάχη».
ΡΟΖΙΚΛΑΙΡ. «Βιολάντα».

Πειραιῶς

ΟΛΥΜΠΙΑ. «Τὸ χρῆμα».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Μουλὲν Ρούζ».

ΤΡΑΠΕΖΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ Α.Ε.
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ & ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ Δρχ 102.100.000
Καταθέσεις ἐν ὄψει 5%
Ταμιευτήριον μέχρι Δρ 100.000 Ἀπηλλαγμένον παντὸς φόρου 6%

Καθυστερημένη εἴδησις

Ἀπέθανεν ὁ Νικολάρας

Κατέβαινα κατὰ νυκτερινὴν ὥραν τὴν ὁδὸν Σταδίου, ὁπόταν μὲ προφανῆ ταραχὴν μὲ σταματᾷ ὁ φίλος κ. Πασαγιάννης διὰ νὰ ἐκδηλώσῃ μίαν ἀγανάκτησιν:

— Ἀπὸ δύο μηνῶν ἔχει πεθάνει ὁ Ἀνδρέας Νικολάρας καὶ δὲν εὑρέθηκε οὔτε μία ἐφημερὶς νὰ γράψῃ δυὸ λόγια. Ἐγὼ μόλις τώρα τὸ ἔμαθα καὶ αἰσθάνομαι λύπην δι' αὐτὴν τὴν ἔλλειψιν ἐνημερότητος τοῦ ἀθηναϊκοῦ τύπου.

Φίλος δημοσιογράφος, παρατυχὼν κατ' αὐτὴν τὴν συνομιλίαν, ἀπήντησε μὲ τὴν ἑξῆς ἐξήγησιν:

— Οἱ σημερινοὶ ρεπόρτερ, ἀγαπητέ μου, δὲν εἶνε ὑποχρεωμένοι νὰ θυμοῦνται τὰ περασμένα. Ὁ Νικολάρας ἀνῆκε σὲ ἕνα παρελθὸν ποὺ δὲν τὸ ἔζησαν οἱ νεώτεροι.

Καὶ πράγματι. Ἡ σημερινὴ ἐποχὴ καθ' ἣν ἡ ἀθηναϊκὴ ζωὴ ἀμερικανοποιεῖται εἰς ὑλισμὸν καὶ εἰς κίνησιν, εἶνε τελείως ξένη πρὸς τὸ παλαιότερον ἐκεῖνο κοινωνικὸν πλαίσιον κατὰ τὸ ὁποῖον ὁ κόσμος εἶχε τὸν ἀπαιτούμενον καιρὸ νὰ χειροκροτῇ τὴν ἑτοιμολογίαν καὶ νὰ ἀποστηθίζῃ τὸ εὔθυμον ἐπίγραμμα.

Ὁ συμπαθὴς εὐθυμολόγος, πολὺ πρὶν πεθάνῃ, εἶχεν ἀποσυρθῇ μαζὶ μὲ τὴν φιλήσυχο ἐποχή του. Ὁ φυσικός του θάνατος παρῆλθεν ἀπαρατήρητος. Ἀφ' ἧς ἡ μεταβολὴ τῶν κοινωνικῶν ὅρων ἐγένετο ἀφορμὴ νὰ διασχίζῃ ὁ Νικολάρας τοὺς δρόμους ὡς ἄγνωστος ἐν μέσῳ ἀγνώστων, χωρὶς νὰ τὸν σταματοῦν γνώριμοι διὰ νὰ προκαλέσουν καμμίαν εὔθυμον ἀπάντησίν του καὶ χωρὶς νὰ τὸν προσκαλοῦν συντροφιὲς διὰ νὰ ἀπολαύσουν τὸ πνεῦμα του, ὁ εὐχάριστος αὐτὸς ἄνθρωπος ἦτο οὐσιαστικῶς νεκρὸς καὶ θὰ ἠδύνατο κάλλιστα ἀπὸ ἐτῶν νὰ ἐγράφετο ἡ νεκρολογία του.

Ἀλλὰ τί ἔχει νὰ ἐξάρῃ ἡ νεκρολογία τοῦ Νικολάρα;

Τὸ «Καναρίνι» του, ἔργον θεατρικὸν ποὺ εἶχεν ἀρκετὴν ἐπιτυχίαν ἢ τὴν «Χαϊδεμένη», ποίημα ἐπικολυρικόν, ἢ τὰ «Παναθήναια», εἰς τὰ ὁποῖα ἰσχυρίζετο ὅτι ἐξήντλησεν ὅλην τὴν συγγραφικήν δύναμίν του, χωρὶς νὰ εὐτυχήσῃ νὰ ἰδῇ τὴν ἐκτέλεσίν των ἀπὸ σκηνῆς;

Τίποτε ἀπὸ ὅλα αὐτά, διότι δὲν ἐδημιούργησαν αὐτὰ τὴν φυσιογνωμίαν τοῦ Νικολάρα. Ἡ ἱστορία του εἶνε ἡ ἑξῆς:

Ψαριανὸς ἀπὸ ἱστορικὴν οἰκογένειαν, διαπρέψασαν κατὰ τὸν ἱερὸν ἀγῶνα, κατετάχθη τυπικῶς εἰς τὸν κλάδον τῶν οἰκονομικῶν ἀξιωματικῶν τοῦ ναυτικοῦ, διὰ νὰ ἔχῃ ἕνα ἐπάγγελμα καὶ ταυτοχρόνως κατετάχθη εἰς τὴν μποεμικὴν φιλολογικὴν κίνησιν τῆς Παληᾶς Ἀθήνας, διὰ νὰ περάσῃ τὴν νεότητά του σὲ γλέντια καὶ σὲ ξενύχτια, ἀπὸ τὰ ὁποῖα δὲν ἔλειπαν ποτὲ τὸ δροσερὸν πνεῦμα καὶ ἡ καλόκαρδη διάθεσις, ὡς κυριώτερα χαρακτηριστικὰ ὅλων τῶν συντρόφων.

Εἰς αὐτὲς τὶς συντροφιὲς ὁ Νικολάρας διέπρεπεν ὡς εὐθυμολόγος καὶ ὡς κιθαρῳδός.

Ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ πλοῖα τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ ὁ Νικολάρας μετέφερεν, ὁσάκις ὑπηρέτει, τὴν φαιδρότητα τῶν ἀθηναϊκῶν κύκλων.

Τὸ γεῦμα ποὺ ἔδωκε στὸν Ναύσταθμο ὁ τότε ἀνώτερος ἀξιωματικὸς Πρίγκηψ Γεώργιος, ἔμεινεν ἱστορικόν. Ἐπάνω στὴν εὐθυμίαν εἷς ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν ἔκαμεν ἔμμετρον πρόποσιν διὰ νὰ πειράξῃ τὸν Νικολάραν.

Καὶ ὁ ποιητὴς αὐτοσχεδιάζει μίαν ἀπάντησιν ἀπὸ τὴν ὁποίαν πρὸς στιγμὴν ἔμειναν ἄφωνοι ὅλοι.

— Βρὲ εὐλογημένε — λέγει πρὸς τὸν ἀξιωματικὸν ὁ Πρίγκηψ — πῆγες νὰ δώσῃς σὲ ξιφομάχο σπαθιά;

Μὴ ζητῆτε νὰ ἐπαναλάβωμεν ἐδῶ ποία ἦτο ἡ πρόποσις τοῦ ἀξιωματικοῦ καὶ ποία ἡ ἀπάντησις τοῦ Νικολάρα. Εἶνε ἀπὸ αὐτὰ ποὺ δὲν ἐπαναλαμβάνονται...

Τὸ ἐπεισόδιον ὅμως τοῦτο ἐπαγίωσε τὴν πανελλήνιον φήμην τοῦ Νικολάρα ὡς ἐπιγραμματοποιοῦ. Μιὰ μέρα δέ, ἐνῷ εἰργάζετο σὲ ἕνα πλοῖο, ἐκλήθη εἰς τὴν γέφυραν τοῦ κυβερνήτου καὶ εὑρέθη ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως Γεωργίου τοῦ Α'.

— Νικολάρα, εἶπεν ὁ Βασιλεύς, θέλω κι' ἐγὼ ἐπίγραμμα.

— Μάλιστα, Μεγαλειότατε, ἀλλὰ θὰ ἐπιτρέψετε νὰ μὴ λάβω ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπόστασιν ποὺ μᾶς χωρίζει.

Ὁ Βασιλεὺς τοῦ ἔδωκε τότε πλήρη ἐλευθερίαν καὶ ὁ Νικολάρας, ἔχων ὑπ' ὄψιν ὅτι μεταξὺ τῶν βαπτιστικῶν ὀνομάτων τοῦ Γεωργίου ἦτο καὶ τὸ ὄνομα Χριστιανός, γράφει αὐτοστιγμεὶ τὸ ἑξῆς ἐπίγραμμα:

Εἰς φιλογύνην

Δὲν τοῦ φτάνει μιὰ γυναῖκα,
θέλει νὰ ἔχῃ πέντε - δέκα
σὰν Ὀθωμανὸς
καὶ καλεῖται Χριστιανός.

Ὁ Γεώργιος ἔμεινε κατενθουσιασμένος. Καὶ ὁ Νικολάρας ἔκτοτε συχνὰ ἀνέφερε τὸ ἐπίγραμμα αὐτό, εὐχαριστημένος ἀπὸ τὸν ἑαυτόν του.

Ἦτο ἐπίσης ἱκανοποιημένος ἀπὸ ἕνα ἄλλο ἐπίγραμμά του. Κατὰ τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ ἀγάλματος τοῦ Σολωμοῦ εἰς τὴν Ζάκυνθο, μετέβη — ὡς Ψαριανὸς ποιητὴς — διὰ νὰ καταθέσῃ τὸν στέφανον τῶν Ψαρῶν.

Ἡ σχετικὴ προσφώνησις ἦτο ἀπάντησις τοῦ περιφήμου ἐπιγράμματος τοῦ Σολωμοῦ.

Ἀπὸ τὴν ράχη τῶν Ψαρῶν τὴν αἱματωβαμένη,
γιὰ τὴν γιορτή σου τὴν σεπτὴ ἐπλέξαμε στεφάνι,
Ἀθάνατη σὰν τὰ Ψαρὰ ἡ δόξα σου θὰ μένῃ,
καὶ σὰν κι' αὐτὰ τὴν δάφνη σου χρόνος δὲν θὰ μαράνῃ.

—Μπράβο, Νικολάρα — τοῦ εἶπεν ὁ καθηγητὴς Μιστριώτης, παρὼν κατὰ τὴν τελετὴν — ἀνταπέδωκες τὰ τροφεῖα εἰς τὸν Σολωμόν.

Ἀλλ' ἂς ἔλθωμεν τώρα εἰς τὴν τελευταίαν δημοσίαν ἐμφάνισιν τοῦ Νικολάρα.

Ἦτο ἀπόστρατος πλέον συνταξιοῦχος, τὰ ἔργα του εἶχον ἐπίσης ἀποστρατευθῇ ἀπὸ τὴν σκηνήν, καὶ τὸ καλοκαίρι τοῦ 1911 ἐπαίζετο κάθε βράδυ στὸ θέατρον τοῦ Τσόχα εἰς τὴν ὁδὸν Σταδίου ὁ «Κινηματογράφος», θεατρικὴ ἐπιθεώρησις τοῦ Πολυβίου Δημητρακοπούλου.

Ἐσατυρίζετο καὶ ἡ «Γκραϊτσία», γαλλόφωνον ἑλληνικὸν περιοδικὸν τῶν Παρισίων ποὺ ἤθελε νὰ ἱδρύσῃ γρήγορα ἡ Ἑλληνικὴ Ἀκαδημία.

Ἔβγαινε στὴν σκηνὴ μία κυρία ποὺ ἔκανε τὴν «Γκραϊτσία» καὶ ἠκολούθουν οἱ ἀκαδημαϊκοί: ὁ μακαρίτης Ἄγγελος Βλάχος, ὁ κ. Ξενόπουλος, ὁ κ. Νιρβάνας, ὁ μακαρίτης Τίμος Σταθόπουλος καὶ ἄλλοι. Ὅλοι ἦσαν ἐπιτυχημένοι. Ἀλλ' ὁ ἠθοποιὸς ποὺ ὑπεδύθη τὸν Νικολάραν, ὁ κ. Μαρίκος, εἶχεν ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν. Ὁ δὲ πραγματικὸς Νικολάρας, εὑρισκόμενος κάθε βράδυ εἰς τὸ θεωρεῖον, ἤρχιζε νὰ συνομιλῇ μὲ τὸν σωσίαν του!

Ἐν τέλει ὁ σωσίας ἀπήγγελλε τὰ ἑξῆς:

Στὸν κόσμον ὅλον δεύτερον δὲν θὰ εὕρῃτε νέον
τῆς Χαϊδεμένης ποιητὴν καὶ τῶν Παναθηναίων,
μ' ὄνομα κι' ἐπώνυμον Ἀνδρέαν Νικολάραν,
εὔθυμον, ἀφεντάνθρωπον κι' ἀρτίσταν στὴν κιθάραν.

Ὁ Νικολάρας δὲν ἦτο πλέον νέος. Ἀλλ' ὅσον ὑπῆρχε ἡ Παληὰ Ἀθήνα, ἡ ψυχή του διετήρει νεότητα. Μόνον ἡ ἀλλαγὴ τῆς ἐποχῆς ἔφερε τὸ γῆρας καὶ τὸν θάνατον εἰς τὸν Νικολάραν.

ΣΥΛΛΕΚΤΗΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἀρραβῶνες

Φώτης Μεσσηνόπουλος, λοχαγὸς πεζικοῦ, Καίτη Κούννα, ἐμνηστεύθησαν.

Ἑορταὶ

Ὁ ταγματάρχης κ. Στυλιανὸς Ἱερωνυμάκης δὲν ἑορτάζει σήμερον, λόγῳ πένθους.

Καταστήματα

Αἱ νέαι τεράστιαι ἐγκαταστάσεις τῶν θερμοκηπίων μας ἐπιτρέπουν νὰ ἔχωμεν τὰ κατὰ 50 ο)ο εὐθηνότερα ΑΝΘΗ—ΦΥΤΑ. Αγ. Ἀγγελώτης καὶ Σια. Τηλέφ. 53—79.

Ἰατροὶ

—Ὁ Μαιευτὴρ - Γυναικολόγος ἰατρὸς κ. ΚΩΝΣΤ. Θ. ΚΑΛΑΜΑΡΑΣ, δέχεται καθ' ἑκάστην ἐν τῇ ΚΛΙΝΙΚΗ ΤΟΥ, Ἀχαρνῶν 29. Τηλέφ. 53—11.

— Ὁ Διευθυντὴς ἰατρὸς τοῦ «Εὐαγγελισμοῦ» Γ. Κ. ΗΓΟΥΜΕΝΑΚΗΣ, δέχεται τοὺς ἐκ δερματικῶν καὶ μεταδοτικῶν νοσημάτων πάσχοντας, ὁδὸς Σαριπόλου 8 (ἔναντι δυτικῆς πλευρᾶς Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου), καθ' ἑκάστην 8—12 καὶ 3—7.

—Ὁ ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΟΣ ἰατρὸς κ. Ι. Ν. ΑΝΝΙΝΟΣ δέχεται ἐν τῇ νέᾳ Κλινικῇ του ὁδὸς ΑΒΕΡΩΦ 7α παρὰ τὸ Ξενοδοχεῖον «ΑΚΡΟΠΟΛ».

—Γ. Π. Κεφαλᾶς, ἰατρὸς - ὀδοντίατρος, Μενάνδρου 51. 9—12 καὶ 3—6 μ.μ.

ΤΑ ΦΙΛΜ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΟ ΑΤΤΙΚΟΝ

Ἡ «Μοιραία Ἀγάπη» εἶνε ἔργον διὰ τὸ ὁποῖον καὶ ὁ ἀπαιτητικώτερος παράξενος θεατὴς ἱκανοποιεῖται πληρέστατα, διότι εἶνε ἀπὸ πᾶσαν ἔποψιν πραγματικῶς ὡραῖον. Ὡς δρᾶμα ἔχει τὴν ὑπόθεσίν του ἐνδιαφέρουσαν, τὴν πλοκήν του τεχνικήν, τὴν αἰσθηματικότητά του θίγουσαν τὴν καρδιὰ καὶ τοῦ ψυχραιμοτέρου θεατοῦ. Ὡς ἐμφάνισις εἶνε πλούσιον, μὲ πολλὴν καλαισθησίαν βαλμένο, μὲ πολλὴν πολυτέλειαν καὶ μὲ πρωταγωνίστριαν τὴν θριαμβεύτριαν τῆς ὀθόνης Γκρέτα Γκάρμπο καὶ συναγωνιστήν της τὸν Τζὼν Τζίλμπερ. Συνοδεύεται μὲ πολλὲς ἀτραξιόν τοῦ ὁμιλοῦντος κινηματογράφου.

ΤΟ ΣΠΛΕΝΤΙΤ

Σήμερον τὸ «Ἀττικὸν» ἔχει ἐπικίνδυνον ἀντίπαλον τὸ «Σπλέντιτ». Διότι καὶ ὡς ἔργον τὸ «Ὄνειρον Ἀγάπης» εἶνε ἰσοδύναμον τοῦ ἔργου τοῦ «Ἀττικοῦ» ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν καὶ αἱ ἀτραξιὸν εἶνε ἐλκυστικώταται. Οἱ πρωταγωνισταὶ δὲ τοῦ ἔργου εἶνε (ἀντὶ παντὸς ἐπαίνου λέγομεν τὰ ὀνόματά των) ἡ Τζόαν Κρόφορδ καὶ ὁ Νὶλς Ἄστερ.

ΤΟ ΠΑΝΘΕΟΝ

Ἡ ἀξέχαστη Ντολόρες Ντὲλ Ρίο, ἡ ἀλησμόνητη Ραμόνα, ἐνεφανίσθη εἰς τὸ ἔργον «Ἀνάστασις» ἐν μέσῳ ἐκλεκτῆς κοσμοσυρροῆς, παρμένο ἀπὸ τὸ κοινωνικὸ εὐαγγέλιο τοῦ Λέοντος Τολστοΐ. Ἡ σκηνοθεσία καὶ οἱ φωτισμοὶ τοῦ ἔργου τελείως ἄψογοι. Οἱ ἠθοποιοὶ ἀπὸ τῶν πρωταγωνιστῶν μέχρι καὶ τοῦ τελευταίου φιγκιουρὰν τελείως κάτοχοι τῶν ρόλων των. Εἶνε ἕνα ἔργο ποὺ ἐνθουσιάζει ἀπολύτως τὸν θεατήν.

ΤΟ ΙΝΤΕΑΛ

(Ὁ ὁμιλῶν κινηματογράφος εἰς τὴν Ρωσσίαν).

Πληροφορούμεθα ὅτι ἡ Σοβιετικὴ Κυβέρνησις ὑπέγραψε σύμβασιν μετὰ τῆς «Ράδιο Κορπορέσιον» διὰ τὴν ἐγκατάστασιν μηχανημάτων ὁμιλοῦντος καὶ ἠχητικοῦ κινηματογράφου εἰς ὅλας τὰς πόλεις τῆς Ρωσσίας.

Ὅμοια μηχανήματα ὁμιλοῦντος καὶ ἠχητικοῦ κινηματογράφου ἔχουν ἐγκατασταθῆ εἰς τὰς Ἀθήνας εἰς τὸ «Σαλὸν Ἰντεάλ».

ΚΗΔΕΙΑ

Τὸν προσφιλῆ μας σύζυγον, πατέρα καὶ ἀδελφὸν

ΔΗΜΗΤΡΙΟΝ ΖΕΡΒΟΓΙΑΝΝΗΝ
(Συνταγματάρχην)

θανόντα χθὲς κηδεύομεν σήμερον Τρίτην καὶ ὥραν 4ην μ.μ. ἐκ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τοῦ Α' Νεκροταφείου.

Ἀθῆναι τῇ 25 Νοεμβρίου 1929

Ἡ σύζυγος: Ἑλένη. Τὰ τέκνα: Θεοφάνης, Κίμων, Σῶτος, Πολυτίμη, Νῖκος, Ρούλης. Οἱ ἀδελφοί: Θάνος, Παῦλος, Μαρίκα, Εὐαγγελία. (Ἡ παροῦσα θεωρηθήτω καὶ ὡς ἰδιαιτέρα πρόσκλησις).

«ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΣΚΗΝΗ»
ΕΡΩΤΟΚΡΙΤΟΣ
ΠΕΜΠΤΗ — ΣΑΒΒΑΤΟΝ - ΚΥΡΙΑΚΗ
ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ

ΜΙΑ ΕΦΕΥΡΕΣΙΣ
ΠΟΥ ΚΑΜΝΕΙ ΘΑΥΜΑΤΑ
ΟΙ ΡΕΥΜΑΤΙΣΜΟΙ ΠΕΡΝΟΥΝ
ΕΝΤΟΣ ΕΛΑΧΙΣΤΩΝ ΗΜΕΡΩΝ

Ὁ Φαρμακοποιὸς κ. Σπῦρος Ζερβός, ἐφευρέτης τοῦ φαρμάκου Νεῦρα—Ζερβός, τὸ ὁποῖον θεραπεύει ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν τοὺς ρευματισμούς, ἔλαβε κατ' αὐτὰς τὴν ἑξῆς ἐπιστολὴν παρὰ τοῦ ἰατροῦ κ. Μιχ. Κανελλοπούλου:

«Κύριε Ζερβέ,

Εὐχαρίστως σᾶς ἀναγγέλλω, ὅτι ἐδοκίμασα τὸ φάρμακόν σας «Νεῦρα—Ζερβὸς» ἐπὶ τριῶν ἀσθενῶν, πασχόντων ἐκ ρευματισμῶν μὲ ἀπόλυτως ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα. Οἱ ἀσθενεῖς οὗτοι, ἀφοῦ μάτην κατέφυγον εἰς τὰ γνωστὰ μέσα θεραπείας, ἐπῆραν τὸ φάρμακόν σας συμφώνως μὲ τὰς ἐντὸς τοῦ κουτιοῦ περιεχομένας ὁδηγίας καὶ ἐθεραπεύθησαν. Ὀξύτατοι πόνοι, δυσκινησία τῶν μελῶν, ὅλα παρῆλθον. Οἱ ἀσθενεῖς μὲ παρεκάλεσαν νὰ σᾶς διαβιβάσω τὴν εὐγνωμοσύνην των. Σᾶς στέλλω τὴν ἐπιστολὴν ταύτην, τῆς ὁποίας ἠμπορεῖτε νὰ κάμετε οἱανδήποτε χρῆσιν.

Μετὰ τιμῆς
Ἰατρὸς, Μιχ. Κανελλόπουλος
Ἱπποκράτους 195

Ἀποκλειστικὸς Ἀντιπρόσωπος
ΝΕΥΡΑ—ΖΕΡΒΟΣ
δι' ὅλην τὴν Ἑλλάδα
Σ. Ι. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ
Βερανζέρου 14 — Ἀθῆναι.

Ἀδαμαντοπωλεῖον
Α. ΚΑΤΡΑΜΟΠΟΥΛΟΥ
Πλουσία συλλογὴ
Κοσμημάτων
Περικλέους 40
Τηλέφωνον 60—82

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 380
ΕΞΑΜΗΝΟΣ .. 200
ΤΡΙΜΗΝΟΣ .. 100
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΕΤΗΣΙΑ ΛΙΡ. ΑΓΓΛ. 2
ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ. 15
ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ Μ. 50
ΕΛΒΕΤΙΑΣ F. S. 60

Η ΠΡΩΪΑ

ΤΙΜΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ
ΕΜΠΟΡΙΚΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ Ο ΣΤΙΧΟΣ ΔΡ. 5.30
ΤΡΑΠΕΖΙΚΑΙ » » » 6—15
ΘΕΑΤΡΩΝ, ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΩΝ, ΚΕΝΤΡΩΝ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΕΩΝ » 6.—
ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ » 100-200

Βασιλικαὶ διασκεδάσεις

Ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἱσπανίας Ἀλφόνσος εἰς κυνήγιον.

Τὰ κειμήλια τῆς παλαιᾶς Ρωσσικῆς τέχνης

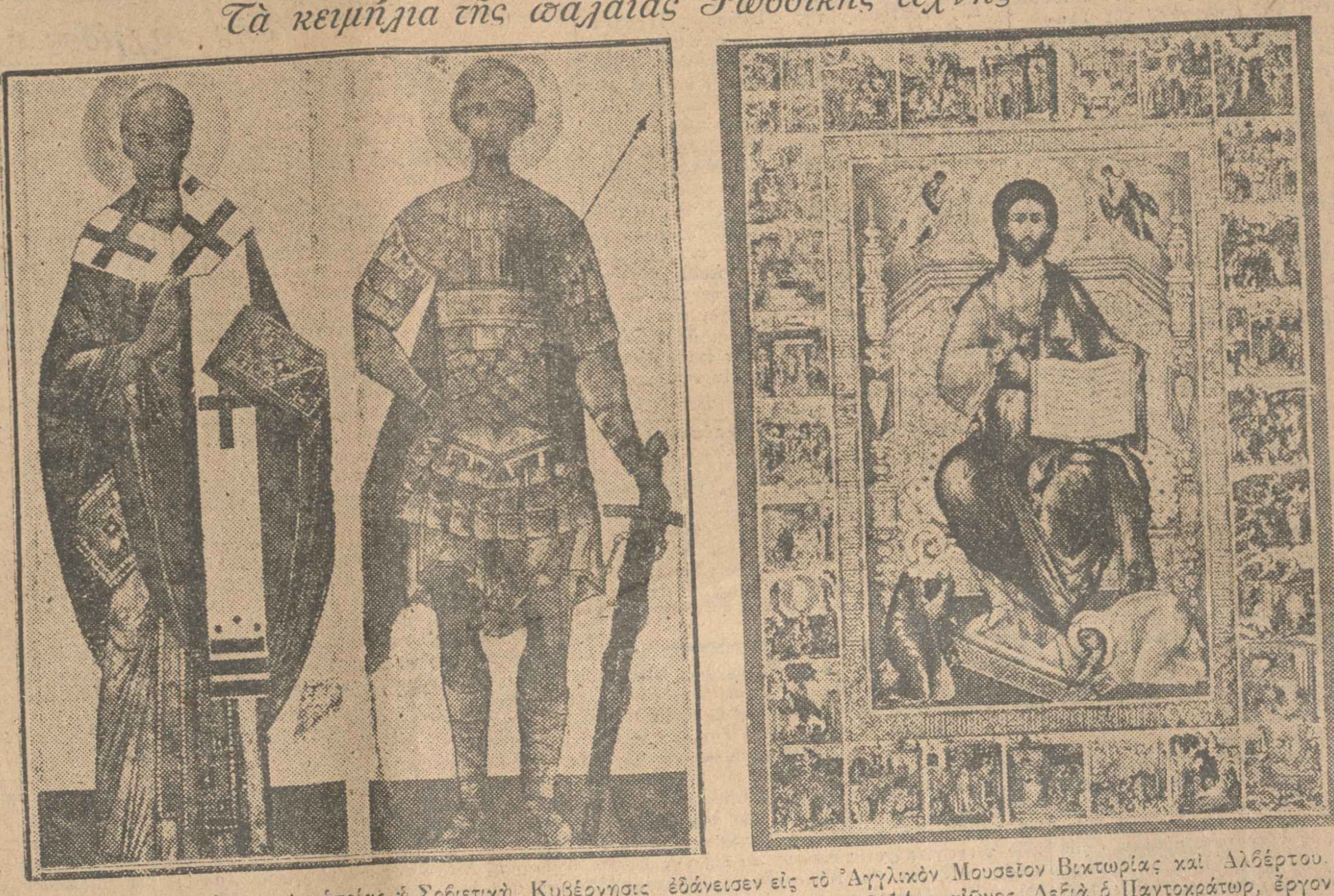

Δύο ἀπὸ τὰς εἰκόνας, τὰς ὁποίας ἡ Σοβιετικὴ Κυβέρνησις ἐδάνεισεν εἰς τὸ Ἀγγλικὸν Μουσεῖον Βικτωρίας καὶ Ἀλβέρτου. Ἀριστερᾷ ὁ Ἅγιος Νικόλαος καὶ ὁ Ἅγιος Γεώργιος ἔργον Ρωσσικῆς τέχνης τοῦ 14ου αἰῶνος. Δεξιᾷ ὁ Παντοκράτωρ, ἔργον τῆς Σχολῆς Γιαροσλὰβ τοῦ 17ου αἰῶνος.

Ὁ δολοφονηθεὶς ἡρέτης

Ὁ πρῶτος ἀνδριὰς τοῦ Στεπὰν Ράδιτς, τοῦ ἡγέτου τῶν Κροατῶν ἀγροτῶν, ἀνεγερθεὶς εἰς τὴν Πετρύνια, ἔργον τοῦ Κροάτου γλύπτου Μίλα Βόντ.

Χρήσιμοι γνώσεις

Πτηνοτροφίαν καὶ Κονικλοτροφίαν

Εἰς τὰ ὑπὲρ τῆς γεωργίας μέτρα θὰ ἠδυνάμεθα νὰ προσθέσωμεν καὶ τὴν μέριμναν διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς οἰκοσίτου ὀρνιθοτροφίας καὶ κονικλοτροφίας. Δύο κλάδοι οὗτοι δυνάμενοι νὰ κατανεμηθῶσιν εἰς ἑκατοντάδας χιλιάδων οἰκογενειῶν καὶ μὴ ἀπαιτοῦντες οὔτε κεφάλαια, οὔτε [illegible] γνώσεις, οὔτε μακροχρονίους προσδοκίαν πρὸς ἀπόδοσιν οἰκονομικῶν ἀποτελεσμάτων. Ἡ κόττα καὶ τὸ κουνέλι παντοῦ τῆς γῆς θεωροῦνται ὡς σπουδαῖοι παράγοντες τῆς κοινωνικῆς εὐημερίας. Αἱ ἐτήσιαι ἀποδόσεις των εἶνε τεράστιαι. Τὰ οἰκονομικὰ των ἀποτελέσματα ἀντιπροσωπεύουν ἀξίαν ὑπερβαίνουσαν τὸ 1.000.000.000 δρ. καὶ ἡ εἰς ὑγιεινὴν διατροφὴν τοῦ ἀνθρώπου δυναμικότης των ἀφάνταστος. Πρόχειροι ὑπολογισμοὶ θὰ ἀποδείξουν τὴν ἐν Ἑλλάδι σημασίαν τῆς πτηνοτροφίας οὕτως ἀμελῶς διεξαγομένης, ἄνευ οὐδεμιᾶς κρατικῆς καὶ κοινωνικῆς μερίμνης ἐξασκουμένης, ὡς παμμέγιστον οἰκονομικοῦ παράγοντος καὶ δὲν θὰ διστάζαμεν νὰ παραλληλίσωμεν τὰ εἰσοδήματά της πρὸς τὰς ἐτησίας ἀποδόσεις τῆς σταφίδος.

Ἡ στατιστικὴ τοῦ 1927 μᾶς δίδει συνολικῶς τὸν ἀριθμὸν τῶν κατοικιδίων πτηνῶν ἀνερχομένων εἰς 7.500.000 περίπου καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα. Εἰς τὸν ἀριθμὸν αὐτὸν συμπεριλαμβάνονται καὶ αἱ περιστεραὶ καὶ αἱ χῆνες καὶ αἱ νῆσσαι, ἑπομένως δέον νὰ δεχθῶμεν τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐν Ἑλλάδι ὀρνίθων εἰς 6.000.000. Ἐξ αὐτῶν θ' ἀφαιρέσωμεν ἓν 10 ο)ο πετεινοὺς καὶ 20 ο)ο ὄρνιθας ἀγόνους. Ἀπομένουν οὕτω παραγωγικαὶ ὄρνιθες 4.200,000. Αἱ ἑλληνικαὶ ὄρνιθες ἀτυχῶς, ἐκτὸς μεμονωμένων ἀτόμων, ἴσως δὲ καὶ εἰς ὡρισμένας προοδευτικὰς πτηνοτροφικὰς περιφερείας, δὲν δίδουν πέραν τῶν 100 αὐγῶν κατ' ἔτος. Ἀλλ' ἤδη ἂς ἐλατώσωμεν τὴν παραγωγὴν εἰς 80 αὐγὰ ἐτησίως, ὁπότε ἂν ὑπολογίσωμεν τὴν γενικὴν ἐτησίαν παραγωγὴν εἰς 336,000,000 αὐγῶν, πρὸς δραχ. 1 1)2 ἕκαστον, κατ' ἐλάχιστον, θὰ ἔχωμεν τὸ ὅλον δρ. 504.000.000. Ἐὰν ὑπολογίσωμεν ἐπώασιν ὀρνίθων κατ' ἔτος οὐχὶ 4.200.009, ἀλλὰ μόνον 3.000.000, μὲ μέσην παραγωγὴν ὀρνιθίων πέντε μόνον κατ' ἔτος, ἔχομεν ἐτησίαν παραγωγὴν ὀρνιθίων 15.000.000 πρὸς δρ. 20 κατ' ἐλάχιστον ἕκαστον ἕτερα 300.000.000 δρ. Διὰ τὴν παραγωγὴν τῶν 15.000.000 ὀρνιθίων θὰ ὑπολογίσωμεν χρησιμοποίησιν 45.000.000 αὐγῶν, ἑπομένως θὰ ἐλαττώσωμεν τὸ ἐτήσιον εἰσόδημα τῶν αὐγῶν κατὰ 70,000,000 περίπου δραχ. Ἀλλ' ἔναντι αὐτῆς τῆς ἐλαττώσεως θὰ προσθέσωμεν τὴν ἀξίαν τῶν ἀγόνων ὀρνίθων αἵτινες δέον νὰ ἐκποιηθῶσιν ὡς ἄχρηστοι καταναλωταὶ τροφῆς καὶ αἵτινες ἀνερχόμεναι εἰς 1,200,000 ἰσοφαρίζουν εἰς ἀξίαν τὴν σημειωθεῖσαν μείωσιν τῆς τιμῆς τῶν 45.000.000 αὐγῶν. Εἰς τὰς ἑκατοντάδας τῶν ἑκατομμυρίων τὰς ὁποίας μᾶς δίδει ἡ σημερινὴ κόττα, ἡ τόσον παραμελημένη, ἂν προσθέσωμεν καὶ τὰ εἰσοδήματα τῶν ἄλλων πτηνῶν, ἰνδιάνων, νησσῶν κλπ., ἐὰν προσθέσωμεν καὶ μίαν αὔξησιν εἰσοδημάτων ἔκ τινων βελτιωτικῶν ὑπὲρ τῆς πτηνοτροφίας μέτρων, θὰ ἴδωμεν μετ' ἐκπλήξεως ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ πτηνοτροφία θὰ ἠδύνατο κατ' ἔτος νὰ δημιουργῇ ὑπὲρ τοῦ Ἕλληνος γεωργοῦ εἰσοδήματα ὑπερβαίνοντα τὸ δισεκατομμύριον. Σήμερον, ὑπὸ συνθήκας τόσον ἀσυμφόρους διὰ μίαν προηγμένην πτηνοτροφίαν, ἀκόπως σκορπίζεται εἰς τὰς Ἑλληνικὰς ἀγροτικὰς οἰκογενείας περὶ τὸ δισεκατομμύριον δραχμῶν, τουτέστιν ἐκ τοῦ κλάδου τούτου τῆς ἐθνικῆς παραγωγῆς ἀποδίδονται εἰς τοὺς ἀσκοῦντας ἐν παρέργῳ αὐτὸν τόσα ὅσα δὲν ἀποδίδει διὰ μέσου μόχθων, μυρίων κινδύνων, ὑπερβαλλούσης ψυχικῆς ἀγωνίας καὶ καμάτου συνεχοῦς ὁ σταφιδόκαρπος, τὸ πολύτιμον αὐτὸ προϊόν, εἰς τοὺς σταφιδοκαλλιεργητάς. Ἀλλὰ διὰ νὰ δώσωμεν ζωηροτέραν τὴν εἰκόνα τῆς μεγάλης οἰκονομικῆς σημασίας τῆς πτηνοτροφίας θὰ ἐχρειάζετο ἴσως νὰ ἀναφέρωμεν τὰς μεγαλειώδεις καὶ συνεχεῖς βελτιωτικὰς προσπαθείας ἄλλων χωρῶν, θὰ ἠδυνάμεθα νὰ ἀναφέρωμεν τὰ τεράστια εἰσοδήματα τὰ ἀποκομιζόμενα ἐκ μόνων τῶν αὐγῶν καὶ ὀρνιθίων εἰς τὴν Ἀμερικήν, τὴν Ἀγγλίαν, τὴν Δανίαν, τὴν Γαλλίαν, τὴν Ἰταλίαν κλπ. Πρὸ παντὸς ὅμως θὰ ἦτο σκόπιμον νὰ τονίσωμεν τοῦτο: Ὅτι περὶ τὴν ἀνθοῦσαν εἰς ἄλλας χώρας πτηνοτροφίαν, ἀνδροῦνται κλάδοι βιομηχανικοὶ ἀποσκοποῦντες τὴν κατασκευὴν μηχανημάτων καὶ σκευῶν πτηνοτροφικῶν, κλάδοι ἐμπορικοὶ διεξάγοντες τεράστιον ἐξαγωγικὸν καὶ εἰσαγωγικὸν ἐμπόριον πτηνοτροφικῶν προϊόντων, ὀργανισμοὶ οἰκονομικοὶ σπουδαιότατοι ἐκμεταλλευόμενοι καὶ διαδίδοντες εἰς ὅλον τὸν κόσμον τὰς πολλαπλᾶς βελτιώσεις τῆς τεχνητῆς πτηνοτροφίας, ἐγκαταστάσεις παραγωγῆς πτηνοτροφικῶν τροφῶν καὶ τελικῶς εἰδικὴ πτηνοτροφικὴ φιλολογικὴ καὶ δημοσιογραφικὴ παραγωγή.

Εἰς τὴν Ἑλλάδα, εἰς τὴν ὁποίαν ἐλλείπουν πάντα ταῦτα, παρατηρεῖται μόνον εὔελπις ἰδιωτικὴ προσπάθεια καὶ θὰ μοῦ ἐπιτραπῇ νὰ ἀναφέρω ὅτι ταξειδεύων ἐσχάτως εἰς Πελοπόννησον, ὀλίγον ἔξωθεν τοῦ Αἰγίου καὶ εἰς τὴν στάσιν Λαμπίρη, παρετήρησα μίαν χαριτωμένην πτηνοτροφικὴν ἐγκατάστασιν ἀνήκουσαν, ὡς ἐπληροφορήθην, εἰς τὸν πολιτευτὴν Αἰγιαλείας κ. Παναγιωτόπουλον. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἀρκεῖ. Ὀφείλει τὸ Κράτος νὰ προσέξῃ ἰδιαιτέρως τὸν κλάδον αὐτόν. Ἐκτὸς τῶν ὑποδειγματικῶν πτηνοτροφείων τὰ ὁποῖα δέον νὰ ἱδρυθοῦν εἰς ἕκαστον ἀγροκήπιον καὶ εἰς ἑκάστην ἱδρυθησομένην γεωργικὴν περιφέρειαν διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν πέριξ ὀρνιθοειδῶν τῆς δικαιοδοσίας των, φρονοῦμεν ὅτι ἐπιβάλλεται ἡ ἵδρυσις ἑνὸς προτύπου πτηνοτροφείου καὶ εἰς Ἀθήνας καὶ δὴ εἰς τὸν δημόσιον Ἐθνικόν μας Κῆπον. Μέσα ἐκεῖ, εἰς ἕνα θαυμάσιον καὶ ὑπέροχον περιβάλλον ἡ ἵδρυσις μιᾶς προτύπου πτηνοτροφικῆς ἐγκαταστάσεως θὰ ἦτο ἓν ἐπὶ πλέον κόσμημα καὶ ἓν μέσον διδακτικὸν ἀνυπέρβλητον.

Μόνον ὅτι θὰ ἐπεσκέπτοντο ἐκ περιτροπῆς τὸ ἵδρυμα αὐτὸ πολλαὶ χιλιάδες μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι καὶ θὰ παρείχετο ἡ εὐκαιρία διὰ τὴν διδασκαλίαν αὐτῶν ἐκ τοῦ φυσικοῦ περὶ τῆς πτηνοτροφίας, περὶ τῶν μέσων τῆς ἀναπαραγωγῆς τῆς ὄρνιθος, περὶ τῆς ἀξίας καὶ χρησιμότητος τῶν προϊόντων της, περὶ τῶν ὑγιεινῶν συνθηκῶν καὶ τοῦ τρόπου τῆς διατροφῆς της, περὶ τῶν συνηθειῶν καὶ ἕξεων τοῦ θαυμασίου αὐτοῦ πτηνοῦ, διὰ τὸ ὁποῖον ἄλλοῦ ἐγράφησαν τόμοι ὑπέροχοι καὶ διδακτικώτατοι, θὰ ἤρκει διὰ νὰ ληφθῇ ταχεῖα καὶ ὁριστικὴ ἀπόφασις ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας τοῦ Κήπου Ἐπιτροπῆς καὶ τῆς γεωργικῆς μας ὑπηρεσίας. Τὸ θέαμα τῆς ἀνατροφῆς τῶν μικρῶν ὀρνιθίων εἴτε διὰ τῆς φυσικῆς κλώσσης, ἐκφραζούσης ὅλον τὸ μητρικὸν φίλτρον, εἴτε διὰ τῆς τεχνητῆς μητρός, ὁπότε μετ' ἐκπλήξεως θεαρέστου βλέπει ὁ θεατὴς τὴν τέχνην ἀντικαθιστῶσαν τὴν φύσιν, εἶνε ἀπὸ τὰ θελκτικώτερα καὶ πλέον ἐνδιαφέροντα θεάματα διὰ τὸν ἄνθρωπον. Μία ἐγκατάστασις κομψή, καθαρά, περιποιημένη, ἐφωδιασμένη ἀπὸ ὅλα τὰ βοηθήματα διὰ τῶν ὁποίων ἡ σημερινὴ πτηνοτροφία ἔχει διαπλουτισθῇ, μέσα στὸ πράσινον τῶν δένδρων καὶ εἰς τὸ πολύχρωμον τῶν λουλουδιῶν τοῦ Δημοσίου Κήπου θὰ ἐπροκάλει ὄχι μόνον τὸ μαθητικὸν ἐνδιαφέρον τῶν τέκνων τῆς πόλεως, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀπείρων ὀρνιθοφίλων τῶν διεσκορπισμένων εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα καὶ ἐπισκεπτομένων τὴν πρωτεύουσαν.

Εἰς τὸν Ἐθνικὸν Κῆπον ἐξ ἑκατὸν εἴκοσι στρεμμάτων ἀποτελούμενον θὰ ἔπρεπε νὰ ἱδρυθῇ ἓν πρότυπον ὀρνιθοτροφεῖον, ἡ τελευταία λέξις τῆς παγκοσμίου πείρας, καὶ ἐκ παραλλήλου μία ὑποδειγματικὴ ἐπίσης κονικλοτροφικὴ ἐγκατάστασις, περὶ τῆς σημασίας τῆς ὁποίας θὰ ὁμιλήσωμεν προσεχῶς. Ἤδη τὸ ὑπουργεῖον ἐκτιμῶν τὴν οἰκονομικὴν σημασίαν τῆς πτηνοτροφίας ἀνέθεσεν εἰς μορφωμένον γεωπόνον τὴν ἔρευναν τῆς Ἀττικοβοιωτίας ὑπὸ πτηνοτροφικὴν ἔποψιν. Εἶνε τὸ πρῶτον σοβαρὸν βῆμα διὰ τὴν μελέτην τοῦ σπουδαιοτάτου τούτου, ἀπὸ πλουτολογικῆς ἀπόψεως, ζωοτεχνικοῦ κλάδου καὶ κολακευόμεθα νὰ πιστεύωμεν ὅτι καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἐθνικοῦ Κήπου, ἀποτελουμένη ἀπὸ ἀριστεῖς τῆς πόλεώς μας, καὶ ἰδίᾳ ἀπὸ τὴν ὀρνιθόφιλον κυρίαν Διομήδη, δὲν θὰ διστάσῃ νὰ θέσῃ εἰς λειτουργίαν ἔργον τοιαύτης χρησιμότητος καὶ τοιαύτης σκοπιμότητος.

ΔΗΜ. Λ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ

Μία νέα ἀριστουργηματικὴ βιογραφία

Ἡ Ζωὴ τοῦ Λόρδου Βύρωνος

Τοῦ ἐπιφανοῦς Γάλλου συγγραφέως κ. Ἀντρὲ Μωρουᾶ

36ον

ΠΟΙΑΝ ΙΔΕΑΝ ΕΙΧΕ ΓΙΑ ΤΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

Ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ὁ Βύρων προσέθετε μερικοὺς στίχους εἰς τὸν Τσάϊλντ Ἀρόλντ διὰ νὰ κλάψῃ κανένα νεκρὸν φίλον του· ἡ κυρία Μπάϋρον, ὁ Οὐΐγκφελτ, ὁ Μάττιους εὗρον ἀπὸ μίαν στροφὴν εἰς τὸ ἔπος, μίαν ἐπιτάφιον πλάκα. Εἰς τοὺς νεκροὺς τοῦ Βύρωνος προσετέθη ὁ νεκρὸς τοῦ Ἔντλστον, τοῦ παιδιοῦ τῆς ἐκκλησιαστικῆς χορῳδίας, ποῦ τοῦ ἐχάρισεν εἰς τὸ Καΐμπριτζ τὴν πέτρινη καρδιὰ τὸν Μάϊον τοῦ 1811. Εἶχεν ἀποθάνει πρὸ τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ Βύρωνος. Καθὼς καὶ ἄλλοι, εὗρε καὶ αὐτὸς μίαν στροφὴν εἰς τὸ ἔπος· ἐπὶ πλέον ἐπῆρε μαζί του ἕνα ποίημα πάνω σὲ μιὰ ραγισμένη καρδιὰ καὶ προφανῶς τὸ τραγοῦδι τοῦ Βύρωνος «Θύρσα». Σὲ καιροὺς περισσότερον εὐτυχισμένους ὁ Βύρων θὰ ἔκλαιε περισσότερον καιρὸν τὸν Ἔντλστον, ἀλλ' ὁ ποιητὴς εἶχε χάσει πλέον τὸ «θέλγητρον τῆς θλίψεως» καὶ ἐκυριεύθη ἀπὸ φρίκην. Θὰ ἠμποροῦσε νὰ ἀμφιβάλλῃ περὶ τῆς ἀποδείξεως τῆς ἐχθρότητος τῆς μοίρας; Τώρα ἦτο βέβαιος ὅτι κάθε ὕπαρξις, τὴν ὁποίαν ἀγαποῦσε, θὰ κατεδικάζετο ἀπὸ τὴν ἰδίαν αὐτὴν ἀγάπην του.

Ἀπὸ τῆς ἐπιστροφῆς του, ἀντήλλαξε πάλιν μερικὰς ἐπιστολὰς μὲ τὴν ἀδελφήν του Αὐγοῦστα. Δὲν τὴν εἶχεν ἐπανίδει, ἀλλὰ τὸ ἤξευρεν ὅτι ἦτο δυστυχισμένη. Αὐτὸς ὁ συνταγματάρχης Λάϊγκ, τὸν ὁποῖον ἤθελε τόσον πολὺ νὰ ὑπανδρευθῇ, ἦτον ἕνας ἄσωτος καὶ ἕνας χαρτοπαίκτης, ὁ ὁποῖος ἐγκατέλειπε τὸ σπίτι του δέκα μῆνες τὸν χρόνο. Δὲν ἐπέστρεφε δηλαδὴ στὸ Νιουμάρκετ παρὰ μόνον διὰ νὰ παρακολουθήσῃ τὰς ἱπποδρομίας καὶ νὰ κάνῃ κανένα παιδὶ στὴ γυναῖκα του. «Ἐγὼ χάνω τοὺς συγγενεῖς μου, ἔγραφεν ὁ Βύρων εἰς τὴν ἀδελφήν του, καὶ σεῖς αὐξάνετε τὸν ἀριθμὸν τῶν παιδιῶν σας. Ποῖον ἀπὸ τὰ δύο εἶναι προτιμότερον, αὐτὸ μόνον ὁ Θεὸς τὸ ξεύρει...» Ὁ τόνος τῆς ἀλληλογραφίας των μετεβλήθη. Ὁ Βύρων δὲν ἦτο πλέον ὁ νεαρὸς ἀδελφὸς ποῦ ζητεῖ προστασίαν. Καίτοι ἡ Αὐγοῦστα ἦτον ἤδη εἴκοσι ἑπτὰ ἐτῶν, ἐν τούτοις ᾐσθάνετο ὅτι εἶναι πολὺ μεγαλύτερός της καὶ δι' αὐτὸ ἦτον εἰς ἄκρον τρυφερὸς καὶ πατρικὸς μαζί της. «Καληνύκτα, παιδί μου», ἔτσι ἐτελείωναν τώρα τὰ γράμματά του πρὸς τὴν Αὐγοῦσταν.

Ἐκείνη πάλιν ἤρχισε νὰ αἰσθάνεται κάποιαν συστολὴν ἐνώπιον τοῦ ἀδελφοῦ της, τοῦ ἀγνώστου της ἀδελφοῦ, τὸν ὁποῖον περιέβαλλεν ἡ αἴγλη ἑνὸς μακρυνοῦ ταξειδίου. «Ἤρχισα μίαν ἐπιστολὴν γιὰ σᾶς, ἀλλὰ κατόπιν τὴν ἔσχισα, διότι ἐφοβήθην ὅτι θὰ ἦτον ἀνιαρά.» Ἐν τούτοις ἔγραφεν ἀτελειώτους καὶ ἀσυναρτήτους ἐπιστολάς, ἐπιστολὰς μιᾶς γυναικὸς διαρκῶς διακοπτομένης ἀπὸ κανένα ξεφωνητὸ παιδιοῦ ἢ ἀπὸ τὰ παράπονα καμμιᾶς κακοπληρωμένης ὑπηρετρίας, ἐπιστολὰς γεμάτας θαυμαστικά, ἀποσιωπητικὰ καὶ ὑπογραμμισμένας φράσεις. Ἡ Αὐγοῦστα ἐπέμενεν ὅπως ὁ ἀδελφός της νυμφευθῇ γρήγορα: «Θὰ εὐχαριστηθῶ τόσον πολὺ ὅταν μάθω ὅτι ἀπεφασίσατε νὰ παντρευθῆτε, νικῶντας τὰς ἐναντίον τοῦ ὡραίου φύλου προλήψεις σας. Θὰ ἤθελα ὅμως πολὺ ἡ μέλλουσα γυναικαδέλφη μου νὰ ἔχῃ καὶ ἄλλες χαρὲς ἐκτὸς τῆς περιουσίας, καίτοι βεβαίως καὶ αὐτὴ χρειάζεται.»

Ὁ Βύρων τῆς ἀπήντησε: «Ὅσον ἀφορᾷ τὴν λαίδην Βύρωνος, ὅταν δηλαδὴ ἀνακαλύψω καμμίαν ἀρκετὰ πλουσίαν διὰ νὰ μοῦ κάνῃ, καὶ ἀρκετὰ τρελλὴν διὰ νὰ μὲ θέλῃ, ἀσφαλῶς θὰ τῆς δώσω τὴν εὐκαιρίαν νὰ μὲ κάνῃ δυστυχισμένον ἐὰν ἠμπορῇ. Ἡ ἐρωμένη, ἡ ὁποία μὲ ἑλκύει τρομερά, εἶναι τὸ χρῆμα· ὅσον διὰ τὶς γυναῖκες αὐτές, εἶναι ἴδιες ἡ μία μὲ τὴν ἄλλη. Ἡ πιὸ ἡλικιωμένες ἀξίζουν ἀσφαλῶς περισσότερον, διότι μᾶς ἐπιτρέπουν νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι θὰ τὶς ἰδοῦμε γρηγορώτερα εἰς τὸν οὐρανόν... Μοῦ ζητεῖτε νέα περὶ τῆς ὑγείας μου· ἔχω ἀδυνατίσει ἱκανοποιητικώτατα χάρις εἰς τὴν γυμναστικήν, ποὺ κάμνω καὶ τὴν συνεχῆ δίαιταν εἰς τὴν ὁποίαν ὑποβάλλομαι. Ἀπὸ τὰ ταξείδια μου δὲν πιστεύω νὰ ἐκέρδισα καὶ πολλὰ πράγματα. Τὸ μόνον ποῦ ἐκέρδισα ἦταν νὰ κουτσομάθω δυὸ γλῶσσες καὶ νὰ μάθω νὰ μασῶ καπνό...»

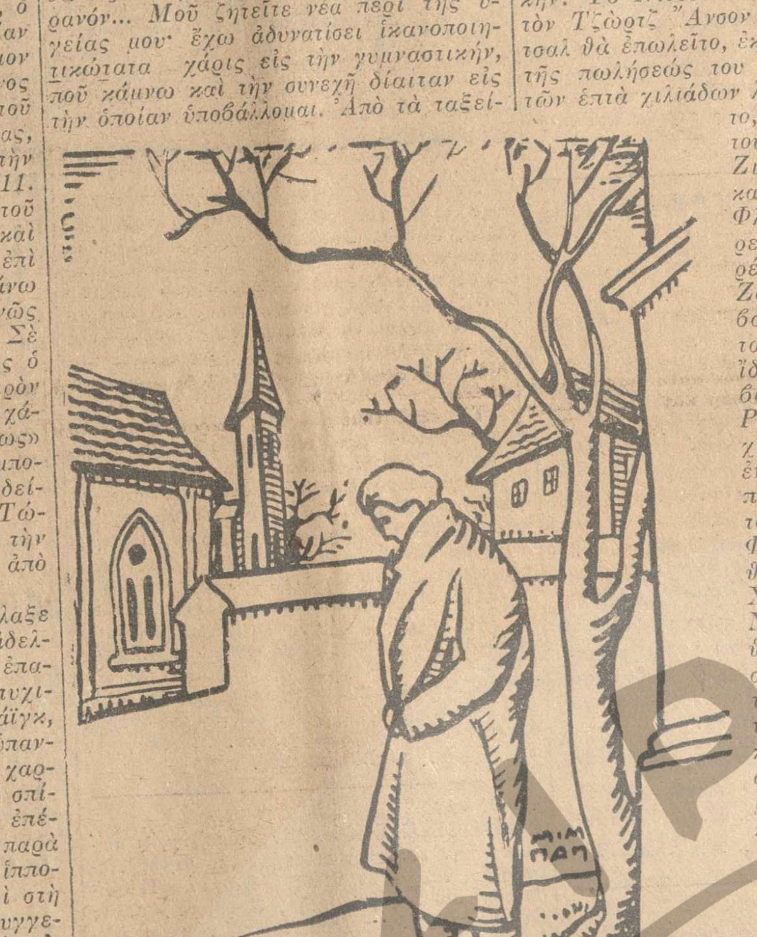

Ο ΤΙΜΩΝ ΤΟΥ ΝΙΟΥΣΤΕΝΤ

Ἡ διάθεσίς του ἦτο καλή, καὶ ἂν εἰς τὸ βάθος ἐπλήρωνε μὲ σκληρὴ μοναξιὰ τὸ δικαίωμα νὰ περιφρονῇ τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὶς γυναῖκες, ἡ περιφρόνησις αὐτὴ τὸν ἀπεζημίωνε, διότι εἶχεν ἀρκετὰ θέλγητρα. Ἦτο λόρδος Βύρων, βαρῶνος Βύρων τοῦ Ρόντσαλ, Τίμων τοῦ Νιοῦστεντ, ὁ μισάνθρωπος. Ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐψόφησε τὸ σκυλί του, δὲν ἀγαποῦσε κανένα, παρὰ μόνον τὴν ἀνάμνησί του, ἕνα ἐξημερωμένο ζαρκάδι καὶ τρεῖς χελῶνες, ποῦ εἶχε φέρει μαζί του ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα. Τὴν ἐποχὴν ἐκείνην εἶχε κάμει μίαν πολὺ περίεργον διαθήκην: Τὸ Νιοῦστεντ θὰ περιήρχετο εἰς τὸν Τζῶρτζ Ἄνσον Μπάϋρον· τὸ Ρόντσαλ θὰ ἐπωλεῖτο, ἐκ δὲ τῶν προϊόντων τῆς πωλήσεώς του τὸ σεβαστὸν ποσὸν τῶν ἑπτὰ χιλιάδων λιρῶν θὰ περιήρχετο, ἅμα τῇ ἐνηλικιώσει του εἰς τὸν Νικόλαον Ζιρώ, τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῆς Μάλτας· ὁ Φλέτσερ, ὁ Τζόε Μώρεϋ καὶ ὁ Ἕλλην ὑπηρέτης του Δημήτριος Ζωγράφος θὰ ἐλάμβανον ἕκαστος πενῆντα λίρες ἐτησίως· τὸ ἴδιον ποσὸν θὰ ἐλάμβανε καὶ ὁ Ρόμπερτ Ράστον, ἐπὶ πλέον δὲ χιλίας λίρας, ὅταν θὰ ἐνηλικιοῦτο. Ὁ Βύρων παρεχώρει τὸν μύλον τοῦ Νιοῦστεντ εἰς τὸν Φλέτσερ, τὴν βιβλιοθήκην του εἰς τὸν Χόμπχαους καὶ τὸν Νταίβις. Καὶ προσέθετεν: «Ἐπιθυμῶ τὸ σῶμα μου νὰ ταφῇ εἰς τὸ μνῆμα τοῦ κήπου τοῦ Νιοῦστεντ, χωρὶς καμμίαν ἀκολουθίαν ἢ ἄλλην τελετὴν καὶ νὰ μὴ χαραχθῇ στὴν πλάκα μου τίποτε ἄλλο ἐκτὸς τοῦ ὀνόματός μου καὶ τῆς ἡλικίας μου. Ἐπίσης ἐπιθυμῶ, ὁ πιστὸς σκύλος μου νὰ μὴ ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ τὸν τάφον αὐτόν». Οἱ δικηγόροι καὶ οἱ συμβολαιογράφοι διεμαρτυρήθησαν ἐναντίον τοῦ ὅρου αὐτοῦ, ἀλλ' ἡ ἐπιμονὴ τοῦ Βύρωνος τοὺς ἠνάγκασε νὰ καμφθοῦν.

Ἔκαμε μερικὰ ταξείδια εἰς τὸ Λονδῖνον τὸν Ὀκτώβριον καὶ τὸν Νοέμβριον, τὰ δὲ Χριστούγεννα ἐπέστρεψεν εἰς τὸ Νιοῦστεντ. Ὁ χειμῶνας ἐπλησίαζε· ὁ κῆπος ἦτο σκεπασμένος ἀπὸ χιόνια καὶ τὸ μοναστῆρι σχεδὸν ἀδειανό. Ἡ ὄψις του ἦταν εὐχάριστα θλιβερή...

ANDRÉ MAUROIS

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ συνέχεια.

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Δημοπρασία προμηθείας 5500 τόννων γαιανθράκων Κάρδιφ

Ἡ Γενικὴ Διεύθυνσις τῶν Σ)μων τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους ἐκτίθησιν εἰς μειοδοτικὴν δημοπρασίαν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν τὴν προμήθειαν 5500 περίπου τόννων γαιανθράκων Κάρδιφ, παραδοτέων τσὶφ εἰς τὸν λιμένα Θεσσαλονίκης συμφώνως τοῖς ὅροις τοῖς κατατεθειμένοις παρὰ τῷ τμήματι Προμηθειῶν, ὁδὸς Γ' Σ)βρίου ἀρ. 5. Ἐνσφράγιστοι προσφοραὶ δεκταὶ μέχρι τῆς μεσημβρίας τῆς 5ης Δεκεμβρίου ἐ. ἔ. ἡμέρας Πέμπτης. Οὐδεμία προσφορὰ ληφθήσεται ὑπ' ὄψιν ἄνευ τῆς ἐν τοῖς ὅροις τῆς δημοπρασίας καθοριζομένης ἐγγυοδοσίας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Νοεμβρίου 1929
(Ἐκ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως)

Ο ΠΟΝΟΣ

Εἴτε ἀπὸ ρευματισμοὺς προέρχεται εἴτε ἀπὸ κρυολόγημα εἴτε ἀπὸ μυαλγίαν ἢ ἀπὸ ἐξάρθρωσιν, πονόδοντον κλπ. σταματᾷ ἀμέσως ὁσονδήποτε ἰσχυρὸς καὶ ἂν εἶνε μὲ ἐπάλειψιν τοῦ περιφήμου Σλοάνς.

Τὸ Σλοάνς ἔχει τὴν ἰδιότητα νὰ ἀπορροφᾶται ἀμέσως καὶ νὰ ἀφαιρῇ τὴν φλόγωσιν, ἡ χρῆσίς του πάντοτε ὠφελεῖ καὶ οὐδέποτε βλάπτει, ἔχει ὁδηγίας λεπτομερεῖς διὰ κάθε ἀσθένειαν πῶς πρέπει νὰ χρησιμοποιῆται.

Ζητήσατε ἀμέσως ἕνα φιαλίδιον Σλοάνς ἀπὸ τὸν Φαρμακοποιόν σας.

Ο ΑΥΤΟΝΟΜΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΕΙΣΜΟΠΑΘΩΝ ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ

Διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς δημόσιον διαγωνισμὸν μειοδοτικῆς δημοπρασίας ἡ κατασκευὴ τοῦ ΙΙΙ Τμήματος ἀντισεισμικῶν οἰκιῶν ἐντὸς τοῦ ἐγκεκριμμένου σχεδίου τῆς πόλεως Κορίνθου συνολικῆς ἀξίας δέκα πέντε ἑκατομμυρίων δραχμῶν.

Ἡ δημοπρασία γενήσεται δημοσίᾳ τὴν 15ην μηνὸς Δεκεμβρίου ἐ. ἔτους, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10 π. μ. ἐν Ἀθήναις εἰς τὰ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ντέκα ἀριθ. 8 γραφεῖα τοῦ Ὀργανισμοῦ δι' ἐγγράφων καὶ ἐσφραγισμένων προσφορῶν βάσει τῶν ὅρων τῆς διακηρύξεως καὶ τῆς συναφοῦς Συγγραφῆς Ὑποχρεώσεων, ὧν οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν προσερχόμενοι, κατὰ τὰς ἐργασίμους ὥρας, εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Ὀργανισμοῦ.

Δημοσιευθήτω διὰ τῶν λαβουσῶν ἔγγραφον ἐντολὴν ἐφημερίδων.

Ὁ Πρόεδρος
† Ὁ Κορινθίας: ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

GRANDE MAISON DES MODES
ΕΛΕΝΗΣ ΑΡΓΥΡΙΟΥ
20—ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ—20
ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ ΕΤΟΙΜΩΝ
ΦΟΡΕΜΑΤΑ - ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΑ - ΧΟΡΟΥ - ΝΥΦΙΚΑ - ΕΠΑΝΩΦΟΡΙΑ
ΜΟΝΤΕΛΑ ΤΗΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΣ ΠΑΡΙΣΙΝΗΣ ΚΡΕΑΣΙΟΝ
ΤΙΜΑΙ ΑΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΟΙ

Ταξειδιωτικαὶ ἐντυπώσεις

Στὴ χώρα τοῦ Πέερ Γκὺντ

Τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου κ. Ν. Λούβαρη

Ζ'.

Ὄπισθεν τοῦ Πανεπιστημίου ὑψώνονται ἀπέναντι ἀλλήλων, ὅμοια κατὰ τὸ μέγεθος καὶ κατὰ τὸν ρυθμόν, τὰ δύο σπουδαιότερα μουσεῖα τοῦ Ὄσλο, τὸ ἱστορικὸν καὶ ἐθνολογικὸν μουσεῖον καὶ τὸ μουσεῖον τῶν καλῶν τεχνῶν. Εἰς τὸ πρῶτον στεγάζονται, ἐκτὸς πολλῶν ἄλλων ἐνδιαφερόντων πραγμάτων, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἐξέχουσαν κατέχουν θέσιν τὰ μαρτύρια τοῦ βίου, τῶν ἀσχολιῶν καὶ τῶν θρησκευτικῶν ἐθίμων τῶν Λαπώνων, τὰ εὑρήματα τοῦ Oseberg ὅσα περιείχοντο εἰς τὸ πλοῖον, τὸ ὁποῖον ἐχρησίμευσεν ὡς φέρετρον καὶ τάφος τῆς ἀγνώστου ἡγεμονίδος τῶν χρόνων τῶν Νορμανδῶν καὶ τὸ ὁποῖον φυλάσσεται εἰς τὸ Μουσεῖον τοῦ Μπυγδαί. Ξυλόγλυπτος ἅμαξα, γλυπτὰ ἔλκηθρα, μεγαλοπρεπὴς θρόνος μετὰ γλυπτῶν παραστάσεων, κλῖναι, ἔπιπλα, ποικιλία οἰκιακῶν σκευῶν μετὰ πλουσίων γλυπτῶν παραστάσεων. Ἔπειτα πιστὸν ἀποτύπωμα ἐν μικρογραφίᾳ ἐκκλησίας ξυλίνης τῶν μεσαιωνικῶν χρόνων, αἱ ὁποῖαι ὡς στηριζόμεναι ἐπὶ πασσάλων φέρουν τὸ ὄνομα Σταβκύρκεν καὶ εἶναι πολύτιμοι διὰ τὴν ξυλόγλυπτον διακοσμητικήν των. Αὐτὰ ὅλα μετὰ τῶν ξυλίνων οἰκιῶν τοῦ μουσείου τοῦ Μπυγδαί εἶναι κειμήλια τῆς λαϊκῆς τέχνης τῆς Νορβηγίας, ἡ δὲ ἐπιμελὴς διατήρησίς των μαρτυρεῖ τὴν ἀγάπην τοῦ κράτους καὶ τοῦ λαοῦ πρὸς ὅ,τι εἶναι γνήσιον προϊὸν τῆς νορβηγικῆς ψυχῆς. Ἡ ἀγάπη αὐτὴ ὀφείλεται εἰς τὴν κίνησιν τῶν ρομαντικῶν τῆς Νορβηγίας κατὰ τὸ πρῶτον ἥμισυ τοῦ παρελθόντος αἰῶνος, τῆς ὁποίας εἰσηγητὴς ὑπῆρξεν ὁ Βέργκελαντ, ὁ ἐνθουσιώδης καὶ ἀκούραστος κῆρυξ τῆς πνευματικῆς αὐτοτελείας τοῦ πνευματικοῦ βίου τῆς πατρίδος του. Χάρις εἰς αὐτὸν καὶ εἰς τοὺς ἄλλους ρομαντικοὺς τῶν χρόνων του συνεδέθη ἡ νέα Νορβηγία πρὸς τὴν παλαιὰν καὶ ἀνεμορφώθη τοιουτοτρόπως ὁ ἐθνικὸς βίος. Ἡ δρᾶσις των ἐπεξετάθη εἰς ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις τοῦ πολιτισμοῦ, εἰς τὴν μουσικήν, τὴν ζωγραφικήν, τὴν λογοτεχνίαν, τὴν ποίησιν, τὴν ἱστορίαν, ἡ δὲ ἐπίδρασίς των ἀφῆκε διαρκῆ ἴχνη ἐπὶ τῆς μουσικῆς διὰ τοῦ Ole Bull καὶ ἀκόμη καὶ αὐτοῦ τοῦ Grieg ἐπὶ τῆς ζωγραφικῆς διὰ τῶν ταπήτων τοῦ Ντὰλ καὶ τοῦ Τίντεμαντ, ἐπὶ τῆς ποιήσεως, ὡς ἀποδεικνύουν πλὴν ἄλλων καὶ τὰ ἔργα τοῦ Ἴψεν καὶ τοῦ Μπιέρνσον κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς δημιουργίας των. Ἡ Νορβηγία ἀφυπνίζεται καὶ ζητεῖ νὰ ἐπανεύρῃ τὸν ἑαυτόν της διὰ τοῦ παρελθόντος της. Ἡ ἀφύπνισίς της αὐτὴ ἐκφράζεται κατὰ διαφόρους τρόπους, ὅπως ἡ ζήτησις στρέφεται πρὸς ποικίλας κατευθύνσεις, πρὸς ὅλα ἐκεῖνα ὅσα ἀποτελοῦν τὸ παρελθὸν ἑνὸς λαοῦ, πρὸς τὴν γλῶσσαν τοῦ λαοῦ, τὸν λαϊκὸν θρῦλον καὶ τὰ δημοτικὰ τραγούδια, πρὸς τὴν ἐθνικὴν μουσικήν, τὴν ἐθνικὴν ἱστορίαν καὶ τὴν λαϊκὴν τέχνην.

Ἀγροτικὴ οἰκία Μπυγδαί.

Οἱ ξένοι κληρικοί, οἱ ὁποῖοι διέδωκαν εἰς τὴν Νορβηγίαν τὸν χριστιανισμόν, ἐπέβαλαν ὡς γραπτὴν γλῶσσαν τὴν λατινικήν. Ἡ δανικὴ κατοχὴ συντελεῖ τὴν καταστροφήν. Ἡ δανικὴ γλῶσσα ἐξοβελίζει πλήρως τὴν ἐθνικήν. Τὸ ἔπος μεταφράζεται εἰς τὴν γλῶσσαν τῶν κυριάρχων, καθὼς καὶ αἱ πηγαὶ τοῦ νορβηγικοῦ δικαίου. Ὁ θρῦλος στειρεύει ἐντελῶς. Μόνον εἰς τὰ βάθη τῶν τεραστίων κοιλάδων διασώζονται δίκην θλιβερῶν ναυαγίων τὰ ἴχνη τῆς πατρίου γλώσσης καὶ παραδόσεως, καθὼς καὶ εἰς τὴν Ἰσλανδίαν, ὅπου κατέφυγαν οἱ καλύτεροι Νορβηγοί, συναποκομίζοντες τὴν γλῶσσαν τους, τοὺς θρύλους των καὶ τοὺς Σκάλδους των. Εἰς τὰς κοιλάδας ἐκείνας καὶ εἰς τὴν νῆσον αὐτὴν διατηρεῖται τὸ ἀρχαῖον ἔπος, μεταδίδονται ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεὰν τὰ παραμύθια τῆς Νορβηγίας, ψάλλονται τὰ τραγούδια τῶν Σκάλδων, διαφυλάττεται ἡ Σάγα καὶ τὰ ᾄσματα τῆς Ἔδδας ἐξακολουθοῦν νὰ τρέφουν τὴν ψυχὴν τῆς νεολαίας. Ἡ ἵδρυσις τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Ὄσλο, τὸ ὁποῖον ἀποβαίνει τὸ κέντρον τοῦ ἐθνικοῦ βίου, καὶ ἡ ἐμφάνισις τοῦ Βέργκελαντ, δημιουργοῦν τὴν νοσταλγίαν πρὸς τὸ ὡραῖον καὶ μεγάλον παρελθόν. Καὶ μίαν ἡμέραν ἐκπληρώνεται ἔξαφνα ἡ προφητεία τοῦ κήρυκος τῆς νορβηγικῆς αὐτοτελείας. Ὁ Ivar Aasen ἐξαγγέλλει ὅτι ἡ παλαιὰ γλῶσσα τῶν Νορβηγῶν ἐξακολουθεῖ νὰ ζῇ εἰς τὰ μισοσκότεινα βάθη τῶν κοιλάδων, διότι ἀποδεικνύει ὅτι αἱ διάλεκτοι τῶν χωρικῶν κατάγονται ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὴν γλῶσσαν τῶν Saga τῆς ἐπικῆς ποιήσεως, ἡ ὁποία ὑμνεῖ τοὺς βασιλεῖς τοῦ παληοῦ καιροῦ, τὰ κατορθώματα τῶν ἡρώων, τὰς περιπετείας τοῦ οἰκογενειακοῦ βίου. Καὶ ἐπειδὴ ὡς ποιητὴς ἐνδιαφέρεται νὰ καταδείξῃ ὅτι ἡ γλῶσσα τῆς νορβηγικῆς ποιήσεως εἶναι ὑπέροχον ὄργανον διὰ τὴν νεωτέραν λογοτεχνίαν, συγκροτεῖ ἐκ τῶν διαφόρων ἐκείνων διαλέκτων γραπτὸν λόγον γνησίως νορβηγικὸν καὶ γίνεται ἀφορμὴ πρὸς τοὺς ἀτελευτήτους ἀγῶνας μεταξὺ τῶν ὀπαδῶν τῆς λαϊκῆς γλώσσης καὶ τῶν ὑπερμάχων τῆς ἐπισήμου. Τὸ ἔργον του συνεχίζει ὁ Kundsen ὅστις εἰσάγει εἰς τὴν ἐπίσημον γλῶσσαν λέξεις καὶ χρήσεις τῆς δημοτικῆς καὶ βοηθεῖ κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον ἀφ' ἑνὸς μὲν εἰς τὸν ἐκνορβηγι-

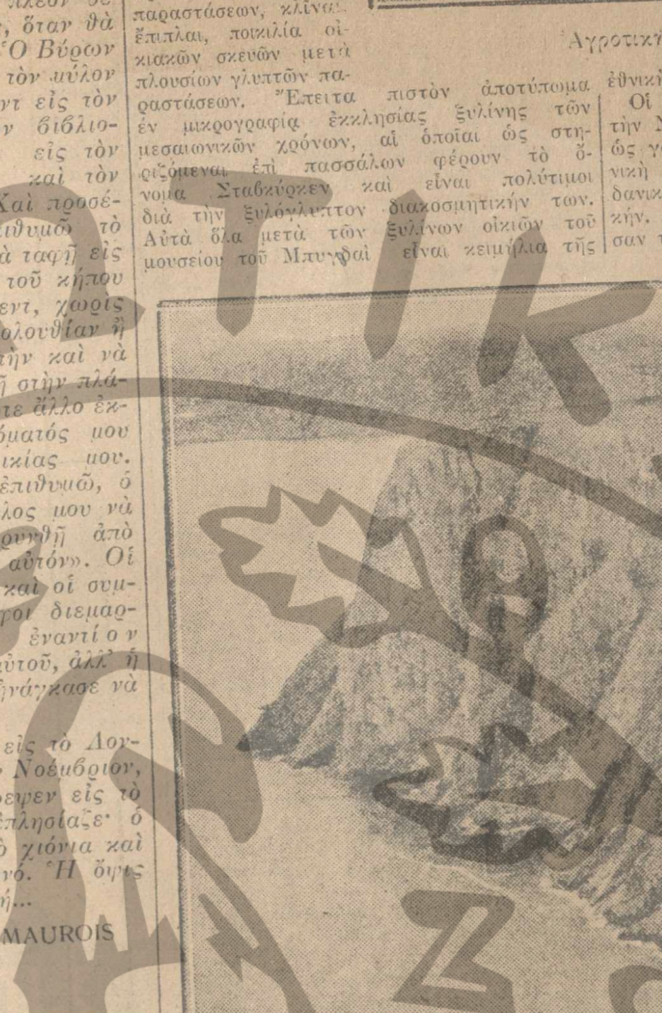

Εἰς τὸ βόρειον ἀκρωτήριον.

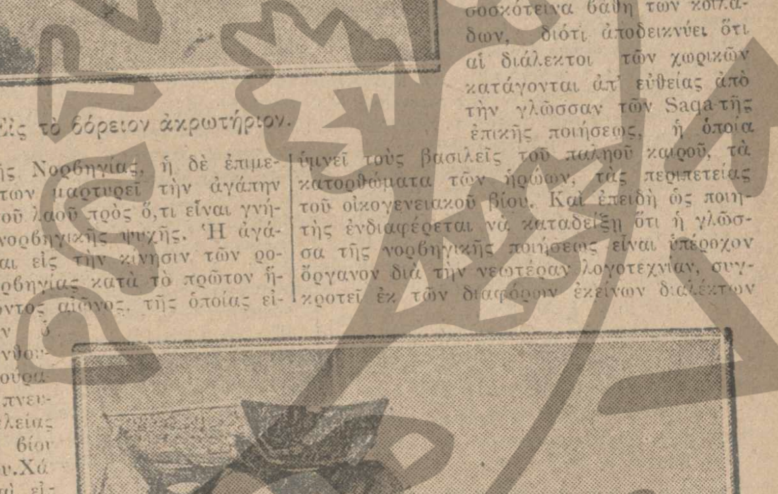

Ἅμαξα πλοίου Ὄσεμπεργ

σμὸν τῆς ἐπισήμου γλώσσης, ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰς τὴν προσαρμογὴν τῆς δημοτικῆς πρὸς τὰς ἀνάγκας τῆς συγχρόνου διανοήσεως.

Παραλλήλως πρὸς τὴν γλωσσικὴν αὐτὴν ἀναδημιουργίαν βαίνει ἡ ἀνακάλυψις τῆς ψυχῆς τοῦ λαοῦ διὰ τῆς συλλογῆς τῶν νορβηγικῶν παραμυθιῶν καὶ τῶν δημοτικῶν τραγουδιῶν. Ἡ συλλογὴ τῶν παραμυθιῶν, ἡ ὁποία ἔσχε τεραστίαν ἐπίδρασιν ἐπὶ τοῦ πεζοῦ λόγου, ὀφείλεται πρὸ πάντων εἰς τὸν Asbjoernson. Δὲν ἀρκεῖται μόνον εἰς τὴν ἀπόδοσιν τοῦ περιεχομένου· διασώζει πιστῶς καὶ τὸ ὕφος τῆς ἀφηγήσεως, ὅπως τὸ ἤκουσεν ἀπὸ τὸ στόμα τῶν χωρικῶν. Ὁ Μοὺνκ, ὁ ἐθνικὸς ἱστορικὸς τῆς Νορβηγίας, χαιρετᾷ τὴν «Συλλογὴν τῶν Νορβηγικῶν παραμυθιῶν» ὡς ἐθνικὸν ἔργον, ὁ δὲ Γερμανὸς Γκρίμμ τὴν χαρακτηρίζει ὡς τὴν ἀρίστην συλλογήν, ἐξ ὅσων γνωρίζει. Ὁ συνεργάτης του ἐπίσκοπος Γαίργκεν Μόε συλλέγει καὶ ἐκδίδει τὰ Δημοτικὰ τραγούδια, προσέχων καὶ αὐτὸς εἰς τὴν ὅσον τὸ δυνατὸν πιστὴν ἀπόδοσιν. Συγχρόνως σχεδὸν μὲ αὐτοὺς κατορθώνει ὁ Λίντεμανν νὰ συλλάβῃ τοὺς ρυθμοὺς καὶ τὰ μέλη τῆς ψυχῆς τῶν χωρικῶν του καὶ νὰ χαρίσῃ εἰς τὸ ἔθνος του τὰς Μελῳδίας τοῦ νορβηγικοῦ λαοῦ, τοὺς τόνους τῆς ἅρπας τοῦ Νὲκ καὶ τὴν μελαγχολίαν τῶν Τρόλλ.

Ὁ ἐνθουσιασμὸς πρὸς τὸ παρελθόν, τὸν ὁποῖον γιγαντώνει ἡ γνῶσις τῆς γλώσσης καὶ τῶν παραδόσεων αὐτῶν, κινεῖ τὸν Μοὺνκ εἰς τὰς ἱστορικάς του ἐρεύνας, τὸ πόρισμα τῶν ὁποίων, ἀδιάβλητον καὶ ἀναντίρρητον, πληροῖ ἐθνικῆς ὑπερηφανείας καὶ ἐνισχύει τὴν ἐθνικὴν συνείδησιν. Ὁ περίφημος ἱστορικὸς ἀποδεικνύει ὅτι ἡ ἀρχαία φιλολογία τοῦ Βορρᾶ δὲν εἶναι μόνον πρωτότυπος καὶ αὐτοτελής, ἀλλὰ καὶ ὅτι εἶναι κυρίως δημιούργημα τοῦ νορβηγικοῦ πνεύματος, ὅπως ἡ μυθολογία ὅλων τῶν γερμανικῶν λαῶν.

Ὅλην αὐτὴν τὴν μεγαλοπρεπῆ κίνησιν, ἡ ὁποία ὁδηγεῖ τὴν Νορβηγίαν νὰ λάβῃ συνείδησιν τοῦ ἑαυτοῦ της καὶ νὰ δημιουργήσῃ πάλιν ἰδικόν της πολιτισμὸν μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ παρελθόντος της, ἐπιστέφει ἡ φιλόστοργος στροφὴ πρὸς τὰς διαφόρους ἐκδηλώσεις τῆς ἐθνικῆς τέχνης, τόσον τῆς λεγομένης μεγάλης, ὅσον καὶ τῆς λαϊκῆς. Ἀφ' ἑνὸς ἀναστηλώνονται τὰ μεγάλα μνημεῖα τῆς ἀρχιτεκτονικῆς, ὅπως ἡ ἁγία Μαρία τοῦ Μπέργκεν, ὁ ἅγιος Στιτοὺν τοῦ Σταβάγγερ καὶ πρὸ πάντων ἡ περίφημος ἐκκλησία τοῦ Trondhjem, τοῦ παλαιοῦ πνευματικοῦ κέντρου τῆς χώρας, ὁ ἅγιος Ὀλάφ, ναὸς ἱδρυμένος εἰς τὴν μνήμην ἑνὸς μεγάλου βασιλέως, ὅστις ζῇ ὡς ἐθνικὸς ἥρως εἰς τὴν ψυχὴν τῶν Νορβηγῶν. Εἰς τὴν ἐκκλησίαν αὐτὴν στέφονται ἀπὸ μακρῶν αἰώνων οἱ βασιλεῖς τῆς Νορβηγίας. Ἡ ἀρχιτεκτονική της, αἱ τοιχογραφίαι της καὶ ὁ γλυπτικός της διάκοσμος ἀποτελοῦν τὸ καύχημα τοῦ ἔθνους, συγχρόνως δὲ χρησιμεύουν ὡς σχολεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον θεωροῦν καθῆκόν των νὰ φοιτήσουν οἱ Νορβηγοὶ καλλιτέχναι πρὶν ἢ ἐπιχειρήσουν νὰ ἐργασθοῦν εἰς τὴν προαγωγὴν τῆς ἐθνικῆς των τέχνης. Ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος καταβάλλεται φροντὶς πρὸς διάσωσιν τῶν Σταβκύρκεν, τῶν ξυλίνων ἐκκλησιῶν τῶν μέσων αἰώνων, αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦν πολύτιμα μνημεῖα λαϊκῆς τέχνης μὲ τοὺς ξυλογλύπτους τοίχους των, τῶν ὁποίων συχνότερον κόσμημα εἶναι ὁ δάκνων τὴν οὐράν του δράκων. Ἀμέσως μετ' αὐτὰς ἔρχονται αἱ οἰκίαι τῶν ἀγροτῶν, πλούσιαι καὶ αὐταὶ εἰς παραστάσεις, αἱ ἐθνικαὶ ἐνδυμασίαι, ποικίλλουσαι κατὰ διαμερίσματα ὡς αἱ νορβηγικαὶ διάλεκτοι, οἱ τάπητες, τὰ κεντήματα, τὰ ἔπιπλα τῶν χωρικῶν, τὰ ξύλινα οἰκιακὰ σκεύη. Ὅλα αὐτὰ τὰ ἀντικείμενα κοσμοῦνται ἀπὸ σκηνὰς εἰλημμένας ἐκ τοῦ ἀγροτικοῦ βίου ἢ ἐκ τῶν εὐαγγελικῶν διηγήσεων, ἀπὸ φύλλα, ἰδίως ἀκάνθου, καὶ συμπλέγματα φύλλων, ἀπὸ ἄνθη, μεταξὺ τῶν ὁποίων πρωτεύουσαν θέσιν καταλαμβάνει τὸ ρόδον, ἀπὸ παραστάσεις μυθολογικῶν ὄντων, πρὸ πάντων τοῦ δράκοντος. Ἡ φυσικὴ διαίρεσις τῆς χώρας δημιουργεῖ καὶ ἐδῶ πλουσίας παραλλαγὰς κατευθύνσεων καὶ τεχνοτροπίας. Εἰς ἕκαστον διαμέρισμα ἀναπτύσσεται καὶ ἀνὰ μία τεχνοτροπικὴ σχολή, τῆς ὁποίας ἀντιπρόσωποι εἶναι οἱ ἁπλοῖ καὶ ἄγνωστοι τεχνῖται τῶν ἀγρῶν. Ἐργάζονται πρὸς διακόσμησιν τῶν ἐκκλησιῶν, κατ' ἐντολὴν πλουσίων χωρικῶν, πρὸς στολισμὸν τῶν οἰκημάτων τῶν εὐπόρων καὶ λογίων παστόρων ἢ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ κράτους. Ἰδιαιτέρας μνείας ἄξια εἶναι τὰ κιβώτια τῶν γάμων, τὰ ὁποῖα χαρίζουν κατὰ τὸ ἔθιμον αἱ νεαραὶ κόραι εἰς τὸν μέλλοντα σύντροφον ἑκάστη ὀλίγον πρὸ τοῦ γάμου. Φέρουν γλυπτὰ καὶ γραπτὰ κοσμήματα καὶ ἀποτελοῦν συχνὴν ἀφορμὴν ἐργασίας καὶ δημιουργίας τῶν πτωχῶν ἐκείνων τεχνιτῶν. Τοιουτοτρόπως ἐκτρέφονται μακραὶ γενεαὶ ἐργατῶν τῆς λαϊκῆς τέχνης, οἱ ὁποῖοι μεταδίδουν ἀπὸ αἰῶνος εἰς αἰῶνα τὰ πατροπαράδοτα θέματα καὶ τὴν τεχνοτροπίαν των. Ἡ ξενικὴ ὅμως ἐπίδρασις καὶ ὁ νεώτερος πολιτισμὸς ἐδημιούργησαν κινδύνους διὰ τὴν ὕπαρξιν τῆς ἰδιοτύπου αὐτῆς τέχνης τοῦ νορβηγικοῦ λαοῦ. Ἀλλ' ἡ Νορβηγία ἀντέδρασε νικηφόρως κατ' αὐτῶν δι' ὅλων της τῶν δυνάμεων. Ἕνας μέγας ἀριθμὸς συλλόγων ἐργάζεται καθ' ὅλην τὴν χώραν μὲ τὸν ἀποκλειστικὸν σκοπὸν νὰ προφυλάξῃ τὴν λαϊκὴν τέχνην καὶ τὴν ἐθνικὴν διακοσμητικὴν ἀπὸ τὴν καταστροφήν, ποὺ ἀπειλεῖ νὰ ἐπιφέρῃ ἡ ἰσοπεδωτικὴ βία τοῦ διεθνοῦς πολιτισμοῦ. Μεγάλοι πατριῶται διατρέχουν τὴν χώραν, διδάσκοντες εἰς τοὺς χωρικοὺς τὴν σημασίαν τῶν πατροπαραδότων ἐθίμων. Διὰ τῶν μουσείων τῆς λαϊκῆς τέχνης δεικνύει καὶ τὸ κράτος τὸν σεβασμόν, τὸν ὁποῖον μὲ ὅλον του τὸ δίκαιον τρέφει πρὸς τὴν λαϊκὴν αὐτὴν τέχνην. Διότι ἡ τέχνη αὐτὴ δὲν εἶναι μόνον ἔκφρασις τῆς ψυχῆς τοῦ λαοῦ, ὅπως ἡ δημοτικὴ γλῶσσα, ὁ θρῦλος καὶ τὸ ᾆσμα, ἀλλὰ καὶ ἀποτελεῖ, ἀκριβῶς διὰ τὸν λόγον τοῦτον, τὴν βάσιν, ἐπὶ τῆς ὁποίας μόνης εἶναι δυνατὸν νὰ στηριχθῇ ἰδιότυπος καὶ αὐτοτελὴς καλλιτεχνικὴ δημιουργία. Εἰς τὴν πρὸς αὐτοσυντηρησίαν δύναμιν τῶν διακοσμητικῶν της τεχνῶν, λέγει ὁ Βίντελανκ, χρεωστεῖ ἡ Νορβηγία τὴν καλλιτεχνικήν της ἀναγέννησιν κατὰ τὸν δέκατον ἔνατον αἰῶνα. Οἱ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς μεγάλους της καλλιτέχνας ἐχρημάτισαν πρῶτοι μύσται τῆς λαϊκῆς τέχνης, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐδιδάχθησαν ὄχι μόνον τὴν δεξιοτεχνίαν, ἀλλὰ καὶ τὸν τρόπον τῆς ἐκφράσεως τοῦ χαρακτῆρος τοῦ λαοῦ των, διδαχθέντες οὕτω νὰ ἐμβαθύνουν εἰς τὴν ψυχήν του.

Ἡ δι' ὅλων αὐτῶν τῶν κινήσεων ζήτησις τῆς Νορβηγίας ὡδήγησεν, ἐπειδὴ ἦτο εἰλικρινὴς καὶ ἀνιδιοτελὴς εἰς τὴν εὕρεσιν καὶ εἰς τὴν δημιουργίαν ἑνὸς νέου πολιτισμοῦ, ὅστις συνδέει τὸ παρὸν πρὸς τὸ παρελθὸν καὶ ὑπόσχεται ἐξαιρετικὸν μέλλον. Ἀπὸ τοῦ 1820, ὅτε ὁ ζωγράφος Γκρὸς παρεπονεῖτο μὲ πικρὰ λόγια διὰ τὴν ἀναισθησίαν πρὸς τὴν τέχνην καὶ τὴν ἀδιαφορίαν τῆς πατρίδος του δι' ὅ,τι ἀφορᾷ τὸν πολιτισμόν της, μέχρι σήμερον παρῆλθεν εἷς μόνος αἰών, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὁποίου ἡ νορβηγικὴ τέχνη, ἡ νορβηγικὴ λογοτεχνία καὶ ὁ νορβηγικὸς καθόλου πολιτισμὸς ἀνῆλθον μίαν πρὸς μίαν τὰς βαθμῖδας, αἵτινες ὁδηγοῦν εἰς τὸ Πάνθεον. Εἴθε εἰς αὐτὸ νὰ ὁδηγήσουν καὶ αἱ ἀνάλογοι κινήσεις, αἱ ὁποῖαι ἤρχισαν ἀπὸ τινων ἐτῶν καὶ παρ' ἡμῖν, βοηθοῦσαι νὰ ἐπανεύρωμεν τὴν ψυχήν μας καὶ νὰ κατανικήσωμεν τοὺς δύο μεγάλους μας ἐχθρούς, τὴν ἀποκλειστικὴν προσκόλλησιν εἰς τὴν ἀρχαιότητα, τὴν ὁποίαν μόλις ἐννοοῦμεν, καὶ τὸν κωμικόν μας ἐνθουσιασμὸν δι' ὅ,τι ἔρχεται ἀπὸ τὴν Ἑσπερίαν.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ἡ Δ)σις τῆς Ὑγ)κῆς Ὑπηρεσίας Α' Σ. Στρατοῦ διακηρύττει ὅτι ἐκτίθησιν εἰς δημόσιον μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν τὴν ἐπὶ ἓν ἔτος λεύκανσιν τοῦ ρυπαροῦ ἱματισμοῦ τοῦ ἐνταῦθα Στρ)κοῦ Νοσ)μείου (Μακρυγιάννη).

Ὁ διαγωνισμὸς ἐνεργηθήσεται εἰς τὰ γραφεῖα τῆς ὡς ἄνω Δ)σεως τὴν 3ην Δεκεμβρίου καὶ ὥραν 11ην.

Τῶν ὅρων συμφωνιῶν δύνανται νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν οἱ βουλόμενοι καθ' ἑκάστην 11—12.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Νοεμβρίου 1929
Δ. ΜΠΕΛΛΙΑΣ
Ἀρχ)τρος

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΑΡΣΕΙΣ
ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΕΩΝ ΠΕΡΙΞ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Προνοίας ἐν συνεννοήσει καὶ μετὰ τοῦ ὑπουργείου τῆς Γεωργίας, ἀπεφάσισε τελευταίως τὴν ἄρσιν διαφόρων ἀπαλλοτριώσεων ἐπὶ ἐδαφῶν εἰς διάφορα μέρη, αἱ ὁποῖαι εἶχον ἐνεργηθῆ ἐπὶ σκοπῷ ἀστικῆς ἐγκαταστάσεως τῶν προσφύγων. Αἱ ἄρσεις τῶν ἀπαλλοτριώσεων τούτων εἶνε αἱ ἑξῆς:

1) Αἴρεται ἡ ἀπαλλοτρίωσις ἐκτάσεως 3.933.08 τεκτονικῶν τετραγωνικῶν πήχεων ἢ 2.212.36 τετραγωνικῶν μέτρων, κειμένης ἐν Πειραιεῖ εἰς θέσιν Δραπετσῶνα, ἀνηκούσης εἰς τὸν Γεώργιον Δ. Πετράκην, περιλαμβανομένης δὲ ἐντὸς τοῦ ὑπὸ στοιχεῖον Χ γηπέδου τοῦ ἀπὸ 15 Φεβρουαρίου 1927 διαγράμματος τοῦ τοπογράφου μηχανικοῦ Γ. Φωτοπούλου ἐπ' ὀνόματι Καμπάνη καὶ Μελετοπούλου.

2) Αἴρεται ἡ ἀπαλλοτρίωσις ἐκτάσεων κειμένων ἐν τῇ περιφερείᾳ Ἀθηνῶν εἰς τὴν τοποθεσίαν Παγκράτι παρὰ τὸν ἱερὸν ναὸν Ἀναλήψεως, ἤτοι ἔκτασιν 3.500 τετραγωνικῶν πήχεων, ἀνήκουσαν εἰς τοὺς ἑπτὰ κληρονόμους Ἰωάννου Τζαφέρη, ἤτοι 1) Σταυρούλαν Ι. Μουρίκη, 2) Ἐλευθερίαν Ι. Μουρίκη, 3) Σοφίαν Ι. Μουρίκη, 4) Ἑλένην Σπ. Μουρίκη, 5) Μαρίαν Χ. Τσάκωνα, 6) Καλλιόπην Κων. Παναγιωτοπούλου καὶ 7) Μαρίαν Ἠλία Πλάκα ἢ Στεργίου καὶ ἀντιστοιχοῦσαν πρὸς τὰ ὑπ' ἀριθ. 114, 115, 116, 117, 121 καὶ 122 οἰκόπεδα καὶ πρὸς τὸ μεγαλύτερον τμῆμα τοῦ 118 οἰκοπέδου.

3) Αἴρεται ἡ ἀπαλλοτρίωσις τῶν ἑξῆς οἰκοπέδων εἰς Περιστέρι: 1) Νικολ. Τζιμοπούλου ἔκτασις 245 τετραγωνικῶν μέτρων, ἀριθ. οἰκοπέδου 107, 2) Δημ. Γεραγοτέλη ἔκτασις 252 τετραγ. μέτρων, ἀριθ. οἰκοπέδου 118, 3) Σίμου Βεζίνη, ἔκτασις 586.50 τετραγ. μέτρων, ἀριθ. οἰκοπέδων 126, 127, 128, 4) Σταυρ. Πολίτη, ἔκτασις 185 τετρ. μέτρων, ἀριθ. οἰκοπέδου 139, 5) Κύρκου Ξάφη, ἔκτασις 180 τετραγων. μέτρων, ἀριθ. οἰκοπέδου 155, 6) Σταμ. Βιδάλη, ἔκτασις 290 τετραγ. μέτρων, ἀριθ. οἰκοπέδου 156, 7) Νικ. Κοθρογιάννη, ἔκτασις 271 τετραγ. μέτρων, ἀριθ. οἰκοπέδου 157, 8) Ν. Εὐσταθιάδη, ἔκτασις 250 τετραγ. μέτρων, ἀριθ. οἰκοπέδου 66, 9) Ἐλευθ. Πολακίδου, ἔκτασις 210.50 τετραγ. μέτρων, ἀριθ. οἰκοπέδου 76, 10) Εὐστρ. Σταθοπούλου, ἔκτασις 360 τετραγ. μέτρων, ἀριθ. οἰκοπέδων 85 καὶ 86.

4) Αἴρεται ἡ ἀπαλλοτρίωσις ἐκτάσεων κειμένων ἐν τῇ περιφερείᾳ Ἀθηνῶν εἰς τὴν τοποθεσίαν Παγκράτι, παρὰ τὸν ἱερὸν ναὸν Ἀναλήψεως, ἤτοι ἔκτασις 372.80 τεκτονικῶν τετραγ. πήχεων, ἀνήκουσαν εἰς τὴν Εὐγενίαν σύζυγον Φ. Παναγιώτου, θυγατέρα Εὐαγγέλου Ἰφίκου καὶ συμπίπτουσαν μὲ τὸ ὑπ' ἀριθ. 119 οἰκόπεδον τοῦ συνεταιρισμοῦ Ν. Κορδελλιό.

ΤΑ ΠΕΡΙΜΑΝΔΡΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΣΥΝΟΙΚΙΣΜΟΥ ΠΟΔΟΝΙΦΤΗ
ΑΙ ΟΝΟΜΑΣΙΑΙ ΤΩΝ ΟΔΩΝ

Εἰς Ἐπιτροπὴν τῆς «Ἑνώσεως Προσφύγων Φιλαδελφείας» ἐπισκεφθεῖσαν αὐτὸν χθὲς τὴν πρωΐαν ὁ ὑπουργὸς τῆς Προνοίας κ. Ἐμμανουηλίδης ἀνεκοίνωσεν ὅτι διέταξεν ἤδη τὴν τεχνικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ὑπουργείου νὰ μελετήσῃ τὸ ζήτημα τῆς κατασκευῆς τῶν περιμανδρωμάτων τῶν οἰκιῶν τοῦ Συνοικισμοῦ ἐκ μέρους τοῦ ὑπουργείου, εἰς βάρος τοῦ χρεωλυτικοῦ λογαριασμοῦ ἑκάστου πρόσφυγος.

Ὁ κ. ὑπουργὸς ὑπεσχέθη ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο θὰ λυθῇ τὸ ταχύτερον. Ἐπίσης ὁ κ. ὑπουργὸς ἀνεκοίνωσε χθὲς τὴν ἑσπέραν εἰς συντάκτην μας, ὅτι ἐνέκρινε τὸ ὑποβληθὲν ἔγγραφον τῆς «Ἑνώσεως Προσφύγων Φιλαδελφείας» σχετικῶς μὲ τὴν ὀνομασίαν τῶν ὁδῶν τοῦ συνοικισμοῦ, πρόκειται δὲ νὰ ἐπιστρέψῃ τὸν σχετικὸν κατάλογον ἐντὸς ὀλίγου εἰς τὸ Σωματεῖον, πρὸς ἄμεσον ἐφαρμογὴν τῶν ὑποδεικνυομένων.

—Ἡ ἐπικεράμωσις ἐν Μακεδονίᾳ

Ἡ Γενικὴ Διοίκησις Μακεδονίας διὰ χθεσινοῦ τηλεγραφήματός της πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Προνοίας ζητεῖ τὴν ἀποστολὴν τῆς σχετικῆς πιστώσεως διὰ τὴν κεράμωσιν τῶν γερμανικῶν διὰ πισσοχάρτου σκεπασμένων οἰκίσκων, δεδομένου ὅτι ἡ περαιτέρω παραμονὴ τῶν προσφύγων εἰς αὐτοὺς καθίσταται προβληματικὴ ἐν καιρῷ χειμῶνος.

ΕΚΛΙΠΟΥΣΑΙ ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΑΙ

ΣΩΤΗΡΙΑ Ι. ΑΛΙΜΠΕΡΤΗ

Πλήρης ἡμερῶν ἐκηδεύθη πρὸ ἡμερῶν μία ἀληθινὰ μεγάλη Ἑλληνίς, ἡ Σωτηρία Ἰωάννου Ἀλιμπέρτη.

Σπανίως νεκρὰ περιεστοιχίσθη ἀπὸ τόσην τρυφερὰν στοργὴν καὶ προεπέμφθη μὲ τόσον πόνον καὶ δάκρυα ἐκ μέρους τῆς κοινωνίας, διὰ τὴν ὁποίαν ἀπὸ νεωτάτης ἡλικίας μέχρι τοῦ ὀγδοηκοστοῦ εἰργάσθη ἀδιάκοπα ἡ ἀείμνηστος δέσποινα.

Κόρη τοῦ πολιτευτοῦ Αἰγίου Παναγιώτου Κλεομένους Οἰκονόμου καὶ ἀδελφὴ τοῦ στρατηγοῦ Κλεομένους Κλεομένους (Οἰκονόμου), εἶχε γεννηθῆ εἰς τὰς Ἀθήνας τὸ 1847. Τὸ 1868 ἐμελέτα ἤδη εἰς τὰς βιβλιοθήκας τῆς Ρώμης καὶ τοῦ Λιβόρνου, ἐπὶ τετραετίαν, συγκεντρώνουσα στοιχεῖα διὰ τὰς κατόπιν ἐκδοθείσας ἐν μέρει ἱστορικὰς μελέτας της. Ἀργότερα, ἐπὶ ἑξάμηνον, μελετᾷ εἰς τὸ Παρίσι, τελειοποιεῖται εἰς τὴν γαλλικὴν καὶ τὴν ἰταλικὴν καὶ εἰς ἡλικίαν 24 ἐτῶν ἀρχίζει τὴν κοινωνικήν της δρᾶσιν. Καλεῖται μὲ τὴν πολυαγαπημένην της Καλλ. Κεχαγιᾶ καὶ ἱδρύει τὸ Ζάππειον τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ὡς μοχλὸς πρώτης δυνάμεως—ὡς ὑποδιευθύντριά του— ἐργάζεται ἐπὶ δέκα ἔτη (1872—1882), ὁπότε ὑπανδρεύεται τὸν Ἰωάννην Ἀλιμπέρτην, ἄνδρα σπανίας μορφώσεως καὶ ἤθους ἀπαραμίλλου, ἔμπιστον φίλον καὶ γραμματέα τοῦ Κωνστ. Ζάππα.

Ἡ διαμονή της εἰς τὸ Βροσθένι τῆς Ρουμανίας τῆς δίδει τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐπιδοθῇ εἰς τὸ συγγραφικόν της ἔργον. Δημοσιεύει ἐκεῖ ἄρθρα καὶ μελέτας εἰς τὸ περιοδικὸν «Σύλλογοι» καὶ τὴν «Πατρίδα» τοῦ Βουκουρεστίου. Ἀπὸ τὰ 1884—1894 δημοσιεύει εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῶν Κυριῶν» (Ἀθῆναι) μὲ τὸ ψευδώνυμον Ἀτθὶς μερικὰς ἀπὸ τὰς βιογραφίας Ἑλληνίδων ἡρωΐδων (Μαντὼ Μαυρογένη, Κυριακοῦλα Κριεζῆ, Φωτεινὴ Μαυρομιχάλη, Ἑλένη Παπαρρηγοπούλου, Μόσχω Τζαβέλλα κτλ.).

Εἰς τὰ 1893 ἐπιστρέφει εἰς τὰς Ἀθήνας καί, μετὰ τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1897, παίρνει ζωηρότατον ἐνεργὸν μέρος εἰς τὸν πανελλήνιον γυναικεῖον ἔρανον, ποὺ διωργάνωσαν τότε αἱ Βικτωρία Στρεΐτ, Ἰουλία καὶ Μαρία Δραγούμη, Κ. Κεχαγιᾶ, Ἀντιόπη Βαλέττα, Ραλλοῦ Κολοκοτρώνη, Σκουζέ, Λεβίδου, Ραλλοῦ Παπαρρηγοπούλου, Μαρία Πάλλη καὶ λοιπαὶ 50 Ἑλληνίδες διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν τοῦ τόπου κατὰ τὴν πληρωμὴν τῆς πολεμικῆς ἀποζημιώσεως ποὺ ἐπεβλήθη τότε εἰς τὴν ἀτυχήσασαν καὶ πτωχεύσασαν Ἑλλάδα.

Μαζὶ μὲ τὴν ἄλλην ἀείμνηστον μεγάλην Ἑλληνίδα κοινωνιολόγον καὶ παιδαγωγόν, τὴν Καλλ. Κεχαγιᾶ, ἱδρύει τὸ 1898 τὸν ἐν Ἀθήναις Σύλλογον «Ἐργάνη Ἀθηνᾶ», τοῦ ὁποίου ὡς γενικὸς γραμματεὺς διοργανώνει μὲ τὴν Κεχαγιᾶ, Παναγιωτίτσαν Σαχίνη, τὴν Σκαλτσοδήμου, τὴν Ι. Διομήδους, τὴν Αἰκ. Γλαράκη, Σταυρούλαν Πιερράκου Μαυρομιχάλη καὶ ἄλλας, τὰς δύο πανελληνίους ἐκθέσεις γυναικείας βιοτεχνίας (τὴν Α' εἰς τὸ Ἀγρίνι, Μάϊον 1898 καὶ τὴν Β' εἰς τὴν Χαλκίδα, Ἀπρίλιον 1902)· ἱδρύει συγχρόνως καὶ διευθύνει τὸ τετράτομον περιοδικὸν «Πλειὰς» (Ἰαν. 1899—Ἰούλ. 1902), ὄργανον τοῦ συλλόγου «Ἐργάνη Ἀθηνᾶ», διὰ νὰ συγκρατήσῃ ζωηρὰς τὰς ἀντιπροσωπευτικὰς ἐπιτροπάς, ποὺ εἶχον συσταθῆ ἐξ ἀφορμῆς τῶν ἐκθέσεων, τότε εἰς τὸ Ἐξωτερικὸν καὶ τὰς ὑποδούλους ἀκόμη νήσους τοῦ Αἰγαίου, μέσῳ τῶν ὁποίων εἶχε κατορθωθῆ ἀφ' ἑνὸς ἡ συγκέντρωσις εἰς τὴν Ἑλλάδα τῆς γυναικείας χειροτεχνίας ὅλων τῶν ἔξω τμημάτων τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ ἀφ' ἑτέρου ἡ διὰ τῶν ἐπιτροπῶν πώλησις ἔξω τῆς Ἑλλάδος τῆς ἑλληνικῆς βιοτεχνίας τῆς Κύμης, τῶν Καλαμῶν, τῆς Τριπόλεως κλπ.

Εἰς τὰ 1911 ἱδρύει μὲ τὴν Αἰκ. Γλαράκη, τὴν Βορνόζη, τὴν Χατζίσκου, τὴν Σαρσέντη, τὴν Κορομηλᾶ, τὴν Ἑλ. Χατζηλαζάρου, τὴν Πιερράκου Μαυρομιχάλη, τὴν Αἰκ. Ζάρκου, τὴν Διαλησμᾶ, Ὀρλώφ, Εὐαγγελίδου κλπ. τὸν Πανελλήνιον Σύλλογον Γυναικῶν, ποὺ διωργάνωσε τὴν περίθαλψιν τῶν προσφύγων εἰς τὴν Φιλιππιάδα καὶ τὴν Πρέβεζαν διὰ τῆς Ἀσπ. Ποταμιάνου κατὰ τὸν ἑλληνοτουρκικὸν πόλεμον, καὶ τὴν περίθαλψιν καὶ τὰ συσσίτια εἰς τὴν Θεσσαλονίκην κατὰ τὸν ἑλληνοβουλγαρικόν, ὅπου αὐτοπροσώπως εἰς ἡλικίαν 66 ἐτῶν διένεμε συσσίτιον εἰς τοὺς πρόσφυγας τοῦ Μελενίκου, τῆς Δράμας, τοῦ Δεδεαγὰτς καὶ τῆς Ἀδριανουπόλεως.

Εἰς τὰ 1914 ἱδρύει τὸ Πρότυπον Ἵδρυμα ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς κυρίας Ἑλένης Χατζηλαζάρου καὶ εἰς τὰ 1922 μὲ τὰς κυρίας Γιαννιοῦ, Κουβέλη, Δαμαλᾶ, Τρυγόνη, Κλεομένους, Δρίτσα καὶ Ἑλ. Βλασσοπούλου τὸν Διεθνῆ Σύνδεσμον Γυναικῶν. Αὐτὸ εἶναι τὸ τελευταῖόν της ἔργον.

Ἀπὸ τριετίας καὶ πλέον εἶχεν ἀποσυρθῆ ἀπὸ τὴν ἐνεργὸν δρᾶσιν. Ἐξηκολούθει ὅμως νὰ ἐνδιαφέρεται δι' ὅλα, καταγινομένη νὰ τακτοποιῇ τὴν σημαντικωτάτην ἀλληλογραφίαν τοῦ συζύγου της, μὲ σκοπὸν νὰ τὴν δημοσιεύσῃ διὰ νὰ διαφωτίσῃ ἱστορικὰ γεγονότα τῆς ἐποχῆς του.

Τὸ φιλολογικόν της ἔργον, ποὺ ἤρχισε μὲ ἄρθρα καὶ μελέτας εἰς τὸ Βουκουρέστι καὶ τὰς Ἀθήνας, ἐξεδηλώθη εὐρύτερον εἰς τὴν «Πλειάδα». Ἐπὶ πλέον ἔχει ἐκδόσει εἰς τόμους τὰ ἔργα: «Ἀμαλία ἡ βασίλισσα τῆς Ἑλλάδος» (1896), «Ἀμαλία ἡ βασίλισσα τῆς Ἑλλάδος, μέρος Β'», Ἐπιστολαὶ (1916), Ἀναμνηστικὸν Λεύκωμα Πανελληνίου Συλλόγου Γυναικῶν 1912—1914 καὶ «Ἡ ἀναγέννησις τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ δρᾶσις τῆς Ἑλληνίδος» (1920).

Ἡ τρυφερὰ στοργή της πρὸς τὴν οἰκογένειάν της, αἱ φροντίδες τῆς ἀνατροφῆς τῶν δύο υἱῶν της, ποὺ ἐστερήθησαν ἐνωρίτατα τοῦ πατρός των, ὁ μέχρις ἐσχάτων ἀκοίμητος πόνος της διὰ τὴν ἀπώλειαν (1902) ἐκείνου, ὁ φλογερὸς πατριωτισμός της καὶ ἡ ὑπέροχα ἐκδηλωθεῖσα ἀγάπη της πρὸς τὰ ἐθνικὰ καὶ κοινωνικὰ ἰδανικὰ τῆς ἐποχῆς της, ἀναδεικνύουν τὴν ἀείμνηστον νεκρὰν ἀληθινὰ μεγάλην εἰς νοῦν, εἰς αἰσθήματα καὶ εἰς ἔργα.

Αἱ τελευταῖαι λέξεις της πρὸς φίλην της ἀγαπημένην, πρὸ ἑξαμήνου περίπου, ἦσαν:

«—Τώρα ἐλπίζω νὰ ἴδω καὶ τὸ ὕστερνόν μου ὄνειρον πραγματοποιημένον: τὸ Μνημεῖον τῶν Ἡρωΐδων μας!»

Ἤλπιζεν ὅτι μὲ τὴν εὐκαιρίαν τῶν ἑορτῶν τῆς Ἑκατονταετηρίδος θὰ κατώρθωνε νὰ διοργανώσῃ τὸν ἔρανον, ποὺ ἐσχεδίαζεν ἀπὸ ἐτῶν, μεταξὺ τῶν Ἑλληνίδων τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ, διὰ νὰ ἀνυψώσῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα μνημεῖον Γυναικείας Ἀρετῆς.

Τὸν ἱερὸν αὐτὸν πόθον τῆς μεγάλης αὐτῆς γυναικὸς ἂς δεχθῇ νὰ σεβασθῇ ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἑκατονταετηρίδος. Θὰ εἶναι τὸ καλύτερον ἔπαθλον διὰ τὴν τόσῳ σεμνὴν καὶ καρποφόρον ζωήν της.

ΤΑΜΕΙΟΝ ΕΙΣΠΡΑΞΕΩΝ ΑΤΤΙΚΗΣ

Ἀνακοίνωσις

Κατόπιν τῆς παρατηρηθείσης ἀθρόας προσελεύσεως φορολογουμένων πρὸς καταβολὴν καθυστερουμένων φόρων χρήσεων 1927 καὶ 1928, τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἔλαβεν ἀπόφασιν ὅπως παρατείνῃ τὴν προθεσμίαν τῆς ἐξοφλήσεως τῶν ἄνω χρεῶν, ἄνευ προσθέτων τελῶν καὶ τόκων ὑπερημερίας, μέχρι τέλους Νοεμβρίου ἐ. ἔ.

Καλοῦνται ὅθεν οἱ ὁπωσδήποτε μὴ δυνηθέντες νὰ ἐξοφλήσωσι τὰ χρέη των ταῦτα ὅπως σπεύσωσι πρὸς καταβολὴν τούτων, καθόσον παρερχομένης ἀπράκτου καὶ τῆς τελευταίας ταύτης προθεσμίας, σὺν τῇ ἐπιδιώξει τῆς εἰσπράξεως διὰ παντὸς νομίμου μέσου, θέλουσιν ἐπιβαρυνθῆ μὲ τόκους καὶ πρόσθετα τέλη.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Νοεμβρίου 1929
Ὁ διευθυντὴς τοῦ Ταμείου Εἰσπράξεων Ἀττικῆς
ΑΝΑΣΤ. ΚΑΝΑΚΗΣ

Ἄριστος Ὀργανισμός
ΣΙΓΓΕΡ
Αφοὶ ΓΡΑΜΜΑΤΟΠΟΥΛΟΙ
ΣΤΑΔΙΟΥ 47

10 ο)ο φθηνότερα ἀπ' ὅλους καὶ ποιότητες ἐκλεκταὶ στὰ μοδέρνα
ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ
ΠΑΛΤΑ
ΚΑΠΑΡΔΙΝΕΣ
ΑΔΙΑΒΡΟΧΑ
Παραγγελίας καὶ ἕτοιμα εἰς ἄπειρα σχέδια καὶ χρώματα στὸ ἀσυναγώνιστον
ΠΑΖΑΡ Στοὰ Ἀρσακείου

Τὰ καλύτερα μυθιστορήματα τῆς συγχρόνου φιλολογίας (51)

Ἡ ἀνώτερη Γυναῖκα

Τῆς Γαλλίδος συγγραφέως Delly

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ὁ δόκτωρ Τζῶν ἐπεριποιεῖτο τὸν ἔγγονόν του εὐσυνείδητα, καὶ μὲ τὴν αἰωνίαν του ψυχρότητα. Καμμία συγκίνησις δὲν ἐφαίνετο στὸ πρόσωπόν του, τὸ διαρκῶς ἀνέκφραστο, καὶ διαρκῶς τὸ ἴδιο ἀπὸ τὴν ἡμέρα ποὺ τὸν εἶχε γνωρίσει ἡ Λιάνα στὸ μικρὸ σπιτάκι τοῦ Μινίγκεν. Ὁ Τζῶν Χέλβιλ δὲν ἔμοιαζε νὰ γηράσκῃ.... ἴσως γιατὶ ἡ ξηρότης τῆς καρδιᾶς του καὶ ἡ φιλοδοξία του τὸν ἐμπόδιζαν νὰ φαίνεται πραγματικὰ νέος.

Τὴν ὥρα, ποὺ ἐπρόκειτο νὰ φθάσουν οἱ γονεῖς τοῦ Μίκ, ἡ Λιάνα ἔστειλε στὸ σταθμὸ τὸ ἁμάξι νὰ τοὺς παραλάβῃ. Ἔφθασε μόνον ὁ Ἰούλιος, πολὺ ἀνήσυχος, ὁ ὁποῖος ἐξήγησεν ὅτι ἡ Μαριάννα ἔμεινεν ἀκόμη εἰς τὸ Λονδῖνον, διότι ἔπρεπε νὰ κάμῃ μίαν διάλεξιν εἰς μίαν Λέσχην τῶν Ἐργατριῶν, ἀλλὰ θὰ ἤρχετο τὴν ἐπομένην.

Ἡ νύχτα ἦταν πολὺ κακή. Ὁ Ἰούλιος δὲν ἔφυγεν οὔτε μιὰ στιγμὴ κοντὰ ἀπὸ τὸ παιδί του, καὶ ὁ εἰλικρινὴς πόνος αὐτῆς τῆς καρδιᾶς τῆς ὀλίγον ἐπιπολαίας, ἀλλὰ καλῆς καὶ ἱκανῆς νὰ ἀφοσιωθῇ, ἔδειχνε περισσότερο τὴν ψυχρότητα τοῦ παπποῦ, καὶ τὸν ἔνοχον ἐγωϊσμὸν τῆς μητέρας.

Ἐν τούτοις, ἔπρεπε ν' ἀναγνωρίσῃ εἰς τὸν Τζῶν Χέλβιλ, τὴν προσπάθειάν του γιὰ νὰ σώσῃ τὸν ἔγγονόν του ἀπὸ τὸν θάνατον, καὶ ἔδειχνε μιὰν ἀφοσίωσι πραγματική, ἔστω καὶ ἂν ἐξεφράζετο μὲ ψυχρότητα. Ὁ ἰατρὸς τοῦ Μπέτμαν, ποὺ ἐκλήθη, τὸν παρηκολούθει μὲ θαυμασμόν... Ἀλλὰ τίποτε δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ δώσῃ τὴν ζωὴν στὸν Μίκ. Πρὸς τὸ μεσημέρι ἦτο πλέον βέβαιον ὅτι δὲν ὑπῆρχε καμμία ἐλπὶς σωτηρίας.

—Καὶ ἡ Μαριάνα δὲν εἶνε ἐδῶ! ἐψιθύρισεν ὁ Ἰούλιος μὲ ἀπελπισίαν. Καλὰ τῆς ἔλεγα ν' ἀφήσῃ τὴ Λέσχη της καὶ νἄρθῃ μαζί μου! Ἐκείνη μοῦ ἀποκρίθηκε: «Εἶναι τὸ καθῆκόν μου, καὶ δὲν μπορῶ νὰ τὸ παραβλέψω γιὰ μιὰ μικρὴ ἀδιαθεσία τοῦ παιδιοῦ...»

—Μὰ τὸ παιδὶ αὐτὸ εἶναι ὁ γυιός της!... Αὐτὸ εἶναι τὸ καθῆκόν της, τὸ πρῶτο, καὶ μόνον! ἔκραξεν ἡ Λιλή, τῆς ὁποίας τὰ μεγάλα ἀνήσυχα μάτια ἐξέφραζαν τὴν περιφρόνησίν της. Μὰ ἔχει λοιπὸν τόσην στραβὴν ἀντίληψιν τῶν πραγμάτων, ὥστε νὰ πέφτῃ σὲ τέτοια σφάλματα;

—Μὰ τί ἔχεις Λιλή; ἐψιθύρισεν ὁ Ἰούλιος ἔκπληκτος διὰ τὴν αἰφνιδίαν αὐτὴν ρητορικὴν τῆς σιωπηλῆς κόρης. Ἡ Μαριάνα ξέρει πολὺ καλὰ ποιὸ εἶναι τὸ καθῆκόν της, καὶ δὲν πρέπει νὰ λησμονοῦμε ὅτι δὲν πρέπει νὰ ζητᾶμε ἀπὸ μιὰ ἀνώτερη γυναῖκα τὴν ἴδια κοινὴ συμπεριφορά.

—Τότε, λοιπόν, αὐτὲς ἡ ἀνώτερες γυναῖκες νὰ μὴ παντρεύωνται, εἶπε ψυχρὰ ἡ Λιλή. Εἶναι ἔγκλημα ἐκ μέρους των, ἀφοῦ δὲν μποροῦν ν' ἀγαπήσουν πραγματικὰ τὸν σύζυγόν των καὶ τὰ παιδιά των. Ἀλλ' εὐτυχῶς ὅτι ὅλες δὲν εἶναι τὸ ἴδιο.

—Δὲν ὑπάρχει τίποτε τὸ τρωτὸν εἰς τὴν Μαριάνα. Δὲν μποροῦμε νὰ τὴν ἐλέγχωμε σὲ τίποτε. Ξεύρει ὅτι τὸ παιδί της ἔχει κοντά του ὅλους τοὺς δικούς της, ὅτι ἔχει ὅλας τὰς περιποιήσεις ποὺ χρειάζεται... Κ' ὕστερα μὴ ξεχνᾶμε, Λιλή, ὅτι ἡ Μαριάνα δὲν εἶναι ὅπως ὅλες ἡ γυναῖκες.

Τὰ λόγια αὐτὰ τὰ ἐπρόφερεν ὁ δόκτωρ Χέλβιλ... Ἡ Λιλὴ δὲν ἀπήντησεν, ἀλλὰ καὶ δὲν ἐπείσθη ἀπὸ τὸ ὕφος τοῦ πατέρα της, ποῦ ἄλλες φορὲς εἶχε τόσον τυφλὴν ἐμπιστοσύνην εἰς αὐτόν.

Εἰς τὰς τέσσαρας τὸ ἀπόγευμα ὁ Μὶκ ἔφθασε στὸ τέλος τῆς ζωῆς του. Ἐν τοσούτῳ ἐγνώριζεν ἀκόμη αὐτούς, ποὺ τὸν περιτριγύριζαν καὶ τὰ μεγάλα μαῦρα μάτια του ἔμοιαζαν σὰν νὰ τοὺς ἱκέτευαν νὰ τὸν ἀπαλλάξουν ἀπὸ τὸν πόνον του.

—Ἡ Μαριάνα θὰ ἔπρεπε, τώρα νὰ εἶναι ἐδῶ, ἐψιθύρισεν ὁ Ἰούλιος, ποῦ ἔτρεμεν ἀπὸ ἀνυπομονησίαν.

Μιὰ πόρτα ἄνοιξεν ἀπότομα καὶ ἡ κυρία Λέτμαν ἐμπῆκε κάτασπρη μέσα στὶς γοῦνες της. Ἐψιθύρισε μὲ λαχανιασμένη φωνή:

—Τί μοῦ λένε;... Ὁ Μίκ;...

—Θὰ πεθάνῃ, εἶπε σοβαρὰ ἡ Λιάνα.

Ἡ Μαριάνα ἐπλησίασε τὸ κρεββατάκι καὶ ἔσκυψε ἀπάνω στὸ παιδί της. Ὁ Μὶκ ἐγύρισε τὰ μάτια του πρὸς αὐτὴν...τὰ μεγάλα του μάτια, ποῦ ἦσαν ἤδη θολὰ καὶ δὲν τὴν ἀνεγνώρισαν.

—Ἐψιθύρισε:

—Μίκ μου, παιδί μου...

Τὸ μικρὸ κορμάκι ἐσκίρτησε. Τὰ μάτια τοῦ Μὶκ ἄνοιξαν ὁλάνοιχτα...

— Θεία Λιάνα... εἶπε μὲ φωνὴ μισοσβυσμένη.

Καὶ ἐτελείωσε. Ὁ ὡραῖος, ὁ φαιδρὸς μικρὸς Μὶκ ἐφτερούγισε κοντὰ στοὺς ἀγγέλους.

—Δὲν πέθανε; εἶπεν ἡ Μαριάνα βλέποντας τὴν Λιλὴ νὰ φιλῇ μὲ ἀπόγνωσι τὰ μικρὰ συσπασμένα χεράκια.

—Ἀλλοίμονο !... ἀπεκρίθη ὁ Ἰούλιος αναλυθεὶς σὲ λυγμούς.

Ἡ Μαριάνα κατελήφθη ἀπὸ ρῖγος. Ἔσκυψε καὶ ἀκούμπησε τὰ χείλη της ἀπάνω στὸ μικρὸ λευκὸ μέτωπο, σὰν νὰ ἤθελε νὰ τοῦ δώσῃ ὅσα φιλιὰ ποὺ ἐστέρησε ὅσον ζοῦσε. Ὅταν ἀνεσήκωσε τὸ κεφάλι της εἶχε μέσα στὰ μάτια της μιὰν ἔκφρασι πόνου ὀλίγον ἀγρίου.

Δὲν ἐγκατέλειψε τὸ κρεββάτι τοῦ παιδιοῦ. Τὸ ἐσαβάνωσεν ἡ ἴδια μαζὶ μὲ τὴν Λιάνα, χωρὶς νὰ χύσῃ ἕνα δάκρυ, χωρὶς τὸ χέρι της νὰ τρέμῃ. Ἐσκέπασε τὸ μικρὸ κορμάκι μὲ λουλούδια ἄσπρα, καὶ τὸ ἀπέθεσε στὸ φέρετρο. Ποτέ, ὅσον ζοῦσεν, ὁ Μὶκ δὲν ἐδέχθη τόσες περιποιήσεις ἀπὸ τὴν μητέρα του, ποτὲ δὲν εἶχε μείνει τόσον πολὺ κοντά του ὅσον τώρα.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν τραγικῶν αὐτῶν στιγμῶν, καὶ πειὸ ἀργά, ὅταν ἀκολούθησε τὸ μικρὸ φέρετρο στὸ κοιμητήριο τοῦ Μπρίτζ, ἡ Μαριάνα δὲν ἐξεδήλωσε κανένα σημάδι πόνου. Ἔδειξε μιὰν ἀξιοπρέπεια σχεδὸν σαρκαστική, μιὰ γαλήνη ποὺ ἐπροκάλεσε τὸν θαυμασμὸν μερικῶν, καὶ τὴν μομφὴν τῶν εὐαισθήτων καρδιῶν, ἰδίως τῶν μητέρων... Χωρὶς βιάσι, ἀλλὰ μὲ καταφανῆ σπουδήν, ἐγκατέλειψε τὸ Ἄλσεμ Πὰρκ τὸ ἴδιο βράδυ, παίρνοντας μαζί της τὸν ἀπελπισμένον Ἰούλιον. Ἀπὸ τῆς ἐπομένης ἐσυνέχισε τὰς συνηθισμένας καθημερινὰς ἀσχολίας της.

(Ἀκολουθεῖ).

Ἀριθ. 196

Ἐν Μεσολογγίῳ σήμερον τὴν δεκάτην ἕκτην (16) τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου τοῦ 1929 ἔτους, ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 4 μ. μ. ὁ ὑποφαινόμενος Στέργιος Σ. Σελίβος, δικαστικὸς κλητὴρ τῶν ἐν Μεσολογγίῳ Πρωτοδικῶν, τῇ ἐγγράφῳ παραγγελίᾳ τοῦ δικηγόρου κ. Δημητρίου Βότση, πληρεξουσίου τῆς Κωσταντούλας, συζύγου Χρ. Χριστάκη, κατοίκου Ἀγρινίου, μετέβην εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Εἰσαγγελέως τῶν ἐν Μεσολογγίῳ Πρωτοδικῶν καὶ ἐπέδωκα εἰς τὸν Εἰσαγγελέα Μεσολογγίου διὰ τὸν ἀγνώστου διαμονῆς Χρίστον Χριστάκην, κάτοικον Ἀγρινίου καὶ ἤδη ἀγνώστου διαμονῆς, ἀκριβὲς ἀντίγραφον τῆς ὑπ' ἀριθ. 1094 τοῦ 1929 ἔτους διατάξεως τοῦ Εἰρηνοδίκου Ἀγρινίου, δι' ἧς ὁρίζεται χρόνος πρὸς ἐξέτασιν μαρτύρων τῆς πρώτης ἐπὶ τῶν θεμάτων τῆς ὑπ' ἀριθ. 220 τοῦ 1929 ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου Μεσολογγίου ἡ 9η Δεκεμβρίου 1929 ἔτους, ἡμέρα Δευτέρα καὶ ὥρα 3 μ.μ. πρὸς γνῶσιν ὃν καλεῖ κατὰ τὴν ἐξέτασιν νὰ παραστῇ. Ὁ λαβὼν Εἰσαγγελεύς. Ὁ δικ. κλητὴρ Σ. Σελίβος. Δημοσιευθήτω τὸ παρὸν εἰς τὴν ἐφημερίδα «Πρωΐαν». Μεσολόγγιον αὐθημερόν. Ὁ Εἰσαγγελεύς.

Ἀριθ. 307

ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΟΝ. Ἐν Μεσολογγίῳ σήμερον τὴν εἰκοστὴν δευτέραν τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου τοῦ 1929 ἔτους, ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 9 π.μ., ὁ ὑποφαινόμενος Στέργιος Σελίβος, δικαστικὸς κλητὴρ τῶν ἐν Μεσολογγίῳ Πρωτοδικῶν, τῇ ἐγγράφῳ παραγγελίᾳ τοῦ δικηγόρου κ. Κωνσταντίνου Παληγιαννοπούλου, πληρεξουσίου τῆς Κωνσταντούλας συζύγου Χρήστου Χριστάκη τὸ γένος Β. Κωστακιώτου, κατοίκου Ἀγρινίου, μετέβην εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Εἰσαγγελέως Μεσολογγίου καὶ ἐπέδωκα πρὸς τὸν Εἰσαγγελέα Μεσολογγίου διὰ τὴν κατὰ νόμον ἐπίδοσιν πρὸς τὸν Χρίστον Χριστάκην ἀγνώστου διαμονῆς, τὴν κατ' αὐτοῦ καὶ ἀπὸ 23 Νοεμβρίου 1929 ἔτους γνωστοποίησιν μαρτύρων καὶ κλῆσιν ἀπευθυνομένην ἐνώπιον τῶν ἐν Μεσολογγίῳ Πρωτοδικῶν, ἔχουσαν οὕτω: «Ἐν πάσῃ ἐπιφυλάξει τῶν δικαιωμάτων ἡμῶν, γνωρίζομεν τῷ ἀντιδίκῳ ὅτι θέλομεν καλέσει καὶ ἐξετάσει τοὺς κάτωθι μάρτυρας πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ ἐπιβληθέντος ἡμῖν θέματος διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 220)1929 ἀποφάσεως τῶν ἐν Μυτιλήνῃ Πρωτοδικῶν: 1) Δημήτριον Κωστακιώτην, ἰδιωτικὸν ὑπάλληλον, 2) Σωτήριον Κουμπορόζον κτηματίαν, 3) Ἰωάννην Μουστακόπουλον σανδαλοποιόν, 4) Θεόδωρον Σαράμπαλην παντοπώλην καὶ 5) Ἰωάννην Ράπτην ἢ Κούραν συνδαλοποιόν, κατοίκους ἅπαντας Ἀγρινίου καὶ καλοῦμεν τὸν ἀντίδικον ὅπως παραστῇ κατὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν ἄνω μαρτύρων μας, ἐνώπιον τοῦ κ. Εἰρηνοδίκου Ἀγρινίου ὡς εἰσηγητοῦ, κατὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ ὁρισθεῖσαν ἡμέραν, ὥραν καὶ ἔτος, διὰ τῆς παρ' αὐτοῦ ἐκδοθείσης ἀποφάσεώς του. Ἄλλως θέλομεν ἐξετάσῃ τοὺς ἄνω μάρτυρας καὶ ἐν ἀπουσίᾳ τούτου, μεθ' ὃ καλοῦμεν τὸν ἀντίδικον πρὸς περαιτέρω τῆς ὑποθέσεως συζήτησιν ἐνώπιον τοῦ ἄνω Δικαστηρίου τῶν ἐν Μεσολογγίῳ Πρωτοδικῶν». Ὁ λαβὼν Εἰσαγγελεύς. Ὁ δικ. κλητὴρ Σ. Σελίβος. Δημοσιευθήτω τὸ παρὸν εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις ἐκδιδομένην ἐφημερίδαν «Πρωΐα». Μεσολόγγιον αὐθημερόν. Ὁ Εἰσαγγελεύς.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ἡ Στρατιωτικὴ Σχολὴ Ὑποψ. Ἐφ. Ἀξιωματικῶν διακηρύττει ὅτι τὴν 29ην Νοεμβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 11—12 π.μ. ἐπαναλαμβάνεται ἐν τοῖς γραφείοις αὐτῆς (πλησίον πρώην Β' Στρατιωτικοῦ Νοσοκομείου) ὁ διαγωνισμὸς τῆς κατασκευῆς 350 ζευγῶν ὑποδημάτων μαθητῶν καὶ ἰσαρίθμων ἐνδρομίδων καὶ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους καὶ συμφωνίας.

(Ἐκ τῆς Διοικήσεως τῆς Σχολῆς)

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ἡ Στρατιωτικὴ Σχολὴ Ὑποψ. Ἐφ. Ἀξιωματικῶν διακηρύττει ὅτι τὴν 30ὴν Νοεμβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 11—12 π. μ. ἐπαναλαμβάνεται ἐν τοῖς γραφείοις αὐτῆς (πλησίον Β' Στρατιωτικοῦ Νοσοκομείου) ὁ διαγωνισμὸς τῆς κατασκευῆς ἐπὶ μέτρῳ καὶ δοκιμῇ 350 στολῶν τῶν μαθητῶν αὐτῆς καὶ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους καὶ συμφωνίας.

(Ἐκ τῆς Διοικήσεως τῆς Σχολῆς)

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προκήρυξις μειοδοτικῆς δημοπρασίας διὰ τὴν κατασκευὴν χειμερινῶν στολῶν

Προκηρύσσομεν μειοδοτικὴν δημοπρασίαν διὰ τὴν κατασκευὴν μέχρι 40 στολῶν τῶν κλητήρων τῆς Βουλῆς καὶ Βιβλιοθήκης αὐτῆς κλπ. γενησομένην τὴν 2 Δεκεμβρίου 1929 ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 10 π. μ.

Οἱ ὅροι τῆς δημοπρασίας εὑρίσκονται ἐν τῇ Βουλῇ.

Ὁ Πρόεδρος
Ι. ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΣ

Η ΠΡΥΤΑΝΕΙΑ
ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΚΑΙ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

ΠΡΟΚΗΡΥΣΣΕΙ

πρόχειρον μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν διὰ τὴν πλακόστρωσιν τοῦ πεζοδρομίου τῆς Πανεπιστημιακῆς Λέσχης. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῇ 28 τρέχ. μηνὸς ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 12 μ.

Τῶν σχετικῶν ὅρων δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἐν τῷ Ἀρχιτεκτονικῷ γραφείῳ τοῦ Πανεπιστημίου καθ' ἑκάστην 12—1 μ.μ.

Ὁ Πρύτανις
Θ. ΒΟΡΕΑΣ

ΛΥΚΕΙΟΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ

Τὸ Τμῆμα «Μητέρων καὶ Παιδαγωγῶν» ὑπὸ τὴν Ἐφορίαν τῆς κυρίας Ἄννης Τριανταφυλλίδου ὠργάνωσεν ἐφέτος μηνιαίας ψυχαγωγικὲς ὁμιλίες διὰ παιδιά. Ἔναρξις μεθαύριον Πέμπτην, 28ην Νοεμβρίου, ὥραν 4—5 μ.μ.

Θὰ ἀρχίσῃ ἡ κ. Τριανταφυλλίδου καὶ θὰ διηγηθῇ εἰς τὰ παιδιὰ τὸν «Ἄγγελον τοῦ Παιγνιδιοῦ».

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟΝ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΝ ΠΑΤΡΩΝ

Ἀνακοίνωσις

Ἀνακοινοῦται ὅτι χηρευούσης τῆς θέσεως τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Πατρῶν παρακαλοῦνται οἱ ἐπιθυμοῦντες ὅπως καταλάβωσι ταύτην ἔχοντες τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου 184 προβλεπόμενα προσόντα ὅπως ὑποβάλωσιν σχετικὴν αἴτησιν μέχρι 15ης ἐλευσομένου μηνὸς Δεκεμβρίου 1929.

(Ἐκ τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Πατρῶν).

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν προκηρύσσει διαγωνισμὸν μεταξὺ Ἑλλήνων γλυπτῶν πρὸς ὑποβολὴν μελετῶν δι' ἀνέγερσιν μνημείου εἰς Πιρὸτ τῆς Σερβίας.

Ἡ κρίσις θὰ ἐνεργηθῇ τὴν 20ὴν Φεβρουαρίου 1930 ὑπὸ κριτικῆς ἐπιτροπῆς ἑπταμελοῦς.

Αἱ πρὸς κρίσιν μελέται θὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τὴν Σχολὴν Καλῶν Τεχνῶν Μ. Πολυτεχνείου μέχρι τῆς 20ῆς Φεβρουαρίου 1930 συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τοὺς κατατεθειμένους εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς Δ)σιν Μηχανικοῦ.

Ἐκ τῶν ὑποβληθεισῶν μελετῶν θὰ βραβευθῶσι πέντε, αἵτινες δικαιοῦνται τῶν κάτωθι ἐπάθλων:

1) Ἡ πρώτη ἐκτέλεσις τοῦ ἔργου.
2) Ἡ δευτέρα ἔπαθλον 60 χιλιάδας.
3) Ἡ τρίτη ἔπαθλον 40 χιλιάδας.
4) Ἡ τετάρτη ἔπαθλον 15 χιλιάδας.
5) Ἡ πέμπτη ἔπαθλον 10 χιλιάδας.

Ἡ ἀξία τοῦ ἐκτελεσθησομένου ἔργου ὡρίσθη εἰς δραχμὰς 1.000.000 διὰ τὸ κυρίως Μνημεῖον, βάσιν καὶ παράστασιν, παραδοτέα ἐντὸς τοῦ ἐργαστηρίου τοῦ γλύπτου καὶ 5 ο)ο ἐπὶ τῶν ἐξόδων μεταφορᾶς καὶ τοποθετήσεως, ἅτινα θὰ βαρύνωσι τὸ Δημόσιον. Δικαίωμα συμμετοχῆς: Γλύπτης, Ἑλληνικῆς ἰθαγενείας καὶ ἐγγυοδοσία 10 χιλ. δραχμαί.

Λεπτομερεῖς πληροφορίας παρέχει ἡ καθ' ἡμᾶς Δ)σις Μηχανικοῦ κατὰ τὰς ἡμέρας καὶ ὥρας τῆς ἐλευθέρας εἰσόδου εἰς τὸ ὑπουργ. Στρατιωτικῶν.

Ἀθῆναι τῇ 14 Ν)βρίου 1929
Ὁ ὑπουργὸς
Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ

ΑΝΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

(Η ΖΩΗ ΚΑΙ Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ)

Ὑπόμνημα τῶν ἀποστράτων ἀξιωματικῶν διὰ τὰς συντάξεις

ΚΑΛΑΜΑΙ. (Ταχυδρομικὴ ἀνταπόκρισις).—Οἱ ἀπόστρατοι ἀξιωματικοὶ Μεσσήνης καὶ Λακωνίας δι' ἐπιτροπῆς των συνέταξαν ὑπόμνημα πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν περὶ τῆς ἀνάγκης καὶ τοῦ τρόπου βελτιώσεως τῶν συντάξεων. Τὸ ὑπόμνημα συνταχθὲν ὑπὸ ἐπιτροπῆς, ἣν ἀπαρτίζουν οἱ κ. κ. Ἀνδρ. Φραγκιᾶς συν)χης ἐν ἀποστρατείᾳ, Ἀθαν. Σκαρπαλέζος, Μελέτ. Μελετόπουλος, Π. Νικολόπουλος, Ἀχιλ. Ἀϋφαντῆς ἀντ)χαι ἐν ἀποστρατείᾳ, Ἐπαμ. Στυλιανόπουλος, Χαρ. Γεωργιάδης ταγ)χαι, Γεώργ. Καπερνέκας, Παναγ. Γεωργανᾶς λοχαγοὶ καὶ Ἠλίας Μωκέας, Ἠλίας Δημητρακόπουλος, Νικόλ. Σαρδελλιάνος ἀνθυπολοχαγοὶ ἐν ἀποστρατείᾳ, ἔχει ὡς ἑξῆς:

Εἶνε πασίδηλος καὶ παγκοίνως ἀνεγνωρισμένη ἡ ἐπιτακτικὴ καὶ ἐπείγουσα ἀνάγκη τῆς αὐξήσεως καὶ τῶν στρατιωτικῶν συντάξεων, ἀφοῦ αὗται δὲν ὑπερβαίνουσι τὸ ἑξαπλάσιον τῶν προπολεμικῶν ἐνῷ ὁ τιμάριθμος τῆς ζωῆς εἶνε ὑπερεικοσαπλάσιος τοῦ προπολεμικοῦ.

Ἡ ἀνάλογος πρὸς τὰς ἐνεστώσας βιωτικὰς συνθήκας καὶ τὴν οἰκονομικὴν τοῦ Κράτους ἀντοχὴν αὔξησις τῶν συντάξεων, θ' ἀποτελέσῃ οὐ μόνον ἐκπλήρωσιν συμβατικῆς καὶ ἠθικῆς ὑποχρεώσεως πρὸς τοὺς ἀφιερώσαντας τὰ παραγωγικὰ τῆς ζωῆς των ἔτη εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Πατρίδος ἀλλὰ καὶ πρᾶξιν πολλαπλῶς καὶ γενικῶς ὠφέλιμον. Ἑδραιουμένης οὕτω διὰ ταύτης τῆς πρὸς τὸ Κράτος ὡς ἐργοδότου ἐμπιστοσύνης, θὰ βελτιωθῶσι σημαντικῶς πᾶσαι αἱ κρατικαὶ ὑπηρεσίαι, τὸ μὲν διὰ τῆς εἰς ταῦτα εἰσόδου ἱκανῶν στοιχείων, τὸ δὲ διὰ τῆς ὁλοψύχου εἰς τὸ καθῆκον ἀφοσιώσεως τῶν ὑπηρετούντων, οἱ ὁποῖοι θὰ ὦσι πλέον βέβαιοι, ὅτι τὸ Κράτος ἐπαρκῶς θὰ μεριμνήσῃ διὰ τὴν συντήρησίν των καὶ ὅταν δεδικαιολογημένως ἀποχωρήσωσι τῆς ὑπηρεσίας.

Τούτων ἕνεκα ἡ Σὴ Κυβέρνησις ἐκ τῶν πρώτων μελημάτων της θεωρήσασα τὴν πραγματοποίησιν τῆς αὐξήσεως τῶν συντάξεων, κατέθεσεν εἰς τὴν Βουλὴν κατ' Ἀπρίλιον ἐ. ἔ. διὰ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν σχετικὸν σχέδιον νόμου μετὰ τῆς ὑπὲρ τούτου γνωμοδοτήσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Διὰ τοῦ νομοσχεδίου τούτου (ἄρθ. 44) λαμβάνεται ὡς βάσις πρὸς κανονισμὸν τῆς συντάξεως ὁ ἑκάστοτε μηνιαῖος ὀργανικὸς μισθὸς τῶν ἐν ἐνεργῷ ὑπηρεσίᾳ ὁμοιοβάθμων ἑκάστου συνταξιούχου.

Ἀντὶ τούτου ἐπιδιώκεται νῦν παρά τινων (ἀνωτάτων ἰδίως ἀξιωματικῶν) ἡ κατ' ἴσον ποσοστὸν αὔξησις τῶν ἤδη συντάξεων πάντων τῶν συνταξιούχων. Ἡ ἀνισότης τῆς τοιαύτης αὐξήσεως καὶ ἡ ἐκ ταύτης ἀδικίας τῶν κατωτέρων ἰδίᾳ ἀξιωματικῶν εἶνε πρόδηλος. Οἱ μεγαλυτέραν σύνταξιν λαμβάνοντες λόγῳ ἀνωτέρου βαθμοῦ καὶ πολυετοῦς ὑπηρεσίας, μικροτέραν δ' ἀνάγκην αὐξήσεως ἔχοντες, θὰ τύχωσιν οὕτω δυσαναλόγως μεγαλυτέρας αὐξήσεως ἀπὸ τοὺς ἐλαχίστην σύνταξιν ἔχοντας ἰδίᾳ κατωτέρους ἀξιωματικούς. Δέον βεβαίως νὰ διαφέρωσιν ἀναλόγως βαθμοῦ καὶ τῶν ἐτῶν ὑπηρεσίας αἱ συντάξεις. Ἵνα ὅμως ἡ διαφορὰ τούτων εὑρίσκεται ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ λογικοῦ καὶ τοῦ δικαίου πρέπει νὰ κανονισθῶσιν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὀργανικοῦ μηνιαίου μισθοῦ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ, ὅστις ἀκριβοδικαίως καὶ συμφώνως πρὸς τὰς κρατούσας ἀντιλήψεις καὶ ἀνάγκας ἔχει καθορισθῆ.

Ὅθεν ὑποβάλομεν ἡμῖν τὴν παράκλησιν ὅπως εὐαρεστούμενοι ἐνεργήσητε ἐν τῇ ὑμετέρᾳ ἁρμοδιότητι, ἵνα αὐξηθῶσιν αἱ στρατιωτικαὶ συντάξεις κατὰ τὰ ὁριζόμενα ὑπὸ τοῦ ἀπὸ 2 Ἀπριλίου ἐ. ἔ. σχετικοῦ νομοσχεδίου.

Ἐὰν δὲ τὰ οἰκονομικὰ τοῦ Κράτους δὲν ἐπιτρέπωσι πρὸς τὸ παρὸν τὴν ὁλοκληρωτικὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ νομοσχεδίου τούτου, νὰ διατεθῇ ἀμέσως μὲν ὅσον τὸ δυνατὸν μεγαλύτερον ποσὸν διὰ τὴν αὔξησιν τῶν συντάξεων, νὰ ὁλοκληρωθῇ δ' αὕτη συμφώνως τῷ ἄνω νομοσχεδίῳ τάχιστα. Πάντως δὲ νὰ καθορισθῶσιν αἱ συντάξεις εἰς ποσοστὸν τοῦ ἤδη ὀργανικοῦ μισθοῦ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικῶν, ὅστις μισθὸς ν' ἀποτελέσῃ τὴν βάσιν κανονισμοῦ τῶν συντάξεων ὡς μόνην δικαίαν.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

κ. Παν. Κουτσουρῆ, Πρόνοια. —Γράψατέ μας τὴν ἐκτιμητικὴν ἐπιτροπὴν ποῦ ἐξεδίκασε τὴν περιουσίαν καὶ τὸν ἀριθμὸν τῆς πράξεως ἢ ἀποστείλατε τὴν ἀρχικὴν δήλωσιν.

κ. Α. Α., Πύλον. — Πρόκειται περὶ διαγωνισμοῦ πρὸς πρόσληψιν δοκίμων ὑπαλλήλων τοῦ Αὐτονόμου Σταφιδικοῦ Ὀργανισμοῦ. Γίνεσθε δεκτὸς μὲ ἀπολυτήριον δημοσίας ἐμπορικῆς ἢ ἰσοτίμου ἀνεγνωρισμένης σχολῆς.

Πρυντάντ.—Ὁμοίως. 2) Δὲν γίνεται διάκρισις. 3) Κανείς, ἐπὶ τοῦ παρόντος.

Ἱπποκράτην, Αἴγιναν. — Ἡ ἀγροτικὴ θὰ προκηρύξῃ διαγωνισμὸν τὴν 15 Δεκεμβρίου. Πότε θὰ προκηρυχθῇ ὁ διαγωνισμὸς τῶν ὑποτρόφων κτηνιάτρων δὲν ἔχει ἀποφασισθῆ. Ἡ προκήρυξις θὰ ἀναφέρῃ καὶ τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα, θὰ παρέχεται δὲ δίμηνος προθεσμία πρὸς κατάρτισιν τῶν ὑποψηφίων.

κ. Γ. Ἀναστασίου, Κόρινθον. — Τότε μόνον, ὅταν τὸ ζητήσουν τὰ δύο τρίτα τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν συμβουλίων τῆς περιφερείας σας. 2) Νὰ εἶσθε ἐγγράμματος καὶ νὰ ἔχετε ἀπολυτήριον στρατοῦ εἰ δυνατὸν δὲ καὶ ὑπηρεσίαν μετώπου. Διορίζονται ὑπὸ τῶν τοπικῶν ἀγρονομικῶν συμβουλίων.

κ. Γ. Πανωφορόπουλον, Πετρομαγούλαν. — Ἐφόσον ἡ ἐν λόγῳ δικαιοῦχος εἶναι ἀνταλλάξιμος, δὲν χάνει τὸ δικαίωμα τῆς ἀποζημιώσεως νυμφευομένη Ἕλληνα ὑπήκοον.

κ. Εὐδοξ. Σουλτάνογλου, Βόλον.—Κακῶς σᾶς ἐζητήθη τὸ πιστοποιητικόν, διότι ὑπάρχει εἰς τὸν φάκελλόν σας. Κατόπιν τῶν γνωστῶν ἐνεργειῶν μας καὶ βάσει τῶν ὑποβληθέντων δικαιολογητικῶν διετάχθη ἡ ἄρσις τῆς ἀναστολῆς, διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. Μ. 59219)5-11-29 ἐγγράφου.

κ. Ἀθρ. Ὀρφανίδην, Μεσολόγγιον. Ἀποστείλατέ μας σχετικὴν αἴτησιν πρὸς τὸ Γενικὸν Μητρῷον νὰ τακτοποιηθῇ τὸ ζήτημα.

κ. Δημ. Μεσσαρόπουλον, Ἐνταῦθα. — Ἐὰν δὲν ἔχετε λάβει ἄλλην ἀποζημίωσιν μέχρι τοῦδε, ἔχετε τὸ δικαίωμα νὰ κατοχυρωθῆτε εἰς τὸ συμπληρωματικόν, ἐφόσον ἡ ἐν λόγῳ δευτεροβάθμιος ἀπόφασις δὲν ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν 200 λιρῶν. Ἀπαιτεῖται ὅμως ἔγκρισις τοῦ γνωμοδοτικοῦ συμβουλίου.

κ. Ε. Παπαδόπουλον, Βαμβακοῦ. — Πρόκειται περὶ αὐξήσεως τοῦ πρωτοβαθμίως ἐπιδικασθέντος ποσοῦ καὶ ἐπομένως δὲν ἠμπορεῖτε νὰ καταχωρηθῆτε διὰ τὴν ἐν λόγῳ δευτεροβάθμιον ἀπόφασιν εἰς τὸ συμπληρωματικόν, ἀλλ' εἰς τὸ μητρῷον Ἐφετείου, ἐκτὸς ἂν ἡ σχετικὴ ἀπόφασις τῆς ὑπηρεσίας τροποποιηθῇ βραδύτερον.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Τὸ Μετοχικὸν Ταμεῖον Στρατοῦ διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὸν διαγωνισμὸν ἡ ἐνοικίασις τοῦ ἐν τῷ κτιρίῳ Σταδίου 18α καφενείου.

Ὁ διαγωνισμὸς ἐνεργηθήσεται τὴν 27ην Νοεμβρίου ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 11 1)2 π. μ. ἐν τοῖς γραφείοις τῆς Διευθύνσεως Κτημάτων τοῦ Ταμείου (Σταδίου 18α) ἐνώπιον τῆς πρὸς τοῦτο ἐπιτροπῆς.

Ὅροι καὶ πληροφορίαι παρέχονται τῇ Δ)σει Κτημάτων τοῦ Ταμείου καθ' ἑκάστην πρωΐαν.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ἡ Διεύθυνσις Μηχανικοῦ Ἀθηνῶν κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθμ. 247242 Διαταγῆς Ὑπουργείου Στρατιωτικῶν διακηρύττει ὅτι ἐπαναλαμβάνεται τὴν 4ην Δεκεμβρίου ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 11—12 ἐν τοῖς Γραφείοις αὐτῆς ὁδὸς Πατριάρχου Ἰωακεὶμ 11 ὁ πρόχειρος μειοδοτικὸς διαγωνισμὸς δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν διὰ τὴν κατασκευὴν ἑνὸς κτιρίου τῆς γεωγραφικῆς ὑπηρεσίας στρατοῦ.

Ἐγγύησις δραχμαὶ 17.000.

Ὁ διαγωνισμὸς ὑπόκειται ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν. Εἰς τὸν συναγωνισμὸν γίνονται δεκτοὶ ἐργολῆπται πάσης τάξεως. Οἱ διαγωνισθησόμενοι πρέπει νὰ ἔχωσιν ἐκπληρώσει ἁπάσας αὐτῶν τὰς φορολογικὰς ὑποχρεώσεις.

Οἱ διαγωνισθησόμενοι ὀφείλουσι νὰ καταθέσωσι γραμμάτια καταθέσεως τῆς ἐγγυήσεως εἰς χρήματα ἢ χρεώγραφα τοῦ Κράτους λογιζόμενα μὲ τιμὴν χρηματιστηρίου τῆς ἡμέρας τοῦ διαγωνισμοῦ ἢ ἰσόποσον ἐγγυητικὴν ἐπιστολὴν ἀνεγνωρισμένης Τραπέζης.

Συγγραφή, διαγράμματα κλπ. κατατεθειμένα εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Διευθύνσεως τούτων οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν προσερχόμενοι καθ' ἑκάστην ἐργάσιμον 11 1)2—12 1)2.

Ἀθῆναι, τῇ 19 Νοεμβρίου 1929.
Μ. ΠΑΠΠΑΣ
Ἀντ)χης

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ἡ Στρατιωτικὴ Σχολὴ Ὑποψηφίων Ἐφ. Ἀξιωματικῶν διακηρύττει ὅτι τὴν 4ην Δεκεμβρίου ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 11—12 π.μ. ἐνεργηθήσεται ἐν τοῖς Γραφείοις αὐτῆς, κειμένοις πλησίον πρώην Β' Στρατιωτικοῦ Νοσοκομείου, δημόσιος πλειοδοτικὸς διαγωνισμὸς διὰ τὴν ἐκποίησιν διαφόρων ὑλικῶν ἀχρήστων τῇ Στρατιωτικῇ Ὑπηρεσίᾳ.

Ὅροι συμφωνιῶν καὶ σχετικαὶ πληροφορίαι καθ' ἑκάστην καὶ ἀπὸ τῆς 10—12 ὥρας παρὰ τῇ Διαχειρίσει Ὑλικοῦ τῆς Σχολῆς.

Ἀθῆναι τῇ 23 Νοεμβρίου 1929
Ἐκ τῆς Διοικήσεως τῆς Σχολῆς

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ἐπίπεδον πιεστήριον μικρὸν ἠλεκτροκίνητον Γερμανικοῦ συστήματος «Φένιξ» ἐντελῶς ἀμεταχείριστον καὶ μὲ εὐκολίας πληρωμῆς. Πληροφορίαι Διαχείρισιν «Πρωΐας».

ΓΙΟΥΛΕΝ ΚΑΙ Σια

Προκήρυξις μειοδοτικοῦ διαγωνισμοῦ

Ἡ Ἑταιρεία Γιοῦλεν καὶ Σια, ἐντολοδόχος τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας, προκηρύσσει μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν διὰ τὴν προμήθειαν θυροδικλείδων τῶν 100 καὶ 80 χιλιοστομέτρων.

Ὁ διαγωνισμὸς ἐνεργηθήσεται τὴν 10 π.μ. ὥραν τῆς 18ης Δεκεμβρίου 1929 εἰς τὰ ἐν Ἀθήναις καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Φιλελλήνων ἀριθ. 23 Γραφεῖα τῆς Ἑταιρείας, ἔνθα οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν σχετικῶν ὅρων.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως)

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΚΕΔΙΒΙΕ
ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
Τὸ ἀτμόπλοιον
“RASHID„
Παρασκευὴν 29ην Νοεμβρίου 2 μ. μ. κατ' εὐθεῖαν ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΝ, ΠΟΡΤ ΣΑΪΔ.
Τὸ ἀτμόπλοιον
“RODA„
Παρασκευὴν 29ην Νοεμβρίου 2 μ. μ. κατ' εὐθεῖαν ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΝ καὶ ΚΩΝΣΤΑΝΤΖΑΝ (Ρουμανίας).
ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ: ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΡΙΝΟΙ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: ὁδ. Κοραῆ 1, Τηλ. Ν.52-58
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ: Λεωφ. Μιαούλη 28 τηλ. 46

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ
“Ο ΦΑΡΟΣ„
Ἀντιπροσωπεύομεν ὅλας τὰς Ἀτμοπλοΐκὰς ὑπερωκεανείους ἑταιρείας καὶ ἐκδίδομεν εἰσιτήρια διὰ πάσας τὰς χώρας τοῦ κόσμου.
Δρομολόγιον κατ' εὐθεῖαν
Πειραιεὺς — Πάτραι — Ν. Ὑόρκη
«ΣΑΤΟΥΡΝΙΑ» Δεκεμβρίου 19
Ἀναχωρήσεις ἐκ Χερβούργου μέσῳ Μασσαλίας καὶ Βρινδίζι καθημερινῶς
Ἑτοιμάζομεν τὰς διατυπώσεις τῶν πιστοποιητικῶν καὶ διαβατηρίων τῶν πελατῶν μας δωρεάν
Διὰ πληροφορίας ἀποταθῆτε Πρακτορεῖον ὁ “ΦΑΡΟΣ„ Α. Ε.
ΑΘΗΝΑΙ Ὁμόνοια 3
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ μέγαρ. Γιαννουλάτου
ΘΕΣ)ΝΙΚΗ Ἐγνατίας καὶ Συγγροῦ
ΠΑΤΡΑΙ Πλατεῖα Τριῶν Συμμάχων

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

Ὅσοι τῶν κ.κ. ἀναγνωστῶν στέλλουν ἐπιστολὰς ἵνα δημοσιευθοῦν εἰς τὴν παροῦσαν στήλην, παρακαλοῦνται νὰ εἶναι ὅσον τὸ δυνατὸν βραχύλογοι διὰ νὰ δημοσιεύωνται αἱ ἐπιστολαί των συντόμως.

ΔΙΑ ΤΟ ΜΟΣΧΑΤΟΝ

Κύριε Διευθυντά,

Τὸ Μοσχᾶτον, ὡς γνωρίζετε, εἶνε ἕνα προάστειο, ἂς ποῦμε, τῶν Ἀθηνῶν καὶ γι' αὐτὸ θὰ περίμενε κανεὶς κάποια προστασία ἀπὸ τοὺς διοικοῦντας τὴν κοινότητα μας γιὰ νὰ ἰδῇ αὐτὸ μὲν τὴν θέσιν ποὺ τοῦ ἐμπρέπει, ἡμεῖς δὲ καλυτέρευσιν ὅρων διαβιώσεως.

Ἀλλὰ τί νομίζετε ὅτι συμβαίνει στὸ Μοσχᾶτο; Ἁπλούστατα, εἶνε ἄνω κάτω ἀπὸ ἀπόψεως ὅρων ὑγιεινῆς, φωτισμοῦ, δρόμων κλπ.

Γιὰ νὰ μεταβοῦμε στὰ σπίτια μας ἀπὸ τὶς δουλειές μας χρειάζεται νὰ κατέχωμεν καὶ δίπλωμα ποντοπόρου!! διότι ἄλλως εἶνε ἀδύνατον νὰ διαπλεύσῃ κανεὶς τὰ πλήρη πελάγη καὶ τενάγη δρόμους τοῦ Μοσχάτου, τοῦ ὁποίου ταιριάζει καλύτερη τύχη. Χωρὶς νὰ ὑπερβάλλωμεν, κάθε βράδυ, καὶ μάλιστα ὅταν βρέχῃ, ἀκούγονται φωνὲς «στραβομάρα» γιατὶ ἀπὸ τὸ ἐλεεινὸ φῶς ὁ ἕνας πέφτει ἐπὶ τοῦ ἄλλου, ἐπίσης καὶ τὸ «Σία καὶ ἀράξαμε» ἐκ τοῦ ὅτι ὅλοι τσαλαβουτοῦμε μέσα στὰ νερὰ καὶ τὶς λάσπες. Καὶ ὅμως ἡ Κοινότης μας ἔχει προϋπολογισμὸ πάνω ἀπὸ 800 χιλιάδες δραχμὲς τὸ χρόνο. Ἐάν, ὡς πιστεύομεν, ὑπῆρχε μία καλὴ διοίκησις, τὸ Μοσχᾶτο θὰ ἔπρεπε νὰ ἔχῃ καὶ δρόμους θαυμασίους καὶ φωτισμὸ καλὸν καὶ οἱ κάτοικοι θὰ ἐχαίροντο τὰ ἀγαθὰ ἑνὸς πολιτισμοῦ. Ἀλλὰ δὲν συμβαίνει αὐτό. Καὶ ὑποφέρομεν. Ποῖος φταίει; Ποῖος εἶνε ὁ πταίστης γιὰ νὰ μένῃ στάσιμο τὸ Μοσχᾶτο καὶ νὰ ὑποφέρωμε ἐμεῖς;

Δὲν νομίζουν οἱ νῦν διοικοῦντες ὅτι ἴσως οἱ ὦμοι δὲν βαστάζουν βάρη, ὅτι πρέπει νὰ παραχωροῦν τὴν θέσιν των σὲ ἄλλους;

Ἐρωτῶμεν ὅμως τὸν κ. Νομάρχην: Ἔκανε ποτὲ τὸν περίπατόν του μέχρι τοῦ Μοσχάτου γιὰ νὰ ἀντιληφθῇ τὸ τί γίνεται; Καὶ ἀκόμα:

Ἐνήργησε ποτὲ ἔλεγχον τῶν ὅσων γίνονται καὶ τῶν ὅσων ἐξοδεύονται, τὰ ὁποῖα εἶνε χρήματα ὅλων τῶν κατοίκων τοῦ Μοσχάτου;

Διότι εἶνε βέβαιον ὅτι ἡμεῖς δὲν προλαμβάνομεν παπούτσια ἀπὸ τὴν κατάστασι αὐτὴ τὴν θλιβερὰ τῶν δρόμων τοῦ Μοσχάτου μας.

Μετὰ τιμῆς
Οἱ κάτοικοι

ΠΕΡΙ ΠΟΛΥΤΕΚΝΩΝ ΓΟΝΕΩΝ Κ. Λ. Π.

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντά,

Ἐδημοσιεύθη χθὲς εἰς τὰς ἐφημερίδας περίληψις τοῦ καταρτισθέντος νομοσχεδίου περὶ παροχῆς προστατευτικῶν μέτρων μόνον εἰς τοὺς γονεῖς 5 ἢ περισσοτέρων τέκνων, χωρὶς νὰ γίνεται ἄλλως τε οὐδεμία διάκρισις ἐπαγγελμάτων, ἀποκλειομένων τῶν γονέων τῶν ἐχόντων 4 τέκνα, τοῦ πατρὸς αὐτῶν ὄντος ὑπαλλήλου. Προκειμένου ὅμως ειδικῶς περὶ ὑπαλλήλων δημοσίων, ἀλλὰ δὲ περισσότερον ἰδιωτικῶν, μήπως δὲν εἶναι πάρα πολλὰ τὰ 4 τέκνα ὑπὸ τὰς σημερινὰς βιωτικὰς ἀνάγκας; Ὁ ἀνώτερος μισθὸς ἑνὸς ἰδιωτικοῦ ὑπαλλήλου, ὅσας γνώσεις καὶ ἂν ἔχῃ, δὲν ὑπερβαίνει σχεδὸν ποτὲ τὰς 4.000 δρχ. Μὲ τὸν γλίσχρον αὐτὸν μισθὸν πῶς θὰ δυνηθῇ ὁ δυστυχὴς αὐτὸς ὑπάλληλος νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς οἰκογενείας του καὶ τὴν μόρφωσιν τῶν παιδιῶν του; Πολλοὶ μάλιστα τοιοῦτοι ὑπάλληλοι, πλὴν τῶν 4 τέκνων των εἶνε προστάται μητρὸς ἢ ἀνυπάνδρου ἀδελφῆς. Οἱ πολύτεκνοι ἐπαγγελματίαι ἢ ἐργατικοὶ ἔχουν τοῦτο τὸ πλεονέκτημα, ὅτι ἀπὸ τοῦ 14ου ἔτους τῶν παιδιῶν των πολλάκις ἀρχίζουν νὰ ἀνακουφίζωνται ἐκ τῶν βαρῶν, τοποθετοῦντες αὐτά, εἴτε ἀγόρια εἶναι εἴτε κορίτσια, εἰς διάφορα ἐπαγγέλματα καὶ τέχνας (ἐμποροϋπαλλήλους, τεχνίτας, ἐργάτας, μοδίστρες, καπελλοῦδες) ἐνῷ ὁ δυστυχὴς ὑπάλληλος, ἀναλόγως τῆς ἰδικῆς του μορφώσεως, εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ δώσῃ καὶ εἰς τὰ παιδιά του κἄποιαν μόρφωσιν, μὴ ἐλπίζων εἰς οὐδεμίαν ἐξ αὐτῶν βοήθειαν εἰμὴ μόνον μετὰ τὸ 18ον ἔτος τῆς ἡλικίας των. Πλὴν τῶν ἀνωτέρω, οἱ ὑπάλληλοι γενικῶς εἶναι ὑποχρεωμένοι, λόγῳ τῆς φύσεως τῆς ἐργασίας των, νὰ φροντίζουν διὰ τὴν εὐπρεπῆ ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἐμφάνισίν των (ποίαν ἰδέαν θὰ εἴχετε ἐὰν ἕνας δημόσιος ὑπάλληλος, ἢ τραπεζικὸς ἢ ἐμποροϋπάλληλος ἐνεφανίζετο πρὸ ὑμῶν «κουρελῆς» διὰ νὰ διεκπεραιώσῃ τὴν ὑπόθεσίν σας ἢ νὰ σᾶς περιποιηθῇ στὰ γραφεῖα σας;)

Θὰ ἦτο συνεπῶς δικαιότατον νὰ συμπεριληφθοῦν εἰς τὸν προστατευτικὸν νόμον καὶ «οἱ γονεῖς τεσσάρων τέκνων, ἐφ' ὅσον ὁ πατὴρ εἶνε ὑπάλληλος, ἡ δὲ μήτηρ δὲν ἐξασκεῖ ἐπάγγελμά τι καὶ μέχρις ἐνηλικιώσεως τοὐλάχιστον τοῦ πρώτου ἄρρενος τέκνου των».

Εὐελπιστῶν, κύριε Διευθυντά, ὅτι ἀναγνωρίζοντες καὶ ὑμεῖς τὸ δίκαιον θέλετε συνηγορήσῃ ὑπὲρ τῆς προστασίας τῆς τάξεως αὐτῆς τῶν ὑπαλλήλων πολυτέκνων, εὐχαριστῶ θερμῶς ἐκ τῶν προτέρων.

Διατελῶ μετ' ἐξαιρετικῆς ὑπολήψεως
Εἷς ἰδιωτικὸς ὑπάλληλος πατὴρ 4 τέκνων
Κ. Α.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ
ΠΡΟΣ ΑΠΑΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΦΟΙΤΗΤΑΣ

Προσκαλοῦνται ἅπαντες οἱ φοιτηταὶ τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου ὅλων τῶν Σχολῶν διὰ τὴν 27ην τρέχοντος ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 10 π.μ. εἰς τὸ θέατρον «Τριανὸν» παραπλεύρως τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης εἰς γενικὴν συγκέντρωσιν, προκειμένου ἀπὸ κοινοῦ νὰ λάβωσι γνῶσιν καὶ νὰ συσκεφθῶσιν διὰ τὰ κρίσιμα ζητήματα αὐτῶν: Τμηματικὰς ἐξετάσεις, ἐγγραφήν, ἐξέταστρα κλπ.

Παρακαλοῦνται θερμῶς οἱ κ.κ. συνάδελφοι ὅπως μὴ λείψῃ κανεὶς ἀπὸ τὴν συγκέντρωσιν.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἁπασῶν τῶν Σχολῶν

ΑΓΟΡΑΖΟΝΤΑΙ καὶ **ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ** ἐφημερίδες καὶ περιοδικὰ τῆς ὀκᾶς εἰς τὸ Χαρτοπωλεῖον Πέτρου Κριάλη, Σοφοκλέους 7 (Στοὰ Πάππου).

Γ. ΠΟΛΥΚΑΡΠΙΔΗΣ
Ἰατρός
Εἰδικὸς ἀφροδισιολόγος ἐπὶ μακρὸν ἐπιμελητὴς τῆς ἰδιαιτέρας Κλινικῆς τοῦ καθηγητοῦ κ. Γ. Φωτεινοῦ Δέχεται 8—12 καὶ 4—[illegible] μ.μ. — Ζήνωνος 3 Ὀμόνοια

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΥ

ΤΑ ΣΥΛΛΥΠΗΤΗΡΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΒΟΥΛΗΣ
ΕΠΙ ΤΩ ΘΑΝΑΤΩ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΛΕΜΑΝΣΩ
ΛΟΓΟΙ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΗΓΕΤΩΝ ΤΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ

Τὴν 4 καὶ 30' μ.μ. ἄρχεται ἡ συνεδρίασις.

Ὁ κ. Ι. ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΣ (πρόεδρος) λέγει τὰ ἑξῆς:

«Φέρω πρὸς ὑμᾶς τὸ θλιβερὸν ἄγγελμα τοῦ θανάτου τοῦ Γεωργίου Κλεμανσώ. Ἡ πολυσύνθετος καὶ πολυκύμαντος μακρὰ ζωὴ τοῦ ἐκλιπόντος μεγάλου Γαλάτου θὰ ἀπασχολήσῃ τοὺς ἱστορικοὺς τοῦ μέλλοντος. Ὑπῆρξε φυσιογνωμία τοσούτῳ ἐξαιρετικὴ καὶ δράσεως τοιαύτης ἐκτάσεως, ὥστε δὲν εἶνε δυνατὸν παρὰ νὰ συγκινῇ ἐπὶ χρόνον μακρὸν τὴν ἀνθρωπότητα. Πολιτικὸς ἀνὴρ ἀσύγκριτος. Μαχητὴς ἀπτόητος. Ρήτωρ-θύελλα. Συνέτριβε κάθε ἐμπόδιον. Περιφρονητὴς πάσης μικρότητος. Πατριώτης ἰδανικός, ἐγκλείων εἰς τὰ στήθη του ὅλην τὴν γαλλικὴν ψυχήν, ὅλον τὸ ἐθνικὸν μεγαλεῖον. Ἡ πολιτική του, τοῦ πυρὸς καὶ τοῦ σιδήρου. Τύραννος ἐν τῇ Κυβερνήσει. Τύραννος ἐν τῇ ἀντιπολιτεύσει. Ὁποία ὅμως ἀγαθοποιὸς τυραννία. Πάντοτε ἀσκηθεῖσα ὑπὲρ τῆς ἀπολύτου δικαιοσύνης. Πάντοτε ὑπὲρ τῆς Γαλλίας, πάντοτε ὑπὲρ τῶν ἐλευθεριῶν τῶν λαῶν. Φοβερὸς τὴν ὄψιν, τρομερὸς τὴν γλῶσσαν, ἀλύγιστος, προὐχώρει πρὸς τὴν μάχην. Ἄλλοι συνετρίβοντο, ἄλλοι ἐκάμπτοντο, καὶ μόνος αὐτὸς ὑπερήφανος ὠρθοῦτο ἕτοιμος διὰ νέους ἀγῶνας. Δὲν ἐγνώρισε ποτὲ τὴν ψυχικὴν ἥτταν. Καὶ ὅταν ἔτι μικροὶ καὶ ἀλόγιστοι ἀντίπαλοι τοῦ ἔρριπτον τὸν σίελον τῆς συκοφαντίας —εἰς τὸν καιρὸν τῶν Παναμαϊκῶν— αὐτὸς ἐγιγαντοῦτο ἐκ τῆς ἠθικῆς του δυνάμεως καὶ μὲ ἕνα τῶν σαρκασμῶν διὰ τῶν ὁποίων ἐφόνευε διῆλθε τὴν ἐγερθεῖσαν λαίλαπα χωρὶς νὰ κλονισθῇ ἐν τῷ μέσῳ τῶν συσπειρουμένων ἐκ δειλίας εὐτελῶν. Νικητὴς καὶ τότε.

Δημοσιογράφος, κρατῶν ἀντὶ γραφίδος κεραυνοὺς εἰς χεῖράς του, ὑψώθη εἰς ἐλεγκτὴν ἰδεώδη τῆς δικαιοσύνης τῆς πατρίδος του, ὅτε μετὰ τοῦ μεγάλου συγγραφέως καὶ συμπολίτου του Ζολὰ ἠξίωσαν τὴν ἀναθεώρησιν τῆς συνταραξάσης τὸν κόσμον δίκης τοῦ καταδικασθέντος Γάλλου ἀξιωματικοῦ ἐπὶ προδοσίᾳ τῆς πατρίδος του. Ἀνὴρ σθένους, ψυχῆς ἀνυπερβλήτου, αὐτοπεποιθήσεως θαυμαστῆς καὶ θεληματικότητος ἀφαντάστου δὲν ἐγνώρισε ποτὲ τὸν δισταγμόν.

Ὅτε κατὰ τὴν μεγάλην πολεμικὴν τρικυμίαν ἐχρειάζετο δυνατὸς κυβερνήτης, ἡ Γαλλία ὁλόκληρος ἐκάλεσε τὸν Κλεμανσώ. Ὁ μέγας δημοκράτης πρεσβύτης πλέον φλεγόμενος ἀπὸ πατριωτισμόν, ἀδάμαστος, ἀκούραστος, ἥρπασε τὸ πηδάλιον τῆς ἐξουσίας εἰς τὰς στιβαράς του χεῖρας καὶ ἐβρυχήθη. Θὰ κάμω πόλεμον μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς νίκης. Ὅλοι εἰς τὰς θέσεις σας. Δὲν ἐπιτρέπω ψιθυρισμοὺς ἀπαισιοδοξίας. Ἀπαγορεύω κρίσεις περὶ τῆς ἀνάγκης τοῦ πολέμου καὶ λιποψυχίας. Ἐμπρός! Ἡ Γαλλία σύσσωμος ἐμπνευσμένη ἀπὸ τοιούτου εἴδους σάλπισμα ἐξώρμησεν ἀκάθεκτος. Οἱ Σύμμαχοι ἀναθαρρήσαντες ἡμιλλῶντο παράπλευροι τῶν Γάλλων εἰς ἐνθουσιασμὸν καὶ ὁρμήν. Ὁ ἐχθρὸς ἐξωθήθη καὶ ὁμολογήσας τὴν ἧτταν του ἐζήτησεν ἀνακωχήν. Ὁ πόλεμος ἐτελείωσεν. Ὁ νικητὴς ἐπέβαλε τοὺς ὅρους του. Ὁ Κλεμανσὼ προήδρευσε τῆς διασκέψεως τῆς εἰρήνης. Τὸ τεράστιον κατόρθωμά του ἐξέπληξε τὴν οἰκουμένην. Μετὰ τὴν εἰρήνην ὁ Κλεμανσὼ παρεμερίσθη. Οἱ λαοὶ ἔτσι εἶνε. Τοὺς δυνατοὺς κυβερνήτας ἀναζητοῦν ἐν ὥρᾳ κινδύνων ἐξωτερικῶν ἢ ἐσωτερικῶν. Ἅμα ἐπέλθῃ ἡ γαλήνη ἡ παρουσία τούτων εἰς τὴν ἀρχὴν τοὺς ἀνησυχεῖ. Ἄλλως τε ἐν ὥρᾳ νηνεμίας εἶνε πολλοὶ οἱ ἕτοιμοι νὰ κυβερνήσουν καὶ χωρὶς τὴν πίεσιν τῆς αὐστηρᾶς πολιτικῆς καὶ κοινωνικῆς πειθαρχίας. Ἀπεσύρθη τῆς πολιτικῆς διὰ νὰ σκορπίσῃ τοὺς θησαυροὺς τοῦ πνεύματός του καὶ τῆς ψυχῆς του εἰς τὸν κόσμον σύμπαντα μέσῳ τῶν σοφῶν συγγραμμάτων του. Τὸ φῶς τῆς διανοίας του ἐξεχύθη ἀνὰ τὴν ὑφήλιον. Μέγας παλαιστὴς πρὸ ὀλίγου χρόνου ἀντιμετωπίσας τὸν θάνατον τὸν ἠνάγκασε νὰ ὀπισθοχωρήσῃ. Ἐσεβάσθη τὸν ἥρωα ἀγωνιζόμενον νὰ περατώσῃ τὴν ἀπαιτησιν του εἰς τὸν νεκρὸν στρατάρχην. Ἐμονομάχουν οἱ δύο μεγάλοι συντελεσταὶ τῆς συμμαχικῆς νίκης. Ἡ ἱστορία θὰ κρίνῃ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς τελειωθείσης μονομαχίας τῶν δύο μεγάλων τέκνων τῆς ἀθανάτου Γαλλίας. Οὕτω τερματίσας τὴν τελευταίαν του μάχην ὁ πατὴρ τῆς νίκης μεγαλοπρεπὴς καὶ ἀγέρωχος ἐπορεύθη πρὸς τὴν ἀθανασίαν τοῦ θανάτου ἀποδίδοντος τὰς τιμάς. Οἱ δημοκρατικοὶ λαοί, ὑπὲρ τῶν ἰδεωδῶν τῶν ὁποίων ἠγωνίσθη καὶ ἐνίκησε, τὸν θρηνοῦν. Ἡ δὲ Ἑλλάς, τῆς ὁποίας ὑπῆρξεν ὁ μεγαλύτερος, ὁ ἰσχυρότερος καὶ ἀγνότερος φίλος, πρώτη μεταξὺ τῶν ἄλλων εὐγνωμόνων προσέρχεται καὶ κλίνει εὐλαβῶς τὸ γόνυ πρὸ τῆς σοροῦ τοῦ μεγάλου νεκροῦ. Καὶ οἱ ἐχθροί του ἀκόμη θὰ κλίνουν τὸ γόνυ ἀπὸ θαυμασμόν. Αὐτὴ εἶνε ἡ μόνη ἀμοιβὴ μετὰ θάνατον τῶν μεγάλων πολιτικῶν ἀνδρῶν. Ἡ Βουλὴ εἶμαι βέβαιος ὅτι ὁμόθυμος ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ θὰ σπεύσῃ νὰ διαδηλώσῃ τὴν συμμετοχήν της εἰς τὸ ἐθνικὸν πένθος τῆς φίλης μεγάλης Δυνάμεως.

Ο κ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Α. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως). Κύριε Πρόεδρε. Οἱ λόγοι τοὺς ὁποίους ἀπηγγείλατε εὑρίσκουν θερμὴν ἀπήχησιν εἶμαι βέβαιος, ὄχι μόνον παρὰ τοῖς κ. κ. βουλευταῖς ἀλλὰ καὶ παρ' ὁλοκλήρῳ τῷ Ἑλληνικῷ λαῷ καὶ ἁπανταχοῦ γῆς ὅπου ζῇ ἑλληνικὴ ψυχή. Ὁ Γεώργιος Κλεμανσώ, τοῦ ὁποίου τόσον εὐστόχως διεγράψατε τὴν φυσιογνωμίαν ὑπῆρξεν ἀναμφισβητήτως μία τῶν μεγαλυτέρων ἂν μὴ ἡ μεγίστη, πολιτικὴ ὕπαρξις τῶν δύο τελευταίων αἰώνων. Καὶ ἂν ἐπρόκειτο τοὺς λόγους τοὺς ὁποίους εἴπατε πρὸς ἀναπαράστασιν τῆς προσωπικότητός του, νὰ συνοψίσῃ τις εἰς ὀλίγας μόνον λέξεις, θὰ ἔλεγεν: Ὑπῆρξεν ὁ δεινὸς μαχητὴς ὑπὲρ τοῦ δικαίου καὶ τῶν ἐλευθεριῶν. Μαχητὴς ὑπὲρ τοῦ δικαίου καὶ τῶν ἐλευθεριῶν ἦτο ὅταν ἠγωνίζετο νεώτατος ἀκόμη ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ πατρίδι πρὸς κατάλυσιν τοῦ δεσποτισμοῦ. Μαχητὴς ὑπὲρ τοῦ δικαίου καὶ τῶν ἐλευθεριῶν ἦτο ὅταν ἐμάχετο πρὸς ἐγκαθίδρυσιν τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας. Μαχητὴς ὑπὲρ τοῦ δικαίου καὶ τῶν ἐλευθεριῶν ἦτο ὅταν ἐμάχετο ὑπὲρ ἀναδείξεως τῆς ἀθωότητος ἑνὸς ἀνθρώπου ἀδίκως καταδικασθέντος. Μαχητὴς τοῦ δικαίου καὶ τῶν ἐλευθεριῶν ὅταν ἐζήτει νὰ παρασκευασθῇ ἡ πατρίς του διὰ νὰ εἶνε ἑτοίμη εἰς ἕνα ἀγῶνα τραχὺν τὸν ὁποῖον ἐκεῖνος προέβλεπε. Μαχητὴς τοῦ δικαίου καὶ τῶν ἐλευθεριῶν ὅταν ἐν τῷ μεγάλῳ πολέμῳ ὡδήγει τὴν γαλλικὴν ψυχὴν εἰς τὴν τελικὴν ἢ θριαμβευτικὴν νίκην. Μαχητὴς ὑπὲρ τοῦ δικαίου καὶ τῶν ἐλευθεριῶν ὅταν συνέτασσε τὰς συνθήκας τῆς εἰρήνης. Μαχητὴς ἀκόμη ὑπὲρ τοῦ δικαίου καὶ τῶν ἐλευθεριῶν ἦτο ὅταν ἐπέμενεν ἐν αὐταῖς ἵνα τὰ δίκαια τῶν μειονοτήτων, τὰ δίκαια τῆς ἐλευθερίας ἑκάστης ἐθνικότητος διατελῶσι προησπισμένα ἐντὸς τῶν γεωγραφικῶν συνόρων τῆς ἐπικρατείας εἰς τὴν ὁποίαν ἡ μειονότης ἐκείνη θὰ ἐτύγχανε νὰ ἀπονεμηθῇ. Ὄχι μόνον ἡ Γαλλία ἣν τόσον ἠγάπησεν ἀλλὰ καὶ ὁλόκληρος ἡ ἀνθρωπότης αἰσθάνεται τὸ κενὸν τὸ ὁποῖον ἡ μεγάλη πολιτικὴ φυσιογνωμία του ἐγκατέλειπε. Ὁσονδήποτε καὶ ἂν εἴμεθα συνειθισμένοι μὲ τοὺς φυσικοὺς νόμους τοὺς ὑπαγορεύοντας τὸ ἄτεγκτον τέλος καὶ τῶν μᾶλλον ἁδρῶν φυσιογνωμιῶν πρέπει νὰ ὁμολογήσῃ τις ὅτι τὸ κενὸν τὸ παραχθὲν ἀφίνει κατάπληξιν καὶ ἐν ταὐτῷ ὀδύνην. Ὁσονδήποτε ὅμως καὶ ἂν ἡ λοιπὴ ἀνθρωπότης, ὁσονδήποτε ἰδιαιτέρως ἡ Γαλλία, ἡ πατρίς του, ἡ ὁποία ὀφείλει καὶ τὴν νίκην καὶ τὴν δόξαν εἰς τὸν ἐκλιπόντα, καὶ ἐν εἶνε εὐγνώμων ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς θέλει διατηρήσῃ ἀνεξίτηλα τὰ ἴχνη τῆς βαθυτάτης του εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν ἐκλιπόντα πολιτικόν. Ὑπῆρξε φίλος ἀσφαλὴς καὶ πρόμαχος ἄκαμπτος τῶν δικαίων τοῦ ἑλληνισμοῦ ἀπὸ τῆς νεότητος αὐτοῦ μέχρι τῆς τελευταίας του πνοῆς. Οὐδεμία στιγμὴ κρίσεως τῶν ἑλληνικῶν δικαίων εὑρίσκει τὸν Γεωργ. Κλεμανσὼ λιποψυχοῦντα πρὸς ὑπεράσπισιν αὐτῶν. Διὰ τῆς δεινῆς αὐτοῦ γραφίδος, διὰ τοῦ λόγου, καὶ ὡς βουλευτὴς καὶ ὡς κυβερνήτης, ὑπερήπισε πάντοτε τὰ ἑλληνικὰ δίκαια καθ' ὅλην τὴν γραμμήν. Καὶ τὸ ὑπερασπίζειν διὰ τοῦ λόγου καὶ τῆς γραφίδος εἶνε ἴσως εὔκολον. Ἀλλὰ καὶ ὅταν ἦλθεν εἰς τὸν Γεώργιον Κλεμανσὼ ἡ στιγμή, ἵνα διὰ τῶν ἔργων ἐπισφραγίσῃ τὰ αἰσθήματα τὰ ὁποῖα ἔτρεφε πρὸς τὸν Ἑλληνισμόν, τὸν εἴδομεν ἀδιστάκτως βαίνοντα καὶ παρασύροντα καὶ ἄλλους πρὸς τὴν ὁριστικὴν ἀναγνώρισιν καὶ τὴν ἐπικράτησιν τῶν ἑλληνικῶν δικαίων τοῦ Ἑλληνικοῦ πνεύματος καὶ τῆς Ἑλληνικῆς ἀρετῆς, ἅτινα τοσοῦτον ἐξετίμησε καὶ ἠγάπησε. Θὰ εἴμεθα ἐσαεὶ βαθύτατα εὐγνώμονες, κύριε πρόεδρε, πρὸς τὴν μνήμην τοῦ μεγάλου ἀνδρός. Καὶ ὁλόκληρος ἡ Βουλὴ βεβαίως θὰ εἶνε σύμφωνος ὅπως τηλεγραφηθῇ εἰς τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ καὶ εἰς τὸ Γαλλικὸν κοινοβούλιον τοῦ ὁποίου ὑπῆρξεν εἷς τῶν κρατερῶν ἀγωνιστῶν ἡ βαθεῖα λύπη ἣν αἰσθάνεται ἡ Ἑλληνικὴ Βουλή, ἐπὶ πλέον δὲ καὶ εἰς τὴν ὑμετέραν πρότασιν ὅπως εἰς ἔνδειξιν πένθους διαλυθῇ ἡ συνεδρίασις τῆς Βουλῆς.

Ο κ. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

Α. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ. Κύριε Πρόεδρε. Ὅσα καὶ σεῖς καὶ ὁ ἀξιότιμος ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν εἴπατε ἀνταποκρίνονται καὶ εἰς τὰς ἰδικάς μας σκέψεις καὶ αἰσθήματα. Ὅλοι οἱ Ἕλληνες συμμεριζόμεθα βαθύτατα τὸ πένθος τοῦ φίλου Γαλλικοῦ ἔθνους διὰ τὴν ἀπώλειαν τοῦ μεγάλου πολιτικοῦ ἀνδρός. Εἰς τὴν ὕπαρξιν τοῦ Κλεμανσὼ ἐκυριάρχει ἀσφαλῶς ἡ ἰδέα τῆς Γαλλίας, τῆς δημοκρατικῆς Γαλλίας ἕνας ἀνώτερος γαλλικὸς πατριωτισμός. Κατώρθωσε μὲ τὴν σιδηρᾶν θεληματικότητά του, μὲ τὴν ἀδάμαστον μαχητικότητά του ὄχι μόνον νὰ ἐξυψώσῃ τὸν πολιτικὸν βίον ἀλλὰ καὶ νὰ σώσῃ τὴν πατρίδα του καὶ νὰ προσφέρῃ μεγίστην ὑπηρεσίαν εἰς τὸν κόσμον, ἐξασφαλίσας μὲ τὴν τροπὴν τὴν ὁποίαν συνετέλεσε νὰ πάρῃ ὁ παγκόσμιος πόλεμος, τὴν ἐπικράτησιν τῶν δημοκρατικῶν ἀρχῶν. Ἐὰν ὁ Γ. Κλεμανσὼ δὲν καταλέγεται εἰς τὴν χορείαν τῶν μεγάλων διεθνιστῶν, τῶν μεγάλων ἀνθρωπιστῶν ὅπως ἕνα ἄλλο ἔξοχον τέκνον τῆς Γαλλίας, τὸ ὁποῖον ἐπλήρωσε μὲ τὴν ζωήν του τὰς προσπαθείας του πρὸς ἀποσόβησιν τοῦ πολέμου, ὁ Ἰωάννης Ζορρές, ὅμως εἰς τὴν καρδίαν τοῦ Γεωργ. Κλεμανσὼ ἔπαλλε πάντοτε ἰσχυρότατον αἴσθημα δικαίου. Εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν ἠγωνίσθη μὲ ὅλην τὴν ὁρμητικήν του ψυχὴν πρὸς ἐπανόρθωσιν μιᾶς ἀδικίας ἐναντίον ἑνὸς ἀτόμου, ἡ ὁποία ἐχώρισεν εἰς δύο στρατόπεδα τὴν πατρίδα του ἐπανόρθωσιν τῆς ὁποίας ἡ πραγματοποίησις ἐξύψωσε τὸ μεγαλεῖον τῆς Γαλλίας. Ἡ ἰσχυρὰ φωνή του καὶ τὸ ἐξαιρετικὸν κῦρος ἐχρησιμοποιήθησαν πρὸς ἱκανοποίησιν καὶ τῶν δικαίων τοῦ ἰδικοῦ μας ἔθνους τοῦ ὁποίου τὸ παρελθὸν τὸν ἐνεθουσίαζε καὶ οἱ νεώτεροι ἀγῶνες καὶ τὰ ἀτυχήματα τὸν συνεκίνουν. Βαθύτατα θὰ εἶνε τὰ αἰσθήματα εὐγνωμοσύνης τῆς Ἑλλάδος εἰς μνήμην τοῦ Γεωργ. Κλεμανσώ. Συμφωνῶ ἀπολύτως εἰς τὴν

πρότασίν σας ὅπως διακοπῇ ἡ συνεδρίασις καὶ προτείνομεν ἀκόμη ὅπως ἡ Κυβέρνησις συστήσῃ ἐπιτροπὴν ἵνα ἀναλάβῃ τὴν ἀνέγερσιν ἀνδριάντος τοῦ Γεωργ. Κλεμανσὼ εἰς ἔνδειξιν τῆς ἀϊδίου πρὸς αὐτὸν ἑλληνικῆς εὐγνωμοσύνης.

Ο κ. ΖΑΒΙΤΣΙΑΝΟΣ

Κ. ΖΑΒΙΤΣΙΑΝΟΣ. Οἱ λόγοι τοὺς ὁποίους μετὰ τόσης προσοχῆς ἤκουσεν ἡ Βουλὴ τόσον ἐκ μέρους τοῦ προέδρου αὐτῆς ὅσον καὶ ἐκ μέρους τοῦ ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως ὡς καὶ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ μεγάλου πολιτικοῦ ἀνδρὸς ἀπηχοῦν βαθύτατα εἰς τὴν καρδίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς εἶνε ἀδύνατον νὰ μὴ ἐνθυμῆται μετ' εὐγνωμοσύνης καὶ μάλιστα βαθυτάτης τὴν ὅλην δρᾶσιν τοῦ Γεωργίου Κλεμανσὼ καὶ τὴν ὠφέλειαν τὴν ὁποίαν ἐκ ταύτης ἔσχον συχνὰ τὰ ἑλληνικὰ συμφέροντα. Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς εἶνε ἀδύνατον νὰ λησμονήσῃ ὅτι κληθεὶς ὁ μοναδικὸς οὗτος πολιτικὸς εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν τυχῶν τοῦ μεγάλου ἔθνους του, εἰς στιγμὰς τραγικὰς δι' αὐτό, διεχειρίσθη ταύτας διὰ τῆς στιβαρᾶς αὐτοῦ χειρὸς τόσον ἰσχυρῶς, τόσον εὐστόχως καὶ τόσον ἀποτελεσματικῶς ὥστε εἰς τὴν ἰσχυρὰν αὐτοῦ διεύθυνσιν ἀπεδόθη κατὰ μέγα μέρος ἡ νίκη τῶν γαλλικῶν καὶ μετ' αὐτῶν τῶν συμμαχικῶν ὅπλων, δι' ὃ ἐκλήθη καὶ πατὴρ τῆς νίκης. Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς εἶνε ἀδύνατον νὰ λησμονήσῃ τὴν μεγάλην συνδρομὴν ἣν παρέσχεν ὁ μέγας οὗτος πολιτικὸς ἀνὴρ εἰς τὴν χώραν μας, κατὰ τὸ στάδιον τῶν διαπραγματεύσεων τῆς εἰρήνης, εἰς ἣν ὀφείλεται κατὰ μέγα μέρος τὸ γιγάντειον ἔργον τῆς ἀτυχησάσης φεῦ συνθήκης τῶν Σεβρῶν. Ταῦτα πάντα σκεπτόμενος ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς δικαίως πενθεῖ βαθύτατα διὰ τὴν ἀπώλειαν τῆς μεγάλης ταύτης πολιτικῆς φυσιογνωμίας.

Ο κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ. Συμμεριζόμεθα καὶ ἡμεῖς, κ. Πρόεδρε, ἐξ ὅλης ψυχῆς ὅσα ἐλέχθησαν διὰ τὸν θάνατον τοῦ Γεωργ. Κλεμανσώ, ὅστις ἔρριψεν εἰλικρινὲς καὶ βαθύτατον πένθος εἰς πᾶσαν τὴν Γαλλίαν. Ἂν ἡ ἀνθρωπότης ὁλόκληρος περιβάλλει μὲ ἀμέριστον θαυμασμὸν τὸν ἐκλιπόντα μεγάλον πολιτικὸν διὰ τὰς ὑπηρεσίας τὰς ὁποίας προσέφερεν εἰς αὐτὴν καὶ τὰς ἐξόχους πολιτικὰς ἀρετάς, διὰ τὴν λαμπρὰν καὶ ἔνδοξον σταδιοδρομίαν, ὁ θαυμασμὸς οὗτος εἰς τὴν χώραν μας ὑπῆρξεν ἀναμεμιγμένος μὲ βαθύτερον καὶ εἰλικρινέστερον αἴσθημα, τῆς συμπαθείας καὶ εὐγνωμοσύνης διὰ τὴν ἀμείωτον αὐτοῦ ἀγάπην πρὸς τὴν Ἑλλάδα, τὴν Ἑλλάδα τὴν παλαιὰν καὶ τὴν Ἑλλάδα τὴν νέαν, καὶ διὰ τὸ γεγονὸς ὅτι πάντοτε εἰς τὰς δεινὰς τῆς περιστάσεις εὗρεν αὐτὸν πρόμαχον τῶν δικαίων της. Ὁ θαυμασμὸς καὶ ἡ εὐγνωμοσύνη μας θὰ εἶνε ἀληθῶς ἀΐδιοι.

Μετὰ ταῦτα ὁ κ. Πρόεδρος λύει τὴν συνεδρίασιν διὰ σήμερον ὥραν 4 30' μ. μ.

Διὰ τὴν 11ην π. μ. σήμερον ἐκτάκτως ἡ Γερουσία. Ἡ συνεδρίασις θὰ ἔχῃ τύπον μνημοσύνου διὰ τὸν Κλεμανσώ, δὲν θὰ συζητηθῇ δὲ κανὲν ἄλλο ζήτημα.

ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΩΝ ΑΠΟΞΗΡΑΝΤΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ
Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΓΡΟΤΑΣ
ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ ΚΑΙ ΥΠΟΣΧΕΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ
“ΑΝ ΔΕΝ ΓΙΝΟΥΝ ΘΑ ΠΑΡΑΙΤΗΘΩ, ΑΛΛΑ, ΜΗ ΦΟΒΕΙΣΘΕ, ΘΑ ΕΠΑΝΕΛΘΩ„
ΟΙ ΑΓΡΟΤΑΙ ΤΟΝ ΔΙΕΚΟΠΤΟΝ: “ΘΕΛΟΥΜΕ ΧΩΡΑΦΙΑ„. “ΟΧΙ ΟΛΑ ΓΙΑ ΤΑΣ ΠΟΛΕΙΣ„

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 25. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Σήμερον τὴν 8ην πρωϊνὴν ἔφθασεν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Ἀμερικανοῦ πρεσβευτοῦ κ. Σκίννερ, τῶν ὑπουργῶν κ.κ. Σπυρίδη καὶ Παπαδάτου καὶ τοῦ κ. Τσιμπιδάρου, ὑπεδέχθησαν δὲ τοῦτον οἱ κ.κ. Δίγκας, Κανναβὸς καὶ Καραπαναγιώτης καὶ αἱ ἀρχαί. Λαϊκὴ ὑποδοχὴ δὲν ἐγένετο, οὔτε ὁ κ. Βενιζέλος ἐξῆλθε τοῦ ὀχήματος δεχθεὶς τὰς ἀρχὰς ἐντὸς αὐτοῦ. Τὴν 8.30' ἀνεχώρησε διὰ Λιμνότοπον, ὅπου ἔφθασε τὴν 9.30'.

Ὁ κ. πρωθυπουργὸς μετὰ τῶν ἐπισήμων κατηυθύνθη εἰς τὸν ρουφράκτην, ὅπου μετὰ τὸν ἁγιασμὸν ἀνῆλθεν εἰς τὴν γέφυραν καὶ ἔστρεψε τὴν λαβίδα τοῦ φράγματος, ὅπερ ἀνυψωθὲν ἀφῆκεν ἐλεύθερα τὰ ὕδατα τῶν λιμνῶν Ἀρτζὰν καὶ Ἀματόβου νὰ ρεύσουν εἰς τὸν Ἀξιόν. Ἐπηκολούθησε δεξίωσις εἰς τὸ κυλικεῖον, ὅπου ἤγειρε πρόποσιν ὁ διευθυντὴς τῆς «Φαουντέσιον» κ. Ρός, ὅστις ἐν ἀρχῇ εἶπεν ἑλληνιστὶ ὅτι λυπεῖται μὴ δυνάμενος νὰ ὁμιλήσῃ εἰς τὴν ὡραίαν κλασσικὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν. Ὁ κ. Βενιζέλος διακόψας εἶπε μειδιῶν:

—Ἂν ἦτο νὰ ὁμιλήσετε εἰς τὴν κλασσικὴν καλύτερα νὰ μὴ ὁμιλήσετε, διότι κανεὶς δὲν θὰ σᾶς καταλάβῃ.

Ὁ κ. Ρὸς συνεχίζων ἀγγλιστὶ ηὐχαρίστησε τὸν πρωθυπουργὸν καὶ τοὺς ὑπουργούς, διότι εἶχον τὴν καλωσύνην νὰ παραστοῦν εἰς τὰ ἐγκαίνια τῆς ἀποχετεύσεως, ἐξέθεσε δὲ διὰ μακρῶν τὸ συντελεσθὲν μέχρι σήμερον ἔργον ὑπὸ τῆς Φαουντέσιον.

Εἶτα ὡμίλησεν ὁ κ. Παπανικολάου, προϊστάμενος τοῦ κρατικοῦ ἐλέγχου εἰς τὴν Φαουντέσιον, ὁ ὁποῖος ἐξῆρε τὴν σημασίαν τῶν ἔργων.

Ὡμίλησε κατόπιν ὁ ὑφυπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας κ. Καραπαναγιώτης, ὅστις ἐτόνισε τὴν σοβαρότητα τοῦ ἐγκαινιασθέντος ἔργου.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΤΟΨΙΝ

Ἀκολούθως ὁ κ. Βενιζέλος μετέβη εἰς Τοψίν, ὅπου ἐξεφώνησε πρὸς τοὺς ἀγρότας λόγον ἔχοντα ὡς ἑξῆς:

—Ἀφ' ὅτου ξαναγύρισα εἰς τὰ πράγματα, εἶναι ἡ τρίτη φορὰ ποὺ ἔρχομαι εἰς τὴν Μακεδονίαν. Τὰς δύο ἄλλας φορὰς ἦλθα εἰς τὴν Μακεδονίαν γιὰ νὰ ζητήσω τὴν ψῆφόν σας. Σήμερον δὲν ἔχω ἀνάγκην ψήφων. Σὲ 32—33 μῆνες τὰ ξαναλέμε. Ἀλλὰ θὰ μοῦ πῆτε, τί ἦρθες νὰ μᾶς πῇς; Ἔρχομαι ἀπὸ τὰ ἐγκαίνια τῶν ἔργων τοῦ Ἀματόβου καὶ Ἀρτζὰν καὶ ἐνόμισα ὅτι καλὸν θὰ ἦτο νὰ σᾶς πῶ καὶ νὰ σᾶς πῶ μερικὰ πράγματα. Ἦλθα δῶ καὶ νὰ σᾶς δώσω θάρρος. Ξέρω ὅτι ἔρχονται καὶ σᾶς λένε ὅτι δὲν γίνεται τίποτε καὶ ὅτι ἡ χώρα δὲν πηγαίνει καλά. Ἔρχομαι νὰ σᾶς πῶ τὰ ἀντίθετα. Ξέρω ὅτι ὑποφέρετε, ἀλλὰ σᾶς λέγω ὅτι πᾶμε κάθε ἡμέρα καλύτερα. Οἱ ἄλλοι σᾶς λέγουν λόγια καὶ ἐγὼ βέβαια λόγια σᾶς λέγω, ὄχι ὅμως διότι δὲν ἔχω ἔργα νὰ σᾶς δείξω. Ἔπρεπε νὰ σᾶς πάρω σὲ ἕνα ἀεροπλάνο γιὰ νὰ δῆτε τί ἔχει συντελεσθῆ. Ἀλλ' ἐπειδὴ αὐτὸ δὲν εἶναι δυνατὸν θὰ σᾶς εἴπω μὲ ὀλίγα λόγια τί ἐπράξαμεν.

ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Θὰ ἔτυχε βέβαια νὰ διαβάσετε πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν τὴν εἰσήγησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ. Ἂν τὴν ἐδιαβάσατε θὰ εἴδατε ὅτι δὲν πᾶμε διόλου κακά. Ἀποδεικνύεται ὅτι εἴχαμε εἰς τὴν χρῆσιν 1927—28 μέγα περίσσευμα, ἤτοι 550 ἑκατομμύρια. Σημειῶ ὅτι μεγάλη τιμὴ ἀνήκει εἰς τὴν προκάτοχον Κυβέρνησιν καὶ ἰδιαιτέρως εἰς τὸν κ. Καφαντάρην. Ἀλλὰ καὶ ἡ χρῆσις 1928—29 εἶχεν ἄλλο περίσσευμα ἑτέρων 540 ἑκατομ. Εἴχαμε δὲ τὸ ἔτος ἐκεῖνο δάγκειον, πλημμύρας καὶ τὴν καταστροφὴν τῆς Κορίνθου. Μ' ὅλα αὐτὰ ἐκατορθώσαμε νὰ ἔχωμεν περισσεύματα. Ἔχομεν ὅμως καὶ τὸν προϋπολογισμὸν τῆς τρεχούσης χρήσεως ὅστις ὡς μοῦ ἀνεκοίνωσεν ὁ κ. Μαρῆς θὰ ἀφήσῃ περισσεύματα 670 ἑκατ. Ὅταν δὲ τὸ λέγῃ ὁ κ. Μαρῆς πρέπει νὰ τὸ πιστεύσωμεν. Πέρσυ μᾶς ἔλεγε ὅτι τὰ περισσεύματα θὰ φθάσουν τὰ 50—100 ἑκατ. Ἀργότερα εἶπεν ὅτι μποροῦν νὰ φθάσουν τὰ 150. Ἔπειτα τὰ ἀνέβασε σὲ 250.

Σᾶς λέγω ὅτι ὅταν ὁ κ. Μαρῆς μᾶς ὁμιλῇ διὰ περισσεύματα πρέπει νὰ τὸν πιστεύωμεν διότι τὰ κρύβει φοβούμενος ἀπὸ τοὺς ἄλλους ὑπουργούς μου. Διὰ τὸν προϋπολογισμὸν 1930—1931 μᾶς λέγει ὅτι τὰ περισσεύματα θὰ εἶνε μόνον 8 ἑκατομ. Θὰ εἶνε ὅμως πολὺ μεγαλύτερα. Κυττάξετε τώρα τί ἐκάναμε ἐν τῷ μεταξύ: Ἱδρύσαμεν 810 νέα δημοτικὰ σχολεῖα. Ἐδώσαμε διὰ τὴν γεωργίαν ὅ,τι μᾶς ἐζήτησεν. Ἐκάμαμε τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν μὲ κεφάλαια 1.600 ἑκ. Διὰ τὴν ὑγείαν ἐδώσαμεν ὅ,τι ἐζήτησεν ὁ κ. Παπᾶς. Κτίζομεν σπίτια διὰ τοὺς ἀστέγους. Πέρυσι εἶχα ὑποσχεθῆ ὅτι μέχρι τοῦ Νοεμβρίου θὰ εἴχαμε παραδόσει 11.000 σπίτια. Αἱ προθεσμίαι εἰς τὴν Ἑλλάδα εἶνε δύσκολον νὰ βγαίνουν ἀληθιναί. Ἐν τούτοις ἤρχισεν ἡ παράδοσις καὶ μέχρι τέλους τοῦ ἔτους θὰ ἔχουν παραδοθῆ ὅλα. Ἐδώσαμεν 100 ἑκατομμύρια διὰ τὰ σχολεῖα.

ΜΙΑ ΦΩΝΗ. Τὰ περισσότερα πᾶνε στὶς πόλεις.

ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ. Αὐτὸ δὲν εἶνε ἀληθές. Αὐτὸ μᾶς τὸ εἶπαν καὶ στὴ Βουλὴ καὶ ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Παιδείας ἀπέδειξεν ὅτι τὰ λεγόμενα δὲν ἦσαν ἀκριβῆ. Σᾶς πληροφορῶ δὲ ὅτι ἂν ἐκτίσθησαν σχολεῖα εἰς τὰς Ἀθήνας ἔγιναν εἰς προσφυγικοὺς συνοικισμοὺς οἱ ὁποῖοι εἶχον ἀνάγκην. Ἐφέτος ὁ κ. Παπᾶς μοῦ ἐζήτησεν 24 ἑκατομ. διὰ τὴν ἑλονοσίαν. Ἑτοιμάζει ἀπὸ τώρα τὸν ἀγῶνα του σὰν στρατηγός. Ἐκάλεσεν εἰς συνεργασίαν τὰς κυρίας αἵτινες ὑπηρέτησαν κατὰ τοὺς πολέμους καὶ τὰς παρεκάλεσε νὰ τὸν βοηθήσουν. Ἀπὸ τὸν Φεβρουάριον ἀρχίζει ἡ ἐκστρατεία. Ὁ κ. Παπᾶς ὑπόσχεται ἐντὸς ἑνὸς ἔτους νὰ ἐλαττωθῇ ἡ ἑλονοσία κατὰ 60 ο)ο. Ἐγὼ κάνω σκόντο καὶ εἶμαι εὐχαριστημένος ἐὰν κατεβῇ εἰς 40 ο)ο.

Βλέπετε ὅτι ἐνῷ ἐδαπανήσαμε τόσα ποσά, κατωρθώσαμε νὰ κλείσωμεν τὸν προϋπολογισμὸν μὲ περίσσευμα.

ΑΙ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΙ

Ὅταν τὸν Αὔγουστον τοῦ 1928 σᾶς ἐζήτησα τὴν ψῆφον σας, ὡμολόγησα ὅτι ἡ φορολογία εἶνε βαρεῖα, σᾶς εἶπα ὅμως ὅτι δὲν σᾶς ὑπόσχομαι ἐλάττωσιν τῶν φόρων. Δὲν ἐπέρασεν ὅμως ἕνας χρόνος καὶ εἰς τὸν παρελθόντα προϋπολογισμὸν ἠλαττώθησαν οἱ φόροι ἐπαγγελματικοῦ καὶ καθαρᾶς προσόδου κατὰ 20 ο)ο. Ἐφέτος λέγομεν ὅτι ἐπειδὴ ἡ Κυβέρνησις πιστεύει ὅτι ἡ εὐτυχία τῆς Ἑλλάδος εὑρίσκεται εἰς τὴν γῆν καὶ ἐπειδὴ δὲν δύναται νὰ μεταβάλῃ ἄνευ βαθείας μελέτης τὸν ἰσχύοντα φόρον τῆς ἐγγείου παραγωγῆς, χαρίζομεν διὰ δύο ἔτη τὸν φόρον τοῦτον. Ἐν τῷ μεταξὺ θὰ μελετήσωμεν ποῖον φορολογικὸν σύστημα τῆς ἐγγείου παραγωγῆς εἶνε προσφορώτερον.

Ἠλαττώσαμεν τὸν φόρον ἐπὶ τοῦ ἐλαίου κατὰ 25 ο)ο καὶ τὸν φόρον ἐπὶ τῶν αἰγοπροβάτων καὶ χοίρων κατὰ 20 ο)ο. Ἀπὸ τὴν φορολογίαν τοῦ καπνοῦ ἠλαττώσαμεν 2 ο)ο τὰ ὁποῖα ὅμως ἐφέτος θὰ διατεθοῦν, σύμφωνα ἄλλως τε πρὸς τὰς συστάσεις τῶν ἐνδιαφερομένων, διὰ κατασκευὴν ἀποθηκῶν καὶ ὕδρευσιν τῶν χωρίων. Ἡ ἐλάττωσις τῆς φορολογίας τοῦ καπνοῦ θὰ συνεχισθῇ τμηματικῶς ὥστε μετὰ μίαν τριετίαν νὰ ἔχῃ ἐλαττωθῇ τμηματικῶς κατὰ 5 ο)ο. Πλὴν αὐτοῦ θὰ διαθέσωμεν τὰ ὀφειλόμενα 10 ἑκατομ. διὰ τὴν ἵδρυσιν Ἰνστιτούτου τοῦ Καπνοῦ, ἀπὸ τὸ ὁποῖον περιμένομεν πολλὰ διὰ τὴν παραγωγήν. Ἠλαττώσαμεν ἐπίσης τὸν φόρον οἰκοδομῶν κατὰ 20 ο)ο καὶ ἐσταθεροποιήσαμεν τὴν ἐλάττωσιν τοῦ φόρου ἐπιτηδεύματος καὶ καθαρᾶς προσόδου.

Ὅλα αὐτὰ ποὺ σᾶς ἀνέφερα εἶνε νομίζω κάτι τι καὶ πρέπει νὰ ἔχετε ἐμπιστοσύνην εἰς τὸ μέλλον καὶ ὄχι ἀπελπισίαν, ὅπως σᾶς λέγουν μερικοί.

Ἀλλ' ὑπάρχουν ἀκόμη καὶ οἱ ἔμμεσοι φόροι, οἱ ὁποῖοι εἶνε βαρεῖς. Ἐὰν ὅμως ἐξακολουθήσωμεν νὰ πηγαίνωμεν τὸν ἴδιον δρόμον εἶμαι βέβαιος ὅτι γρήγορα θὰ εὑρεθῶμεν εἰς θέσιν νὰ ἐλαττώσωμεν καὶ τοὺς φόρους αὐτούς. Δὲν δίδω ὑπόσχεσιν, ἀλλ' εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ φθάσωμεν συντόμως εἰς τὸ εὐχάριστον ἀποτέλεσμα.

Η ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Ἀκολούθως ὁ κ. Βενιζέλος ὁμιλεῖ περὶ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης καὶ λέγει ὅτι αὕτη ὀργανοῦται καὶ ὅσονούπω ἄρχεται ἡ λειτουργία της. Παρὰ ταῦτα ἔδωκεν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν 250 ἑκατομμύρια ἅτινα διετέθησαν ἐπὶ πλέον ὑπὲρ τῆς ἀγροτικῆς πίστεως. Ἀναφέρει περαιτέρω τὰ παρασχεθέντα εἰς τὸν ἀγροτικὸν κόσμον ὠφελήματα καὶ λέγει τὰ ἑξῆς: Ὅταν πέρυσι ἠλάττωσα τὸν φόρον τῆς εἰσαγωγῆς σίτου κατὰ 30 λεπτὰ μοῦ ἐπετέθησαν καὶ εἶπον ὅτι πλήττω τοὺς σιτοπαραγωγούς. Ἐν τούτοις ἐφέτος κατωρθώσαμεν νὰ διαθέσωμεν διὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης 75 ἑκατομμύρια δραχμῶν δι' ἀγορὰν σίτου ἀπὸ τοὺς σιτοπαραγωγούς. Προσεφέραμεν δὲ τιμὰς τῆς διεθνοῦς ἀγορᾶς καὶ μὲ προσθήκην ὁλοκλήρου τοῦ φόρου. Ἐπίσης ἠγοράσαμεν σῖτον Καμπέρα διὰ σπορὰν καὶ διεθέσαμεν 25 ἑκατομμύρια εἰς τοὺς παθόντας σιτοπαραγωγούς. Διεθέσαμεν ἐπίσης 77 ἑκατομμύρια διὰ τὴν σταφίδα διὰ δὲ τὰ πλασματικὰ δάνεια τῶν καπνοπαραγωγῶν διετέθησαν μέχρις 20 Νοεμβρίου 340 ἑκατομμύρια ἔναντι 240 ἑκατομ. ἅτινα εἶχον δοθῆ πέρυσι μέχρι τέλους Δεκεμβρίου. Δηλαδὴ διετέθησαν ἐν συνόλῳ ἀπὸ 15 Ἰουλίου ἕως σήμερον 533 ἑκατομμύρια. Λέγει περαιτέρω ὅτι ἐφέτος ἡ Ἐθνικὴ διέθεσεν ἐπὶ πλέον ὑπὲρ τῆς παραγωγῆς 300 ἑκατομμύρια. Ὁμιλῶν γενικώτερον περὶ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης λέγει ὅτι αὕτη θὰ λειτουργήσῃ κατὰ τὰς ἰδικάς του ἀντιλήψεις διότι αὐτὸς ξεύρει νὰ κρίνῃ καλύτερον ἀπὸ τοὺς ἀγρότας. Ἡ βοήθεια —λέγει— ποὺ θὰ κάμωμεν εἰς τὴν γεωργίαν δὲν εἶνε μόνον παροχὴ χρημάτων.

ΜΙΑ ΦΩΝΗ: Θέμε χωράφια.

ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ. Δὲν μπορῶ νὰ παραγάγω χωράφια· ἐπήραμε ὅλα τὰ τσιφλίκια καὶ δὲν κρατοῦμε παρὰ τρία-τέσσαρα, ποὺ κάνουν ὑποδειγματικὴν καλλιέργειαν.

Ἐξαίρει τὰς ὑπηρεσίας ποὺ θὰ προσφέρῃ ἡ νέα γεωργικὴ ὑπηρεσία καὶ λέγει ὅτι ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου θ' ἀρχίσῃ ἡ ἵδρυσις τῶν ἀγροκτημάτων εἰς ὅλους τοὺς νομούς.

Διὰ τὴν διανομὴν τῶν τίτλων ἰδιοκτησίας λέγει ὅτι αὕτη ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ διακανονισμοῦ τοῦ ζητήματος τῶν λογαριασμῶν τῶν ἀγροτῶν. Ἤδη ἡ Διεύθυνσις τῆς Ἀνταλλαγῆς ἐργάζεται πυρετωδῶς, ὅπως πυρετωδῶς ἐργάζονται ἐκ παραλλήλου καὶ τὰ συνεργεῖα τῆς κτηματογραφήσεως. Ἀνακοινοῖ δὲ ὅτι θὰ ὑπολογισθῇ ὁ τόκος τοῦ λαχείου τῶν προσφύγων ἀγροτῶν καὶ ἀναδρομικῶς. Μὲ τὴν Ε.Α.Π. εὑρισκόμεθα εἰς διαπραγματεύσεις καὶ κατὰ τὴν σύνοδον τοῦ συμβουλίου τῆς Κ. Τ. Ε. τὸν Ἰανουάριον θὰ ζητήσωμεν τὴν ἐπικύρωσιν τῶν συμβάσεων, ἔχω δὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι θὰ ἐκτελέσω εὐρύτερον ὅ,τι ὑπεσχέθην πέρυσι.

ΘΑ ΠΑΡΑΙΤΗΘΗ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΘΑ ΕΠΑΝΕΛΘΗ!

Ἄλλο ζήτημα διὰ τὸ ὁποῖον μὲ κατηγοροῦν εἶνε ἡ ἀποκέντρωσις. Μοῦ λέγουν ποῦ εἶνε ἡ ἀποκέντρωσις ποὺ μᾶς ὑπεσχέθης; Ἀλλ' ἐὰν ἤξευραν τί δυσκολίας εὑρίσκω θὰ ἦσαν ἐπιεικέστεροι. Σᾶς λέγω τοῦτο, ὅτι προχθὲς Σάββατον ἐπρόκειτο νὰ ἐκδοθῇ τὸ διάταγμα τῆς παραχωρήσεως τῶν δικαιωμάτων εἰς τοὺς Γ. Διοικητὰς καὶ δὲν ἐξεδόθη. Ἐκάλεσα τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τοῦ εἶπα: Ἄκου, ἐγὼ πηγαίνω εἰς τὴν Θεσσαλονίκην καὶ θὰ μιλήσω εἰς τὸ Τοψίν. Θὰ τοὺς πῶ: «Παιδιά μου τὴν Τρίτην θὰ γυρίσω στὰς Ἀθήνας καὶ ἂν δὲν ἐκδοθῇ τὸ διάταγμα, θὰ παραιτηθῶ». Μοῦ ἀπήντησεν ὅτι τὸ διάταγμα εἶνε ἕτοιμον καὶ θὰ τὸ στείλῃ πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὸ συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας. Τοῦ εἶπα: «Κύτταξε νὰ τὸ τελειώσῃς σὲ δύο μέρες». Πρὸ μικροῦ δὲ ἔλαβον τηλεγράφημα τοῦ κ. Ἀργυροπούλου ἀγγέλλοντος ὅτι τὴν πρωΐαν τῆς Τετάρτης δημοσιεύεται τὸ διάταγμα. Σᾶς ὑπόσχομαι, ἐὰν τὴν Τετάρτην δὲν δημοσιευθῇ τὸ διάταγμα ἡ Κυβέρνησις θὰ παραιτηθῇ.

ΦΩΝΑΙ. Νὰ παύσῃς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν.

ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ. Δὲν πταίει ὁ ὑπουργός, διότι πρέπει νὰ γνωρίζετε ὅτι εἰς τὰς Ἀθήνας αἱ ὑπηρεσίαι νομίζουν ὅτι τοὺς πέρνουμε τὰ ἀμπελοχώραφα. Ἀλλὰ μὴ φοβεῖσθε, ὅτι παραιτούμενος θὰ φύγω, διότι ἐμὲ θὰ καλέσῃ πάλιν ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας.

Ἀκολούθως ὁμιλεῖ διὰ τὴν μὴ σύναψιν τοῦ δανείου Σέλιγκμαν καὶ λέγει ὅτι μὲ τὴν σημερινὴν κρίσιν τῆς διεθνοῦς χρηματαγορᾶς ἡ Ἑλλὰς δὲν ἔχει ἀνάγκην νὰ ἐπιδιώξῃ σύναψιν δανείου αὐτὴν τὴν στιγμήν, ὁπότε οἱ ὅροι του θὰ εἶνε βαρεῖς, καὶ μάλιστα ἐφόσον δὲν βιαζόμεθα. Μὲ τὰ περισσεύματα ποὺ ἔχομεν δυνάμεθα νὰ βαστάξωμεν 12 μῆνας καὶ πλέον, ἐν τῷ μεταξὺ δὲ εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ συνάψωμεν νέον δάνειον.

Σᾶς εἶπα ὅτι σὲ 32 μῆνες θὰ ἔχωμεν ἐκλογάς. Θὰ ἔλθω καὶ τότε καὶ θὰ σᾶς πῶ. Μὲ λένε γέρο, ἀλλὰ δὲν εἶμαι τόσο. Στὰ 1928 σᾶς εἶχα πῇ τό καὶ τό. Ἰδοὺ τί ἐξετέλεσα καὶ νομίζω ὅτι ἡ σημερινὴ Ἑλλὰς δὲν εἶναι ἡ ἰδία μὲ τὴν τοῦ 1928. Θὰ σᾶς πῶ νὰ ψηφίσετε καὶ πάλιν τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων. Ἡ ἀλήθεια ὅμως εἶναι ὅτι δὲν εἶμαι κομματάρχης. Ἐγὼ βέβαια ἐδημιούργησα τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων, τὸ ὁποῖον ἔχει μεγάλην ἱστορίαν. Ἐὰν ἤμουν νεώτερος ὅλα θὰ ἦσαν καλά, ἀλλὰ δὲν μοῦ κάνει κέφι νὰ εἶμαι ἀρχηγὸς κόμματος καὶ προσπαθῶ νὰ βγάλω ἀπὸ τὴν πλάτην μου αὐτὴν τὴν φροντίδα. Θὰ ἔλθω λοιπὸν ἐνδεχομένως, ἂν ζῶ καὶ εἶμαι κατὰ τὰς προσεχεῖς ἐκλογὰς νὰ σᾶς ζητήσω καὶ πάλιν τὴν ψῆφον σας. Εἶνε ὅμως πιθανὸν νὰ μοῦ πῆτε ἀπὸ καλωσύνην σας: «καλὸς ἦσουν, ἀλλὰ τώρα γέρασες πολὺ καὶ καιρὸς εἶναι νὰ πᾷς σπιτάκι σου». Νὰ ξέρετε ὅτι ἂν μοῦ τὸ πῆτε αὐτὸ δὲν θὰ βαρυθυμήσω ἂν μοῦ δώσετε φύλλον πορείας. Ἂν σὲ 32 μῆνες μοῦ δώσετε ἄφεσιν θὰ φύγω μὲ ὅλην τὴν εὐχαρίστησιν. Ἀλλ' ἐν τῷ μεταξὺ ἔχω τὴν ἀπαίτησιν νὰ κυβερνῶ στὰ ἀληθινά. Ἔχω τὴν ἀξίωσιν νὰ κυβερνῶ. Δέχομαι κάθε γνώμην καὶ τὴν συζητῶ. Εἶμαι ἕτοιμος νὰ ἀκούσω κάθε παράπονο, ἀλλὰ εἶμαι ἀποφασισμένος νὰ κάνω ἐκεῖνο ποὺ νομίζω ὅτι ἐπιβάλλει τὸ γενικὸν συμφέρον. Ἀρκετὰ εἶπα. Ἦλθα νὰ σᾶς ἐμπνεύσω θάρρος καὶ πεποίθησιν. Θάρρος ἔχω καὶ ἐγὼ καὶ πρέπει νὰ τὸ ἔχετε καὶ σεῖς καὶ πρέπει νὰ μὲ βοηθήσετε. Εἶμαι δὲ βέβαιος ὅτι σὲ 33 μῆνες θὰ δῆτε πράγματα ποὺ τώρα δὲν τὰ πιστεύετε».

Ἀριθμὸς 6498.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ προγράμματος ἀναγκαστικοῦ πλειστηριασμοῦ ἀκινήτων κτημάτων. Ἡμεῖς, ὁ Συμβολαιογράφος Λευκάδος Ἀντώνιος Π. Σικελιανός, κάτοικος καὶ ἑδρεύων ἐνταῦθα, δηλοποιοῦμεν: Ὅτι τὴν πρώτην (1) Δεκεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ ἐνάτου ἔτους, ἡμέραν Κυριακὴν ἀπὸ τῆς δεκάτης (10) ὥρας πρὸ μεσημβρίας μέχρι τῆς δωδεκάτης (12) τῆς μεσημβρίας τῆς αὐτῆς ἡμέρας, ἐν τῇ κεντρικῇ πλατείᾳ τῆς πόλεως Λευκάδος τῆς ὁμωνύμου Κοινότητος τοῦ πρώην Δήμου Λευκαδίων καὶ ἔξωθι τοῦ καφενείου Εὐσταθίου Κομπίτση, ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου τῇ ἐπισπεύσει τῆς πιστωτρίας Ἑλένης Κυπριανοῦ, χήρας δὲ Ἰωάννου Δετζώρτζη, κατοίκου Ἀθηνῶν, δικαιουμένης λαμβάνειν παρὰ τῆς ὀφειλετρίας αὐτῆς Μαρίας χήρας Σπυρίδωνος Μαυροειδῆ, κατοίκου Λευκάδος, δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 348 τοῦ ἔτους 1901 ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου Λευκάδος τὸ κεφάλαιον ἐκ δραχμῶν τριῶν χιλιάδων ἑξακοσίων ἐννενήκοντα (3690) μετὰ τοῦ νομίμου τόκου των ἀπὸ 26 Φεβρουαρίου 1899 μέχρις ἐξοφλήσεως, τὰ ἔξοδα καὶ τέλη τῆς ἀνωτέρω ἀποφάσεως ἐκ δραχμῶν ἑκατὸν τεσσαράκοντα ὀκτὼ (148) ἐντόκως ἀπὸ 20 Φεβρουαρίου 1902, τὰ ἔξοδα ἀπογράφου, ἀντιγράφου, ἐπιταγῆς καὶ ἐπιδόσεως ἀπὸ 20 Φεβρουαρίου 1902 μετὰ τοῦ διαμαρτυρηθέντος τόκου των ἔκτοτε, τὰ ἔξοδα ἀντιγράφου, ἐπιταγῆς καὶ ἐπιδόσεως τῆς 9 Νοεμβρίου 1928 ἐκ δραχμῶν διακοσίων πεντήκοντα (250) μετὰ τοῦ διαμαρτυρηθέντος ἔκτοτε τόκου των, καθὼς καὶ τὰ ἔξοδα τῆς ἐκποιητικῆς διαδικασίας καὶ τὰ ἐπακόλουθα μέχρις πλειστηριασμοῦ, πλειστηριασθήσεται συμφώνως πρὸς τὴν ἀπὸ 30 Ὀκτωβρίου 1929 δηλοποίησιν πλειστηριασμοῦ τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος τῶν ἐν Λευκάδι Πρωτοδικῶν Γεωργίου Σ. Βαγενᾶ, τὸ κατωτέρω περιγραφόμενον ἀκίνητον κτῆμα τῆς ἄνω ρηθείσης ὀφειλέτιδος, τὸ κατασχεθὲν παραγγελίᾳ τῆς ἄνω ρηθείσης πιστωτρίας ἀναγκαστικῶς ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος Γεωργίου Βαγενᾶ κατὰ τὴν δεκάτην ἐνάτην (19) Ὀκτωβρίου 1929, ὡς ἡ ταυτόχρονος ὑπ' ἀριθ. 27 κατασχετήριος αὐτοῦ ἔκθεσις, ἤτοι τὰ τρία ὄγδοα (3)8) ἐξ ἀδιαιρέτου τῆς ἐν τῇ πόλει Λευκάδος τῆς ὁμωνύμου Κοινότητος τοῦ πρώην Δήμου Λευκαδίων καὶ ἐν τῇ συνοικίᾳ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος κειμένης διωρόφου, οἰκίας μετὰ τῶν ἰσογαίων μαγαζείων της, ὁροθετουμένης μὲ κοινοτικοὺς δρόμους, μὲ οἰκίαν Γρηγορίου Λεκατσᾶ καὶ οἰκίαν ἀδελφῶν Π. Σκιαδαρέση, καὶ τοῦ μὲν ἰσογαίου τῆς οἰκίας ταύτης ἀποτελουμένου ἐκ δύο μαγαζείων καὶ τῶν ὄπισθεν αὐτῶν κατωγαίων, τοῦ δὲ πρώτου αὐτῆς ὀρόφου ἐκ τριῶν δωματίων καὶ μιᾶς εἰσόδου, καὶ τοῦ δευτέρου αὐτῆς ὀρόφου, ἀποτελουμένου ἐκ τεσσάρων δωματίων καὶ μιᾶς εἰσόδου, συμφώνως πρὸς τὴν περιγραφὴν τὴν γενομένην ἐν τῇ ὡς ἄνω κατασχετηρίῳ ἐκθέσει, ἐκτιμηθείσης δὲ ἀντὶ δραχμῶν 250,000. Ἡ ἐπισπεύδουσα πιστώτρια προτείνει ὡς πρώτην προσφορὰν δραχμὰς δέκα χιλιάδας (10,000). Ἡ κατακύρωσις γενήσεται εἰς τὸν τὰ πλείονα προσφέροντα. Ὁ ὑπερθεματιστὴς ὑποχρεοῦται ἐντὸς ἡμερῶν τριῶν ἀπὸ τῆς κατακυρώσεως νὰ καταθέσῃ τὸ ἐκπλειστηρίασμα εἰς τὸ ἐνταῦθα δημόσιον ταμεῖον καὶ μοὶ προσαγάγῃ τὸ οἰκεῖον διπλότυπον, ἄλλως γενήσεται ἀναπλειστηριασμὸς εἰς βάρος αὐτοῦ. Τὸ φερέγγυον ἑκάστου πλειοδότου ἐναπόκειται εἰς τὴν ἀπόλυτον κρίσιν μου, δικαιουμένου νὰ ζητήσω χρηματικὴν ἐγγύησιν. Ὁ Συμβολαιογράφος Λευκάδος Α. Π. Σικελιανός. Ὅτι ἀκριβὲς ἀντίγραφον. Λευκὰς αὐθημερόν. Ὁ Συμβολαιογράφος Α. Π. Σικελιανός.

ΤΟ ΟΓΔΟΟΝ ΘΑΥΜΑ
ΚΑΤΩ Η ΦΑΛΑΚΡΑ
Μετὰ δεκαετεῖς μελέτας καὶ πείσμονα πειράματα ΕΠΕΤΕΥΧΘΗ ΤΟ ΘΑΥΜΑ. Ἡ καλὴ ἐμφάνισις εἶνε ὑποχρέωσις παντὸς πολιτισμένου ἀνθρώπου. Δὲν πρέπει συνεπῶς νὰ ὑπάρχουν πλέον φαλακροί.
ΤΟ ΦΥΤΡΙΧ
θεραπεύει ἀσφαλῶς καὶ ριζικῶς τὴν φαλάκραν. Ἐπίσης μικρὰ δόσις ΦΥΤΡΙΧ σταματᾷ τὴν τριχόπτωσιν, πυκνώνει καὶ στερεώνει ὁριστικῶς τὰ μαλλιά. Θεραπεύει ἀσφαλῶς τὴν ὀχληρὰν πιτυρίδα καὶ τὸν τριχοφάγον.
Η ΕΚΖΕΜΑΤΙΝΗ
θεραπεύει ἀσφαλῶς καὶ ταχέως ἅπαντα τὰ δερματικὰ νοσήματα, ἐκζέματα καὶ τὴν σταφυλοκοκκίασιν.
ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΑΡΟΥΣΑΤΟΣ
Ἀθῆναι — Ἐμμ. Μπενάκη 9Δ.
(πρώην Προαστείου)

SHELL DOMESTIC FUEL OIL
ΑΚΑΘΑΡΤΟΝ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΝ ΕΙΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΑΣ ΘΕΡΜΑΝΣΕΙΣ (ΚΑΛΟΡΙΦΕΡ)
ΕΙΝΕ καθαρόν, ἄοσμον, καίεται εὐκόλως εἰς λέβητας Κεντρικῆς Θερμάνσεως δίδει ἀφθονίαν θερμότητα ἄνευ καπνοῦ.
Η ΔΙΑ πετρέλαιον καῦσις εἶνε κατὰ 30 ο)ο οἰκονομικωτέρα ἀπὸ τὴν καῦσιν δι' ἄνθρακος.
Η ΜΕΤΑΤΡΟΠΗ τῆς καύσεως ἀπὸ ἄνθρακα εἰς πετρέλαιον εἶνε εὐκολωτάτη καὶ δύναται νὰ γίνῃ διὰ μικρᾶς δαπάνης.
ΔΙΑ τεχνικὰς πληροφορίας ἀποταθῆτε εἰς τὴν
SHELL COMPANY (HELLAS) LTD
ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΑ:
Α. Ε. Β. Ε. “Π. Γ. ΜΑΚΡΗΣ & ΣΙΑ„
ΟΔΟΣ ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ ΑΡΙΘ. 18 — ΑΘΗΝΑΙ

ΠΡΩΤΗ ΩΡΑ 5η

ΣΕΡΒΙΚΟΝ ΔΙΑΒΗΜΑ ΕΝ ΣΟΦΙΑ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΥΝΑΜΙΤΙΣΤΙΚΗΝ ΑΠΟΠΕΙΡΑΝ ΠΡΟΣ ΑΝΑΤΙΝΑΞΙΝ ΤΟΥ ΕΞΠΡΕΣ-ΟΡΙΑΝ

ΚΑΘΙΣΤΑΤΑΙ ΔΥΣΧΕΡΗΣ Η ΣΥΣΦΙΓΞΙΣ ΤΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΤΩΝ ΔΥΟ ΧΩΡΩΝ

ΣΟΦΙΑ, 25. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ὁ ἐνταῦθα πρεσβευτὴς τῆς Νοτιοσλαυΐας κ. Νέτσιτς προέβη σήμερον εἰς προφορικὸν διάβημα πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μπούρωφ, διαμαρτυρόμενος διὰ τὴν γενομένην ὑπὸ κομιτατζήδων ἀπόπειραν ἀνατινάξεως τῆς ταχείας ἁμαξοστοιχίας «Ἐξπρὲς-Ὀριάν». Ὁ κ. πρεσβευτὴς ἐπέστησε τὴν προσοχὴν τῆς Βουλγαρικῆς κυβερνήσεως ἐπὶ τῆς συχνῆς ἐπαναλήψεως τοιούτων ἀποπειρῶν αἱ ὁποῖαι ἐκδηλοῦνται τακτικῶς κάθε φορὰν ὁπού ἐπαναρχίζουν αἱ μεταξὺ Σερβίας καὶ Βουλγαρίας διαπραγματεύσεις διὰ τὴν ρύθμισιν τῶν συνοριακῶν των ζητημάτων.

Ὁ Νοτιοσλαῦβος πρεσβευτὴς ἐδήλωσεν ἐν τέλει ὅτι ἡ τελευταία ἀπόπειρα τὴν ὁποίαν ἀπέδωκεν εἰς τοὺς ὀπαδοὺς τοῦ Μακεδονικοῦ κομιτάτου, δὲν συντελεῖ βεβαίως εἰς τὴν διευκόλυνσιν τοῦ ἔργου τῆς σερβοβουλγαρικῆς διασκέψεως τῆς συνελθούσης ἐν Σόφιᾳ, οὔτε συμβάλλει ἀσφαλῶς, εἰς τὴν σύσφιγξιν τῶν μεταξὺ τῶν δύο γειτονικῶν χωρῶν σχέσεων.

Η ΚΗΔΕΙΑ ΤΟΥ ΚΛΕΜΑΝΣΩ

ΒΑΘΥΤΑΤΗ ΣΥΓΚΙΝΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΑΛΛΙΑΝ

ΔΕΝ ΕΠΕΤΡΑΠΗ ΟΥΔΕΜΙΑ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 25. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἡ κηδεία τοῦ Κλεμανσὼ εἰς τὴν Βανδέαν ἐτελέσθη τὴν μεσημβρίαν ἄνευ οὐδεμιᾶς τελετῆς, παρισταμένης εἰκοσάδος φίλων καὶ δημοσιογράφων. Ὁ τάφος του παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ πατρικοῦ διακοσμεῖται δι' ἀναγλύφου παραστάσεως Ἀθηνᾶς κεκλιμένης ἐπὶ ἀκοντίου, ἀντίγραφον τῆς ὁποίας ἠγάπα ἰδιαιτέρως ὁ ἀποθανών.

Κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς καταθέσεως τοῦ φερέτρου ἐρρίφθησαν ἀπὸ τοῦ μεγάρου τῶν Ἀπομάχων 101 τιμητικοὶ κανονιοβολισμοί.

Τὸ ἀπόγευμα εἰς τὴν Βουλὴν ὁ πρόεδρος της κ. Μπουϊσσὸν ἐχαιρέτισε τὴν μνήμην τοῦ φοβεροῦ ρήτορος, ὑπομνήσας τοὺς μακροτάτους ἀγῶνας τοῦ πολιτικοῦ, τὴν σοφίαν τοῦ διανοουμένου γέροντος, ἐνθυμίζοντος, ὡς εἶπε, τὰ ἔνδοξα παραδείγματα τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος, τὴν ὁποίαν ἐθαύμαζε καὶ ἐκ τῆς ὁποίας ἐτράφη. Ἀκολούθως ὁ πρωθυπουργὸς κ. Ταρντιὲ περιέγραψε τὰς πρὸς τὴν Γαλλίαν καὶ τὴν Δημοκρατίαν ὑπηρεσίας τοῦ Κλεμανσώ. Ἡ συνεδρίασις τῆς Βουλῆς διεκόπη εἰς ἔνδειξιν πένθους. Εἰς τὸ Χρηματιστήριον ἐτηρήθη μιᾶς στιγμῆς σιγὴ εἰς τιμὴν τοῦ ἀποθανόντος. Ἐζητήθη ὅπως ἡ ὁδὸς Μονμάρτρης, ὅπου ὁ ἀποθανὼν πρώην πρωθυπουργὸς ἐχρημάτισε Δήμαρχος, μετονομασθῇ εἰς ὁδὸν Κλεμανσώ.

Εἰς τὴν οἰκίαν του λαμβάνονται πολυάριθμα συλλυπητήρια τηλεγραφήματα ἀπὸ ὅλον τὸν κόσμον.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἐνταφιασμοῦ τοῦ Κλεμανσὼ ἡ τηροῦσα τὴν τάξιν ἀστυνομικὴ δύναμις ἀπηγόρευσεν εἰς τοὺς προστρέξαντας χωρικοὺς καὶ δημοσιογράφους νὰ πλησιάσουν. Ὁ σωφὲρ καὶ ὁ θαλαμηπόλος τοῦ Κλεμανσὼ ἦσαν μεταξὺ ἐκείνων οἵτινες ἐκράτουν τὸ φέρετρον. Ὁ τάφος ἀνεσκάφη ἐπὶ γηλόφου.

Ὅλαι αἱ φρουραὶ τῶν Παρισίων καὶ τῶν ἐπαρχιῶν καὶ οἱ ναύσταθμοι ἀπέδωσαν τὸν ὕστατον χαιρετισμὸν διὰ κανονιοβολισμῶν ριφθέντων κατὰ τὴν στιγμὴν τοῦ ἐνταφιασμοῦ τοῦ μεγάλου νεκροῦ.

ΤΑ ΑΓΓΛΙΚΑ ΣΥΛΛΥΠΗΤΗΡΙΑ

ΛΟΓΟΙ ΤΩΝ κ.κ. ΜΑΚΔΟΝΑΛΝΤ ΚΑΙ ΛΟΫΔ ΤΖΩΡΤΖ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 25 (Ἀσύρματος). — Ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις εἰς τὸ τηλεγράφημα τὸ ὁποῖον ἀπηύθυνε πρὸς τὴν γαλλικὴν ἐκφράζουσα τὴν βαθεῖάν της θλῖψιν ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Κλεμανσὼ γράφει: «Ἡ δεδοκιμασμένη φιλία του καὶ ἡ νουμοφροσύνη του κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς δοκιμασίας παρέχουν εἰς αὐτὸν τίτλους διὰ μίαν ἀΐδιον εὐγνωμοσύνην ἐκ μέρους τῆς χώρας ταύτης, ὅπου ὅλοι θὰ πενθήσουν τὸν θάνατόν του καὶ θὰ τιμήσουν τὴν μνήμην του.»

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Μακντόναλντ εἰς τὸ τηλεγράφημα τὸ ὁποῖον ἀπηύθυνεν εἰς τὸν Γάλλον πρωθυπουργὸν γράφει: «Ἡ μακρὰ καὶ διακεκριμένη σταδιοδρομία του, τὸ ἀδάμαστον θάρρος του καὶ ἡ δραστηριότης του τὴν ὁποίαν τὰ ἔτη δὲν ἴσχυσαν νὰ μειώσουν διήγειρε τὸν θερμὸν θαυμασμὸν τῶν συμπολιτῶν μου καὶ ὁλοκλήρου τοῦ βρεττανικοῦ ἔθνους τὸ ὁποῖον θρηνεῖ μετὰ τῆς Γαλλίας τὴν ἀπώλειάν του. Καὶ περαιτέρω γράφει: «Ὁ Κλεμανσὼ ὡς ἱστορικὸν πρόσωπον δὲν θὰ εἶνε μόνον ὁ διακεκριμένος ἐκπρόσωπος τοῦ λαοῦ του ὡς ἔθνους, ἀλλ' ὁ ἀνὴρ τοῦ ὁποίου αἱ ποικίλαι ἀνθρώπιναι ἀρεταὶ ἐμφανίζουν ὅλα τὰ στοιχεῖα τοῦ ἀνθρωπίνου μεγαλείου.»

Πολλοὶ ἄλλοι ὑπουργοὶ καὶ πρώην ὑπουργοὶ ἔπλεξαν ἀνάλογα ἐγκώμια πρὸς αὐτόν, ὡς ὁ Λόϋδ Τζώρτζ, ὁ λόρδος Γκρέϋ καὶ ὁ λόρδος Ντέρμπυ, οἵτινες συνειργάσθησαν μετ' αὐτοῦ κατὰ διαφόρους ἐποχὰς καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου καὶ μετ' αὐτόν. Ὁ κ. Λόϋδ Τζώρτζ εἶπεν: «Εἰργάσθημεν μετ' αὐτοῦ κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν δύο σπουδαιοτέρων ἐτῶν τοῦ πολέμου εἰς μίαν στενὴν σύμπραξιν διὰ τὴν διεξαγωγὴν τοῦ πολέμου καὶ διὰ τὴν σύναψιν τῆς παγκοσμίου εἰρήνης. Ἐκ τῶν 4 πολιτικῶν ἀνδρῶν οἵτινες ὑπῆρξαν ἐξ ἀρχῆς ὑπεύθυνοι διὰ τὴν σύναψιν τῆς εἰρήνης, μόνον ἐγὼ καὶ ὁ Ὀρλάνδο ζῶμεν εἰσέτι. Μὲ τὸν θάνατον τοῦ Κλεμανσὼ ἐκλείπει καὶ ὁ τελευταῖος μέγας πολιτικὸς ἀνὴρ τοῦ 19ου αἰῶνος. Εἰς τὴν ἱστορίαν θὰ παραμείνῃ ὁ μέγιστος ὅλων.»

ΕΝ ΡΟΥΜΑΝΙΑ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, 25 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)—Ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία προέβησαν κατὰ τὰς σημερινὰς των συνεδριάσεις εἰς εὐλαβεῖς ἐκδηλώσεις πένθους ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Κλεμανσώ. Διάφοροι ρήτορες ἐξ ὅλων τῶν κομμάτων λαβόντες τὸν λόγον ἐξῆραν τὸ ἔργον τοῦ ἐκλιπόντος πολιτικοῦ.

Ὁ Τύπος ἀφιεροῖ στήλας ὁλοκλήρους εἰς τὴν μνήμην του.

Ἡ Κυβέρνησις εἶχεν ἀποφασίσει νὰ μεταβῇ εἰς Παρισίους διὰ νὰ μετάσχῃ τῆς κηδείας τοῦ Κλεμανσὼ ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μυρωνέσκο. Κατόπιν ὅμως τῶν ἐκεῖθεν τηλεγραφημάτων ὅτι ἐγένετο καὶ ἡ κηδεία, ἡ ἀναχώρησις τοῦ κ. Μυρωνέσκο ἀνεστάλη.

Ὁ Πρωθυπουργὸς καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ἀπέστειλαν θερμὰ συλλυπητήρια τηλεγραφήματα πρὸς τὸν Γάλλον πρωθυπουργὸν κ. Ταρντιὲ καὶ τὸν κ. Μπριάν.

ΤΙ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 25 (Ἀσύρματος). — Ὁ Τύπος σχολιάζων τὸν θάνατον τοῦ Κλεμανσὼ δημοσιεύει πολλὰ ἀνέκδοτα ἐκ τῆς ζωῆς τοῦ μεταστάντος ὡς καὶ τὰ γεγονότα εἰς τὰ ὁποῖα ἔπαιξε κυρίαρχον ρόλον, τονίζων τὴν ἀκαταδάμαστον ἐνεργητικότητά του χάρις εἰς τὴν ὁποίαν κατώρθωσε νὰ ὑπερπηδήσῃ ὅλα τὰ ἐμπόδια. Παρὰ τὸ μῖσός του κατὰ τῆς Γερμανίας καὶ τὴν μὴ κατανόησιν παρ' αὐτοῦ τῆς ἀνάγκης τῆς ἀνασυγκροτήσεως τοῦ κόσμου ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀρχῶν τῆς εἰρήνης ὁ γερμανικὸς Τύπος ἀνομολογεῖ εἰλικρινῶς τὰς μεγάλας ἀρετὰς τοῦ Κλεμανσὼ διὰ τὴν ὀργάνωσιν τοῦ δημοκρατικοῦ καθεστῶτος τῆς Γαλλίας ὡς καὶ τὸ φιλολογικὸν αὐτοῦ τάλαντον.

Η ΑΝΑΤΙΜΗΣΙΣ ΤΩΝ ΜΕΡΙΔΩΝ ΦΑΓΗΤΟΥ

ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ

Ἡ ἁρμοδία ὑπηρεσία ἔθεσεν ὑπ' ὄψιν τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν πληροφορίας καθ' ἃς τὰ περισσότερα τῶν ἑστιατορίων μετὰ τὴν ἄρσιν τῶν διατιμήσεων, ὄχι μόνον δὲν ἐμείωσαν τὰς τιμὰς τῶν μερίδων φαγητοῦ, ὡς ἔπρεπε νὰ κάμουν ἀφοῦ ἐμειώθησαν αἱ τιμαὶ ὡρισμένων εἰδῶν εἰς τὴν ἀγοράν, ἀλλ' ἀπεναντίας ηὔξησαν αὐτάς.

Ὁ κ. Ἀργυρόπουλος εἰς σχετικάς του ἀνακοινώσεις ἐτόνισε χθὲς ὅτι θὰ καλέσῃ τοὺς ἑστιάτορας καὶ θὰ κάμῃ εἰς αὐτοὺς τὴν σύστασιν νὰ μειώσουν τὰς τιμὰς τῶν μερίδων φαγητοῦ, ἀφοῦ πωλοῦνται εὐθηνότερα τὸ κρέας, τὰ λαχανικά, τὸ βούτυρον κλπ. «Ἂν δὲν θελήσουν νὰ συμμορφωθοῦν — εἶπε — θὰ ἐπαναφέρῃ τὰς διατιμήσεις μόνον ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἑστιατόρια.

Αἱ αὐταὶ κρατοῦν σκέψεις παρὰ τῷ κ. ὑπουργῷ καὶ ὅσον ἀφορᾷ τὰ ζαχαροπλαστεῖα ἐκεῖνα τῶν ὁποίων ηὐξήθησαν αἱ τιμαὶ τῶν γλυκῶν των. Καὶ τοὺς διευθυντὰς τῶν ζαχαροπλαστείων τούτων θὰ καλέσῃ ἐπίσης ὁ κ. ὑπουργὸς καὶ θὰ κάμῃ πρὸς αὐτοὺς τὰς αὐτὰς συστάσεις, διότι θεωρεῖ ἀδικαιολόγητον ὄχι μόνον τὴν ἀνατίμησιν, ἀλλὰ καὶ τὴν μὴ ὑποτίμησιν, τοσούτῳ μᾶλλον καθ' ὅσον ὑπετιμήθησαν τὰ χρησιμοποιούμενα ὑπὸ τῶν ζαχαροπλαστείων εἴδη.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑΙ ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ

Ὁ Διοικητὴς τῆς ἀγορανομικῆς ὑπηρεσίας κ. Κουρᾶκος ἀναλαμβάνει ἀπὸ σήμερον προσωρινῶς τὴν Ἐποπτείαν τῆς Ἀγορανομίας, ἀντὶ τοῦ κ. Πειρουνάκη, παραιτουμένου τῶν τάξεων τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων.

ΤΑ ΣΟΒΙΕΤ ΖΗΤΟΥΝ ΤΑ ΛΕΙΨΑΝΑ ΤΟΥ ΚΑΡΛ ΜΑΡΞ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 25. (Ἀσύρματος). — Τηλεγραφοῦν ἐκ Μόσχας ὅτι ἡ ἐκτελεστικὴ ἐπιτροπὴ τῶν Κομίντερν ἀπεφάσισε νὰ προβῇ εἰς διαβήματα σοβαρὰ διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν λειψάνων τοῦ Κάρλ Μάρξ, τοῦ πατρὸς τοῦ «Σοσιαλιστικοῦ Πιστεύω» ἐκ τῆς Ἀγγλίας εἰς τὴν ἐρυθρὰν πλατεῖαν τῆς Μόσχας.

Οἱ ἀπόγονοι ἐν τοσούτῳ τοῦ Μάρξ ἀνθίστανται εἰς τὴν μεταφορὰν ταύτην καθ' ὅτι κατ' αὐτοὺς αἱ κομμουνιστικαὶ ὀργανώσεις παρεβίασαν τὰς θεωρίας τοῦ Μάρξ. Τὰ Κομίντερν ἐν τούτοις ἐλπίζουν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ νέου των διαβήματος.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Ο κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΕΙΣ ΤΟΨΙΝ ΚΑΙ ΘΕΣ)ΝΙΚΗΝ

ΟΙ ΑΓΡΟΤΑΙ ΤΟΝ ΥΠΕΔΕΧΘΗΣΑΝ ΜΕΤΑ ΖΩΗΡΩΝ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΩΝ

ΣΩΡΕΙΑ ΛΑΪΚΩΝ ΑΙΤΗΜΑΤΩΝ.—ΤΗΝ ΝΥΚΤΑ Ο κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΑΝΕΧΩΡΗΣΕ ΔΙ' ΑΘΗΝΑΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 25. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Τὴν 3ην μ. μ. ὁ κ. πρωθυπουργὸς μετὰ τῶν συνοδῶν του μετέβη εἰς Τοψίν, ὅπου εἶχον συγκεντρωθῆ 1000 περίπου ἀγρόται. Εἰς τὴν στηθεῖσαν ἁψῖδα εἶχεν ἀναπετασθῆ πλὴν τῆς ἑλληνικῆς καὶ πρασίνη σημαία τῶν ἀγροτῶν. Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ λόγου του, (δημοσιευομένου εἰς τὴν 5ην σελίδα), διέκοπτον τὸν κ. Βενιζέλον οἱ ἀγρόται παραπονούμενοι ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐνδιαφέρεται μόνον διὰ τὰς πόλεις ἐνῷ οἱ ἀγρόται στεροῦνται γαιῶν καὶ ὑγείας.

Ἐπιτροπαὶ ἀγροτῶν ἐπέδωκαν πρὸς τὸν κ. Σπυρίδην ὑπομνήματα ζητοῦσαι τὴν διανομὴν τῶν τσιφλικίων, τὴν χορήγησιν δανείων καὶ τὴν διανομὴν τῶν γαιῶν τῶν ἀποκαλυπτομένων ἐκ τῆς ἀποξηράνσεως.

ΕΠΑΝΟΔΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ

Τὴν 4.30' μ. μ. ὁ κ. Βενιζέλος ἀνεχώρησεν ἐκ Τοψὶν ἐπιστρέψας εἰς Θεσσαλονίκην. Εἰς τὸν σταθμὸν προσεφώνησε τοῦτον ἐξ ὀνόματος τῆς πόλεως ὁ δήμαρχος κ. Μάνος, παρακαλέσας νὰ δεικνύῃ πάντοτε ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τῆς Θεσσαλονίκης, ἐχούσης πολλὰς ἀνάγκας.

Ὁ κ. Βενιζέλος ἀπαντῶν εἶπεν ὅτι τὸ ἐνδιαφέρον του ὑπὲρ τῆς Θεσσαλονίκης εἶνε πάντοτε ἀμείωτον, ὥστε νὰ μὴ ἔχῃ ἀνάγκην ὁ κ. δήμαρχος νὰ παρακαλέσῃ. Ἔξωθι τοῦ σταθμοῦ ἀνέμενον οἱ φοιτηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου ἀποφασισμένοι νὰ σταματήσουν τὸν κ. πρωθυπουργόν, ἵνα ζητήσουν τὴν ὁλοκλήρωσιν τοῦ Πανεπιστημίου. Ἡ χωροφυλακή, ὅμως, ἐπεμβᾶσα διέλυσε τούτους. Τὸν κ. πρωθυπουργὸν ἀνέμενον ἐπίσης τὰ προεδρεῖα τῶν οἰκοδομικῶν συνεταιρισμῶν, ἵνα ζητήσουν τὴν χορήγησιν πιστώσεων πρὸς ἀποπεράτωσιν τῶν συνοικισμῶν κινδυνευόντων νὰ καταρρεύσουν. Τὰ προεδρεῖα, τὰ ὁποῖα ἐπρόκειτο νὰ καταφερθοῦν κατὰ τοῦ κ. Ἐμμανουηλίδου διαθέσαντος πιστώσεις μονομερῶς ὑπὲρ ὡρισμένων συνεταιρισμῶν, δὲν κατώρθωσαν νὰ ὁμιλήσουν εἰς τὸν κ. Βενιζέλον.

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ κ. ΖΑΝΝΑ

Ὁ κ. Βενιζέλος ἐκ τοῦ σταθμοῦ κατηυθύνθη εἰς τὴν Ἀμερικανικὴν Γεωργικὴν Σχολὴν ὅπου ἐκπαιδεύονται ἑκατὸν Ἑλληνόπαιδες, πρὸς οὓς ὡμίλησε τονίσας ὅτι βλέπει τούτους μὲ ἐνθουσιασμόν, διότι τὸ ἔθνος στηρίζει τὰς ἐλπίδας του εἰς αὐτούς, οἵτινες ἰδιοχείρως θὰ καλλιεργήσουν τὴν γῆν. Ὁ κ. Βενιζέλος ἐζήτησε νὰ διπλασιασθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκπαιδευομένων. Ἐκεῖθεν κατηυθύνθη εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Ζάννα ὅπου ἐγευμάτισε συνομιλήσας μετὰ τοῦ κ. Ζάννα διὰ τὸ ὑφυπουργεῖον τῆς Ἀεροπορίας ὅπερ θ' ἀναλάβῃ ὁριστικῶς.

Ὁ κ. Βενιζέλος ἐδέχθη ἐπιτροπὴν γεωργικῶν ὀργανώσεων ὑποβαλοῦσαν ὑπόμνημα περὶ λήψεως μέτρων πρὸς ἄρσιν τῆς καπνικῆς κρίσεως. Κυρίως ζητοῦν ὅπως τὸ Κράτος ἀγοράσῃ τὰ κατεστραμμένα ἐκ τῶν βροχῶν καπνὰ καὶ καύσῃ ταῦτα ὥστε νὰ μὴ νοθευθῇ ἡ ποιότης. Ἐδέχθη ἐπίσης τὴν Σύγκλητον τοῦ Πανεπιστημίου ζητήσασαν τὴν ὁλοκλήρωσιν τοῦ Πανεπιστημίου. Ὁ κ. Βενιζέλος ὑπεσχέθη νὰ μελετήσῃ ἀμφότερα τὰ ζητήματα. Συνειργάσθη ἐπίσης μετὰ τοῦ δημάρχου ἐπὶ ζητημάτων τῆς Θεσσαλονίκης, ἀπεφασίσθη δὲ νὰ μεταβῇ ὁ κ. Μάνος εἰς Ἀθήνας τὸν προσεχῆ μῆνα πρὸς ἐπίλυσιν.

Πλεῖσται ἐπιτροπαὶ ὑπέβαλον ὑπομνήματα εἰς τοὺς ὑπουργοὺς κ. κ. Δίγκαν καὶ Παπαδᾶτον δι' ὧν ζητοῦν ἀπαλλοτριώσεις, διανομὰς γαιῶν, ρύθμισιν τῶν ζητημάτων βοσκῶν, ἐνίσχυσιν τῶν συνεταιρισμῶν κλπ. Ὁ κ. Βενιζέλος ἀνεχώρησε μετὰ τῶν κ. κ. Δίγκα, Παπαδάτου καὶ Τσιμπιδάρου τὴν 10.15' μ. μ. δηλώσας πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του ὅτι αἰσθάνεται πραγματικὴν ἀναγέννησιν ἀπὸ τὴν ἐπίσκεψιν τῆς ὑπαίθρου.

Καθ' ἃ μοὶ ἀνεκοίνωσεν ὁ κ. Σπυρίδης, παρουσιάσθη εἰς αὐτὸν ἀντιπρόσωπος τοῦ Γαλλικοῦ καπνικοῦ ὁμίλου προτείνας τὴν προαγορὰν μείζονος ποσότητος ἑλληνικῶν καπνῶν καὶ ἐξασφαλίζων εἰς τοὺς παραγωγοὺς μίαν μέσην τιμὴν πωλήσεως. Ὁ κ. Σπυρίδης μελετᾷ τὰς προτάσεις μὴ εὑρίσκων ταύτης ἀρκούντως σοβαράς, λόγῳ τῶν ἀπαιτηθησομένων μεγάλων κεφαλαίων, φρονεῖ ὅμως ὅτι ἐὰν ἐπιτευχθῇ τοῦτο θὰ ἐξασφαλισθῇ ἀπολύτως ἡ παραγωγή.

ΘΟΡΥΒΩΔΗΣ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΤΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 25. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Οἱ φοιτηταὶ συνεκεντρώθησαν πάλιν ἔξωθι τῆς ἐπαύλεως Ζάννα ζητοῦντες νὰ γίνουν δεκτοὶ παρὰ τῷ κ. Βενιζέλῳ, ὅστις ὅμως ἠρνήθη. Οἱ φοιτηταὶ ἤρχισαν θορυβοῦντες, ὅτε ἡ χωροφυλακὴ διέλυσε τούτους βιαίως, συλλαβοῦσα καὶ τὸν φοιτητὴν Κοντομῆτρον ὅστις ἀπελύθη τὴν νύκτα.. Οἱ φοιτηταὶ ἐπέδωκαν εἰς τὰς ἐφημερίδας διαμαρτυρίαν τονίζοντες ὅτι τὸ Κράτος ἐκήρυξε τὸν διωγμὸν κατὰ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Θεσσαλονίκης.

ΤΑ ΜΕΛΕΤΩΜΕΝΑ ΜΕΤΡΑ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΑΛΥΤΕΡΑΝ ΚΑΤΟΧΥΡΩΣΙΝ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΠΙΣΤΕΩΣ

Ο ΕΛΕΓΧΟΣ ΤΩΝ ΑΝΩΝΥΜΩΝ ΕΤΑΙΡΙΩΝ.—ΟΙ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΙ ΤΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ

Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας δι' ἐγγράφου του πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν τὴν συσταθεῖσαν διὰ τὴν ὑπόδειξιν τῶν μέτρων πρὸς κατοχύρωσιν τῆς δημοσίας πίστεως, παρακαλεῖ ὅπως αὕτη ὑποβάλῃ τὸ ταχύτερον τὸ πόρισμά της, ἀπαντῶσα κυρίως ἐπὶ τῶν κάτωθι σημείων:

Ἐπὶ τοῦ καταρτισμοῦ ἑνιαίου τύπου ἰσολογισμοῦ παρὰ τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ τῆς ἀναπτύξεως αὐτοῦ περισσότερον εἰς τὰς ἐκθέσεις τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων εἰς τὴν συνέλευσιν τῶν μετόχων. Ἐπὶ τῆς ὑποχρεωτικῆς μετατροπῆς ὡρισμένων ἀξιῶν, χρεωγράφων, συναλλάγματος κλπ. εἰς τὴν τρέχουσαν τιμήν. Σχετικῶς μὲ τὰ χρεώγραφα τὸ ὑπουργεῖον διευκρινίζει ὅτι δύναται νὰ ὁρισθῇ ὅτι ἐκτιμῶνται εἰς τὴν μικροτέραν τιμὴν ἣν εἶχον ταῦτα ἐντὸς τοῦ ἔτους 1929. Περὶ τῶν ἐγγυήσεων ἃς δέον νὰ παρέχουν αἱ ἀνώνυμοι ἑταιρεῖαι κατὰ τὴν ἵδρυσιν αὐτῶν. Ἐπίσης ἐὰν πρέπῃ νὰ ζητῆται ἡ ἄδεια τοῦ Κράτους διὰ τὴν ἵδρυσιν καὶ ἐὰν διὰ νὰ χορηγηθῇ αὕτη δέον τὸ κεφάλαιον νὰ εἶνε ἀνώτερον τῶν 15 ἑκατομμυρίων δραχμῶν. Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς τηρήσεως ἀναλογίας καταθέσεων πρὸς τὸ κεφάλαιον. Ἐὰν μέρος τῶν καταθέσεων τοῦ ταμιευτηρίου δέον νὰ ἐπενδύεται εἰς χρεώγραφα τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου. Περὶ τοῦ ὁρισμοῦ τοῦ ἐπιτοκίου καὶ ἀνωτάτου ὁρίου. Ἐὰν θεωρῆται σκόπιμον ν' ἀπαγορευθῇ ἡ ἄμεσος ἀνάμιξις τῆς Τραπέζης εἰς ἐμπορικὰς καὶ βιομηχανικὰς ἐπιχειρήσεις. Περὶ εὐθύνης τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς ἀναλογίας τῶν καταθέσεων ὄψεως ἐν σχέσει μὲ τὸ κεφάλαιον ἢ σύνολον καταθέσεων.

Τέλος διὰ τοῦ ἐγγράφου ζητεῖται ἡ γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς ἐὰν εἶνε δυνατὴ ἡ ἄσκησις ἐλέγχου παρὰ τοῦ Κράτους καὶ τῆς Ἐκδοτικῆς Τραπέζης εἰς τὰς ἀνωνύμους ἑταιρείας.

Η ΣΥΝΤΑΞΙΣ ΤΩΝ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΩΝ ΤΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ

Ἐξ ἄλλου ἡ ἁρμοδία ὑπηρεσία τοῦ ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κατήρτισε νομοσχέδιον διὰ τοῦ ὁποίου ἐπιβάλλεται εἰς τὰς Τραπέζας ὅπως κατὰ τὴν σύνταξιν τῶν ἑξαμήνων ἰσολογισμῶν των ἀναφέρουν τὸ ἀποθεματικόν των ὡς καὶ τὰ διάφορα σχετικὰ κονδύλια εἰς δραχμὰς σταθεροποιήσεως.

Διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τῶν Τραπεζῶν θὰ εἶνε ἐμφανὴς καὶ εἰς τὸ κοινόν, καθόσον μέχρι τοῦδε οἱ ἰσολογισμοὶ κατηρτίζοντο ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀξίας τῆς δραχμῆς κταὰ τὴν ἐποχὴν τῆς συστάσεώς των, καὶ συνεπῶς τὰ ἐμφανιζόμενα κονδύλια δὲν ἀντεπροσώπευον σημερινὰς δραχμάς.

ΑΙ ΑΝΑΚΡΙΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑΝ ΤΟΥ ΚΑΡΔΑΜΑΚΗ

ΒΟΛΟΣ, 25 (Τοῦ ἀπεσταλμένου μας) Τὰ ὑπάρχοντα εἰς τὴν ἀνάκρισιν στοιχεῖα εἶνε ἀνεπαρκῆ διὰ νὰ ἐνοχοποιήσουν τὸν Κόκαλην εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς δολοφονίας Καρδαμάκη. Ἀναμένονται τὰ πορίσματα τῆς ἀνακρίσεως τῆς ἐνεργουμένης ἐν Ἀθήναις, ἐὰν δὲ καὶ ταῦτα εἶνε ἀνεπαρκῆ, ὁ Κόκαλης θὰ ἀποφυλακισθῇ. Αἱ ἐνταῦθα ἀρχαὶ μὲ ἐπληροφόρησαν ὅτι θὰ συνεχίσουν τὸ ἔργον τῆς ἐρεύνης καὶ πέραν τῆς ὑποθέσεως Καρδαμάκη, καθόσον μὲ τὴν παρατηρουμένην ἀνεργίαν εἶνε εὐχερὴς ἡ ἐνταῦθα δρᾶσις τῶν ζωηρῶν στοιχείων.

Η ΚΑΘΟΔΟΣ ΤΩΝ ΕΚ ΡΩΣΣΙΑΣ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

ΔΕΝ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΠΕΡΙ 50 ΧΙΛΙΑΔΩΝ

Κατὰ παρασχεθείσας ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν πληροφορίας, τὰ μεταδοθέντα τηλεγραφικῶς ἐκ Βερολίνου περὶ προσεχοῦς καθόδου ἐκ Ρωσσίας εἰς Ἑλλάδα 50 χιλιάδων ὁμογενῶν εἶναι ὑπερβολικά. Τὸ ἀκριβὲς εἶναι ὅτι τρισχίλιαι Ἑλληνικαὶ οἰκογένειαι ἐζήτησαν τὴν ἄδειαν τῆς καθόδου των ἐκ Καυκάσου ἔχει δέ, ὡς εἶναι ἤδη γνωστόν, συσταθῆ τριμελὴς ἐπιτροπή, ἐξ ἐκπροσώπων τῶν ὑπουργείων τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ Ἐσωτερικῶν καὶ ἑνὸς βουλευτοῦ ἐκ Πόντου. Ἡ ἐν λόγῳ ἐπιτροπὴ μέχρι τῆς στιγμῆς ἐξέδωκε περὶ τὰς χιλίας μόνον ἀδείας μεταναστεύσεως εἰς Ἑλλάδα Ποντίων, μεταξὺ πάντοτε ἐκείνων, οἵτινες ἠδυνήθησαν ἐγκαίρως νὰ ἀποδείξουν ὅτι ἔχουν τὰ μέσα τῆς ἐγκαταστάσεώς των εἰς Ἑλλάδα, ἢ ἔχουν ἐνταῦθα ἐγκατεστημένους στενωτάτους συγγενεῖς.

Τὸ αὐτὸ μέτρον θὰ ἰσχύσῃ αὐστηρῶς καὶ διὰ τὸ μέλλον, παρ' ὅλας τὰς διαμαρτυρίας τῶν Ποντίων βουλευτῶν καὶ ἐναντίον τοῦ γενικοῦ διοικητοῦ Μακεδονίας κ. Κανναβοῦ, ἠρυχθέντος κατὰ τῆς εἰσροῆς εἰς Ἑλλάδα μεταναστῶν ἐκ Ρωσσίας διὰ τὸν φόβον τῆς διαδόσεως κομμουνιστικῶν θεωριῶν.

ΑΙ ΑΠΟΥΣΙΑΙ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΚΑΙ Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΙΣ ΕΠΙΒΟΛΗΣ ΠΡΟΣΤΙΜΩΝ

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας δι' ἐγκυκλίου του πρὸς τοὺς ἐπιθεωρητὰς τῶν δημοτικῶν σχολείων ἐφιστᾷ τὴν προσοχὴν αὐτῶν ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου τοῦ προβλέποντος πρόστιμον 50—500 δρχ. καὶ ἐν ὑποτροπῇ μέχρι 1000 εἰς τοὺς γονεῖς τῶν ἀτάκτως φοιτώντων εἰς τὰ σχολεῖα μαθητῶν. Τὸ ὑπουργεῖον τονίζει εἰς τὴν ἐγκύκλιον ὅτι τοῦ δικαιώματος τούτου πρέπει νὰ γίνεται χρῆσις μετὰ μεγάλης προσοχῆς, τὰ αἴτια δὲ τῶν ἀπουσιῶν πρέπει νὰ εἶναι ἀπολύτως ἐξηκριβωμένα καὶ ἡ ἐπιβολὴ τοῦ προστίμου πλήρως δικαιολογημένη.

«Διότι γνωρίζετε βεβαίως, λέγει ἡ ἐγκύκλιος, ὅτι κατὰ κανόνα τῆς ἀτάκτου φοιτήσεως τῶν μαθητῶν αἰτία εἶναι ἡ ἀδιαφορία τῶν διδασκάλων διὰ τὴν τακτικὴν φοίτησιν καὶ ἡ ἀνικανότης καὶ ἡ κακὴ συμπεριφορὰ αὐτῶν πρὸς τοὺς μαθητὰς καὶ τοὺς γονεῖς. Γνωρίζετε ἐπίσης ὅτι αἰτία τῆς ἀτάκτου φοιτήσεως τῶν μαθητῶν εἰς τὸ σχολεῖον εἶναι καὶ αἱ βαρεῖαι ἀσθένειαι αὐτῶν ἢ τῶν οἰκογενειῶν των, ἄλλα οἰκογενειακὰ ἀτυχήματα, δειναὶ οἰκονομικαὶ στενοχωρίαι καὶ ψυχικαὶ ἀκόμη ἀνωμαλίαι, δι' ἃ βεβαίως οἱ γονεῖς δὲν εἶνε ἄξιοι τιμωρίας ἀλλὰ συμπαθείας, τὴν ὁποίαν ὀφείλουν νὰ ἐκδηλώνουν οἱ διδάσκαλοι πρὸς τοὺς μαθητάς των ἢ τοὺς γονεῖς αὐτῶν καταλλήλως. Ἀλλ' ὑπάρχουν καὶ ἄλλαι ἀπουσίαι δεδικαιολογημέναι. Ὑπάρχουν μαθηταὶ κατοικοῦντες εἰς ἀπόστασιν ἡμισείας καὶ πλέον ὥρας ἀπὸ τοῦ σχολείου, ὑποχρεούμενοι οὕτω νὰ διανύσωσι τὴν ἀπόστασιν αὐτὴν τετράκις καθ' ἑκάστην. Οἱ μαθηταὶ οὗτοι καὶ μάλιστα οἱ μικρότεροι αὐτῶν ἡλικίας 6—8 ἐτῶν εἶνε ἀδύνατον νὰ μὴ ἀναγκασθοῦν νὰ ἀπουσιάσουν ἐκ τοῦ σχολείου ἐν ἡμέραις ραγδαίων βροχῶν ἢ ἀφορήτου ψύχους.

Διὰ πάντα ταῦτα πρὸ πάσης ἐπιβολῆς προστίμου δέον νὰ ἐρευνῶνται τὰ αἴτια τῶν ἀπουσιῶν καὶ νὰ ἐξακριβώνεται ἂν τὸ σχολεῖον μετεχειρίσθη προηγουμένως ὅλα τὰ μέσα δι' ὧν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἐπιτύχῃ τακτικὴν φοίτησιν καὶ μετὰ τὴν ἐξάντλησιν πάντων τούτων καὶ ἐν ἀποτυχίᾳ αὐτῶν θὰ γίνεται προσφυγὴ εἰς τὴν ἐπιβολὴν προστίμου».

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ

Ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας κατηρτίσθησαν αἱ ἑξῆς ἐπιτροπαὶ διὰ τὴν σύνταξιν τοῦ ἀναλυτικοῦ προγράμματος τῶν γυμνασίων:

1) Διὰ τὰ Ἱστορικά, Ν. Ἑλληνικὰ καὶ Θρησκευτικὰ οἱ κ.κ. Κουγέας, Ο. Ἀλεβιζᾶτος, Γ. Καψάλης, Θ. Παρασκευόπουλος καὶ Δ. Ἀναγνωστόπουλος.

2) Διὰ τὰ Ἀρχαῖα Ἑλληνικά, Φιλοσοφικὰ καὶ Λατινικὰ οἱ κ.κ. Θ. Σάρρος, Ι. Σωτηρόπουλος, Δ. Μισερλῆς καὶ Π. Χιωτέλης.

3) Διὰ τὰ Μαθηματικὰ καὶ Φυσικὰ οἱ κ.κ. Δ. Χόνδρος, Δ. Τσαμασφύρος, Ι. Ρωμανὸς καὶ Δ. Σουχλέρης.

4) Διὰ τὰ τεχνικά: Ι. Σκουτερόπουλος, Δ. Σουχλέρης καὶ Δ. Δούκας.

5) Διὰ τὴν Γυμναστικήν: Θ. Παρασκευόπουλος καὶ Ι. Χρυσάφης.

6) Διὰ τὴν Χαροκόπειον οἰκοκυρικὴν σχολήν: Θ. Παρασκευόπουλος, Λ. Ἀλεβιζᾶτος καὶ Δ. Σουχλέρης.

Η ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΙΣ ΤΩΝ ΚΕΝΩΝ ΤΩΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ

Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας δι' ἐγκυκλίου του πρὸς τοὺς ἐπιθεωρητὰς τῶν δημοτικῶν σχολείων τοῦ Κράτους παραγγέλλει ὅπως ἐξασφαλισθῇ ἡ λειτουργία τῶν ἀργούντων σχολείων λόγῳ τῆς προσκλήσεως τῶν διδασκάλων των πρὸς μετεκπαίδευσιν εἰς τὰ Διδασκαλεῖα, δι' ἀποσπάσεως διδασκάλων ἐκ πολυταξίων ἢ καὶ διταξίων τοιούτων εἰς τὴν περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ ἐκ πολυταξίων σχολείων ἀπόσπασις καθίσταται ἀπολύτως ἀδύνατος, μέχρις οὗ γίνῃ δυνατὸς ὁ διορισμὸς ἀναπληρωτῶν.

ΣΗΜΑΝΤΙΚΗ ΑΥΞΗΣΙΣ ΤΗΣ ΤΙΜΗΣ ΤΟΥ ΑΡΤΟΥ

Ἡ ἐπιτροπὴ διατιμήσεων συνελθοῦσα χθὲς εἰς δύο συνεδριάσεις τὸ πρωῒ καὶ τὸ ἀπόγευμα συνεζήτησεν ἐπὶ τοῦ καθορισμοῦ τῆς τιμῆς τοῦ ἄρτου διὰ τὴν τρέχουσαν ἑβδομάδα, χωρὶς νὰ καταλήξῃ εἰς ἀποτέλεσμα, ἐπιφυλαχθεῖσα νὰ ἐκδώσῃ τὴν ἀπόφασίν της σήμερον τὴν πρωΐαν. Ἐκ τῶν προσκομισθέντων στοιχείων προκύπτει ὅτι τὰ ἄλευρα ἀνετιμήθησαν σοβαρῶς, ἡ δὲ τιμὴ τοῦ ἄρτου συνεπῶς θὰ αὐξηθῇ μέχρι 40 λεπτῶν κατ' ὀκᾶν.

Χθὲς ἡ ὑπηρεσία τῆς ἀγορανομίας διεφώνησε μὲ τοὺς ἀρτοποιοὺς ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο, διότι οἱ τελευταῖοι αὐτοὶ ὑπεστήριζον ὅτι καὶ κατὰ τὸν διακανονισμὸν τῆς τιμῆς τοῦ ἄρτου τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος ἐγένετο ἀδικία, διότι ἐλήφθη ὡς βάσις ἡ τιμὴ τῶν σιτηρῶν τῆς Δευτέρας ἀντὶ τῆς μέσης τιμῆς τῆς ληξάσης ἑβδομάδος. Ὁ κ. Δάσιος ἀπήντησεν εἰς τοῦτο ὅτι ἡ ἀγορανομία θὰ ἐπανορθώσῃ τὸ ἀδίκημα τοῦτο, ἐὰν πράγματι ἐγένετο.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΡΕΥΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΑΣΤΥΦΙΛΙΑΣ

Ἡ στατιστικὴ ὑπηρεσία τοῦ ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κατήρτισε καὶ ὑπέβαλεν εἰς τὸν κ. ὑπουργὸν πρὸς μελέτην λεπτομερεῖς πίνακας ἐμφαίνοντας τὴν ἔκτασιν τοῦ ρεύματος τῆς ἀστυφιλίας.

Οὕτω, κατὰ τὴν ἐνεργηθεῖσαν ἀπογραφὴν τοῦ 1907, ἐπὶ συνολικοῦ πληθυσμοῦ 2.631.952 καὶ ἐπὶ ἀριθμοῦ 39 πόλεων 5000 κατοίκων καὶ ἄνω, ὁ μὲν ἀστικὸς πληθυσμὸς ἀνήρχετο εἰς 616.954, ὁ δὲ ἀγροτικὸς εἰς 2.014.998, ἤτοι ἡ ἀναλογία τοῦ ἀστικοῦ πληθυσμοῦ ἦτο 23 ο)ο, τοῦ δὲ ἀγροτικοῦ 77 ο)ο. Κατὰ τὴν ἀπογραφὴν τοῦ 1920 ἐπὶ συνολικοῦ ἀριθμοῦ 5.021.790 καὶ ἐπὶ 64 πόλεων, ὁ μὲν ἀστικὸς πληθυσμὸς ἀνήρχετο εἰς 1.324,242, ὁ δὲ ἀγροτικὸς εἰς 3.697.548. Ἤτοι ἡ μὲν ἀναλογία τοῦ ἀστικοῦ πληθυσμοῦ ηὔξησε εἰς 26 ο)ο, τοῦ δὲ ἀγροτικοῦ ἐμειώθη εἰς 74 ο)ο.

Τέλος κατὰ τὴν τελευταίαν ἀπογραφὴν τοῦ 1928 ἐπὶ συνολικοῦ πληθυσμοῦ 6.204.684 καὶ ἐπὶ 85 πόλεων, ὁ μὲν ἀστικὸς πληθυσμὸς ἀνήρχετο εἰς 2.058.510, ὁ δὲ ἀγροτικὸς εἰς 4.146.174. Ἤτοι ἡ μὲν ἀναλογία τοῦ ἀστικοῦ πληθυσμοῦ ηὔξησεν εἰς 33 ο)ο, τοῦ δὲ ἀγροτικοῦ ἐμειώθη εἰς 67 ο)ο.

Κατὰ τὴν τελευταίαν δηλαδὴ εἰκοσαετίαν τὸ ρεῦμα τῆς ἀστυφιλίας παρουσιάζει αὔξησιν κατὰ 10 ο)ο.

Ἡ ὑπηρεσία ἀσχολεῖται ἤδη εἰς τὴν σύνταξιν λεπτομερεστέρων στατιστικῶν πινάκων, τοὺς ὁποίους θὰ ὑποβάλῃ διὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον.

Η ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΗΣ ΑΛΒΑΝΙΚΗΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΣ

Ὁ Ἐπιτετραμμένος τῆς Ἀλβανίας ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Ἀλβανίας θὰ δεχθῇ τὴν 28 τρέχοντος καὶ ὥραν 4 μ.μ. τὰ μέλη τῆς ἐνταῦθα ἀλβανικῆς παροικίας ἐν τῷ μεγάρῳ τῆς Πρεσβείας, κειμένῳ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Νεοφύτου Βάμβα ἀρ. 7

2α ΕΚΔΟΣΙΣ

ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ ΥΦΙΣΤΑΝΤΑΙ ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΑ ΣΤΕΝΑ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 25 (*Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας*).— **Τὸ Ὑγειονομεῖον τῶν Στενῶν, στερούμενον, ὡς δηλοῖ, ὁδηγιῶν, ἐξακολουθεῖ νὰ παρεμβάλλῃ δυσχερείας εἰς τὸν πλοῦν τῶν ἑλληνικῶν ἀτμοπλοίων.**

Τὰ ἀτμόπλοια «Κωστῆς» καὶ «Νικοκλῆς» ἔσχον σήμερον πεντάωρον καθυστέρησιν.

ΕΛΛΗΝΙΣ Η ΠΡΩΤΗ ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ

ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΤΟΥ ΛΕΫΔΕΝ

ΧΑΓΗ 25. (Τηλεγραφικῶς). — Ὁ «Νέος Ταχυδρόμος» τῆς Ροτερδάμης γράφει διὰ μακρῶν περὶ τοῦ ἐναρκτηρίου μαθήματος τῆς δεσποινίδος Σ. Ἀντωνιάδου, τῆς πρώτης γυναικὸς ἥτις διωρίσθη καθηγήτρια εἰς τὸ ἀρχαῖον καὶ διάσημον Πανεπιστήμιον τοῦ Λέϋδεν (Λουγδούνου) εἰς τὴν κενωθεῖσαν τακτικὴν ἕδραν τῆς νεοελληνικῆς φιλολογίας εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ καθηγητοῦ Ἔσελιγκ, καταληφθέντος ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας. Ἡ ἐφημερὶς τονίζει τὴν ἐξαιρετικὴν ὅλως ἐπιτυχίαν τῆς νεαρᾶς Ἑλληνίδος, ἥτις ἐν μέσῳ πολυπληθοῦς ἀκροατηρίου, μεταξὺ δὲ ἄλλων, ὅλων σχεδὸν τῶν μελῶν τῆς Ἀκαδημαϊκῆς Συγκλήτου, τῶν καθηγητῶν καὶ ὑφηγητῶν καὶ πλείστων ὅσων φοιτητῶν, καθὼς καὶ τῆς πριγκηπίσσης Ἰουλιάνας, ἐπίσης δὲ καὶ τοῦ ἐν Χάγῃ πρεσβευτοῦ τῆς Ἑλλάδος, τοῦ καθηγητοῦ τῆς Ἑλληνικῆς ἐν Σορβόνῃ κ. Περνώ, ἀνέπτυξε γαλλιστὶ τὴν ἐξέλιξιν τῆς νεοελληνικῆς, ἀρχίσασα ἀπὸ τῆς Καινῆς Διαθήκης. Ὑπενθύμισε τὸ ἐνδιαφέρον τὸ ὁποῖον ἐπέδειξαν οἱ Ὁλλανδοὶ σοφοὶ κατὰ τὸν 17ον αἰῶνα διὰ τὴν σπουδὴν τῆς ἀρχαίας, ἐπίσης δὲ καὶ τῆς ζώσης ἑλληνικῆς, ἀνέφερε τὰς ἐν Ἀμστελλοδάμῳ μελέτας τοῦ Κοραῆ καὶ προσέθεσε διαφόρους πληροφορίας περὶ τῆς συγχρόνου Ἑλλάδος.

Μετὰ τὸ μάθημα ὠργανώθη ὑποδοχὴ ὑπὸ τῶν φοιτητῶν καὶ φοιτητριῶν.

ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΕΝ ΤΗ ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΔΙΑ ΤΑ ΡΩΣΣΟΚΙΝΕΖΙΚΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 25. (Πρακτορεῖον Ρώϋτερ).—Εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Χέντερσον ἐρωτηθεὶς παρέσχε λεπτομερείας ἐπὶ τοῦ βομβαρδισμοῦ κινεζικοῦ ἀεροδρομίου ὑπὸ τῶν σοβιετικῶν ἀεροπλάνων καὶ ἐπὶ τῆς καταλήψεως σημείων τινῶν τῆς Μαντζουρίας ὑπὸ τῶν σοβιετικῶν στρατευμάτων. Οἱ ἐπερωτήσαντες ὑπέδειξαν ὅτι διὰ τῶν ἐνεργειῶν τούτων παραβιάζεται τὸ σύμφωνον Κέλλογκ καὶ ἠρώτησαν ἂν ὁ κ. Χέντερσον ἐπέστησε τὴν προσοχὴν τοῦ συμβουλίου τῆς Κ.Τ.Ε. ἐπὶ τοῦ γεγονότος τούτου καὶ ἂν ἐμμένῃ εἰς τὴν ἀπόφασίν του τῆς ἀναγνωρίσεως τῆς σοβιετικῆς Κυβερνήσεως. Ὁ κ. Χέντερσον ἀπήντησεν ὅτι δὲν εἶχε καιρὸν νὰ σκεφθῇ ποία ἀπόφασις πρέπει νὰ ληφθῇ.

ΑΝΑΛΥΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΧΡΗΣΕΩΣ 28-29

ΠΛΕΟΝΑΣΜΑ 548 ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ

Ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ἡ προσωρινὴ κατάστασις τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους καθ' ὅλην τὴν χρῆσιν 1928—29, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν τετραμηνιῶν.

Συμφώνως πρὸς ταύτην, ἐβεβαιώθησαν ἐν συνόλῳ 11.232.040.843 καὶ εἰσεπράχθησαν 10.551.823.842, ἀπέμεινεν εἰσπρακτέον ὑπόλοιπον ἐκ δρχ. 680.217.000. Κατὰ τὸ αὐτὸ διάστημα ἐχορηγήθησαν πιστώσεις 10.991.337.314, ἀνελήφθησαν ὑποχρεώσεις 10.156.224.567 καὶ ἐπληρώθησαν δαπάναι 9.457.832.946.

Τὰ καταλειφθέντα πρὸς εἴσπραξιν ὑπόλοιπα ἀπὸ τῆς χρήσεως 1918—19 μέχρι καὶ 1927—28, ἀνέρχονται εἰς 2.343.159.730, τὰ δὲ εἰσπραχθέντα εἰς 678.050.926. Ἑπομένως ἀπομένει ἐνεργητικὸν ὑπόλοιπον δρχ. 1.665.108.804.

Τὰ καταλειφθέντα πρὸς πληρωμὴν ὑπόλοιπα ἀπὸ τῆς χρήσεως 1918—19 μέχρι καὶ 1927—28 ἀνέρχονται εἰς 3.979.321.536, τὰ δὲ πληρωθέντα εἰς 2.863.048.937. Ἀπομένει ὅθεν ὑπόλοιπον πρὸς πληρωμὴν δρχ. 1.116.272.598. Ἐκ τῆς ἐξετάσεως τῶν ἐνεργητικῶν καὶ παθητικῶν ὑπολοίπων, ἀπομένει πλεόνασμα διὰ τὴν χρῆσιν 1928—29 δρχ. 548.856.206, ὅπερ μετεφέρθη εἰς τὴν χρῆσιν 1929-30.

Η ΕΝΙΣΧΥΣΙΣ ΤΩΝ ΒΙΩΣΙΜΩΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΩΝ

ΜΕΛΕΤΗ ΤΩΝ ΕΚΘΕΣΕΩΝ

Μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας διαταχθεῖσαν ἐπιθεώρησιν τῶν βιομηχανιῶν διὰ τὴν λῆψιν προστατευτικῶν μέτρων, ὑπὲρ ἐκείνων μόνον, αἵτινες εἶνε βιώσιμοι, κατηρτίσθησαν διάφοροι ἐπιτροπαὶ δι' ἕκαστον κλάδον βιομηχανίας. Αὗται, ἀφοῦ ἐξετάσουν τὰς σχετικὰς ἐκθέσεις τῶν ἐνεργησάντων τὴν ἐπιθεώρησιν ὑπαλλήλων τοῦ ὑπουργείου, θὰ ὑποβάλουν ἐν ὑπομνήματι τὰς γνώμας των εἰς τὸν ὑπουργὸν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Τὰ ὑπομνήματα ταῦτα θὰ διαβιβασθοῦν εἰς μεγάλην ἐπιτροπὴν συγκροτουμένην τῇ ὑποδείξει τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἡ ὁποία καὶ θὰ εἰσηγηθῇ τὰ μέτρα γενικῆς φύσεως πρὸς καθορισμὸν τοῦ σχετικοῦ νομοσχεδίου.

Διὰ τοῦ νομοσχεδίου θὰ λαμβάνεται πρόνοια συγχωνεύσεως διαφόρων ἐπιχειρήσεων, αἱ ὁποῖαι θὰ ἦσαν καταδικασμέναι εἰς διαρκῆ φυτοζωΐαν, ὡς καὶ περὶ παροχῆς διαφόρων εὐκολιῶν, δασμολογικῶν καὶ ἄλλων, εἰς τὰς συγκεντρούσας στοιχεῖα εὐδοκιμήσεως καὶ ἐπεκτάσεώς των.

ΕΚΡΗΞΙΣ ΗΦΑΙΣΤΕΙΟΥ ΕΝ ΡΩΣΣΙΑ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 25 (Πρακτ. Χαβᾶς).—Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Μόσχας ἡφαίστειον ἐξερράγη εἰς ἀπόστασιν 80 χιλιομέτρων ἀπὸ τοῦ Βακοῦ. Φλόγες ἀνυψοῦνται μέχρις 100 μέτρων.

ΟΙ ΑΠΟΣΤΡΑΤΕΥΟΜΕΝΟΙ ΜΗ ΜΑΧΙΜΟΙ ΤΟΥ ΝΑΥΤΙΚΟΥ

Ἀπεστάλησαν χθὲς πρὸς ὑπογραφὴν εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας τὰ Διατάγματα τῶν ἑκουσίως ἀποστρατευομένων μὴ μαχίμων ἀξιωματικῶν τοῦ Ναυτικοῦ, τὰ ὀνόματα τῶν ὁποίων ἐδημοσιεύσαμεν εἰς τὸ φύλλον τῆς 21ης τρέχ. μηνός.

Καθ' ἃ ἐγνώσθη ὁ κ. ὑπουργὸς πρόκειται νὰ ζητήσῃ παρὰ τῆς Βουλῆς ἐξουσιοδότησιν διὰ τὴν παράτασιν τῆς προθεσμίας πρὸς ὑποβολὴν αἰτήσεων ἐκ μέρους ἐπιθυμούντων ν' ἀπομακρυνθοῦν τοῦ Ναυτικοῦ ἀξιωματικῶν.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ 25ης ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΠΙ	ΑΓΟΡΑ	ΠΩΛΗΣΙΣ
Λονδίνου	374 25	375.—
Παρισίων	8 02	3 03
Ν. Ὑόρκης	76.615	76.795
Ἑλβετίας	14.867	14.907
Ἰταλίας	4.017	4.03
Ὀλλανδίας	39.615	31.013
Βρυξελλῶν	2.145	2.15
Βερολίνου	18.330	18.395
Βιέννης	10.835	10.80
Σόφιας	0.550	0.56
Βουκουρεστίου	0.471	0.479
Πράγας	2.280	2 295
Δηνάριον	1.347	1.355

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Κλείσιμον 22)11 Κλείσιμον 25)11

ΛΟΝΔΙΝΟΥ		ΠΑΡΙΣΙΩΝ	
5 ο)ο 1881	69.—	5 ο)ο 1914	
5 ο)ο 1884	68.25	Τρ. Ἀθηνῶν	
4 ο)ο 1887	56.—	Τρ. Ἀνατολ.	347
4 ο)ο 1889	55.—	Οἴνων	368
5 ο)ο 1890	63.—	Λαυρίου	
5 ο)ο 1893	69.—	Ἠλεκτρικῆς	
4 ο)ο 1902	55.—	Σ.Π.Α.Π.	206
4 ο)ο 1907	84.—	Σιδ. Θεσσαλ.	305
5 ο)ο 1910	56 50		
5 ο)ο 1914	74.—		
7 ο)ο 1924	99.25		
6 ο)ο 1928	85 87		
Κτηματικ.	98.—		
Παραγωγ.	84.—		

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 25. —Παρισίων 123.87, Ν. Ὑόρκης 4.8463, Ἑλβετίας 25.21, Ἰταλίας 02.74, Ἰσπανίας 33.25, Ἀμστερνταμ 12,093, Στοκχόλμης 18.152, Βρυξελλῶν 34.90, Βουκουρεστίου 818, Βερολίνου 20.35 καὶ Βιέννης 34.45.

ΑΙ ΔΙΑΚΥΜΑΝΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΞΙΩΝ

ΤΙΤΛΟΙ	ΑΝΩΤ.	ΚΑΤ.	ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ 25)11	ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ 23)11
Ἐθνικῆς	60200	60200	60200	60800
Ἀθηνῶν	700	698	698	700
Ἀνατολῆς	1035	1035	1035	1035
Ἐμπορικῆς	768	768	768	768
Βιομηχανίας	428	428	428	428
Ἐθν. Ἀτμοπλ.	39	395	395	395
Οἰνοπνευμ.	565	555	555	564
Οἴνων	1145	1125	1125	1155
Ἠλεκτρ. Σιδ.	646	640	641	644
Ἡσαΐα	52	49	50	51
Πυριτιδοπ.	1690	1670	1675	1680
Λιπασμάτων	1470	1455	1460	1470
Ἔργον	270	270	270	270
Μακρῆ	1000	950	960	990
Σ.Π.Α.Π.	634	630	630	633
Ἐριουργίας	289	285	286	289
Πειραϊκῶν	210	206	206	209
Χρώματα	402	402	402	402
Διαμαντοπ.	143	137	137	142
Καπνοῦ	326	326	326	328
Τέκτων	165	157	160	159
Ἠλεκτρικῆς	438	428	430	434
Ἀνταλλάξιμ.	883.50	881.—	882.—	880.—

ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἡ χρηματαγορὰ ἐσημείωσε χθὲς περιωρισμένην κίνησιν. Αἱ διακυμάνσεις ἐδόθησαν ἐπὶ χαλαρωτέρων γενικῶς ἐπιπέδων τιμῶν.

ΑΙ ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ

Ἀνταλλάξιμα 8 ο)ο. — Διεκυμάνθησαν μετρητοῖς μεταξὺ τῶν 881—883.50 καὶ 882 (κλείσιμον).

Ἀνταλλάξιμα 6 ο)ο. — Διεκυμάνθησαν μετρητοῖς μεταξὺ τῶν 765 καὶ 761 (κλείσιμον).

Ἑλλήνων Ὑπηκόων. — Διεκυμάνθησαν ἐπὶ προθεσμίᾳ μεταξὺ τῶν 415 καὶ 414.50 (κλείσιμον). Μετρητοῖς ἐσημειώθησαν πράξεις εἰς τὰ 414.50.

ΤΙΤΛΟΙ ΕΚΤΟΣ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ

Ἐκδοτικῆς 6995—7015, Χαρτοποιΐας Αἰγίου 285, Ἱπποδρόμου 420, Ἐμπόρων 15, Φιξ 590, Φῶς 90.

ΔΕΛΤΙΑ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ

Κλείσιμον 25ης Ὀκτωβρίου 1929

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ

ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ		ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ	
5 ο)ο 1881	5270	2 1)2 ο)ο 1898	67.—
5 ο)ο 1884	5260	5 ο)ο 1900	64.—
4 ο)ο 1887	4225	1 ο)ο 1906	53.—
4 ο)ο 1889	4070	6 ο)ο 1917	78.—
5 ο)ο 1890	51/5	6 ο)ο 1918	79.—
5 ο)ο 1893	4980	8 ο)ο Α.Β. 1919	83.—
2 1)2 ο)ο 1928	37000	8 ο)ο Γ.Σ. 1925	80 50
4 ο)ο 1902	4240	5 ο)ο 1920 στ.	207.—
5 ο)ο 1907	124	5 ο)ο 1920 μ.	210.—
4 ο)ο 1910	4250	6 1)2 ο)ο 1922	95.75
5 ο)ο 1914	5460	6 ο)ο 1926	91.25
7 ο)ο 1924	7465	8 ο)ο 1926	95.—
7 ο)ο 1924	37200	8 ο)ο 1927	414.50
8 ο)ο 1925	78000	Ἀνταλλ. 8 ο)ο	882.—
6 ο)ο 1928	6625	Ἀνταλλ. 6 ο)ο	359.—
		Βουλγαρ. 6 ο)ο	61.—

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ

2.— ο)ο 1925	66.50	7.— ο)ο 1926	262.—
2.50 ο)ο 1912	66.50	7.— ο)ο 1925	264.—
2.50 ο)ο 1904	5610		

Γραφεῖον Γ. ΣΤΟΥΠΑΘΗ

ΜΕΤΟΧΑΙ

Τραπεζῶν		Βιομηχανικ.		Οἰνοποιητικ.		Οἰκοδομικαὶ	
Ἐθνικῆς	602 0	Ἑρμῆς	200	Οἰνοποιΐας	555	Ἡρακλῆς	760
Ἀθηνῶν	698	Καπνοῦ	326	Οἴνων	1125	Τιτὰν	3325
Ἀνατολῆς	1035	Ἀπόλλων	100	Καμπὰ	360	Ξυλείας	154
Λαϊκῆς	5750	Βασιλειάδη	275	Ἡσαΐα	50	Τέκτων	160
Ἐμπορικῆς	765	Πυριτιδοπ.	16 5	Ἕνωσις	155	Ἔρια	455
Πειραιῶς	380	Λιπασμάτων	1460	Γεωργ. Βιομ.	295	Ἄτλας	54
Βιομηχανίας	427	Χρωμάτων	404	Κασταλία	26	Ἔργον	270
Οἰκονομίας	96	Ἄγκυρα	35	Διάφοροι		Κέκροψ	238
Κεντρικῆς	293	Βιο	197	Ἠλεκτρικῆς	430	Κύκλωψ	139
Κοσμαδοπούλ.	800	Παλλὰς	2/5	Ἐνιαίας	250	Ἐργοληπτικὴ	137
Θεσσαλίας	7.—	Ἀβεζὰπ	28.—	Τεχν. Ἱδρυτ.	60	Ὄλυμπος	198
Χίου	735	Χρωμάτων	101	Ὑπεγγύων	4350	ΑΚΤΕ	79
Ἑλ. Ἐμπ. Πίσ.	210	Κυλίνδρου	20	Κορίνθου	500	Πρώτη Οἰκοδ.	250
Ἀγγλοαμερικ.	0 60	Ψυγεῖα Θεσ.	220	Γεν. Ἀποθ.	565	Καψαμπέλη	130
Καραβασίλη	8500	Ἀθηνᾶ	110	Ἐξαγ. Καπνῶν	4900	Ἑλλούλ	52
Σάμου	16	Παγ. Πατησ.	85	Ἀνθρακευτ.		Ὑφαντουργ.	
Λακωνίας	12(	Ἀλευρόμυλοι	300	Ἀλιβερίου	83	Πειρ. Ἐπιχ.	206
Κτηματικῆς	1990	Σάντας	18.—	Ἀνθρακωρ.	6.—	Ἐριουργίας	286
Ἀτμοπλοΐων		Κονσέρβαι	270	Ἐπ. (κοινά)	82	Βερμίου	415
Κάππαρη	6.—	Ψυγ. Πειρ.	260	Ἐπ. (προν.)	130	Ἔρια	128
Ἀχαϊκῆς	110	Ἀνατολὴ	115	Λαυρίου	10.50	Ἑλλην. Ταπητ.	115
Ἐθνικῆς	395	Χημ. Βιομηχ.	105	Ὠρωποῦ	83	Χρυσαλλὶς	113
Παληοῦ	1	Μακρῆ	960	Σιδ)μικαὶ		Βάμβαξ	100
Μαχαληνοῦ	545	Ἅλατος	95	Θεσσαλίας	935	Ὑφαντουργ.	31
Χιακῆς	340			Σ.Π.Α.Π.	630	Ἀθηναΐς	195
Γιαννουλάτου	13?			Ἠλεκτρ. Σιδ.	641	Ἐμπειρῖκος	175
Κροκοδείλου	280					Ναθαναήλ	450

ΣΤΑΦΙΔΑΓΟΡΑ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΑΤΡΑΙ 25. —Σταφιδαγορὰ σχεδὸν ἄπρακτος. Ὀλυμπίας δελτία ἕτοιμα 2865, Δεκέμβριος 2870, Ἰανουάριος 2880.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ

Κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίαν τοῦ Χρηματιστηρίου Ἐμπορευμάτων, ἐσημειώθησαν αἱ κάτωθι τιμαί:

Σῖτος Χάρντ — Βίντερ Νο 1 Δολλ. 5,45 κατὰ 100 χιλ. τσὶφ ἕτοιμ. (πωλ.)

Σῖτος Οὐγγαρίας εἰδ. βάρος 80)81 Σελλ. 188)—κατὰ τόν. τσὶφ ἐν πλῷ (πωλ.)

Ἀραβόσιτος Ἠπείρου δρχ. 4,15 κατ' ὀκᾶν ἐλ. μικτ. ἕτοιμος (πωλ.)

Ἀραβόσιτος Βουλγαρίας ΑΣΤ 66-0-0 κατὰ βαγ. τσὶφ φόρτ. ἄμ. (πωλ.)

Κριθὴ Συρίας δρχ. 4,75 κατ' ὀκᾶν ἐλ. μικτ. ἑτοίμη (πωλ.)